

Giới thiệu Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư

Nàng là thần y nổi tiếng toàn cầu ở thế kỷ 21, Diêm Vương muốn canh ba chết, nàng có thể giữ lại đến canh năm. Một khi xuyên qua thành đại tiểu thư Vinh Ninh Hậu phủ yếu đuối vô năng. Ngày đại hôn bị vị hôn phu tận tay giao vào tay thô phi, một tờ hưu thư vỗ vào mặt của nam nhân cận bã, nam nhân cận bã không gì hiếm lạ, cut!

Mẹ kế ác độc, kẻ muội giả nhân giả nghĩa, phụ thân tâm ngoan thủ lạt, mỗi người đều muốn mạng của nàng. Bọn người cận bã cũng xứng lấy mạng bọn tiểu thư sao, rõ ràng là muốn chết. Nô thú ta có, luyện đan ta sẽ, tuyệt thế linh công lại thuận tay nhặt ra, chỉ là vì sao lúc nàng ngược nam nhân cận bã giết tiện nhân, thì tuyệt mỹ cứu hoàng thúc ngang ngược gắt gao quần lên nàng, nàng quay đầu cười nhạt: “Chúng ta có tốt như vậy sao?” Nam nhân nheo mắt giống như mãnh thú: “Nhìn qua sờ qua hôn qua không được tốt lắm, chẳng lẽ muốn ngủ qua?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Thà Làm Ngọc Vỡ

Giọt giọt.

Vân Thiên Vũ cảm thấy có âm thanh vang bên tai mình, nàng cố gắng mở mắt.

Nhìn thấy là một chiếc đồng hồ đang đưa.

Hướng tới là một khuôn mặt phóng đại tinh xảo, lông mày đen chau chuốt tinh tế, con ngươi đen nhánh như hồ nước sâu, phía dưới sống mũi thẳng tắp là bờ môi khêu gợi, giờ phút này đôi môi bày ra độ cong duyên dáng, đang cười yếu ớt nhìn nàng.

Thấy nàng mở mắt, dịu dàng nói: “Vũ nhi ngươi đã tỉnh?”

Vân Thiên Vũ cau mày nhìn hắn, muốn ngồi dậy.

Nhưng nàng vừa động mới phát hiện ra một chuyện đáng sợ, nàng bị người dùng xích sắt khóa trên một cái giường, tay chân đều bị khóa lại, vừa động cũng không nhúc nhích được.

Về mặt Vân Thiên Vũ thay đổi, thật nhanh ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt, lạnh lùng lên tiếng: Dao Quang, ngươi đang làm gì?”

Dao Quang, là nam nhân nàng ba tháng trước nhặt về, nàng sợ dĩ nhất hắn về, là bởi vì hắn hôn mê ở hiện trường cha nuôi chết, nàng muốn tra rõ cha nuôi chết như thế nào, cho nên liền đem hắn về, chẳng qua là hấn mất trí nhớ.

Hiện tại là tình huống gì, Vân Thiên Vũ nhìn chăm chăm gương mặt nam nhân trước mặt cùng ngày thường hoàn toàn khác nhau.

Quanh người hấn cao quý ưu nhã, phảng phất như vương tử trong đồng thoại Hy Lạp cổ, cùng nam nhân thường ngày bên cạnh hải hình giống nhưng hoàn toàn khác nhau.

Nam nhân đứng thẳng người, hướng Vân Thiên Vũ đưa tay ra, tôn trọng giới thiệu thân phận của mình: “Ngươi mạnh khỏe, ta là Phó Cảnh Ngôn.”

Lời Phó Cảnh Ngôn vừa dứt, mặt Vân Thiên Vũ trắng bệch, nàng bình tĩnh nhìn Phó Cảnh Ngôn, ý cười trên môi lạnh như băng.

”Phó Cảnh Ngôn, hiện tổng giám đốc đương nhiệm của tập đoàn Long Đăng, năm nay hai mươi bốn, xưa nay là thần long thấy đầu không thấy đuôi, lại ra giá mười tỷ mua phượng linh giới, ngươi là vì phượng linh giới mà đến?”

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn phượng linh giới trên ngón tay mình, đây là đồ mà cha nuôi đưa cho nàng, cho tới nay có rất nhiều người muốn có được phượng linh giới

Đồn rằng bên trong phượng linh giới niệm phong một con phượng hoàng, có sức mạnh cường đại, giúp người hoàn thành nguyện vọng trong lòng, cho nên rất nhiều người muốn có được phượng linh giới.

Trong đó đứng đầu là Phó Cảnh Ngôn tổng giám đốc tập đoàn Long Đăng, hấn ra giá mười tỷ mua phượng linh giới, chỉ tiếc cuối cùng vẫn không có được, bởi vì phượng linh giới trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ chẳng những có y thuật cao siêu, hơn nữa thân thủ hết sức lợi hại, người bình thường căn bản không đến gần nàng được.

”Cha nuôi ta là người giết, người hôn mê ở hiện trường là giả bộ, mất trí cũng là giả, tất cả chỉ là muốn có được phượng linh giới.”

Phó Cảnh Ngôn không nói gì, Vân Thiên Vũ biết mình đã đoán trúng, đột nhiên nàng nở nụ cười tự giễu, cho tới nay nàng là người lãnh huyết vô tình.

Khó có được một lần làm người tốt, rốt cuộc, nếu không phải người này sao có thể tiếp cận nàng, làm sao có thể dùng thuật thôi miên nàng, từ đó bắt được nàng.

Phó Cảnh Ngôn thấy nàng cười như vậy, trong lòng hết sức khổ sở, con người hắc diệu đang nhìn Vân Thiên Vũ nói

”Vũ nhi, ta chỉ là muốn xem phượng linh giới một chút, nó là một loại dẫn dụ trí mạng đối với ta, ta ngày đêm suy nghĩ về nó, ta chỉ muốn xem nó vì sao lại có sức hấp dẫn đối với ta như vậy, ta tuyệt đối không có ý tứ chiếm đoạt phượng linh giới.”

Vân Thiên Vũ dừng cười lạnh, nhìn chằm chằm Phó Cảnh Ngôn.

”Nếu không phải không tìm được phượng linh giới, chỉ sợ trong lúc ta ngủ mê man người đã lấy phượng linh giới đi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Phó Cảnh Ngôn há miệng, nói không ra lời, trên thực tế lúc Vũ nhi mê man, hắc quả thật đã lấy phượng linh giới, nhưng không nghĩ tới phượng linh giới như là cùng máu thịt với nàng, bám sát ở trên ngón tay của nàng.

Vân Thiên Vũ không để ý tới Phó Cảnh Ngôn, âm ngoan nói: “Có phải hay không người trói ta lại là ép ta giao phượng linh giới cho người, Phó Cảnh Ngôn, người nằm mơ, có can đảm giết cha nuôi ta, chết.”

Nàng nói xong làm cho hắc vui vẻ châm chọc, không chút do dự bóp nát thủy tinh trong tay phải đã sớm chôn thuốc nổ thật tốt.

Oanh một tiếng âm thanh nổ ngút trời, Vân Thiên Vũ cảm giác cả người mình hóa thành vô số mảnh vụn, bên tai còn vang lên tiếng nói đau lòng của Phó Cảnh Ngôn: “Vũ nhi, ta thích người, người không chết, ta không nghĩ sẽ giành phượng linh giới, ta chỉ là muốn xem một chút thôi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Đại Hôn Hưu Phu (1)

Đau, toàn thân trên dưới dường như rất đau đớn.

Trong lúc mơ hồ, Vân Thiên Vũ suy nghĩ, không phải nàng bị thủy tinh nổ thành từng mảnh sao? Tại sao có thể cảm giác đau đớn rõ ràng như vậy.

Đang suy nghĩ, đột nhiên bên tai vang lên tiếng bước chân, mang theo âm thanh nhu nhược khẩn cầu đi tới.

”Hậu gia, người mau cứu tiểu thụ đi, nàng sắp mất mạng, người để cho đại phu tới xem tiểu thụ một chút đi.”

Một âm thanh vang lên, giống như có người bị đá bay.

Theo tiếng vang rơi xuống đất còn có âm thanh tức giận mắng: “Tiện tỳ, người ở đây có chuyện gì? Muốn chết.”

Đúng lúc này, Vân Thiên Vũ mở mắt ra, liền nhìn thấy một người bị đá bay vào một góc của gian phòng, thật lâu cũng không nhúc nhích được, có thể thấy được bị đá không hề nhẹ, mà người đá nàng ta hùng hùng hổ hổ, một đường đi tới trước giường Vân Thiên Vũ, trên cao nhìn xuống nàng.

Đây là một nam tử trung niên lớn lên tuấn đạt, gương mặt nhấc chân đều mang theo một khí chất cao thượng, làm cho người ta vui lòng thân cận.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ cũng không quên người này vừa nãy hung hăng đá người, hơn nữa ánh mắt của người này nhìn nàng tràn đầy ghét bỏ, giống như nàng là một đồ vật bẩn thỉu.

Nhìn nam nhân trung niên áo mũ chỉnh tề, lồng ngực Vân Thiên Vũ theo bản năng lên một cỗ khí ứ đọng, muốn bỏ qua cũng không được.

Đồng thời trong đầu nàng vang lên một âm thanh, đại lượng tin tức như con sóng tuôn ra hướng thẳng đầu của nàng chui vào, từ trong trí nhớ nàng rất nhanh biết được tình cảnh của mình.

Nàng chính xác là thần y nổi tiếng toàn cầu, không có chết trong vụ nổ, thế nhưng linh hồn xuyên không qua dị giới, trở thành phế vật đại tiểu thụ Vân Thiên Vũ của Vĩnh Ninh Hậu phủ nước Đông Ly.

Đại tiểu thụ Vân Thiên Vũ của Vĩnh Ninh Hậu phủ, chẳng những nhát gan hèn yếu, còn lại không có tý nào phế vật.

Tuy là đại tiểu thụ, lại thường bị người ta khi dễ, ngay cả hạ nhân cũng dám bắt nạt trên đầu nàng, mà phụ thân của nàng Vĩnh Ninh Hậu Vân Lô, chẳng những không che chở cho nàng, ngược lại so với người bên cạnh còn ghét bỏ nàng hơn.

Mặc dù Vân Thiên Vũ vẫn chưa trưởng thành, nhưng lại có một vị hôn phu, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Hôm nay chính là đại hôn của nàng cùng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Không ngờ muội muội của nàng Vân Thiên Tuyết lại bị thổ phi bắt cóc, Tuyên vương diện hạ yêu mến muội muội nên đáp ứng yêu cầu của bọn cướp, tự mình đưa nàng đến tay bọn thổ phi, để bảo toàn muội muội của nàng.

Nàng vì giữ sự trong sạch của mình, nhảy xuống vực tử vẫn.

Không nghĩ tới lại tiện nghi cho nàng khi đến dị giới này, Vân Thiên Vũ nghĩ đến đời trước nữ nhân này thật đáng thương, vừa phần nộ cho nữ nhân bất hạnh kia, cuối cùng nàng ở trong lòng mặc niệm.

Ta vừa đón nhận thân thể của ngươi, sẽ thay ngươi trừng trị những người thường ngày khi dễ ngươi, ngươi an tâm đi.

Nàng nghĩ như thế, khí tức tích tụ trong lòng phai đi không ít.

Trên giường Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, nam nhân trên đỉnh đầu, cũng chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia Vân Lôi sắc mặt đã khó coi.

Bởi vì hắn không nghĩ tới mình đứng ở chỗ này nửa ngày, nghiệt nữ này vẫn không để ý đến hắn, cho nên Vân Lôi hỏa khí lên tới, hướng về phía Vân Thiên Vũ mắng to.

”Nghiệt chương, phụ thân tới ngươi cũng không biết chào hỏi một tiếng, thường ngày học lễ nghi đi nơi nào?”

Vân Lôi vừa mở miệng, Vân Thiên Vũ tinh thần, ngẩng đầu nhìn khuôn mặt dữ tợn vụn vụn của nam nhân kia, ánh mắt không tự chủ lạnh, người này nhưng là phụ thân của thân thể này a.

Sau khi tìm thấy nàng dưới vực sâu, chẳng những không có trước tiên đến xem nàng, cũng không có phái người xin đại phu tới đây nhìn một chút nàng, hiện tại vừa mở miệng lại là chất vấn.

Chẳng lẽ hắn không thấy nàng toàn thân cao thấp đều bị thương, căn bản động cũng không nhúc nhích được sao? Chẳng những là trên người, chỉ sợ ngay cả trên mặt cũng vết thương thật mệt mỏi, bởi vì nàng có thể cảm giác được cả khuôn mặt hỏa thiêu : lửa đốt bàn đau đớn.

”Ngươi cảm thấy ngươi xứng là phụ thân sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Đại Hôn Hưu Phu (2)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ vừa dứt lời, bộ mặt Vân Lôi khó tin nhìn người trên giường, sắc mặt từ trắng chuyển sang đen.

Thân là Hậu gia Vĩnh Ninh Hậu phủ, hắn luôn luôn nói một là một, khi nào thì bị người châm chọc như thế, huống chi người châm chọc hắn lại là nữ nhi phế vật của hắn.

Điều này càng làm cho hắn khó có thể tiếp nhận, cho nên Vân Lôi tức giận mắng to: “Nghiệt nữ, ngươi dám cùng trưởng bối nói chuyện như vậy, hôm nay ta không đánh chết ngươi, ta không phải phụ thân ngươi.”

Hắn hướng Vân Thiên Vũ tát một cái, Vân Thiên Vũ thân thể vừa động, bàn tay kia đánh lên giường bên cạnh nàng.

Ba một thanh âm vang lên, có thể thấy được lực đạo không nhẹ, nếu như một tát này đánh lên trên mặt Vân Thiên Vũ, chỉ sợ nàng phải mất nửa cái mạng.

Mặc dù một cái tát không có đánh đến trên mặt của nàng, nhưng nàng vừa động, liền lụy đến vết thương trên người, đau đớn khiến cho người nàng không khỏi toát một tầng mồ hôi lạnh.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn chằm chằm Vân Lôi, thần sắc trong mắt lạnh như băng, kích động tức giận trong lòng Vân Lôi, tay theo bản năng lần nữa dương lên, miệng đồng thời mắng: “Nghiệt nữ, ánh mắt ngươi như vậy là sao, lão tử hôm nay không thể không đánh chết ngươi.”

Nhưng lần này bàn tay của Lôi Vân bị người kéo lại, còn có một âm thanh mềm mại đáng yêu vang lên: “Được rồi, Hậu gia ngươi đừng tức giận, ngươi quên ngươi tới đây là có chuyện sao?”

Tất cả lời này, rốt cuộc Vân Lôi mới nhớ đến mục đích hôm nay mình tới đây, bởi vì có chuyện tìm Vân Thiên Vũ, cho nên hắn nhẫn nhịn thả tay xuống, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Ánh mắt của Vân Thiên Vũ chuyển từ trên người Vân Lô đến trên người cô gái, nữ nhân này lớn lên xinh đẹp tuyệt trần, hơn nữa ăn mặc tỉ mỉ, một chút cũng không thấy già, vừa nhìn giống như thiếu nữ hai mươi tuổi, nàng trước mắt chính là Hậu phu nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ, mẫu thân của Vân Thiên Tuyết.

Đời trước bị hạ nhân trong phủ khi dễ, bị Vân Lô ghét bỏ, không thể không có công của nữ nhân này a.

Con người Vân Thiên Vũ u ám, khóe môi cười như không cười, rất nhanh nàng sẽ trả lại tất cả ủy khuất hôm nay cho hắn.

Vân Lô dừng mở miệng: “Nghiệt nữ, nợ này ta sẽ từ từ tính sổ với ngươi, hiện tại ta có một chuyện khác muốn ngươi làm, hôm nay vốn là đại hôn của ngươi và Tuyên vương điện hạ, nhưng ngươi như vậy, làm sao gả cho Tuyên vương điện hạ.”

Cuối cùng Vân Thiên Vũ mới hậu tri hậu giác nhớ tới chuyện đại hôn hôm nay, đồng thời cũng nhớ tới đời trước nam nhân này đã đưa nàng cho bọn thổ phỉ, nếu không phải tại nam nhân cận kề này, chủ nhân thân thể căn bản không thể chết.

Vân Thiên Vũ giả bộ không biết Vân Lô nói lời này là có ý gì.

“Cho nên đây?”

Mặt Vân Lô đen lại, ngón tay theo bản năng nắm lại, hắn cho là hắn nói như vậy, nghiệt nữ này sẽ chủ động để cho muội muội của nàng thay nàng gả đi, không nghĩ tới nàng vậy mà không tự hiểu, quá đáng ghê.

“Giương mặt ngươi đã hủy dung, làm sao xứng với Tuyên vương điện hạ, coi như ngươi gả vào Tuyên vương phủ, cũng sẽ không được cưng chiều, kết quả cuối cùng cũng như bị hủ, thế nên ngươi để cho Thiên Tuyết muội muội của ngươi thay ngươi gả đi, như vậy vừa tròn vẹn cho ngươi, cũng như bảo vệ thể diện của Vĩnh Ninh Hậu phủ ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Đại Hôn Hưu Phu (3)

Trong phòng, sau khi Vân Lô nói chuyện xong, Vân Thiên Vũ vẫn chưa kịp nói chuyện, một bên Liễu thị Vĩnh Ninh Hậu phu nhân đã ôn hòa mở miệng.

“Vũ nhi a, phụ thân ngươi cũng là vì nghĩ cho ngươi, ngươi đã như vậy, gả vào nhất định là chịu khổ, cho nên không thể làm gì khác hơn là ủy khuất muội muội ngươi thay ngươi gả vào Tuyên vương phủ, ngươi cần phải thông cảm nỗi khổ tâm của phụ thân ngươi a.”

Lời nói của Liễu thị khiến cho sắc mặt Vân Lô Vĩnh Ninh Hậu gia dễ nhìn một chút.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn một đôi cầu nam nữ cầu kết với nhau làm việc xấu xa, rõ ràng nghĩ muốn ****, còn phải giả dối lập miếu thờ, rõ ràng muốn cho Vân Thiên Tuyết gả vào Tuyên vương phủ thành Tuyên vương phi.

Hết lần này tới lần khác đều nguy trang là vì tốt cho nàng, thật sự cho nàng là ngu hay sao.

Vân Thiên Vũ suy yếu mở miệng: “Mặt của ta đã bị hủy, dù sao cứ như vậy, tội gì để cho muội muội bị ủy khuất, không để muội muội bị ủy khuất, ta tự mình gả vào Tuyên vương phủ chịu tội đi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Vân Lô và Liễu thị hai người lập tức đen mặt, đồng thời nhìn chăm chú vào Vân Thiên Vũ.

Vân Lô trực tiếp nổi giận.

“Nghiệt nữ, ngươi đều như vậy, còn tư tưởng muốn Tuyên vương, ngươi cảm thấy ngươi xứng với Tuyên vương điện hạ sao? Ngươi cùng Tuyên vương điện hạ, một là bần nhão, một là mây trên bầu trời, ngươi nghĩ nơi nào ngươi xứng với Tuyên vương Tuyên vương điện hạ là Thiên Tử kiều tử, nhân trung long phượng, chỉ có muội muội ngươi từ tài mạo song toàn như vậy mới có thể xứng đôi, ngươi vì sao không thành toàn cho hai người bọn họ, rõ ràng lại muốn chia rẽ hai người bọn họ.”

Vân Lô nói xong lời cuối cùng, Vân Thiên Vũ hoàn toàn trở thành tội ác tày trời, người tội ác tày trời, rành rành thành đầu sỏ chia rẽ nhân duyên.

Khóe môi Vân Thiên Vũ cười châm chọc, trong lòng một trận đau nhói, nàng biết đây là một chút ý thức của chủ nhân thân thể này lưu lại ở trong người, nghe được phụ thân mình nói như vậy.

Nàng làm sao có thể không đau lòng.

“Thì ra phụ thân muốn muội muội thể thân ta gả vào Tuyên vương phủ thành Tuyên vương phi, nếu như thế, sao phụ thân không nói sao sớm, tội gì nói

uỷ khuất muội muội, đây chẳng phải là phụ thân và muội muội cùng ý nghĩ sao?”

Vân Thiên Vũ không khách khí nói, Vân Lô một trận quần bách, thuận theo lửa giận, hung tợn nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Ngươi đã nói ngươi đồng còn chưa phải đồng ý?”

Vân Thiên Vũ không sao cả mở miệng: “Đồng ý, thế nào không đồng ý, nam nhân cận bã kia ta không lạ gì, ngươi để cho muội muội gả cho hắn đi, nam cận bã tiện nữ vừa đúng xứng một đôi.”

Vân Lô vừa nghe lời của Vân Thiên Vũ, đồng thời trong lòng một trận thờ phào nhẹ nhõm, sắc mặt khó coi không nói nên lời, nghiệt nữ này, bây giờ nói chuyện lời nói cay nghiệt ác độc như thế.

Vân Lô suy nghĩ, nhìn Vân Thiên Vũ ra lệnh: “Ngươi đã đồng ý để muội muội ngươi thay ngươi gả đi, như thế này tiện cho chúng ta tuyên bố, ngươi tự biết không xứng với Tuyên vương điện hạ, nguyện ý để muội muội thay gả.”

Vân Lô dứt lời, Vân Thiên Vũ rốt cục hoàn toàn hiểu mục đích của Vân Lô cùng Liễu thi hôm nay tới đây, bọn họ chẳng những muốn cho Vân Thiên Tuyết thay mặt gả, còn muốn cho nàng ta thuận lợi có thanh danh gả vào Tuyên vương phủ, hơn nữa nàng ta ra ngoài vừa nói như vậy, ngay cả danh tiếng Tuyên vương điện hạ cũng vẫn hồi không ít.

Vân Thiên Vũ nhiều cợt nhìn Vân Lô nói: “Nếu là ta không muốn ra ngoài tuyên bố để cho muội muội thay mặt gả.”

Sắc mặt Vân Lô lập tức đen lại, nghiệt nữ này hôm nay lá gan quá lớn, cho nên dám can đảm lặp đi lặp lại nhiều lần làm khó hắn, rõ ràng là muốn chết.

”Ngươi có thể thử xem, nếu ngươi không ra ngoài tuyên bố chuyện này, xem ta không đánh chết ngươi.”

Vân Lô hung tàn nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, con ngươi ánh lên sắc xanh âm u thật giống như âm độc xà đồng một loại, giờ phút này ánh mắt của hắn, không giống đối mặt nữ nhi, phảng phất là đối với cừu nhân của mình thù sâu như biển.

Vân Thiên Vũ tuyệt không sợ hắn, nhàn nhạt khiêu khích nói: “Nếu phụ thân đã nói như vậy, vậy thì ta ra tới tuyên bố một chút đi.”

Chỉ mong các ngươi không phải hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Đại Hôn Hưu Phu (4)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ vừa mới nói xong, một tiếng suy yếu nức nở vang lên tới, còn có âm thanh cầu khẩn thật thấp.

”Hậu gia, ngươi không nên đối với tiểu thư như vậy.”

Tiếng nức nở này vang lên, hấp dẫn lực chú ý người trong phòng, mọi người quay đầu nhìn sang, liền thấy người lúc trước bị Vân Lô một cước đá bay, đã dâng đặc tính lại.

Vân Thiên Vũ thấy người này tỉnh lại, cuối cùng biết nàng là ai, nguyên lai là nha hoàn Họa Mi của nàng.

Họa Mi là mẫu thân của chủ thân thể này mua vào phủ, vẫn hầu hạ thân thể này, đối với chủ thân thể này rất trung thành.

Chỉ tiếc nàng chỉ là một tiểu nha hoàn bé nhỏ không đáng kể, ở Hậu phủ căn bản không bảo vệ được chủ tử, hai người coi như là sống nương tựa lẫn nhau lớn lên.

Lúc trước Họa Mi mặc dù hôn mê đi, nhưng mơ hồ nghe được Vân Lô cùng Vân Thiên Vũ nói, nàng đau lòng cho Vân Thiên Vũ, cho nên mới phải mở miệng.

Chẳng qua là nàng vừa mở miệng, liền rước lấy lửa giận của Vân Lô, hôm nay hắn vốn là nổi giận tột cùng, tiện tỷ này lại dám mở miệng nói ra lời như vậy, rõ ràng là muốn chết.

Sắc mặt Vân Lô khó coi hướng Họa Mi sải bước đi tới, muốn đá chết Họa Mi.

Trên giường Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn hắn, lên tiếng nói: “Ngươi dám đá một cái thử xem, nếu là ngươi đá một cái, liền đừng trông cậy vào ta đi ra ngoài tuyên bố chuyện tình để cho Nhị muội muội thay mặt gả.”

Lời này vừa rơi xuống, Vân Lô rốt cục dừng chân, bắt quả trong con ngươi hắn khí bắn ra bốn phía, khóe môi càng thêm ý cười lạnh lẽo.

Nghiệt nữ này đợi sau hôn sự với Tuyên vương, hẳn nhất định phải hảo hảo dọn dẹp đôi chủ tớ đáng chết này.

Vân Lôi suy nghĩ sắc mặt âm trầm nhìn Vân Thiên Vũ: “Ngươi nhanh lên một chút đi ra đại sảnh tuyên bố chuyện này, bằng không ta liền đánh chết tiện tỳ này.”

Nói xong Vân Lôi không nhìn Vân Thiên Vũ một cái, xoay người liền tự đi ra ngoài.

Liễu thị cũng theo sát phía sau hắn đi ra ngoài, chẳng qua là trước khi lúc rời đi, liếc Vân Thiên Vũ một cái, khóe miệng là cười đắc ý.

Đợi đến khi hôn sự Tuyên Vương điện hạ xong, người chờ bị Hậu gia dọn dẹp đi.

Trong phòng rất nhanh chỉ còn lại chủ tớ hai người, một nửa chết nửa sống nằm ở trên giường, một nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất.

Họa Mi nhìn Vân Thiên Vũ trên giường giùng giàng muốn ngồi dậy, không khỏi thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa hướng trước giường Vân Thiên Vũ bò đi, nàng giãy dụa lại đè lên thân thể Vân Thiên Vũ.

”Tiểu thư, người không nên nghe lời của Hậu gia, không nên để cho Nhị tiểu thư thay mặt gả, nếu là Nhị tiểu thư thành Tuyên vương phi, sau này người ở Hậu phủ này cuộc sống không dễ chịu lắm, nhưng người nếu là gả vào Tuyên vương phủ, như thế nào đi nữa cũng sẽ không khổ sở hơn so Hậu phủ.”

Khóe miệng Vân Thiên Vũ vẽ ra nụ cười lạnh lẽo như nước, nàng cũng không nhận ra mình có thể thuận lợi gả vào Tuyên vương phủ, coi như gả vào Tuyên vương phủ, nàng cũng không cho là mình sẽ tốt hơn.

Huống chi nam nhân cận bã như vậy, nàng căn bản sẽ không gả.

Vân Thiên Vũ nhìn Họa Mi, trầm giọng nói: “Ngươi cho rằng Tuyên vương chính là người tốt sao? Ta gả cho hắn sẽ tốt hơn sao? Nếu như nói nơi này là ổ sói, Tuyên vương phủ chính là hang hổ, ta tiến vào, chỉ sợ rất nhanh cũng sẽ bị nuốt đến hải cốt cũng không còn, cho nên trông cậy vào người khác không bằng trông cậy vào mình.”

Vân Thiên Vũ giãy dụa ngồi dậy, này ngồi xuống, kéo theo đau đớn tê liệt toàn thân trên dưới, không có một chỗ không đau, chẳng những là trên người ngay cả trên mặt cũng đau rất, nàng không cần nhìn, cũng biết mình gương mặt này sợ là bị thương rất nặng.

Chỉ bất quá đơn giản ngồi dậy, quanh thân nàng bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, ánh mắt từng trận biến thành màu đen, nàng dùng sức cắn môi dưới, mượn đau đớn, mới không có để cho mình ngất đi.

Vân Thiên Vũ nắm chặt tay hung hăng thề, hôm nay mình thừa nhận hết thảy, cuối cùng sẽ trả lại, nhất định sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Đại Hôn Hưu Phu (5)

Vân Thiên Vũ nhanh chóng kiểm tra toàn thân một lần, phát hiện trên người mặc dù nhiều nơi da thịt bị thương bên ngoài, nhưng lại không có thương tổn gân động cốt, đây là chuyện đáng được ăn mừng nhất.

Lúc trước nhảy xuống vực để tự vệ, nàng cho nên không có va chạm xương trên người, chẳng qua là khắp người trên dưới nhiều chỗ va chạm bị thương, một cái chân cũng trật thương, giờ phút này toàn tâm tựa như đau đớn.

Bất quá Vân Thiên Vũ không kịp để ý tới những thứ này, nếu nàng không thu thập những người đó, nàng liền nuốt không trôi cục tức trong lòng này.

”Ngươi bây giờ giúp ta đi làm một chuyện.”

Vân Thiên Vũ nhìn về Họa Mi, gọn gàng ra lệnh.

Họa Mi nhìn nàng như vậy, theo bản năng gật đầu, nhưng là rất nhanh liền phát hiện không được bình thường, tiểu thư thế nào trở nên trầm ổn tĩnh táo như vậy, thường ngày nếu nàng gặp phải những chuyện này, nhưng chỉ biết khóc.

Họa Mi ngẩng đầu hồ nghi nhìn Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ vừa nhìn cũng biết nàng đang suy nghĩ gì, thần nhiên nói.

”Chết qua một đời người, ngươi cho rằng ta còn có thể hèn yếu vô năng giống như trước đi, sau này ta không bao giờ ... cùng ngày trước giống nhau, cho nên ngươi không cần lo lắng chuyện chúng ta, hết thảy đều sẽ tốt.”

Họa Mi nghe trong lòng lập tức nhiều hơn kiên định, dùng sức gật đầu: “Tốt.”

Dù sao xấu nhất chỉ có tình huống mất trước.

”Ngươi tới đây, “ Vân Thiên Vũ ý bảo Họa Mi tới đây, bản thân ở bên ngoài tai của nàng nhỏ giọng nói thầm, Họa Mi vừa nghe vừa dùng sức gạt đầu, đợi đến Vân Thiên Vũ phân phó xong, nàng liền giầy dựa đứng dậy đi ra ngoài làm việc.

Trong phòng Vân Thiên Vũ đấu tranh xuống giường, sau đó thật nhanh tìm một tờ giấy ra ngoài, chỉ tiếc không tìm được bút, cuối cùng thấy trên người mình loang lổ vết máu, nàng linh hoạt vừa động, thấm máu ở phía trên viết một chữ thật lớn.

Đợi đến viết xong chữ, nàng cảm giác mình cả người một chút khí lực cũng không có, thở hào hển toát mồ hôi lạnh hương trên ghế ngồi đi.

Nhưng cái mộng nàng mới vừa đến gần trên ghế, đột nhiên nghe được một đạo thanh âm chói tai từ bên trong thân thể của nàng vang lên.

”Ha ha, ta Phụng Hoàng đại nhân rốt cục lại thấy ánh mặt trời, thật sự là quá tốt.”

Lông mày Vân Thiên Vũ nhảy một cái, nhìn xung quanh khắp nơi, nhưng cũng không có thấy bất cứ người nào hoặc là đồ, mà giọng nói này lại là từ trên người của mình phát ra, đồng thời nàng còn có thể cảm thụ ngón tay của mình truyền đến cảm giác nóng rực nhảy dựng người.

Nàng thật nhanh nhìn lại, thấy thì ra là trên ngón giữa đeo phụng linh giới, lúc này chột lóe chột lóe lóe quang.

Đây là chuyện gì xảy ra?

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên một đạo tiếng kêu sợ hãi từ lần nữa vang lên: “A, quý a.”

Vân Thiên Vũ theo bản năng mở miệng: “Nơi đó có quý.”

Trong thân thể thanh âm kia thật nhanh tiếp lời: “Ngươi không phải là quý sao? Thật là dọa người, một thân bài cốt, một chút thịt cũng không có. Còn mặt bị phá hủy, dù thế nào đi nữa, ta chưa có nhìn qua người xấu như vậy, không phải là quý là cái gì?”

Vân Thiên Vũ gợn tay lên sờ sờ mặt của mình, da thịt bên ngoài bị thương, huyết nhục mơ hồ, không cần nhìn nàng cũng biết nàng bây giờ rất xấu xí, bất quá cái này không giải thích được ở bên trong thân thể nàng đang nói chuyện là vật gì a? Lại vẫn giễu cợt nàng.

Vân Thiên Vũ ánh mắt lạnh như băng, lãnh khí tràn đầy ra ngoài, thanh âm cũng lạnh như băng phải không có một chút nhiệt độ.

”Ngươi là vật gì, tại sao ở bên trong cơ thể của ta?”

Nàng vừa hỏi, giọng nói bên trong thân thể lần nữa vang lên: “Ta là Phụng Hoàng đại nhân phụng linh giới, là Viêm Hoàng thân y truyền thừa thủ hộ thần.”

Nàng vừa nói ngừng một chút, đột nhiên lần nữa phát ra tiếng kêu sợ hãi “Ngươi, ngươi sẽ không là chủ nhân của ta đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Đại Hôn Hưu Phu (6)

Vân Thiên Vũ hơi ngây ngẩn cả người, nàng cho là phụng linh giới đã hủy, không nghĩ tới vậy mà đi theo linh hồn nàng xuyên tới đây.

Nghĩ tới đây, trong lòng Vân Thiên Vũ dâng lên một luồng ám áp, bởi vì phụng linh giới là đồ nghĩa phụ đưa cho nàng.

Về phần Phụng Hoàng? Vân Thiên Vũ cảm thấy rất bất khả tư nghị, mặc dù rất nhiều người nói qua trong phụng linh giới phong ấn một con Phụng Hoàng, nhưng nàng không cho chuyện này là thật, nhưng bây giờ đây cũng là chuyện gì xảy ra?

”Ngươi thật sự là một con Phụng Hoàng? Còn có Viêm Hoàng thân y truyền thừa lại là vật gì?”

Vân Thiên Vũ nhìn chằm chằm chiếc nhẫn trên tay hỏi, theo câu hỏi của nàng, chỗ mang chiếc nhẫn kia chột lóe.

Rất nhanh một giọng nói hữu khí vô lực nói: “Muốn chết muốn chết, tại sao ta có chủ nhân xấu như vậy a, ta không muốn a.”

Âm thanh khô não lạnh lẽo vừa rơi xuống, sắc mặt Vân Thiên Vũ khó coi quát lạnh lên tiếng: “Câm miệng, nếu là ngươi hiện tại ở trước mặt của ta, ta sớm bóp chết ngươi.”

Bên trong thân thể rõ ràng bị âm thanh dọa, sau đó bừa bãi la ầm lên: “Chủ nhân hung bạo.”

”Ta đang hỏi ngươi, ngươi có trả lời hay không? Nếu là lằng nhằng nữa, ngày sau ta sẽ hung hăng thu thập ngươi.”

Vân Thiên Vũ lãnh khốc vô tình nói, hôm nay nàng vốn là bị thương, mặc dù không có gãy xương, nhưng trên người nhiều chỗ da thịt bên ngoài bị thương, máu chảy rất nhiều, hiện tại nàng mất máu quá nhiều, thân thể cực kỳ suy yếu, nếu không phải là ý chí của nàng mạnh mẽ với người bình thường.

Hiện tại nàng đã sớm đã hôn mê.

Phượng Hoàng đại nhân bên trong thân thể cùng ý nghĩ Vân Thiên Vũ đúng là ở chung một chỗ.

Cho nên hẳn dễ dàng liền có thể cảm nhận được năng lực ý chí của chủ nhân này hơn người, hơn nữa cá tính của nàng cũng rất lãnh khốc, nàng nói ngày sau hung hăng thu nó, mình nếu là dây dưa nữa, nàng nhất định sẽ trừng trị mình.

Phượng Hoàng đại nhân không dám dây dưa, vội vàng nói: “Phượng linh giới thật ra là một truyền thừa cấm, bên trong có Viêm Hoàng thần y truyền thừa, ta là thần thủ hộ của Viêm Hoàng thần y truyền thừa Phượng Hoàng đại nhân.”

Phượng Hoàng đại nhân nói đến đây, hơi ngừng một chút, sau đó lại nói: “Bất quá chủ nhân ngươi bây giờ nếu muốn mở phượng linh giới lại là điều không thể, Viêm Hoàng thần y truyền này thừa là bố trí khảo nghiệm.”

”Nó thiết trí khảo nghiệm là cứu người, mỗi khi cứu một người sẽ gặp có giá trị tương ứng phân rõ, đợi đến khi giá trị đạt tới mức của Viêm Hoàng truyền thừa, Viêm Hoàng truyền thừa sẽ mở ra, ngươi liền phải nhận được vật truyền thừa tương ứng.”

”Tầng thứ nhất, một ngàn giá trị phân cấp, chủ nhân ngươi phải cố gắng lên, chờ ngươi mở ra tầng thứ nhất, Phượng Hoàng đại nhân xinh đẹp ta liền ra tới.”

Suy nghĩ một chút liền đắc ý hưng phấn, nàng rốt cục có thể lại thấy ánh mặt trời, nhiều năm bị giam ở trong phượng linh giới, sắp buồn bức chết nàng, ha ha ha, nàng rốt cục được đi ra, cảm giác này siêu cấp thoải mái.

Bất quá sau một khắc nàng liền thoải mái không dậy nổi, bởi vì vân Thiên Vũ lạnh lùng lên tiếng.

”Thì ra là mở ra phượng linh giới, ngươi có thể đi ra a, vậy ta sẽ không cứu một người, ngươi liền cả đời ở phượng linh giới trong đi.”

”A, “ Phượng Hoàng đại nhân tròn tròn mắt, thật lâu cho ra một cái kết luận, chủ nhân này sẽ mang thù, còn không phải là mang thù bình thường, làm sao bây giờ? Nàng không muốn đợi ở trong phượng linh giới a, nàng muốn được ra a, nàng muốn tự do a.

”Chủ nhân, ngươi thật đẹp, đáng đáp ngươi thật đáng yêu, ngươi như là thượng tiên, ngươi là trắng trong nước, ngươi là tiên tử trên cửu thiên, ngươi là đại mỹ nhân thiên hạ vô song, ngươi là nhất nhất nhất nhất.”

Vân Thiên Vũ bây giờ nghe không nổi nữa, một thân ác hàn, hung ác quát lên: “Câm miệng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Đại Hôn Hưu Phu (7)

Lần này Phượng hoàng đại nhân không dám lên tiếng nữa, trong nháy mắt bốn phía vô cùng an tĩnh, Vân Thiên Vũ ngồi ở trên ghế rất nghiêm túc suy nghĩ, cái người ôn ào như vậy sẽ là phượng hoàng cao quý sao, so với gà rừng không kém bao nhiêu đâu.

Nàng đang suy nghĩ, ngoài phòng đột nhiên vang lên tiếng bước chân, kèm theo tiếng bước chân còn có giọng nói.

”Giờ lành đến, Tuyên vương điện hạ sốt ruột, tân nương nên ra ngoài lên kiệu hoa.”

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về ngoài cửa.

Thấy ngoài cửa đi vào hai người hầu trung niên mập mạp, hai người hầu này, lúc thấy Vân Thiên Vũ, mặt không chút nào che giấu thần sắc chế giễu, cười híp mắt nói.

”Đại tiểu thư, mau đắp lên khăn voan đỏ, Tuyên vương điện hạ thúc giục, đại tiểu thư đi nhanh đi.”

Hai người vừa nói, một người thật nhanh ở trong phòng tìm được khăn voan đỏ, hướng trên đầu Vân Thiên Vũ đội lên.

Sau đó hai người một trái một phải kéo Vân Thiên Vũ đi ra ngoài.

Hôm nay vốn chính là ngày đại hôn của là Vân Thiên Vũ, cho nên nàng mặc trên người chính là giá y.

Hiện tại đắp lên khăn voan đỏ, người ngoài nhìn thấy, liền là một cô nương mới xuất giá.

Người nào cũng sẽ không nhìn ra trên người nàng bị thương, hoặc là nói coi như người ta đã nhìn ra, cũng sẽ không ai để ý tới chuyện như vậy.

Mặc dù người ngoài không nhìn ra, nhưng Vân Thiên Vũ bị hai lão nô dùng lực lôi như vậy, quanh thân trên dưới bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, mà đây là thứ yếu.

Một cái chân của nàng bị trật, giờ phút này bị hai lão nô kéo lôi, nơi mắt cá chân đau đớn như kim châm xát muối, thiếu chút nữa nàng ngã đi.

Nàng chỉ có thể cắn răng thừa nhận những thứ này, trên mặt lại có mồ hôi lạnh một giọt chảy xuống, thật may là trên đầu của nàng đắp khăn voan đỏ, người khác không phát hiện được.

Rõ ràng một đoạn lộ trình không dài, nhưng nàng cảm thấy giống như để cho nàng đi mấy trăm mấy ngàn dặm đường gian khổ, thật sự là bởi vì mắt cá chân đau đớn, thật giống như có ngàn vạn cây kim châm, để cho nàng cực kỳ thống khổ.

Thời điểm nàng cho là mình không kiên trì được nữa, bên người vang lên rất nhiều giọng nói, trong đó mơ hồ có người kêu lên: “Tân nương tới.”

”Tân nương tới.”

Hai lão nô đồng thời buông thân thể Vân Thiên Vũ ra, thân thể nàng mềm nhũn thiếu chút nữa ngã quỵ trên đất đi, lại bị một cánh tay có lực kéo lại, người này lôi nàng sau, ác hung hãn nói.

”Người tốt nhất ngoan ngoãn làm theo lời ta nói lúc trước, nếu không sẽ cho ngươi ăn khổ.”

Người kéo Vân Thiên Vũ hung tợn nói với nàng, chính là Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôi.

Vân Lôi âm thầm cảnh cáo Vân Thiên Vũ, nhưng lúc đối mặt với tân khách, cũng là vẻ mặt ôn nhã nở nụ cười, thỉnh thoảng hướng tân khách gật đầu.

Trong mắt người ngoài, Vân Lôi tuyệt đối là một phụ thân từ ái lại ôn hòa, nhưng không biết cái tay hắc ngầm lôi Vân Thiên Vũ kia, dùng bao nhiêu khí lực, tựa hồ hận không bóp chết được nữ nhi này.

Mắt Vân Thiên Vũ biến thành màu đen, quanh thân càng ngày càng vô lực, bất quá kiếp trước nàng y thuật hết sức lợi hại, cho nên khó khăn này không làm khó được nàng.

Nàng giùng giởng dùng một cái tay, hung hăng hướng mấy huyết đạo quan trọng trên người ấn lên, mấy cái đi qua, nàng cuối cùng dễ chịu hơn một chút.

Lúc này, phía trước có người từng bước một hướng nàng đi tới, đồng thời còn nghe được bây đầu ầm ập nếu như gió êm dịu tựa như thanh âm, trên không trung vang lên.

”Vũ nhi, ngươi không sao chứ, chúng ta không sai biệt lắm nên đi, chứ làm gì lạnh ngày tốt.”

Người này vừa mở miệng, lồng ngực Vân Thiên Vũ liền dâng lên lửa giận ngập trời, vì người này chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, hôm nay là tân lang trong hôn lễ.

Rõ ràng hắn là vị hôn phu của thân thể này, nhưng lại vì muội muội của nàng, mà tự tay đưa nàng vào trong tay bọn thô phi, nam nhân căn bản như vậy nàng làm sao có thể sẽ gả.

Vân Thiên Vũ xoay mình đưa tay xóc khăn voan đỏ, khuôn mặt dưới khăn voan phảng phất như mặt quỷ.

Da thịt bên ngoài bị thương, máu tươi cùng sắc trắng đan xen ở trên mặt của nàng, âm trầm mà kinh khủng.

Bốn phía từng trận vang lên âm thanh hút khí, có người nhát gan cũng mau dọa cho sợ đến hôn mê, có vài người khổng chế không được sợ hãi kêu thành tiếng: “Quý a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Đại Hôn Hưu Phu (8)

Vân Thiên Vũ không để ý tới bất luận kẻ nào, chỉ ngẩng đầu nhìn nam tử tuấn mỹ mặc đồ tân lang trước mặt, suy đoán mở miệng nói: “Tuyên Vương điện hạ, ta như vậy ngươi nhất định phải cưới sao? Ngươi dám cưới sao?”

Trong dòng tử Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch chợt lóe lên ý tự trách, ngũ quan thuận tiện mang theo vẻ mặt đau thương (chỗ này ta dịch theo ta hiểu, có nàng nào biết thì chỉ ta sửa lại nha), bộ mặt tự trách nhìn Vân Thiên Vũ nói.

“Vũ nhi, thật xin lỗi, là bản vương làm hại ngươi thành cái bộ dáng này, ngươi yên tâm, bản vương sẽ phụ trách, bản vương sẽ đúng hẹn cưới ngươi vào Tuyên vương phủ làm Tuyên vương phi, sau này bản vương sẽ không phụ bạc ngươi.”

Lời của Tiêu Thiên Dịch lập tức liền đưa tới cho hắn vô số âm thanh than thở.

“Tuyên Vương điện hạ thật là nam nhi tình thâm ý nặng.”

“Là a, rõ ràng dung mạo của đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hầu phủ bị hủy, còn kiên định muốn cưới nàng.”

“Trong thiên hạ vương gia thật là nam nhi tốt hiếm thấy, nam nhân như vậy tại sao ông trời không thể đối xử tử tế hắn, vẫn để cho hắn cưới một nữ tử thân tàn hủ dung về làm nương tử.”

“Ông trời bất công a.”

Tân khách mọi người thở dài đồng tình với Tuyên Vương điện hạ, giờ khắc này Tuyên Vương điện hạ thành công để mọi người cảm nhận trung tình thâm ý nặng, thật là nam nhân tốt hữu tình hữu nghĩa.

Mọi người tựa hồ hoàn toàn quên, Vân Thiên Vũ trở nên thân tàn ma dại, hoàn toàn là do người nam tử này ban tặng.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nghe bên tai lời của mọi người, khoe môi ý cười châm chọc càng ngày càng đậm hơn, đột nhiên nàng nhẹ cười ra tiếng, thanh âm sang sáng trên không trung vang lên.

“Hay cho một Tuyên Vương điện hạ hữu tình hữu nghĩa, ta muốn hỏi điện hạ một chút, nếu như không phải ngươi tự tay đưa ta vào trong tay bọn thổ phi, ta sẽ biến thành hình dáng người không ra người quỷ không ra quỷ này sao?”

“Tự tay hủy diệt một người, sau đó sẽ tăng thêm đền bù, đây chính là nói hữu tình hữu nghĩa sao? Vân Thiên Vũ ta coi như là lãnh giáo.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa rơi xuống, bốn phía trong nháy mắt yên tĩnh lại, mọi người tựa hồ nghĩ tới chuyện sở dĩ Vân Thiên Vũ biến thành như vậy, đều là do Tuyên Vương điện hạ tạo thành, trong lúc nhất thời không ai nói chuyện.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt khẽ biến thành tối sẫm, há miệng liền muốn nói chuyện, đáng tiếc Vân Thiên Vũ đã không cho hắn cơ hội nói chuyện.

Bởi vì nàng bị thương rất nặng, không có biện pháp chống đỡ quá lâu.

Cho nên nói vừa xong, liền cố gắng từ trong tay áo lấy ra tờ giấy trắng viết chữ thật to bằng máu, ba một tiếng vỗ vào trên mặt Tiêu Thiên Dịch.

“Nam nhân như vậy ta không hưởng thụ nổi, nam nhân cần bả ta không cần, đây là một phong hưu, hôm nay không phải là ngươi hưu ta, mà là ta hưu ngươi.”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho bốn phía giống như chết lặng, vang lên theo tiếng nghị luận, mọi người hoài nghi mình nghe lầm.

Vân Thiên Vũ không lấy Tuyên Vương điện hạ.

Chẳng những không lấy chồng, còn quăng ra hưu thư cho Tuyên Vương điện hạ.

Đây là các nàng nghe lầm đi, nhất định là như vậy.

Tuyệt đối là lỗi tai của bọn họ xảy ra vấn đề, Vân Thiên Vũ cũng thân tàn thể tàn, Tuyên Vương điện hạ nói cưới nàng, nàng nên nằm mơ cười tỉnh, làm sao có thể sẽ không lấy chồng đây.

Mọi người theo bản năng nhìn Vân Thiên Vũ, sau đó nhìn về Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Trên ngũ quan tuấn mỹ của Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ kinh ngạc, từ từ rối rắm, đồng mâu thoáng qua âm u, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Vũ.

Cách đó không xa Vân Lôi Vĩnh Ninh hậu, lúc này hoàn toàn giận đến hộc máu, hắn rõ ràng để cho này nghiệt nữ trước mặt mọi người nói mình không xứng với Tuyên Vương điện hạ, thế nào đến nàng nơi này, ở trước mặt mọi người quăng một phong hưu thư cho Tuyên vương.

Vân Lôi không nhịn được giận kêu thành tiếng: “Vân Thiên Vũ, ngươi lại dám làm như vậy.”

Lời của Vân Lôi chưa kịp nói ra khỏi miệng, Tiêu Thiên Dịch đã lên tiếng: “Vũ nhi, ngươi đang giận ta có phải hay không, chuyện này đúng là bản vương làm không đúng, ngươi yên tâm sau này bản vương tuyệt sẽ không phụ bạc đãi ngươi.”

Vân Thiên Vũ châm chọc cười nhìn Tiêu Thiên Dịch, cũng đến lúc này, còn giả bộ, nam nhân này cũng là một nhân vật.

”Tiêu Thiên Dịch, ngươi không phải muốn kết hôn cùng muội muội ta làm phi sao? Ta thành toàn các ngươi, thật ra thì hôm nay nếu nói thổ phi bất cóc, đừng ta đổi muội muội ta, chẳng qua là một vở kịch thôi, để cho các ngươi danh chính ngôn thuận ở chung một chỗ diễn.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Đại Hôn Hưu Phu (9)

Trong đình viện Vĩnh Ninh Hậu phủ, trong nháy mắt tĩnh mịch, mọi người kinh ngạc nhìn về Tiêu Thiên Dịch, sẽ không thật là như thế này đi.

Nếu như là như thế này, Tuyên vương điện hạ thật đúng là người lòng dạ độc ác.

Vân Thiên Vũ là vị hôn thê bao nhiêu năm của hắn, nếu hắn không muốn kết hôn, không lập gia đình cũng không sao, tội gì làm trò diễn ra như vậy, làm cho người ta thân tàn mạt hủy.

Khuôn mặt tuấn mỹ của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch rốt cục có chút rạn nứt, sắc mặt hắn trầm ngâm, con ngươi trải rộng lo lắng, nhìn Vân Thiên Vũ trầm trầm nói.

”Vũ nhi, ngươi từ nơi nào nghe được lời nói hoang đường như vậy, bốn vương làm sao có thể làm ra chuyện ti bi vô si như vậy, nếu như bốn vương không muốn cưới ngươi, từ hôn cũng được, tội gì phí tâm phí sức ở ngày đại hôn làm trò như vậy.”

Sau khi Tiêu Thiên Dịch nói xong, Vân Lôi bên cạnh cách đó không xa tỉnh hồn lại, thật nhanh đi ra nói.

”Là a, Vũ nhi, Tuyên Vương điện hạ làm sao có thể làm ra chuyện như vậy, ngươi không nên suy nghĩ bậy bạ.”

Vân Lôi nếu không phải hết sức nhịn được, cũng phải trước mặt mọi người bóp chết Vân Thiên Vũ.

Cái nghiệt nữ này, lúc trước hắn nên bóp chết nàng.

Rõ ràng đáp ứng để cho muội muội thay mặt gã, không nghĩ tới lâm môn một cước, thế nhưng gây ra cho hắn nhiều chuyện như vậy.

Hai mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua mũi nhọn lạnh lẽo, Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi, hôm nay các ngươi một người cũng đừng nghĩ sẽ tốt.

Nàng vừa nói thật nhanh ngẩng đầu lên nhìn Vân Lôi nói.

”Phụ thân, không phải là ngươi lúc trước cùng ta nói, Tuyên Vương điện hạ cùng muội muội lưỡng tình tương duyệt, bọn họ mới phải trời đất tạo nên một đôi sao? Nói Tuyên vương muốn kết hôn chính là muội muội sao, nói ta không xứng với Tuyên vương, hôm nay đại hôn chính là của Tuyên Vương điện hạ cùng muội muội sao?”

”Nếu đây là đại hôn bọn họ, vậy hôm nay thổ phi bất cóc, ta hủy dung, không tất cả đều là do thủ đoạn của Tuyên vương sao.”

Mặt Vân Lôi hoàn toàn tối, hắn đưa tay theo bản năng muốn đi bịt miệng Vân Thiên Vũ, nhưng như thế cũng có vẻ hắn thua thiệt, cuối cùng chỉ có thể cứng rắn nhìn, trong lòng ngực một ngụm máu phun không được nuốt cũng không xong, thiếu chút nữa ngộp chết hắn.

Mà một bên Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt âm trầm vượt quá mức có thể.

”Vĩnh Ninh hậu, đây là chuyện gì xảy ra? Bốn vương lúc nào thì nói là bốn vương cùng Thiên Tuyết tổ chức đại hôn.”

Vân Lôi há mồm cứng lưỡi, thật lâu không tìm ra được lời nói toàn vẹn, bốn phía mọi người nhìn bọn họ, tất cả đều là một bộ dáng vẻ hiểu rõ.

Thì ra là chân tướng đúng là như thế này a, Vân Đại tiểu thụ nhưng thật đáng thương.

Nữ nhân này quá đáng thương.

Vân Lôi biết, nếu mình không làm chút gì, Tuyên Vương điện hạ chỉ sợ hận chết hắn, chuyện xảy ra hôm nay, thanh danh của Tuyên vương điện hạ và hắn tất cả đều bị hủy, Tuyên vương nghiệp lớn, còn có quan vị sau này của hắn, cũng sẽ bị hủy a.

Vân Lôi nóng lòng muốn giảng hòa, nhưng là càng gấp càng không biết làm như thế nào, vào lúc này, sau lưng vang lên tiếng bước chân, kèm theo tiếng bước chân đến còn có một đạo tiếng kêu.

”Tân nương tới, Tuyên Vương điện hạ mau nhận tân nương.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Hai Đạo Thánh Chỉ (1)

Editor: Huynhnhu142

Bên trong đình viện, mọi người đều theo bản năng quay đầu nhìn lại.

Vừa nhìn liền thấy một giá y hồng diễm, đầu đắp khăn hồng voan, một đường được người diu bước đến hôn lễ.

Đây mới chính là nữ tử xuất giá Vân Thiên Tuyết nhị tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vân Thiên Tuyết lớn lên chẳng những xinh đẹp động lòng người, còn may mắn có thiên phú trời cho, người dưới trướng của thần y nổi danh khắp thiên hạ, tên gọi Lăng Vân Tông.

Lăng Vân Tông chính là đệ nhất thiên hạ tông, bên trong có vô số thần y y thuật cao siêu, còn có vài người luyện đan sư, ngay cả các thành viên hoàng thất cũng không dám dễ dàng đắc tội người Lăng Vân Tông.

Mà Vân Thiên Tuyết báỉ Lăng Vân Tông danh hạ tập y, làm cho nàng tăng thêm vô số hào quang.

Chẳng những thanh niên tài giỏi đẹp trai của Đông Ly quốc, ngay cả thiếu niên tuấn mỹ các quốc gia khác, cũng muốn cưới nữ tử tài mạo song toàn như vậy làm nương tử.

Chẳng qua người mà Vân Thiên Tuyết tâm tâm niệm niệm thích là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, hai người tình chàng ý thiếp, người khác chen vào không lọt.

Bất quá mặc dù hai người tình chàng ý thiếp, nhưng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng là vị hôn phu của đại tiểu thư Vân Thiên Vũ Vĩnh Ninh Hậu phủ, cửa hôn sự này còn là mẫu phi của Tiêu Thiên Dịch Đức Phi nương nương năm đó cầu xin hoàng thượng chỉ ý chỉ cưới.

Mặc dù Tuyên vương là vị hôn phu của Vân Thiên Vũ, nhưng Vân Thiên Tuyết như cũ chấp nhất bồi ở bên người Tiêu Thiên Dịch, cũng tuyên bố với bên ngoài, cam nguyện gả cho Tiêu Thiên Dịch làm trắc phi.

Chuyện này nàng đếm không hết những lời ca ngợi, người người đều nói nhị tiểu thư Vân Thiên Tuyết Vĩnh Ninh Hậu phủ là nữ tử hữu tình hiếm thấy trên thế gian.

Vân Thiên Vũ thì ngược lại, trong miệng người khác hoàn toàn thành người tội ác tày trời, không ít người âm thầm nguyện rửa nàng tại sao không đi chết.

Nhưng hôm nay chuyện này xảy ra, cây cân trong lòng mọi người xiêu vẹo, mọi người nhìn thiếu nữ mặc giá y một đường được người diu, cuối cùng nhìn về khuôn mặt huyết nhục mơ hồ cách đó không xa, thê thảm không nỡ nhìn đại tiểu thư Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này thật là quá đáng thương, chẳng những bị muội muội đoạt nam nhân, bởi vì giúp chính mình, rơi vào cảnh thân tàn ma dại.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thật là quá ghê tởm.

Nhị tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ này cũng là người vô liêm sỉ, nàng làm như vậy rõ ràng là muốn cướp hôn sự của tỷ tỷ, đúng như Vân đại tiểu thư nói lúc trước, hôm nay cái gì bọn cướp, thay đổi người, đại hôn đều là diễn trò.

Chỉ sợ đều là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sai khiến, để cho hắn thuận lợi cưới nhị tiểu thư Vân gia.

Thật bỉ ỉ, thật vô sỉ.

Người trời sanh đều có bản năng đồng tình người yếu thế, giờ khắc này tất cả mọi người nghiêng về vị đại tiểu thư Vân gia này.

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi trong ánh mặt khi dễ của mọi người tỉnh hồn lại.

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch đen đến đáng sợ, phảng phất trước con bão táp, một đôi đồng mâu thâm thúy âm trầm nhìn chăm chăm Vân Thiên Tuyết được người đỡ tới.

Vân Lôi đã giành trước một bước đi tới trước mặt của con gái, trầm giọng quát lên: “Tuyết Nhi, ngươi đang làm cái gì, mặc như vậy thành ra thể thống gì? Còn không mau trở về.”

Khăn hỷ phủ đầu Vân Thiên Tuyết không nhìn thấy tình huống bên ngoài, nghe được âm thanh phụ thân nghiêm khắc tiếng quát, không khỏi kinh ngạc, tùy theo ủy khuất mở miệng: “Phụ thân, người làm cái gì, không phải là người nhất ý.”

Vân Thiên Tuyết chưa nói hết, Vân Lôi đã thật nhanh mở miệng quát lên: “Là phụ thân kêu ngươi trở về, ngươi còn không đi trở về.”

Vân Thiên Tuyết cho tới nay đều được nâng niu ở lòng bàn tay lớn lên, lúc nào thì bị khiển trách như thế, nhất thời tức giận đứng lên, đứng bất động.

Liễu thị phu nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ đã biết tình huống hôm nay như vậy Tuyên vương và lão gia bắt lợi, cũng cùng nữ nhi bắt lợi, cho nên vội vàng giành bước lên trước đỡ lấy Vân Thiên Tuyết, làm dịu nói.

”Tuyết Nhi ngoan, mẫu thân biết con là cùng tỷ tỷ nói giỡn, được rồi, đùa giỡn xong chúng ta cần phải trở về, chớ làm trễ giờ lành của tỷ tỷ con.”

Liễu thị đều giận đến mau học máu, hận không tiêu diệt được Vân Thiên Vũ giải hận, nhưng bây giờ chỉ có thể miễn cưỡng giả bộ khuôn mặt tươi cười.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Hai Đạo Thánh Chỉ (2)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi mất thấy Vân Thiên Tuyết bị Liễu thị lôi đi, hai người thờ phào nhẹ nhõm.

Đồng thời đang nghĩ nên như thế nào để đập tan cơn sóng này.

Nhưng bọn họ một chút cũng không có hoàn toàn yên lòng, liền nghe được sau lưng đột nhiên vang lên một tiếng khóc thương tâm, kèm theo tiếng khóc còn có tiếng kêu đau lòng.

”Muội muội, người không cần đi, người đi tỷ tỷ chính là tội nhân thiên cổ, làm hại người không có biện pháp cùng Vương gia thành thân, Vương gia cùng phụ thân sẽ không bỏ qua cho ta.”

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi nghe được sợ hết hồn hết vía, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, liền thấy thân thể gầy yếu kia, nữ tử mặt mũi kinh khủng khóc té xuống đất, mặt thương tâm đáng về tuyệt vọng.

Nàng mất thấy Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi nhìn sang, càng phát ra tiếng khóc đến tê tâm liệt phế, đồng thời giãy dụa muốn hướng trụ cột đình viện lao tới.

”Để cho ta chết đi.”

Sắc mặt Tiêu Thiên Dịch thay đổi, hôm nay nếu nữ nhân này chết, hấn nhảy vào hoàng hà cũng rửa không sạch tội, chẳng những oan ức không rõ, trên người còn nhiều một thêm một cái ác danh bức tử vị hôn thê, đây chính là vết thương trí mệnh.

Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, miệng đã ra lệnh: “Lam Dật, ngăn lại nàng.”

Một đạo bóng dáng phảng phất giống như tia chớp xông về Vân Thiên Vũ, một phen kéo Vân Thiên Vũ lại.

Không có bất kỳ ai nhìn thấy khóe miệng Vân Thiên Vũ cười lạnh, nàng sở dĩ làm như vậy, chẳng qua muốn lấy được bảo đảm của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thôi.

Bởi vì hôm nay nàng phá hủy hôn sự Vân Thiên Tuyết và Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi tuyệt sẽ không dễ dàng bỏ qua cho nàng, nhưng nếu như nàng lấy được bảo đảm của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi sao dám tùy tiện động nàng.

Vân Thiên Vũ bên cạnh mở một đôi đôi mắt đầm lệ nói.

”Vương gia, ta biết, người không muốn để cho người biết chuyện người bức tử ta, vậy ta đi tìm một chỗ lặng lẽ chết đi, người yên tâm, hôm nay ta phá hủy hôn sự của người và muội muội, ta đáng chết, ta phải đi chết đây.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa dứt, tất cả mọi người thương tâm đứng lên, trong đó không ít người lau nước mắt.

Nha đầu Họa Mi của Vân Thiên Vũ, nhìn tiểu thư như vậy, cũng chịu không nổi nữa khóc lớn lên, nhào tới bên người Vân Thiên Vũ đỡ nàng.

”Tiểu thư, mạng người thật là khổ a, Họa Mi cũng cùng người chết, chúng ta cùng chết đi, còn sống quá đau khổ.”

Lần này tất cả mọi người nhìn về hai người chủ tớ các nàng, chẳng những là những phu nhân kia, thậm chí quan viên trong triều cũng đồng tình với Vân Thiên Vũ, nhìn về phía Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch ánh mắt tràn đầy thất vọng.

Tiêu Thiên Dịch trong lòng hừng hực lửa giận, hôm nay chuyện thổ phi bất cóc, quả thật không phải là hấn làm, mặc dù hấn dùng Vân Thiên Vũ đi đổi

Vân Thiên Tuyệt, là hán không đứng, nhưng hán đã quyết định chủ ý, muốn đền bù cho Vân Thiên Vũ.

Không nghĩ tới cuối cùng chuyện cho nên thành như vậy, Tiêu Thiên Dịch không phải là người ngu, nghĩ đến lời Vân Thiên Vũ nói, cùng với chuyện Vân Thiên Tuyệt mặc giả y xuất hiện.

Đây rõ ràng là chủ ý của Vân Lô, muốn cho muội muội cướp lấy, gả vào Tuyên vương phủ, không nghĩ cuối cùng thế nhưng hại hán.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Lô ánh mắt tràn đầy nồng nặc lệ hán, Vân Lô thấy thế kinh hãi đảm chiến, thiếu chút nữa cũng đứng không vững.

Tiêu Thiên Dịch cũng không nhìn hán nữa, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ nói.

”Ngươi không cần chết, Bôn vương sẽ không để cho ngươi chết, còn có Bôn vương bảo đảm, không ai có thể động ngươi.”

Lời của Tiêu Thiên Dịch hạ xuống, Vân Thiên Vũ lại cũng không có thu tay lại, nàng tựa hồ chơi ngiên, quay đầu nhìn Vân Lô, mặt sợ bất an nói.

”Nhưng là phụ thân người giận ta, người sẽ không đơn giản tha ta. Tính, ta vẫn là đi tìm chết.”

Vân Lô nhìn hành động của Vân Thiên Vũ, tay chân đều bị cứng ngắc, ngực trên dưới phập phồng, cả khuôn mặt cũng xanh biếc, nghiệt nữ a nghiệt nữ, hán hiện tại thật muốn đi lên bóp chết nàng a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Hai Đạo Thánh Chỉ (3)

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt âm trầm nói: “Bôn vương nói không ai có thể động ngươi, sẽ không người có thể động ngươi, nếu là có người dám can đảm cãi lời”. ”

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Lô, từng câu từng chữ nói: “Bôn vương tuyệt đối không tha cho.”

Vân Lô thấy ánh mắt Tiêu Thiên Dịch cũng nhanh muốn phun lửa, biết hôm nay chuyện tình xử lý không tốt, đối với chuyện tranh đoạt ngôi vị hoàng đế của Tuyên vương, có ảnh hưởng trí mạng, nhất định hán sẽ đem những thứ này tính lên trên đầu của hán.

Nếu là ngày sau là vị Tuyên vương này kế vị, vậy cuộc sống quan trường của hán đã có thể?

Vân Lô không dám nghĩ, vội vàng nhìn Tiêu Thiên Dịch bảo đảm nói: “Tuyên vương yên tâm, thần sẽ không để cho người tổn thương Vũ nhi, Vương gia yên tâm đi.”

Vân Lô trong lòng cũng nhanh học máu, trên thực tế lúc trước hán rõ ràng là tính toán muốn đánh chết Vân Thiên Vũ.

Nhưng không nghĩ tới nữ nhân này cho nên ngay trước mặt của mọi người tìm chết, hiện tại Tuyên vương điện hạ ngay trước mặt mọi người bảo đảm, nàng không có việc gì.

Nếu như sau lưng hán động nàng, chính là cùng Tuyên vương làm khó, vậy hán cùng Tuyên vương chỉ sợ thật muốn sinh ra hiềm khích.

Vân Lô càng nghĩ càng phát hỏa, hết lần này tới lần khác trên mặt còn phải nặn ra nụ cười, trấn an Vân Thiên Vũ: “Vũ nhi a, ngươi đừng lo lắng, phụ thân sẽ không làm khó ngươi.”

Vân Thiên Vũ nhìn khuôn mặt tươi cười kia của Vân Lô so với khóc không khá hơn bao nhiêu, trong lòng cười lạnh, Vĩnh Ninh Hậu gia, đây mới là nhỏ lợi tức, ngươi từ từ chờ xem.

Nàng vừa đôi mắt đầm lệ mông lung nhìn Tiêu Thiên Dịch và Vân Lô vừa nói.

”Nếu Tuyên vương điện hạ cùng phụ thân cũng nhất trí không để cho ta chết, vậy ta liền còn sống đi, ta chết ngược lại thờ ơ, chủ yếu là sợ làm liên lụy tới Tuyên vương cùng phụ thân.”

Vân Thiên Vũ làm ra dáng vẻ một lòng vì Tiêu Thiên Dịch Vân Lô.

Tân khách bốn phía mọi người càng thêm đồng tình với nàng.

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lô tự nhiên thấy được thần sắc của những người khác, trong lòng không nói ra được buồn khổ, rồi lại vô kế khả thi.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Vân Thiên Vũ, ánh mắt hơi sáng, nếu là hán như nguyện cưới Vân Thiên Vũ vì phi, như vậy chuyện hôm nay rất nhanh mà có thể

xóa sạch.

”Vũ nhi, hôm nay chuyện bốn vương làm quả thật thiếu sót, bốn vương ở chỗ này hướng người tôn trọng nói lời áy náy, nhưng bốn vương tuyệt không hề cười làm vương phi vì người tính toán, cho nên người là cùng bốn vương trở về Tuyên vương phủ bái đường đi, Bốn vương nhất định sẽ đối xử tử tế người.”

Tiêu Thiên Dịch nói vừa rơi xuống, Vân Thiên Vũ cả cười, thần giác mơ hồ có châm chọc.

”Tuyên Vương điện hạ quên sao? Ta đã viết xuống hưu sách, người và ta từ đó về sau nam cưới nữ gả không liên hệ nhau, ta ở chỗ này chúc người cùng muội muội trăm năm hảo hợp, ân ái đầu bạc.”

Vân Thiên Vũ nói xong cúi đầu nhìn về bên chân Tiêu Thiên Dịch, nơi đó tờ giấy có máu tươi trên người nàng viết thành hưu chữ thật to.

Nhìn thấy mà giật mình.

Tiêu Thiên Dịch mặt trong nháy mắt tối sầm, cách đó không xa Vân Thiên Tuyết đã lột khăn hồng voan xuống trên đầu xuống, lộ ra khuôn mặt trang điểm tinh xảo, lúc này đã hơi có chút vận vẹo, nàng hung hăng nhéo tay vào làm trong hồng khăn voan, ở trong lòng nắng to Vân Thiên Vũ.

Tiện nhân, tiện nhân, ta sẽ không bỏ qua cho người.

Vân Thiên Vũ cũng không nhìn bất luận kẻ nào, nàng bây giờ chỉ cảm thấy cả người suy yếu vô lực, một chút khí lực không có, quanh thân đồ mồ hôi lạnh, ánh mắt từng trận biến thành màu đen.

Nàng tựa vào trên người Họa Mi, vô lực nói: “Đỡ ta trở về đi thôi.”

Hôm nay vừa chinh Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi, lại lấy được bảo đảm, tạm thời trước hết như vậy đi, đợi đến nàng dưỡng thân thể tốt lên, nữa tới thu thập những thứ ngu quỷ xà thần này.

Họa Mi nhìn Vân Thiên Vũ sắc mặt tái nhợt đến đáng sợ, ngay cả nói chuyện cũng không có khí lực gì, biết tiểu thư cơ hồ đã tiêu hao hết tất cả khí lực, đau lòng vội vàng đỡ Vân Thiên Vũ trở về chuyến.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch vốn còn muốn nói chuyện, hãy nhìn đến hưu thư thật to bên chân, quanh thân trong nháy mắt bao phủ lên cuồng phong bạo vũ, sắc mặt đen đến đáng sợ, kêu gọi mỏng môi mím môi thật chặt, một câu nói cũng không nói ra.

Hắn đường đường Tuyên vương điện hạ bị một nữ nhân cho hưu thư, chẳng lẽ còn không phải đeo khăn che mặt mũi mà đi không? Hắn ném người này. (chỗ này ta không hiểu lắm)

Bốn phía không ít người bắt đầu nghị luận, mọi người nhìn bóng lưng suy yếu đến cơ hồ đứng không được, từng bước từng bước khó khăn đi về, mặc dù thê thảm, nhưng thất lưng gầy yếu kia của nàng, thủy chung rất thẳng.

Đang lúc mọi người nhỏ giọng nghị luận, sau lưng vang lên tiếng bước chân, một đạo âm thanh the thé đột nhiên vang lên.

”Đại tiểu thư Vân Thiên Vũ Vĩnh Ninh Hựu phủ tiếp chỉ.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 14: Hai Đạo Thánh Chỉ (4)

Đang lúc đầu óc Vân Thiên Vũ không tỉnh táo, cũng không có chú ý tới âm thanh sau lưng kia gọi nàng tiếp chỉ, vẫn như cũ tựa vào cánh tay Họa Mi đi trở về.

Bất quá Họa Mi cũng là nghe được tiếng kêu to lạnh lạnh sau lưng, vội vàng đỡ Vân Thiên Vũ dừng chân lại.

”Tiểu thư, hoàng thượng hạ chỉ.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu hôn mê một cái, cuối cùng để cho mình giữ vững một chút thần trí, nhưng ý thức vẫn như cũ có chút mơ hồ, nàng vội vàng đưa một cái tay ra hướng huyết vị trên người điểm.

Rất nhanh đầu óc cảm giác thanh tỉnh một chút, nàng liền cùng Họa Mi đi tới.

Bước mấy bước lại làm cho nàng thở gấp, thượng khí không nhận hạ khí.

Lúc này, Tuyên vương cùng Vĩnh Ninh hậu, cùng với tất cả tân khách cũng đã tỉnh hồn lại, hoàng thượng hạ chỉ cho Vân đại tiểu thư, không biết hoàng thượng hạ chỉ cho Vân đại tiểu thư làm cái gì.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng Vĩnh Ninh hậu dẫn tân khách vội vàng quỳ gối bên cạnh Vân Thiên Vũ.

Lúc này thái giám đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, liếc nhìn khuôn mặt như ma quỷ của Vân Thiên Vũ, sinh ghê rợn, thánh chỉ trong tay thiếu chút nữa rơi xuống.

Hắn khẽ run hỏi: “Ngươi, ngươi chính là đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Vân Thiên Vũ biết đáng về mình giờ phút này nhất định rất dọa người, cho nên sắc mặt thái giám mới có thể bị hù dọa, bất quá nàng tuyệt không để ý.

Thân là thân y nổi danh trên toàn thế giới thế kỷ 21, y thuật của nàng hoàn mỹ đến mức đạt tới đỉnh cao.

Đừng nói thương nhân nhà giàu có bốn quốc, cùng với công chức chính khách, chính là thủ tướng tổng thống các nước tìm nàng khắp nơi để chữa bệnh.

Cho nên chuyện hủy dung này căn bản không làm khó được nàng, nàng một chút cũng không lo lắng.

Sắc mặt Vân Thiên Vũ thản nhiên mở miệng: “Thần nữ chính là đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Thiên Vũ.”

Vân Thiên Vũ sau lưng Vĩnh Ninh hậu Vân Lô cũng vội vàng tiếp lời: “Bẩm Triệu công công, đây đúng là tiểu nữ Vân Thiên Vũ, không biết hoàng thượng chỉ ý là?”

Vĩnh Ninh hậu không nghĩ ra hoàng thượng lúc này sẽ cho Vân Thiên Vũ thánh chỉ gì.

Triệu công công chính là tâm phúc bên cạnh hoàng thượng, cũng không để ý tới lời nói của Vân Lô, chẳng qua là thánh chỉ bằng gấm vàng trong tay run lên, nghiêm túc tuyên đọc thánh chỉ tới.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, hôm nay vốn là đại hôn của Tuyên vương và đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch lại tự tay đưa Vân tiểu thư cho bọn thổ phỉ, hành vi như thế thật sự là mất thể thống, nay trẫm thu hồi ý chỉ cưới, hôn sự của Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ hủy bỏ.”

Một cái thánh chỉ của hoàng thượng, đám người Tiêu Thiên Dịch sắc mặt khẽ biến thành trắng bệch.

Đạo thánh chỉ này không khó nhìn ra phụ hoàng đối với hắn chỉ trích, ngay cả thánh chỉ phế bỏ hôn sự cũng hạ.

So với bất an của Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Vũ lại cực kỳ bình tĩnh, dù sao nàng căn bản cũng không muốn lấy người đàn ông này.

Suy nghĩ thật nhanh giờ cao hai tay, kiên định mở miệng: “Thần nữ tiếp chỉ.”

Tiêu Thiên Dịch thấy một bên Vân Thiên Vũ không thể chờ đợi tiếp chỉ đáng về, còn muốn đến nàng thái độ kiên quyết không lấy hắn, còn viết xuống hưu sách chuyện tình, Tiêu Thiên Dịch trong lòng không nhịn được chua xót, cho tới nay Vân Thiên Vũ ánh mắt nhưng là vẫn đuổi theo hắn, hiện tại nàng cho nên có thể như thế mặt không đổi sắc không lấy hắn.

Điều này làm cho trong lòng hắn không rõ là tư vị gì.

Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ, hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, vốn là nàng còn lo lắng, phong hưu thư kia của mình không có tác dụng đây, bây giờ nhìn lại không sao.

Thánh chỉ đã hạ, nàng cùng nam nhân cận kề Tiêu Thiên Dịch này không còn quan hệ.

Vân Thiên Vũ nhận hoàn thánh chỉ, đang muốn đứng dậy, không nghĩ Triệu công công trước mặt lần nữa từ trong tay áo móc ra một đạo thánh chỉ, lại run rẩy nói.

“Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ thứ hai.”

Vân Thiên Vũ chỉ đành phải quỳ, thật ra thì nàng cũng muốn không chịu nổi, mặc dù nàng nhiều lần điểm huyết cho mình, nhưng thân thể của nàng hiện tại thật đến cực hạn.

“Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu viết, nay đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Thiên Vũ, băng thanh ngọc khiết, lan tâm tuệ chất. Thân vì lấp trong tay thổ phỉ, thà chết chứ không chịu khuất phục, dầu có chết cũng muốn giữ được mình thanh danh, là tấm gương cho nữ tử khắp thiên hạ, nay đặc biệt ban hôn cho thân vương Tiêu Cửu Uyên đương triều làm chính phi, khâm thờ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Hai Đạo Thánh Chỉ (5)

Một đạo thánh chỉ, toàn trường xôn xao, tiếng nghị luận như sóng nhiệt bàn vang lên, trong đó còn đang kèm theo rất nhiều tiếng thét chói tai, những tiếng thét chói tai này là từ chỗ các tiểu thư khuê các truyền ra.

Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, trừ An Thân Vương Đông Ly quốc ở ngoài, là thân vương duy nhất, còn do tiên đế ban thưởng phong hào họ Ly.

Chẳng những thân phận cao quý, hơn thế nữa dung mạo là tuyệt thế vô song, trong tay có riêng hai vạn Long Lân quân.

Mặc dù hai vạn quân không coi là nhiều, nhưng thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên chính là thân vệ, mọi người ai cũng lấy một địch mười, tinh nhuệ vô cùng.

Từng đi theo Tiêu Cửu Uyên hai lần đánh bại binh tướng Bắc Địch, bây giờ Bắc Địch Bình nghe được danh hiệu Tiêu Cửu Uyên.

Mọi người đều như chó nhà có tang một loại, sẽ không dám mang binh xâm phạm biên cảnh Đông Ly.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên trở thành anh hùng trong lòng dân chúng ở Đông Ly quốc.

Nhưng chính là người quyền cao chức trọng như vậy, chính là nhân vật người người quý, lại có một nhược điểm trí mạng.

Tin đồn Tiêu Cửu Uyên chính là thiên sát cô tình, lúc trước hoàng thượng liên tiếp chỉ phúc ban hôn bốn vị hôn thê cho hắn, thế nhưng những vị hôn thê đều ở trước ngày cưới không hên mà cùng chết.

Không phải là chết chìm mà chết, chính là không giải thích được thất cổ mà chết, nếu không nữa thì chính là thất tâm phong, cuối cùng dùng cây kéo đâm chết mình, tóm lại mỗi một nữ tử ban hôn cho Tiêu Cửu Uyên, đều không phải chết già.

Kinh thành khắp các nơi lưu truyền lời đồn đãi thứ nhất, Tiêu Cửu Uyên chính là thiên sát cô tình.

Bất kể người nào gả cho hắn, cuối cùng cũng sẽ bị hắn khắc chết.

Điều này khiến nữ tử cả kinh thành, thậm chí nữ tử khắp thiên hạ, cũng không dám gả cho Tiêu Cửu Uyên làm nương tử.

Mặc dù Tiêu Cửu Uyên dung mạo tuyệt thế vô song, lại quyền khuynh thiên hạ, nhưng ai cũng không dám cầm tính mạng của mình mạo hiểm như vậy.

Nhưng mặc dù như vậy, mọi người cũng không thể phủ nhận Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên xuất sắc.

Hiện tại hoàng thượng vậy mà ban thánh chỉ ban hôn Vân Thiên Vũ thân tàn dung hủy cho Tiêu Cửu Uyên làm phi. Nữ nhân này mặc dù đáng thương thật đáng buồn, nhưng thế nào xứng với Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên đây.

Tại chỗ các vợ con tã, mặc dù ai cũng không dám gả cho Tiêu Cửu Uyên, có biết Vân Thiên Vũ bị hoàng thượng chỉ cưới cho Tiêu Cửu Uyên lúc, mọi người trong lòng ghen tỵ nhanh hơn phát điên, nói ra khỏi miệng nói cũng khắc bạc chí cực.

“Hoàng thượng là có ý gì, thế nào lại chỉ hôn cho Ly thân vương nữ tử thân tàn ma dại như vậy, nàng xứng với Ly thân vương gia sao?”

“Là a, Ly thân vương tuyệt thế vô song như vậy, nam nhân quyền cao chức trọng, thế nào cũng xứng với nữ tử khuynh quốc khuynh thành đi.”

“Nàng nếu là đủ thông minh, cũng không cần tiếp chi, nhận chi cũng là phí công, Ly thân vương tuyệt sẽ không đồng ý cưới một nữ tử xấu xí như vậy làm phi.”

Giữa tân khách, có tiểu thư không nhịn được ghen tỵ với Vân Thiên Vũ kêu lên.

“Vân Thiên Vũ, nguoi thông minh, cũng không cần tiếp chi.”

Một người mở miệng, người khác cũng nói tiếp gậy đầu.

“Là a, Ly thân vương gia chắc sẽ không cưới nguoi làm phi.”

“Nguoi nếu là nhận chi, cuối cùng vẫn là rơi vào một kết quả bị từ hôn, cho nên tốt nhất không nên tiếp chi.”

Vân Thiên Vũ nghe bên tai những lời lăm nhăm này, quay đầu nhìn các tiểu thư khuê các, mọi người cũng là bộ dáng sắc mặt ghen tỵ, tự hồ sợ nàng gả cho Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Vũ mặc kệ những nữ nhân này, nàng cố gắng suy nghĩ tin tức về Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, rất nhanh liền biết vị Ly thân vương gia này là ai.

Con út của thái hậu, thân đệ đệ của hoàng đế, chẳng những dung mạo tài năng tuyệt thế vô song, còn có trong tay hai vạn binh tinh nhuệ thân vệ, là nhân

vật hết sức quan trọng ở Đông Ly quốc.

Vân Thiên Vũ đột nhiên nở nụ cười, nếu như nàng nhận chỉ, thành vương phi của Tiêu Cửu Uyên, tương lai là Ly thân vương phi, nàng cũng muốn nhìn một chút Vân Lôi còn dám hay không động nàng.

Nghĩ như thế, nàng chậm rãi nâng lên hai tay: “Thần nữ tiếp chỉ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 16: Hai Đạo Thánh Chỉ (6)

Editor: Huynhnhu142

Tiếng nói của Vân Thiên Vũ vừa dứt, trong không khí cũng vang lên mấy tiếng hít khí, kèm theo âm thanh hít còn có tiếng kêu sợ hãi.

”Ngươi điên rồi.”

Sắc mặt của Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôi không cần phải nói là rất khó coi, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, trong đầu thật nhanh suy nghĩ, nếu như Vân Thiên Vũ trở thành vương phi của Tiêu Cửu Uyên, hắn còn có thể động vào nàng sao?

Tuy rằng lúc trước hắn đáp ứng Tiêu Thiên Dịch không động thủ với Vân Thiên Vũ, nhưng chờ qua một đoạn thời gian, đợi đến sóng gió trước mắt đi qua, hắn nhất định sẽ dọn dẹp nghiệt nữ này.

Nhưng nếu như nàng trở thành chính phi của Tiêu Cửu Uyên, hắn có thể làm gì nàng sao.

Nghĩ đến không thể giết chết nghiệt nữ này, trong lòng Vân Lôi giống như bị tảng đá to đè ép, trầm giọng ngăn cản Vân Thiên Vũ: “Thánh chỉ này ngươi không thể nhận.”

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng mở miệng: “Vân Thiên Vũ, nếu nàng nhận thánh chỉ này, ta nghĩ hoàng thúc chắc chắn sẽ rất giận dữ, đến lúc đó thua thiệt là nàng.”

Tiêu Thiên Dịch thấy Vân Thiên Vũ tiếp nhận thánh chỉ, trong lòng không rõ tư vị gì.

Trước kia hắn mặc dù ghét bỏ nàng, nhưng trong lòng vẫn biết Vân Thiên Vũ sẽ là chính phi của hắn.

Hắn chưa bao giờ nghĩ tới không thành thân với nàng, hắn cũng cho rằng nàng nhất định cũng sẽ một lòng với mình.

Không nghĩ tới một ngày này, nữ nhân này chẳng những hưu phu, mà còn mặt mày thản nhiên tiếp nhận thánh chỉ gả cho người khác.

Nàng cứ như vậy đợi không được muốn gả cho người khác sao?

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ, muốn từ thần sắc nàng suy đoán. Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không để ý, ngay cả mí mắt cũng không có cho Tiêu Thiên Dịch một cái.

Nàng đây là tìm đường sống cho mình thôi, vốn là nàng hi vọng dùng lời nói của Tiêu Thiên Dịch ngăn chặn Vân Lôi, để cho Vân Lôi không tùy tiện hạ độc thủ đối với nàng.

Nhưng lời nói của Tiêu Thiên Dịch có thể ngăn chặn được Vân Lôi bao lâu, đợi chuyện phong ba này qua.

Chỉ sợ người này sẽ dọn dẹp nàng trước tiên.

Nhưng nếu nàng nhận ý chỉ này, trở thành chính phi của Tiêu Cửu Uyên, Vân Lôi còn dám động vào nàng sao, hắn mượn một trăm lá gan cũng không dám.

Dĩ nhiên Vân Thiên vũ cũng biết, Tiêu Cửu Uyên không phải là người dễ đối phó, người kia so với Vân Lôi và Tiêu Thiên Dịch càng thêm khó đối phó hơn.

Nếu nàng nhận ý chỉ này, nhưng chỉ là dữ hồ mưu bì. (ý là mưu tính sự việc có hại cho đối phương)

Nhưng vậy thì thế nào, thà rằng chết đứng, cũng không cần sống hèn mọn.

Vân Thiên Vũ nàng cho tới giờ chính là người như vậy, thà làm ngọc vỡ còn hơn ngồi lạnh, nàng chịu đựng bị chèn ép, nếu như nàng nguyện ý bị khinh bỉ,

hôm nay liền ngoan ngoãn nghe theo lời của Vân Lôì, như vậy ít nhất có thể bảo toàn tính mạng của nàng.

Đợi đến khi đủ lông đủ cánh trở lại tính sở với Vân Lôì, nhưng hôm nay nàng chính là nuốt không trôi búng máu trong miệng này.

Trong lòng Vân Thiên Vũ suy tính, tình thần kiên định đưa tay nhận lấy thánh chỉ trong tay Triệu công công.

Tiêu Thiên Dịch và Vân Lôì còn muốn nói điều gì, nhưng Vân Thiên Vũ không cho bọn hắn cơ hội nói chuyện, chỉ thần nhiên nói: “Thánh chỉ đã hạ, Tuyên vương cùng phụ thân mọi cách ngăn cản ta tiếp chỉ, đến lúc đó hoàng thượng giận dữ lôi đình, là vương gia thay ta chịu trách nhiệm, hay là phụ thân thay ta chịu trách nhiệm.”

Mâu quang Vân Thiên Vũ lạnh lẽo, không đợi hai người nói chuyện, lại nói tiếp: “Hay là hai người các ngươi muốn mượn tội không tuân thánh chỉ hại chết ta.”

Mặt Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôì liền biến sắc, hai người đồng thời mở miệng: “Chúng ta không có.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng cười: “Vậy thì tốt.”

Nàng cố gắng đứng dậy, nhưng chân lại rã rời, đến khi lực đứng lên cũng không có, Họa Mi bên cạnh vội vàng đỡ nàng dậy, nhẹ khóc lên: “Tiểu thư, người không sao chứ?”

Trước mắt Vân Thiên Vũ từng trận biến thành màu đen, tay nắm chặt thánh chỉ, đây là bùa cứu mạng nàng, nàng chắc chắn. Nàng cố gắng ngẩng đầu, liền thấy mâu quang Tiêu Thiên Dịch phức tạp nhìn nàng.

Vân Thiên Vũ chậm chọc mở miệng: “Tuyên vương, gọi thử một tiếng Cửu hoàng thẩm nghe một chút.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tiêu Cửu Uyên (1)

Lời của Vân Thiên Vũ, khiến cho Tiêu Thiên Dịch đen mặt, một đôi mắt sa sầm mù mịt, phát ra tia sáng lạnh lẽo run sợ.

Chỉ tiếc Vân Thiên Vũ lại không thêm để ý chút nào, bộ mặt cười khể xoay người muốn rời đi.

Chẳng qua là tất cả khí lực của nàng tựa hồ vào giờ khắc này hoàn toàn dùng hết rồi, cho nên thân thể thẳng tắp hướng trên đất ngã xuống.

Họa Mi kinh kêu thành tiếng, ôm chặt lấy chủ tử nhà mình, lại nhìn thấy ánh mắt của chủ tử nhắm quá chặt chẽ, không động đậy chút nào, hoàn toàn ngất đi.

Họa Mi ôm lấy Vân Thiên Vũ, hướng đám người Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôì bên cạnh kêu lên.

“Vương gia, Hậu gia, các ngươi mau gọi đại phu a, tiểu thư bị thương rất nặng, vẫn chống đỡ đến bây giờ, nếu không mời đại phu, chỉ sợ tiểu thư sẽ mất mạng.”

Tiêu Thiên Dịch nhìn thân thể gầy yếu tái nhợt kia, nhưng mặt mũi lại hung ác, nghĩ đến hôm nay nàng thừa nhận đủ loại đau khổ, rốt cuộc vẫn là không đành lòng.

Hơn nữa trước mắt Vân Thiên Vũ nhận thánh chỉ, chính là Ly thân vương phi, mặc dù Tiêu Cửu Uyên chưa chắc nhận thức nàng là vương phi.

Nhưng nếu hắn trở mặt nhìn Vân Thiên Vũ chết, như vậy Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối sẽ ghi nợ ở trên đầu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch biết rõ đạo lý này, cho nên hướng Vân Lôì sau lưng nói: “Lập tức gọi đại phu tới đây.”

Lúc này, Vân Lôì mặc dù có nhiều hơn nữa không cam lòng, nhưng cũng không có biện pháp.

Bởi vì Vân Thiên Vũ tiếp nhận thánh chỉ của hoàng đế, nàng trước mắt chính là vương phi của Tiêu Cửu Uyên. Nếu như hắn liều lĩnh không trị bệnh cho nàng.

Không nói đến người khác, Tiêu Cửu Uyên là người đầu tiên sẽ không bỏ qua hắn. Đây cũng không phải nói Tiêu Cửu Uyên thích nữ nhân này, mà là Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối không sẽ cho phép người đánh vào mặt của hắn.

Vân Lôì hiểu đạo lý này, cho nên chỉ có thể ra lệnh cho hạ nhân bên cạnh: “Đi, lập tức tuyên đại phu tới đây thay đại tiểu thư chữa bệnh.”

”Vâng, Hậu gia.”

Hạ nhân vội vàng đi gọi đại phu tới đây, Vĩnh Ninh Hậu phủ trong liền có sẵn đại phu, đại phu rất nhanh đã tới, thay Vân Thiên Vũ kiểm tra một lần, cuối cùng xác nhận trên người Vân Thiên Vũ nhiều chỗ bị thương, da thịt bên ngoài không ít nơi huyết nhục lẫn lộn, máu tươi chảy ròng, mất máu quá nhiều trực tiếp làm nàng hôn mê bất tỉnh.

Trừ vết thương trên người bên ngoài, mặt của nàng là bị thương nặng nhất, chỉ sợ không có biện pháp hoàn toàn phục hồi như cũ.

Khi đại phu nói chuyện này cho Vân Lôi.

Trong lòng Vân Lôi vậy mà hết sức cao hứng, hắn cũng không tin, Vân Thiên Vũ xấu xí không người chịu nổi như vậy, Tiêu Cửu Uyên gặp mặt nàng, nếu như Tiêu Cửu Uyên hủy bỏ chuyện hôn sự này.

Như vậy đến lúc đó hắn có thể trừng trị Vân Thiên Vũ, chẳng qua là trước mắt hắn cũng là không nên động đến nàng nữa.

Vân Lôi ra lệnh hai hạ nhân đưa Vân Thiên Vũ vào viện, lại ra lệnh đại phu hảo hảo thay Vân Thiên Vũ chữa bệnh, đại phu lĩnh mệnh đi.

Lúc này Vân Lôi lại nói xin lỗi với các vị tân khách dự yến tiệc hôm nay, cũng đề cho hạ nhân đưa mọi người một đường ra Vĩnh Ninh Hậu phủ, mọi người một đường nghị luận một đường rời đi Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Hôm nay Vĩnh Ninh Hậu phủ giống như hát tuồng, các nàng cũng coi như là xem náo nhiệt, chẳng qua là vừa nghĩ tới cuối cùng hoàng thượng hạ chỉ đem Vân Thiên Vũ cho Tiêu Cửu Uyên làm vương phi.

Trong lòng mọi người cho giới giống như bị mèo quào khó chịu, chẳng những các tiểu thư khuê các trong triều, ngay cả phu nhân, trong lòng cũng tức giận bất bình, Vân Thiên Vũ tại sao gả cho Ly thân vương làm vương phi a.

Tướng mạo nàng bị hủy, thế nào được gả cho Ly thân vương phong hoa tuyết đại làm vương phi đây.

Bất quá rất nhiều người suy đoán, Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ hủy bỏ cử hôn sự này, bất kể hoàng thượng có ý gì, Tiêu Cửu Uyên tuyệt không sẽ cho phép chuyện này phát sinh.

Trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, tất cả tân khách rời đi, cuối cùng chỉ còn lại người của Tuyên vương phủ cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Hôm nay phát sinh đủ chuyện, làm cho đầu óc Tiêu Thiên Dịch loạn tấc bác tao, hắn không muốn lưu lại nữa, mang theo người Tuyên vương phủ xoay người tính toán rời đi, sau lưng Vân Thiên Tuyết nhìn khuôn mặt lạnh lẽo của Tiêu Thiên Dịch, không khỏi kinh hãi, nước mắt liền ứa ra trong mắt, yếu ớt kêu một tiếng.

”Thiên Dịch, ngươi có trách ta hay không?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tiêu Cửu Uyên (2)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch quay đầu nhìn Vân Thiên Tuyết, suy nghĩ hôm nay phát sinh đủ chuyện, hết thảy tất cả cũng là bởi vì Vân Thiên Tuyết bị thổ phi bắt cóc gây lên.

Nếu như không có chuyện thổ phi bắt cóc, hôm nay cái gì cũng sẽ không phát sinh, hắn đã sớm cưới Vân Thiên Vũ trở về Tuyên vương phủ đi.

Tiêu Thiên Dịch nghĩ tới lời nói Vân Thiên Vũ lúc trước, nàng hoài nghi chuyện thổ phi bắt cóc cùng với chuyện nàng bị hủy dung, đều là hắn làm.

Nhưng là Tiêu Thiên Dịch không có làm, chuyện như vậy làm sao sẽ trùng hợp như thế đây.

Hai mắt Tiêu Thiên Dịch hiện lên tia hoài nghi, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Tuyết, thấy nàng mặc trên người một bộ giả y đồ thắm, trên mặt trang điểm tinh tế, tựa như một nữ tử từ đời xuất giá.

Thường ngày nàng ở trước mặt hắn vẫn nói, cam nguyện làm trắc phi bên cạnh hắn.

Hắn cũng cho là nàng thật tâm thật ý, bởi vì ý định ấy này, cho nên đối với nàng đặc biệt tốt.

Chẳng lẽ hết thảy những chuyện này nhưng thật ra là giả, Vân Thiên Tuyết vẫn muốn gả cho hắn làm vương phi, hôm nay tất cả mọi chuyện thật ra thì đều

do nàng làm ra.

Nghĩ như thế, trong lòng Tiêu Thiên Dịch chỉ cảm thấy không khỏi thất vọng, ánh mắt thâm trầm rõ ràng rơi trên người Vân Thiên Tuyết

Vân Thiên Tuyết vốn vô cùng thông minh, lúc này vừa nhìn thấy ánh mắt của Tiêu Thiên Dịch, tự nhiên đoán được tâm tư của hắn, hắn hoài nghi mọi chuyện hôm nay tất cả đều do nàng làm

Vân Thiên Tuyết nhẹ giọng khóc, nhìn Tiêu Thiên Dịch nói: “Thiên Dịch, ngươi có phải hay không cho là tất cả mọi chuyện đều do ta làm, nếu như ta nói ta không có làm, ngươi có phải hay không không tin, trên thực tế ta mặc giả y tới đây, là bởi vì phụ thân hắn không đành lòng để cho ngươi cưới một nữ nhân thân tàn ma dại, cho nên mới phải để cho ta thay mặt giả.”

“Phụ thân trước đó đi hỏi tỷ tỷ, tỷ tỷ nàng đã đồng ý, không nghĩ tới cuối cùng nàng lại trả đũa, thật ra thì trong lòng ta rất khó chịu.”

Vân Thiên Tuyết nhẹ nhàng khóc thút thít, vốn là đáng yêu đẹp mắt, không tiếng động chảy nước mắt, vẻ mặt hoa lệ đầm mưa kia, lập tức làm cho người ta không khỏi thương tiếc.

Tiêu Thiên Dịch cấp bách đi vài bước tới trước mặt Vân Thiên Tuyết, đưa tay kéo qua nàng, lấy khăn thay nàng lau nước mắt trên mặt.

“Ngươi chớ suy nghĩ lung tung, bốn vương không có trách ngươi, thực tế ngươi cùng bốn vương từ nhỏ cùng nhau lớn lên, còn cứu mạng bốn vương, bốn vương hoài nghi bất luận kẻ nào, cũng sẽ không hoài nghi ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch vừa dứt lời, Vân Lôi bên cạnh thở phào nhẹ nhõm, đi vài bước thật nhanh tới trước mặt Tiêu Thiên Dịch, cung kính xin tội nói.

“Vương gia, lần này là ta tự chủ trương, xin vương gia giáng tội. Ta vốn là cho là mặt Vũ nhi bị hủy, bây giờ không xứng gã cho vương gia, cho nên lúc trước đi hỏi qua nàng, để cho muội muội thay mặt giả có được hay không, nàng là đồng ý, không nghĩ tới cuối cùng nàng lại làm như vậy.”

Tiêu Thiên Dịch nghe lời nói của Vân Lôi, sắc mặt trong nháy mắt u ám, hai mắt sáng tối khó chịu nhìn về Vân Lôi: “Vĩnh Ninh Hậu gia, lần này bốn vương nể mặt Tuyết Nhi cũng không so đo, nếu như có lần sau, đừng trách bốn vương trở mặt vô tình.”

Tâm tình Tiêu Thiên Dịch không tốt bụng Vân Thiên Tuyết ra, hắn nghĩ tới phụ hoàng hạ chỉ ý kia, có lẽ hắn nên vào cung cùng phụ hoàng giải thích một chút đi, tóm lại chuyện lần này, đối với hắn mà nói, ảnh hưởng hết sức không tốt.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ nhìn về Vân Thiên Tuyết nói: “Tuyết Nhi, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, chuyện đã như vậy, bốn vương vào cung cùng phụ hoàng giải thích một chút.”

“Hảo, Vương gia ngươi đi đi.”

Vân Thiên Tuyết hiền lành gật đầu, Tiêu Thiên Dịch buông ra nàng, dẫn người một đường ra khỏi Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Đợi đến Tiêu Thiên Dịch rời đi, không nhìn thấy nữa, khuôn mặt Vân Thiên Tuyết xinh đẹp tuyệt trần động lòng người lập tức vụn vỡ đứng lên, nàng cắn răng nghiêng lợi, khắp nơi lửa giận mưng to: “Vân Thiên Vũ, tiện nhân này, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, tuyệt sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

P/s: Mấy nay bận thi nên ta chưa đọc cv, edit đến đâu đọc đến đó, nên ta cũng như các nàng vậy, nhưng ta sẽ trả lời sớm nhất có thể nha, cảm ơn các nàng nhiều nà

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Cứu Người (1)

Vân Thiên Tuyết vốn là muốn lập tức xông tới chỗ ở của Vân Thiên Vũ để trừng trị nàng, nhưng cuối cùng lại bị Vân Lôi ngăn cản, bởi vì Vân Thiên Vũ hiện tại nhận thánh chỉ, nàng chính là Tiểu Cửu Uyên vương phi.

Tiểu Cửu Uyên có ý gì, bọn họ còn mơ hồ không rõ, nếu là đúng Vân Thiên Vũ không tốt, trêu chọc đến lửa giận của Tiểu Cửu Uyên thì phiền toái, cho nên Vân Lôi cảnh cáo Vân Thiên Tuyết không thể đi trêu chọc Vân Thiên Vũ.

Điều này làm cho Vân Thiên Tuyết thiếu chút nữa tức giận đến học máu, cuối cùng lửa giận bùng phát, trở lại viện mình ở, lại đập một đồng hồ, tâm tình mới dễ chịu một chút.

Bất quá nàng không có tính toán bỏ qua cho Vân Thiên Vũ, mặc dù nàng dựa vào danh tiếng vương phi Tiểu Cửu Uyên thì thế nào.

Tiểu Cửu Uyên người như vậy ngay cả nàng cũng không dám nghĩ đến, hắn làm sao có thể sẽ lấy người hèn yếu vô năng, người vừa xấu xí vừa ti tiện làm phi đây.

Tin tưởng Tiêu Cửu Uyên rất nhanh sẽ lui hôn sự này, huống chi nàng không thể công khai trừng trị tiện nhân kia, chẳng lẽ không có thể ngầm trừng trị nàng sao?

Trong mắt Vân Thiên Tuyết lóe ra tia u ám tàn nhẫn, từ từ tính toán như thế nào chính chết Vân Thiên Vũ.

Lúc này tính mạng Vân Thiên Vũ đang vô cùng nguy hiểm nằm ở trên giường, thoi thóp hít vào nhiều thở ra ít, thật sự là chuyện xảy ra ngày hôm nay vượt ra khỏi sự chịu đựng của thân thể nàng, nàng đã dùng hết tất cả khí lực.

Cho nên giờ phút này nàng nằm ở trên giường cùng một người chết không kém là bao nhiêu.

Mặc dù vết thương trên người rửa sạch, bôi thuốc, lại băng bó, còn được đại phu Tiểu Lâm dứt thuốc, nhưng vẫn như cũ không có gì khởi sắc.

Trước giường, Họa Mi thương tâm khóc thút thít, càng nghĩ càng khổ sở, nước mắt lớn chừng hạt đậu rơi không ngừng, khóc đến tê tâm liệt phế.

“Tiểu thư, nếu là người thật có gặp chuyện không may, nô tỳ đi cùng người, còn sống thật là quá khó khăn.”

Đại phu Tiểu Lâm nhìn thấy Họa Mi như vậy, trong lòng sinh mấy phần kính trọng, nha đầu này ngược lại rất trung thành.

Tiểu Lâm đại phu là nhi tử của lão Lâm đại phu, tâm địa hết sức chính trực, nhìn chủ tớ hai người khó khăn như vậy, sinh lòng không đành lòng, nhìn Họa Mi nói.

“Thế này, ta giúp ngươi đến Hậu gia bên kia nghĩ biện pháp, lấy một chút tổ yến tới đây, để cho tiểu thư ngươi ăn vào, như vậy sẽ nhanh khỏe hơn một chút.”

Tiểu Lâm đại phu nói xong đi ra ngoài, Họa Mi sau lưng vẫn như cũ khóc thút thít, căn bản không tin tưởng Tiểu Lâm đại phu có thể từ Hậu gia đó lấy được đồ gì.

Lúc này Hậu gia ước gì tiểu thư chết đi, không bỏ đá xuống giếng đã không tệ, làm sao có thể sẽ cho người mang nhân sâm tổ yến gì đó tới đây.

Bất quá Họa Mi nghĩ sai rồi, Vĩnh Ninh hậu Vân Lô thật đúng là bị Tiểu Lâm đại phu nói động, mà để cho hạ nhân mang một ít tổ yến tới đây.

Mặc dù đồ tới đồ không là cái gì tốt, nhưng vẫn có tác dụng hơn được hiệu, Họa Mi lập tức cầm một ít tổ yến tự mình mang đến phòng bếp để cho người ta nấu.

Thường ngày người trong phòng bếp mi mắt cao hơn đầu, hiện tại ngược lại hết sức an phận, chưa từng có người làm khó nàng, bởi vì lúc này Vân Thiên Vũ mang thân phận chính là Ly thân vương phi, các nàng có mấy lá gan dám làm khó nàng.

Họa Mi thuận lợi chưng nhân sâm canh dứt vào trong miệng Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ trải qua chẩn bệnh, lại uống một chút nhân sâm, hơi thở rốt cục hơi khá hơn một chút, Họa Mi hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đợi đến thanh tỉnh lại, nàng cảm nhận được eo trái vị truyền đến cảm giác đau đớn kịch liệt, ánh mắt từng trận biến thành màu đen, quanh thân bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, tay chân mềm yếu, chén trong tay cũng bung không được mà sảy tay rơi trên mặt đất.

Họa Mi hậu tri hậu giác nghĩ đến một chuyện, nàng bị Hậu gia hung hăng đá một cước, tựa hồ bị thương không nhẹ.

Lúc trước vẫn quan tâm chuyện tình của tiểu thư, căn bản không có chú ý tới, hiện tại thương thế kia tựa hồ tăng thêm.

Nàng không có sao chứ, nếu như nàng có chuyện tiểu thư làm sao bây giờ? Ý thức Họa Mi càng ngày càng mơ hồ, nàng vươn tay sờ soạng nắm tay Vân Thiên Vũ, nắm thật chặt chẽ.

Tiểu thư, nếu như Họa Mi chết, ngươi nhất định phải sống thật khỏe, nhất định phải sống thật khỏe.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Cứu Người (2)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ ngủ mê man, ước chừng ngủ thẳng trời tối mới tỉnh lại.

Nàng mở mắt, thấy bốn phía một mảnh bóng tối, một chút ánh đèn cũng không có.

Bất quá ngoài cửa sổ vẫn có ánh trăng yếu ớt chiếu bắn vào.

Nhờ ánh trăng, nàng nhìn thấy một người nằm ở trước giường nàng không nhúc nhích, một cái tay lại nắm thật chặt tay nàng.

Vân Thiên Vũ nhìn cái tay kia, gầy trơ xương, một mảnh tịch hoàng, nhìn một cái liền biết đây là dinh dưỡng không đầy đủ tạo thành.

Thấy bàn tay nắm chặt tay của nàng, nàng không khỏi nhớ lại bàn tay của nghĩa phụ, trong lòng ấm áp, hốc mắt hơi ướt át.

Nàng từ nhỏ không cha không mẹ, là nghĩa phụ từ trong cô nhi viện nhận nuôi nàng, không chỉ như thế, hắn còn tận tâm tận lực dạy nàng y thuật.

Nghĩa phụ y thuật rất cao, thế nhân đều gọi ông là được lão.

Hắn cả đời không có lấy vợ, không có con cái, đem tất cả tâm huyết đều đặt ở trên người của nàng.

Thật may là nàng thiên phú cực cao, rất nhanh kế thừa tất cả của nghĩa phụ, thậm chí y thuật so nghĩa phụ còn muốn lợi hại hơn, nàng vĩnh viễn nhớ thời điểm nghĩa phụ biết nàng y thuật cao hơn ông, cặp mắt kia phát ra ánh sáng, tràn đầy vui mừng, cao hứng vỗ vai của nàng, vui vẻ giống như đứa bé.

”Tiêu Vũ mao, nghĩa phụ thật cao hứng khi con có được thành tựu như vậy, nghĩa phụ thật may mắn năm đó dẫn con từ trong cô nhi viện ra ngoài, con không có làm nghĩa phụ thất vọng.”

Chính là như thế này nàng rất yêu nghĩa phụ, cuối cùng lại chết ở trong tay Tiêu Cảnh Ngôn.(ta cũng không hiểu lúc đầu à chết bởi Phó Cảnh Ngôn, không hiểu sao giờ lại thành họ Tiêu)

Cho nên cuối cùng nàng đầu có chết cũng phải vì nghĩa phụ báo thù.

Vân Thiên Vũ đang muốn phải nhập thần, đột nhiên trên ngón tay truyền đến cảm giác nóng rực, nàng quay đầu nhìn lại, thấy trên ngón tay của mình chợt lóe chợt lóe.

Như mũi nhọn lóe lên nơi âm u, bên trong thân thể của nàng vang lên một giọng nói yếu yếu nho nhỏ.

”Chủ nhân, có thương tích, người phải chữa trị sao?”

Phượng Hoàng đại nhân cẩn thận mở miệng, nàng biết chủ nhân này của mình, bây giờ không phải là chủ tử dễ đối phó.

Lúc trước tình nguyện liều chết cái mạng của mình, cũng muốn trừng trị người xấu.

Mình nếu là trêu chọc nàng mất hứng, nhất định sẽ xui xẻo, cho nên nàng không dám lớn tiếng nhắc nhở Vân Thiên Vũ cứu người, chỉ dám nhỏ giọng hỏi ý kiến của nàng.

Phượng Hoàng đại nhân cảm giác mình là một con phượng hoàng bị thảm đáng thương nhất lịch sử.

Ai có thể gọi chủ nhân này biến thái đây.

Mặc dù Phượng Hoàng đại nhân rất lo lắng, nhưng lần này Vân Thiên Vũ không có làm khó nàng, nàng chẳng qua là cúi đầu nhìn về Họa Mi bất tỉnh ở mép giường, vẫn như cũ nắm thật chặt tay nàng.

Tâm từ từ có chút ấm áp, nha đầu này đã hôn mê còn không quên nhớ kỹ nàng, điều này làm cho nàng một khối băng tâm có chút nhiệt độ.

Đồng thời nàng nhớ lại chuyện lúc trước Vân Lôi đá Họa Mi một cước, Họa Mi chỉ sợ bị thương không nhẹ.

Vân Thiên Vũ vừa muốn vươn tay bắt mạch cho Họa Mi, cuối cùng xác nhận thương thế trên người Họa Mi, nàng cần lập tức tiếp nhận chữa trị, nếu như không trị chỉ sợ sẽ mất mạng.

Vân Thiên Vũ cố gắng xuống giường, thật ra thì tình trạng trước mắt của nàng không tốt lắm, nhưng nàng không thể không cứu Họa Mi.

Họa Mi chỉ là một nha đầu, nếu là nàng không cứu nàng, không ai sẽ cứu nàng, nàng tất nhiên mất mạng.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, chịu đựng đau đớn trên người trên, vừa cố gắng đi ra ngoài.

Mặc dù trước mắt nàng không có gì cả, nhưng thân là đại phu y thuật cao siêu, bất kỳ vậy gì bên người nàng cũng có thể trở thành dược liệu, điểm này nàng không lo lắng.

Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, vừa cố gắng đi ra khỏi viện, dựa vào trí nhớ trong đầu, ở hướng tây bắc vắng vẻ của Vĩnh Ninh Hậu phủ có một vườn hoa nhỏ trong đó có thể tìm một ít thứ, có dược thảo bình thường, còn có một chút hoa, những thứ đó này phối hợp thật tốt, một dạng có thể trị nội thương.

Tóm lại nàng sẽ không để cho Họa Mi có chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tức Giận Đánh Tiện Nhân (1)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cầm những thứ hoa hoa thảo thảo này vào gian phòng của mình, dựa vào trí nhớ tìm kiếm ra đồ đánh lửa đốt nến.

Nàng ở dưới đèn nghiền nát những thứ đồ này, có ăn có thoa ngoài da, rất nhanh nghiền tốt lắm. Đợi đến làm xong những thứ này, nàng cảm thấy khí lực của mình cũng nhanh cạn sạch, hơi thở lại yếu đi rất nhiều.

Nhưng Họa Mi không thể không cứu, cho nên nàng cứng rắn chống lại từ trong phòng tìm kiếm ra mấy cây kim may tới, ở trên ánh nến đốt nóng tiến hành trừ độc.

Khử hết độc sau, bắt đầu thay Họa Mi trị liệu.

Trước kiểm tra vị trí bị thương cho Họa Mi, sau đó dùng ngân châm loại bỏ máu bầm cho nàng, thoa thuốc lúc trước đã chuẩn bị xong lên ngang hông Họa Mi, dùng vải băng bó kỹ, cuối cùng lại dứt cho Họa Mi một chút thuốc.

Đợi đến làm xong những thứ này, Vân Thiên Vũ cảm giác mình cả người cũng mệt lả, một chút cũng không muốn nhúc nhích, lúc này trên ngón tay chợt lóe, mơ hồ có thể thấy được giá trị con số chớp động, thấp.

Vân Thiên Vũ thấy mấy chữ này, nghĩ tới lúc trước Phượng Hoàng đại nhân nói, yêu cầu để mở viêm hoàng thần y truyền thừa, liền phải tích góp từng tí một các loại giá trị phân, một ngàn các loại giá trị phân, mới có thể mở ra viêm hoàng thần y truyền thừa.

Hiện tại cứu một người được mười, đây là nói nàng nếu muốn mở cái gì viêm hoàng thần y truyền thừa kia, phải cứu một trăm người sao?

Thật may là nàng đối với viêm hoàng thần y truyền thừa không có nửa điểm mong đợi, nếu không chẳng phải là thất vọng chết.

Nàng cũng không nghĩ ra mình có nhiều lòng tốt đi cứu một trăm người như vậy, tích góp từng tí một các loại giá trị phân này.

Hôm nay sở dĩ cứu Họa Mi, là bởi vì Họa Mi trung thành, nàng mới sẽ xuất thủ cứu giúp.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, trong cơ thể Phượng Hoàng đại nhân đã cảm nhận được cảm xúc của Vân Thiên Vũ, lập tức nhỏ giọng nói nói.

”Chủ nhân, người không phải thất vọng, lần này sở dĩ các loại giá trị phân thấp, là vì nguyên nhân bệnh nhân thương thế tương đối, nếu là bệnh nhân thương thế nặng, các loại giá trị phân sẽ cao, nếu như chủ nhân cứu chính là người bị trọng thương, chỉ cần vài người là có thể mở ra viêm hoàng thần y truyền thừa.”

Vân Thiên Vũ mặt không nhúc nhích nói: “Không có hứng thú.”

Phượng Hoàng đại nhân muốn khóc, người ta hảo muốn đi ra ngoài, chủ nhân người không thể như vậy.

Phượng Hoàng đại nhân đang muốn khuyên Vân Thiên Vũ thay đổi tâm ý, đột nhiên nghe được cách đó không xa có tiếng bước chân truyền đến, lập tức nhắc nhở Vân Thiên Vũ nói.

”Chủ nhân, có người tới.”

Vân Thiên Vũ nhưn mảy nhỏ bé, đồng mâu thoáng qua tia lạnh lẽo sắc bén, cẩn thận ngưng thần nghe qua, quả nhiên nghe được bên ngoài viện có tiếng bước chân đi tới.

Không nghĩ tới mình luôn luôn cảnh giác vậy mà không có phát hiện, Phượng Hoàng trong cơ thể thể nhưng phát hiện. Xem ra người này cũng không phải là tặc.

Trong lòng Vân Thiên Vũ suy nghĩ, trên mặt từ từ gọi lên máu tanh mà lãnh khóc vui vẻ.

Lúc này trên người nàng mang danh Ly thân vương phi, cho nên làm việc căn bản không cần có điều cố kỵ, nàng cũng muốn nhìn một chút là ai đến tìm chết.

Nàng ý niệm vừa dứt, bên ngoài tiếng bước chân đến gần, giọng nói cũng vang lên.

”Hôm nay chúng ta nhất định phải hao hao chính tiện nhân kia một chút, thế nhưng dám can đảm phá hủy hôn sự của nhị tỷ, tiện nhân kia rõ ràng là muốn chết, cho dù hoàng thượng chỉ hôn nàng làm Ly thân vương phi, nàng liền không sao sao? Ta cũng muốn nhìn một chút buổi tối người nào sẽ che chở nàng.”

Giọng nói lộ ra một cổ âm ngoan.

Người nói chuyện dứt lời, lại có âm thanh khác phụ họa nàng.

”Là, vốn nhị tiểu thư có thể gả cho Tuyên vương làm Tuyên vương phi, nếu như nói như vậy, tiểu thư người đã có thể là muội muội Tuyên vương phi, ngày sau lập gia đình tất nhiên cũng sẽ không kém, nhưng bây giờ thì sao, lại bị đại tiểu thư sinh kế phá hủy.”

”A a, ghê tởm, tiện nhân ghê tởm, ta tất nhiên muốn đánh chết nàng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Tức Giận Đánh Tiện Nhân (2)

Editor: Huynhnhu142

Hai ba người vừa nói chuyện, đi tới bên ngoài phòng của Vân Thiên Vũ, cảm đầu người vung tay lên, sau lưng hai nha hoàn lập tức vọt tới, hướng cửa phòng Vân Thiên Vũ đánh tới.

Ầm một tiếng cửa bị đập vỡ, bên trong phòng sạch sẽ nhìn thấy tình trạng thực tế, một người vô thanh vô thức nằm trên giường, không thấy rõ mặt, bất quá một chút động tĩnh cũng không có.

Trước cửa mấy người thuận lợi nghỉ trên giường là Vân Thiên Vũ.

Hai nha hoàn quay đầu nhìn về chủ tử sau lưng xin phép: “Tiểu thư, làm sao bây giờ?”

Nữ tử đứng trước cửa, thân thể đầy đặn, mặt mũi mượt mà, nàng là tam tiểu thư Vĩnh Ninh Hựu phủ Vân Thiên Nguyệt.

Mẫu thân Vân Thiên Nguyệt là lão phu nhân ban cho Vĩnh Ninh hựu làm tiểu thiếp, hựu sinh tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Nguyệt luôn luôn lấy Vân Thiên Tuyết ngửa lớn nhìn lên, bước cũng theo. Vì làm cho Vân Thiên Tuyết vui vẻ, nàng luôn là nghĩ ra các loại biện pháp để khi dễ Vân Thiên Vũ.

Vốn là Vân Thiên Nguyệt cho là hôm nay đại hôn, cuối cùng gả cho Tuyên vương nhất định là Vân Thiên Tuyết, bởi vì Tuyên Vương điện hạ rất yêu thương Vân Thiên Tuyết.

Nếu là Vân Thiên Tuyết thuận lợi gả cho Tuyên vương, nàng sẽ là muội muội Tuyên vương phi, cuối cùng nhất định cũng sẽ gả không quá kém.

Nhưng là không nghĩ tới đại hôn lại bị Vân Thiên Vũ phá hủy, Vân Thiên Nguyệt nhận được tin tức sau, thiếu chút nữa tức chết.

Bất quá bởi vì chuyện thánh chỉ của hoàng thượng, nàng không dám tới tìm Vân Thiên Vũ phiền toái. Chẳng qua là sau lại nhìn thấy đáng về thương tâm khổ sở của Vân Thiên Tuyết, nàng liền không khống chế được tức giận trong lòng, tốt hơn giáo huấn Vân Thiên Vũ một chút.

Ban ngày không tốt tới đây, nàng đặc biệt chọn lựa buổi tối để tới.

Cảnh tối lửa tắt đèn, coi như nàng đánh Vân Thiên Vũ nửa chết nửa sống, nàng không nói người nào lại biết là nàng làm đây.

Vân Thiên Nguyệt tính toán, nghe được nha hoàn xin phép.

Vân Thiên Nguyệt lập tức mặt âm trầm hung hăng ra lệnh: “Đánh cho ta, hung hăng đánh, chỉ cần lưu cho nàng một hơi được rồi.”

Nếu không phải nữ nhân này được ban cho Ly thân vương là Ly thân vương phi, nàng nhất định sẽ làm cho người đánh chết nàng ta, thế nhưng có can đảm phá hủy hôn sự của nhị tỷ, rõ ràng là muốn chết.

Tiểu Đào cùng Tiểu Lê hai người là nha hoàn bên cạnh Vân Thiên Nguyệt, luôn luôn xu nịnh Vân Thiên Tuyết, hôm nay chuyện đã xảy ra, hai người các nàng cũng hết sức căm tức.

Cho nên vừa được Vân Thiên Nguyệt chỉ thị, hai người cầm lên gậy gỗ bên cạnh lúc trước mang tới, một đường chạy thẳng tới trước giường đi.

Chẳng qua là các nàng còn chưa kịp động thủ, bên cạnh vọt ra một đạo bóng dáng, bóng dáng kia tốc độ rất nhanh, trong tay còn cầm một cái chốt cửa, lên đến bên cạnh Tiểu Đào và Tiểu Lê.

Một khắc cũng không trì hoãn, giờ tay lên hung hăng hướng tới hai tỳ nữ đâm tới.

Bính bính hai côn đi xuống, đầu Tiểu Đào và Tiểu Lê nở hoa, máu tươi theo gò má chảy xuống.

Hai người giờ tay lên vừa sờ, sờ tới một tay máu, nhất thời hoa dung thất sắc, thét chói tai liên tiếp.

”A, giết người rồi.”

”Giết người rồi.”

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không e ngại, giờ tay lên lại nâng lên gây gỗ trong tay, hướng tới hai tỳ nữ Tiểu Đào và Tiểu Lê hung hăng đập tới.

Hai tỳ quay đầu thấy gây gỗ cầm trong tay, giống như kẻ điên hướng các nàng lại là Vân Thiên Vũ.

Thẳng dọa cho sợ đến vội vàng hướng ngoài cửa trốn, nhưng vẫn là bị Vân Thiên Vũ đánh tới, Tiểu Đào bị thương tương đối nặng, trực tiếp bị Vân Thiên Vũ một gậy đánh tới ngã trên đất, Tiểu Lê lại chạy trốn mau, chạy tới bên người Vân Thiên Nguyệt, kêu to.

”Tiểu thư, đại tiểu thư điên rồi, nàng điên rồi.”

Vân Thiên Nguyệt nhìn gây gỗ trong tay Vân Thiên Vũ, điên cuồng hướng về phía Tiểu Đào nằm trên mặt đất hung hăng đánh, bị dọa cho kinh hãi đảm chiến, tay chân luống cuống, theo bản năng quay đầu chạy.

Vừa chạy vừa hướng sau lưng Vân Thiên Vũ thét chói tai: “Vân Thiên Vũ, ngươi người điên, ngươi vậy mà dám cả gan dả thương người như vậy, ta đi nói cho phụ thân, gọi hắn tới thu thập ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Tức Giận Đánh Tiệp Nhân (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Nguyệt không nhắc tới Vân Lôi con tốt, nhắc tới Vân Lôi, Vân Thiên Vũ càng tức giận lớn hơn, hôm nay phát sinh hết thảy, thêm cả đòi kiếp trước của nàng cũng không trải qua đau khổ như vậy.

Kiếp trước nàng mặc dù là cô nhi, nhưng đối với nghĩa phụ nàng như hòn ngọc quý trên tay, cũng không chịu để cho nàng bị một chút xúi ủy khuất.

Không nghĩ tới một kiếp biến chuyển này, thế nhưng gặp phải một phụ thân không bằng cảm thụ như vậy.

Vân Thiên Vũ càng nghĩ càng tức, trực tiếp bỏ qua Tiểu Đào nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, cầm một cây gậy gỗ trong tay, một đường đuổi theo Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Nguyệt vừa nhìn thấy động tác của nàng, bị dọa cho sợ đến hết rằm lên, vội vàng chạy ra bên ngoài.

Nhưng bởi vì quá sợ, cho nên va vào cánh cửa một cái, phía sau Vân Thiên Vũ đã đuổi tới, đồng thời gây gỗ trong tay liền hướng Vân Thiên Nguyệt đánh tới, vừa đánh vừa còn hung hăng tức giận mắng.

”Tiệp nhân, ai bảo ngươi trước kia khi dễ ta, hôm nay ta liền mang cả gốc lẫn lá trả lại cho ngươi.”

Tại Vân Thiên Nguyệt nghe sau lưng có âm thanh gây gỗ đánh đến, đều phát ra xoang xoang, không chút nghĩ ngợi, lúi Tiểu Lê bên người để che.

Gậy gỗ trong tay Vân Thiên Vũ hung hăng đánh lên trên người Tiểu Lê.

Tiểu Lê hét thảm lên, lúc trước nàng vốn là bị đánh đòn cảnh cáo, vô cùng đau đầu, hiện tại lại bị tiểu thư nhà mình kéo ra để che con, như thế nào chịu đựng được, mắt sớm biến thành màu đen hướng trên đất ngã xuống.

Vân Thiên Vũ làm sao có thể sẽ bỏ qua cho Tiểu Lê, tiệp nhân kia cùng chủ tử của nàng đều là một dạng đáng hận, động một tý liền khi dễ nàng.

Gậy trong tay Vân Thiên Vũ không lưu tình hướng Tiểu Lê trên đất đánh tới, mỗi gậy đều tàn nhẫn đánh xuống.

Tiểu Lê đau đến cũng quên cả phản ứng, chỉ biết cầu khẩn: “Đại tiểu thư tha mạng a, ta không dám, ta sau này cũng không dám nữa.”

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ căn bản không để ý tới nàng, hướng nàng ta đánh đến chết, hôm nay chủ tử ba người tới đây muốn mạng của nàng, nàng cần gì khách khí với các nàng ta.

Vân Thiên Vũ đang đánh Tiểu Lê, trước mặt Vân Thiên Nguyệt bị dọa cho sợ đến mặt mũi trắng bệch, cũng không nhìn đến nha hoàn một cái, một đường chạy thẳng tới viện bên ngoài.

Vừa chạy tới viện bên ngoài vừa hét chói tai: “Người đâu a, giết người.”

Vân Thiên Vũ vừa nghe đến tiếng kêu của Vân Thiên Nguyệt, lửa giận kia lần nữa nhảy vọt lên cao, bởi vì đầu sỏ chân chính đúng là tiện nhân Vân Thiên Nguyệt này a.

Nàng vì lấy lòng nữ nhân Vân Thiên Tuyết kia, khắp nơi khi dễ nàng.

Hôm nay nàng liền thay chủ nhân nhân thân thể này hảo hảo trừng trị nàng ta một chút.

Vân Thiên Vũ mắt thấy Vân Thiên Nguyệt chạy đi ra ngoài rất xa, gậy trong tay giương lên, hướng về phía Vân Thiên Nguyệt đập tới, nói thật ra khí lực Vân Thiên Vũ cũng không lớn, nhưng Vân Thiên Nguyệt lúc này bị dọa sợ, sớm đi đứng như nhũn ra, hơn nữa nàng ngày thường hơi mập.

Đi lại không nhanh nhẹn, thường ngày đi bộ đều rất chậm, chưa từng có chạy qua, cho nên hôm nay bị Vân Thiên Vũ đánh trúng một gậy, mất hết sức lực té ngã trên đất.

Vân Thiên Vũ vội vàng đi qua, bắt đầu đè xuống đầu Vân Thiên Nguyệt, giờ chân lên hung hăng đá tới, một cái hạ xuống không chút lưu tình.

Tiếng kêu của Vân Thiên Nguyệt thảm thiết vang lên: “Cứu mạng a, cứu mạng.”

Lúc này nàng cảm thấy sợ, nàng biết Vân Thiên Vũ sẽ đánh chết nàng, nữ nhân này hôm nay điên rồi, nàng là thật điên rồi, nàng ta nhất định sẽ đánh chết nàng.

Vân Thiên Nguyệt khóc nức nỉ Vân Thiên Vũ: “Đại tỷ, không cần đánh, ta không dám, không dám, sau này không bao giờ ... sẽ gây sự với người nữa, người bỏ qua cho ta đi.”

Vân Thiên Vũ kéo tóc nàng ta lại, giờ tay lên hướng về phía mặt của nàng ta tát xuống, ba ba ba, tuyệt không khách khí.

“Người cho rằng cầu xin đôi ba câu ta sẽ tha cho, chuyện người thường ngày đánh mắng ta liền bỏ qua như vậy, nằm mơ đi. Hôm nay ta liền giết người.”

Nàng vừa nói hai tay hướng cổ Vân Thiên Nguyệt bóp mạnh, tuyệt không nương tay.

Vân Thiên Nguyệt hoảng sợ mở to hai mắt, sắc mặt trắng bệch, liều mạng lắc đầu giãy giụa, không muốn, đừng có giết ta.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tức Giận Đánh Tiện Nhân (4)

Vân Thiên Vũ xuống tay mặc dù dùng sức, nhưng rõ ràng khí lực chưa đủ, cho nên nhất thời căn bản bóp không chết Vân Thiên Nguyệt.

Lúc trước sở dĩ nàng hành động nhanh nhẹn, là bởi vì nàng dùng ngón chân đâm vào trên người mình mấy huyệt vị quan trọng, kích thích tiềm lực trên người, cho nên mới có thể thuận lợi trừng trị Tiểu Đào Tiểu Lê và Vân Thiên Nguyệt.

Nhưng bây giờ khí lực trên người nàng đã dùng hết rồi, trên tay một chút sức lực cũng không có.

Bất quá Vân Thiên Nguyệt cũng không biết chuyện này, giờ phút này nàng hoảng sợ tròn to một đôi mắt nhìn Vân Thiên Vũ cầu khẩn.

“Đại tỷ, đừng giết ta, đừng có giết ta, ta không dám, sau này cũng không dám nữa.”

Vân Thiên Vũ gắt gao nhìn chăm chăm tay mình, dùng sức lại dùng sức, đáng tiếc vẫn như cũ một chút khí lực cũng không có.

Chẳng những tay không có lực, ngay cả thân thể cũng mềm nhũn.

Đúng lúc này, sau lưng bầu trời đêm, nhưng lại vang lên một thanh âm cười nói tùy ý.

”Không phải nói đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ là một phế vật hèn yếu vô năng sao? Đây là chuyện gì xảy ra, ta làm sao nhìn thấy giống như một con báo nổi điên đây.”

Vân Thiên Vũ cả kinh, xoay mình quay đầu nhìn sang, trầm giọng mở miệng: “Người nào, ra ngoài.”

Bởi vì lực chú ý của nàng tập trung ở sau lưng, cho nên sức lực ngón tay theo bản năng phân tán một chút, điều này làm cho Vân Thiên Nguyệt bị nàng ép ngồi ở phía dưới thở phào nhẹ nhõm.

Vân Thiên Nguyệt bất lý khoảng không ngàn cân treo sợi tóc, giữa giữa xoay người đẩy Vân Thiên Vũ trên người ra, sau đó tựa như điên vậy xông ra ngoài.

Rất nhanh biến mất không thấy, cho đến khi nàng vọt ra khỏi tiểu viện Vân Thiên Vũ, mới dám khóc gọi: “Giết người rồi, Vân Thiên Vũ giết người rồi.”

Vân Thiên Vũ căn bản không để ý tới tiếng hét chói tai bên ngoài viện, nàng không sợ có người tới, trước mắt nàng mang danh Ly thân vương phi, ai dám muốn mạng của nàng.

Ngược lại người không biết tại sao xuất hiện giữa không trung tiểu viện, tựa hồ rất nguy hiểm.

Trong tiểu viện u ám, vô thanh vô tức nhiều hơn hai đạo bóng dáng.

Người trước mắt, thấy Vân Thiên Vũ nhìn hẩn, ba một tiếng mở ra quạt ngọc, một bộ dáng phong lưu phóng khoáng, tự cho mình là siêu phàm, cây quạt không ngừng quạt quạt nhìn Vân Thiên Vũ, về mặt thích thú xem kịch vui.

Vân Thiên Vũ hơi cau mày nhìn chằm chằm người này, mặc dù bốn phía không có ánh đèn, nhưng dưới ánh trăng yếu ớt, nàng vẫn mơ hồ có thể thấy rõ người này phải hết sức tuấn mỹ.

Dáng người cao ráo, mặc một bộ cẩm bào rải hoa tím, thắt lưng đeo đai ngọc, bên hông rủ xuống một ngọc bội màu xanh biếc, quanh thân trên dưới quả nhiên là tôn quý vô song.

Nhìn lên trên nữa, hé ra khuôn mặt tuấn mỹ, lông mày dài nhỏ, bên dưới đôi mày là đôi mắt đào hoa, khi hẩn cười lên, đôi mắt hoa đào kia, sáng quắc sinh hoa, không nói ra được hấp dẫn người.

Là người trời sinh gieo họa cho nữ nhân.

Vân Thiên Vũ trong lòng suy nghĩ, trong đầu đã hiện ra trí nhớ, lập tức nhận ra người kia là ai.

An Thân Vương phủ An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, hẩn và chủ cũ của thân thể này cũng không có có bất kỳ vương mất gì, lúc này xuất hiện là có ý gì.

Ánh mắt Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Ta cùng An Thân Vương thế tử giống như không có nửa điểm quan hệ đi, không biết An Thân Vương thế tử khuya khoắt xông vào Vĩnh Ninh Hậu phủ làm cái gì?”

Tiêu Dạ Thần nghe lời nói của Vân Thiên Vũ, không một chút nào tức giận, chỉ khoe khoang phe phẩy cây quạt trong tay nói.

”Ngươi và bản thể từ không có quan hệ gì, nhưng ngươi cùng vị này có quan hệ a.”

Tiêu Dạ Thần từ từ hướng bên cạnh nhường lối, sau lưng lộ ra một người.

Thiên địa phảng phất trong nháy mắt tựa như đông lại, thời gian dừng lại vào giờ khắc này, Vân Thiên Vũ nhìn người đứng bên cạnh Tiêu Dạ Thần.

Mặc dù chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, nhưng thật giống như là chúa tể thế giới, thế gian vạn vật tất cả cúi đầu xưng thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Khí Phách Cuồng Vọng (1)

Editor: Huynhnhu142

Ngôi sao đầy trời, trong phút chốc trở thành nền lam nổi bật cho hẩn.

Mà hẩn thân nhiên đứng dưới bóng tối, hai tay hơi để ra phía sau, tạo thành một tư thế oai vệ.

Một người là phong cảnh một người chính là bức họa.

Ngũ quan tinh tế kia, giống như được điêu khắc mài dũa tinh vi mà thành, lông mày đen như vẽ, mắt phượng sâu thẳm tựa như biển, mắt phượng so với sao trên bầu trời còn chói mắt hơn, trong suốt âm u lạnh lẽo, giống như bảo thạch trân quý trên đời động lòng người.

Bên dưới mắt phượng là mũi cao kiêu ngạo, môi mỏng gợi cảm.

Lúc này môi của hắn cười như không cười, vẻ mặt kia dường như không đem bất luận kẻ nào trên thế gian này nhìn vào mắt.

Cả người không nói ra được khí phách cuồng vọng, không ai bì nổi.

Nhưng khí phách cuồng vọng như vậy lại không người ghét, giống như hắn chính là người duy nhất có được phẩm chất đó.

Vân Thiên Vũ nhìn người này, lập tức hiểu người này là ai.

Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên của Đông Ly quốc.

”Tiêu Cửu Uyên, “ Vân Thiên Vũ theo bản năng kêu thành tiếng.

Ánh mắt Tiêu Cửu Uyên đột nhiên tối sầm lại, hơi thở lạnh lẽo từ trong mắt đen tràn ra, toàn thân trên dưới thật giống như hàn băng bao phủ ngàn năm không thay đổi, làm cho người ta chỉ cảm thấy lạnh thấu tâm can.

Vân Thiên Vũ biết người này nổi giận, mặc dù hắn cũng không nói gì, nhưng nàng cũng biết, hắn nổi giận.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên trong bóng tối truyền tới giọng nói tức giận khiển trách: “Lớn mật, tặc danh vương gia nhà ta là người có thể gọi sao?”

Hai đạo bóng dáng nhanh chóng từ bóng đêm xông tới, nháy mắt rơi vào bên cạnh Tiêu Cửu Uyên.

Một trắng một đen.

Hai người kia chính là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên, Bạch Diệu và Hắc Diệu.

Lúc trước lên tiếng quát lạnh Vân Thiên Vũ chính là Hắc Diệu.

Hắc Diệu xưa nay tính tình tương đối nhanh nhẩu, cho nên nghe được Vân Thiên Vũ thế nhưng dám can đảm thẳng kêu tặc danh của chủ tử nhà mình, liền nổi giận, cho nên mới quát lạnh lên tiếng.

Bất quá lời của Hắc Diệu vừa dứt, khóe môi của Tiêu Dạ Thần bên cạnh Tiêu Cửu Uyên lại cười: “Hắc Diệu, người lời này liền không đúng, vị này chính là Ly thân vương phi tương lai, nàng kêu tặc danh chủ tử nhà người không phải là bình thường sao?”

Hắc Diệu vừa nghe lời của Tiêu Dạ Thần, mắt hững, nhìn Tiêu Dạ Thần một cái, lại quay đầu giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ nói.

”Nữ nhân đáng ghét xấu như vậy, chủ tử nhà ta chắc là sẽ không cưới nàng, nàng không xứng với chủ tử nhà ta.”

Lời của Hắc Diệu, Tiêu Cửu Uyên cũng không có ngăn cản.

Hắn chẳng qua là xoay người đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần bên cạnh không nhịn được đi theo phía sau hắn đi ra ngoài, vừa đi vừa hỏi tới: “Cửu hoàng thúc, người như vậy liền đi, không cùng cửu hoàng thẩm tra chuyện sao? Thật ra thì ta xem nàng thật có ý tứ.”

Tiêu Cửu Uyên lãnh khốc vô tình thanh âm trầm thấp từ từ vang lên: “Nếu là người đối với nàng có hứng thú, bản vương có thể vào cung, để cho hoàng thượng hạ chỉ, hạ chỉ nàng cho người làm thê tử phi An thân vương.”

Trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên, Vân Thiên Vũ tựa như một đồ vật có cũng được mà không có cũng không sao, tùy ý được đưa người.

Dĩ nhiên đối với Tiêu Cửu Uyên quyền cao chức trọng mà nói, Vân Thiên Vũ quả thật chỉ là đồ vật có cũng được mà không có cũng không sao.

Hiện tại hắn đối với món đồ này còn tương đối không hài lòng.

Chủ ý ban đầu của Tiêu Dạ Thần là muốn trêu chọc Tiêu Cửu Uyên, không nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên lại muốn để cho hoàng thượng hạ chỉ gả Vân Thiên Vũ cho hắn.

Như vậy sao được, hắn cũng không phải ghét bỏ Vân Thiên Vũ, chẳng qua là Tiêu Dạ Thần hắn cho tới nay đều thích là mỹ nhân a.

Vân Thiên Vũ chẳng những không tính là mỹ nữ, thậm chí hết sức kinh khủng.

Nàng như vậy, hắn không có biện pháp cùng nàng sống chung một phòng a.

Khuôn mặt Tiêu Dạ Thần đau khổ, vội vàng đưa tay kéo Tiêu Cửu Uyên lại: “Cửu hoàng thúc, ta sai rồi, ta sai rồi, người đại nhân không chấp nhất tiểu

nhân, ta sau này cũng không dám nữa, người ngàn vạn lần không nên để cho phụ hoàng hạ chỉ gả cửu hoàng thắm cho ta.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 26: Khí phách cuồng vọng (2)

Trong bóng tối, hàn khí trên mặt Tiêu Cửu Uyên càng sâu, một đôi con ngươi bén nhọn nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần lập tức biết lời nói của mình làm cho Tiêu Cửu Uyên mất hứng, vội vàng đổi lời nói: “Không phải là cửu hoàng thắm, là Vân đại tiểu thư, Vân đại tiểu thư. Ha ha. Cửu hoàng thúc, người tốt nhất, người ngàn vạn lần không nên vào cung để cho phụ hoàng hạ chỉ gả Vân đại tiểu thư cho ta.”

“Thật dễ nói chuyện. “ Tiêu Cửu Uyên nhìn cánh tay kéo lấy cánh tay mình, tức giận mở miệng.

Lần này Tiêu Dạ Thần không dám nói nhiều, ngoan ngoãn buông ống tay áo Tiêu Cửu Uyên ra, một đường đi theo Tiêu Cửu Uyên đi ra ngoài, vừa đi hần vừa cẩn thận hỏi: “Cửu hoàng thúc, hiện tại chúng ta đi đâu.”

“Vào cung, bốn vương muốn hỏi một chút hoàng huynh là có ý gì.”

Âm thanh của Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên, thanh âm này giống như âm thanh của dây đàn, chẳng những người xuất sắc, mà giọng nói cũng nghe vô cùng hay.

Sau lưng Vân Thiên Vũ vẫn ngồi dưới đất không có khí lực, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, lạnh lẽo từ dưới bàn chân đi lên.

Tiêu Cửu Uyên muốn vào cung chất vấn hoàng thượng, chỉ cần hần vào cung, tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ thôi lui hôn sự với nàng.

Nếu như không có danh tiếng Ly thân vương phi che chở nàng, nàng có thể khẳng định, Vân Lôi nhất định sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ nàng, bởi vì chuyện hôm nay nàng làm, đã làm cho hần mất sạch mặt mũi.

Về phần lúc trước lời của Tiêu Thiên Dịch để cho Vân Lôi không được hạ thủ với nàng, nhưng thật ra cũng không được bao nhiêu chính xác, đến lúc đó Vân Lôi lặng lẽ giết nàng, hơn nữa kiếm có thoái thác, Tiêu Thiên Dịch chẳng lẽ sẽ vì nàng mà cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ chống lại sao?

Trong nháy mắt, đầu óc Vân Thiên Vũ đã chuyển động bao nhiêu lần, mắt thấy mấy người trước mặt đi tới cửa tiểu viện, cùng bóng đêm hòa làm một thể.

Vân Thiên Vũ không còn kịp suy nghĩ nữa, thật nhanh hướng người trước cửa kêu lên: “Tiêu Cửu Uyên, chờ một chút.”

Nàng vừa mở miệng, mấy người trước cửa dừng lại, nhất tề quay đầu nhìn sang.

Tiêu Cửu Uyên cả người hoàn lẫn trong màn đêm, Vân Thiên Vũ không thấy rõ sắc mặt hần, chỉ có thể cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo kia trên người hần càng ngày càng đậm, ánh sáng yếu ớt trong tròng mắt đen của hần, lóe ra tia sáng khát máu, âm trầm nhìn chăm chăm nàng.

Bất quá cũng không có nói một câu nào.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần, Bạch Diệu và Hắc Diệu đã tỉnh hồn lại.

Tiêu Dạ Thần bây giờ không đành lòng nữ nhân xui xẻo này, nha đầu này hôm nay đã đủ xui xẻo, hiện tại đắc tội với cửu hoàng thúc này của mình, chỉ sợ còn phải chịu khổ đầu.

Cho nên Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng: “Vân đại tiểu thư, người hồ nháo cái gì, tục danh cửu hoàng thúc của ta cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể gọi, người chớ kêu loạn.”

Hắc Diệu thân là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên rất tức giận, huống chi hần còn thấy chủ tử mình tức giận.

Hắc Diệu nghĩ cũng không có nghĩ, thân hình vừa động nhanh như tia chớp hướng về phía Vân Thiên Vũ, duỗi một cái tay bám lên cổ Vân Thiên Vũ, đồng thời trong miệng hần còn quát lạnh lên tiếng: “Muốn chết, tên chủ tử nhà ta là người có thể gọi sao?”

Khí lực Hắc Diệu rất lớn, tuyệt không khách khí, ngón tay bám trên cổ Vân Thiên Vũ cổ, rất nhanh liền khiến cho sắc mặt nàng chuyển sang màu đỏ tím, hít vào nhiều thở ra ít.

Bất quá cho dù là như vậy, nàng cũng không có cầu xin tha thứ, chẳng qua là một đôi mắt trong trẻo bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cũng nhìn nàng, ánh mắt hai người trong bóng đêm giao nhau.

Tiêu Dạ Thần chỉ sợ Hắc Diệu bóp chết Vân Thiên Vũ, vội vàng mở miệng nói: “Cửu hoàng thúc, nếu Vân đại tiểu thư gọi người, nàng nhất định là có lời muốn nói, người trước nghe một chút nàng nói gì.”

Mắt phượng Tiêu Cửu Uyên trầm tĩnh lạnh lẽo nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, nếu Vân Thiên Vũ là người nhất gan người sợ chết, vậy hôm nay hần là phải chết không thể nghi ngờ, chỉ là nàng thân nhiên tự đắc, cùng đối mặt tử vong cũng không có nửa điểm đáng sợ hãi, cũng làm cho Tiêu Cửu

Uyên coi trọng hai phân, hần nhẹ giờ tay lên: “Buông nàng ra.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Khí Phách Cuồng Vọng (2)

Editor: Huynhnhu142

Trong bóng tối, hần khí trên mặt Tiêu Cửu Uyên càng sâu, một đôi con ngươi bén nhọn nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần lập tức biết lời nói của mình làm cho Tiêu Cửu Uyên mất hứng, vội vàng đổi lời nói: “Không phải là cửu hoàng thất, là Vân đại tiểu thụ, Vân đại tiểu thụ. Ha ha. Cửu hoàng thất, người tốt nhất, người ngàn vạn lần không nên vào cung để cho phụ hoàng hạ chỉ gả Vân đại tiểu thụ cho ta.”

”Thật dễ nói chuyện. “ Tiêu Cửu Uyên nhìn cánh tay kéo lấy cánh tay mình, tức giận mở miệng.

Lần này Tiêu Dạ Thần không dám nói nhiều, ngoan ngoãn buông ống tay áo Tiêu Cửu Uyên ra, một đường đi theo Tiêu Cửu Uyên đi ra ngoài, vừa đi hần vừa cẩn thận hỏi: “Cửu hoàng thất, hiện tại chúng ta đi đâu.”

”Vào cung, bốn vương muốn hỏi một chút hoàng huynh là có ý gì.”

Âm thanh của Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên, thanh âm này giống như âm thanh của dây đàn, chẳng những người xuất sắc, mà giọng nói cũng nghe vô cùng hay.

Sau lưng Vân Thiên Vũ vẫn ngồi dưới đất không có khí lực, sắc mặt bỗng nhiên thay đổi, lạnh lẽo từ dưới bàn chân đi lên.

Tiêu Cửu Uyên muốn vào cung chất vấn hoàng thượng, chỉ cần hần vào cung, tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ thôi lui hôn sự với nàng.

Nếu như không có danh tiếng Ly thân vương phi che chở nàng, nàng có thể khẳng định, Vân Lôi nhất định sẽ nghĩ biện pháp diệt trừ nàng, bởi vì chuyện hôm nay nàng làm, đã làm cho hần mất sạch mặt mũi.

Về phần lúc trước lời của Tiêu Thiên Dịch để cho Vân Lôi không được hạ thủ với nàng, nhưng thật ra cũng không được bao nhiêu chính xác, đến lúc đó Vân Lôi lặng lẽ giết nàng, hơn nữa kiếm có thoái thác, Tiêu Thiên Dịch chẳng lẽ sẽ vì nàng mà cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ chống lại sao?

Trong nháy mắt, đầu óc Vân Thiên Vũ đã chuyển động bao nhiêu lần, mắt thấy mấy người trước mặt đi tới cửa tiểu viện, cùng bóng đêm hòa làm một thể.

Vân Thiên Vũ không còn kịp suy nghĩ nữa, thật nhanh hướng người trước cửa kêu lên: “Tiêu Cửu Uyên, chờ một chút.”

Nàng vừa mở miệng, mấy người trước cửa dừng lại, nhất tề quay đầu nhìn sang.

Tiêu Cửu Uyên cả người hoàn lẫn trong màn đêm, Vân Thiên Vũ không thấy rõ sắc mặt hần, chỉ có thể cảm nhận được hơi thở lạnh lẽo kia trên người hần càng ngày càng đậm, ánh sáng yếu ớt trong tròng mắt đen của hần, lộ ra tia sáng khát máu, âm trầm nhìn chăm chăm nàng.

Bất quá cũng không có nói một câu nào.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần, Bạch Diệu và Hắc Diệu đã tỉnh hồn lại.

Tiêu Dạ Thần bây giờ không đành lòng nữ nhân xui xẻo này, nha đầu này hôm nay đã đủ xui xẻo, hiện tại đắc tội với cửu hoàng thất này của mình, chỉ sợ còn phải chịu khổ đầu.

Cho nên Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng: “Vân đại tiểu thụ, ngươi hồ nháo cái gì, tặc danh cửu hoàng thất của ta cũng không phải là tùy tiện người nào cũng có thể gọi, ngươi chớ kêu loạn.”

Hắc Diệu thân là thủ hạ thân tín của Tiêu Cửu Uyên rất tức giận, hướng chỉ hần còn thấy chủ tử mình tức giận.

Hắc Diệu nghĩ cũng không có nghĩ, thân hình vừa động nhanh như tia chớp hướng về phía Vân Thiên Vũ, duỗi một cái tay bám lên cổ Vân Thiên Vũ, đồng thời trong miệng hần còn quát lạnh lên tiếng: “Muốn chết, tên chủ tử nhà ta là người có thể gọi sao?”

Khí lực Hắc Diệu rất lớn, tuyệt không khách khí, ngón tay bám trên cổ Vân Thiên Vũ cổ, rất nhanh liền khiến cho sắc mặt nàng chuyển sang màu đỏ tím, hít vào nhiều thở ra ít.

Bất quá cho dù là như vậy, nàng cũng không có cầu xin tha thứ, chẳng qua là một đôi mắt trong trẻo bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cũng nhìn nàng, ánh mắt hai người trong bóng đêm giao nhau.

Tiêu Dạ Thần chỉ sợ Hắc Diệu bóp chết Vân Thiên Vũ, vội vàng mở miệng nói: “Cửu hoàng thúc, nếu Vân đại tiểu thư gọi người, nàng nhất định là có lời muốn nói, người trước nghe một chút nàng nói gì.”

Mắt phượng Tiêu Cửu Uyên trầm tĩnh lạnh lẽo nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, nếu Vân Thiên Vũ là người nhát gan người sợ chết, vậy hôm nay hẳn là phải chết không thể nghi ngờ, chỉ là nàng thân nhiên tự đắc, cùng đối mặt tử vong cũng không có nửa điểm đáng sợ hãi, cũng làm cho Tiêu Cửu Uyên coi trọng hai phần, hẳn nhẹ giọng lên: “Buông nàng ra.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Khí Phách Cuồng Vọng (3)

Editor: Huynhnhu142

Hắc Diệu nghe được chủ tử lên tiếng, có chút kinh ngạc, bất quá ngược lại buông tay ra.

Vân Thiên Vũ thân thể mềm nhũn, trực tiếp té xuống đất, một chút khí lực cũng không có.

Tiêu Dạ Thần nhìn bộ dáng của nàng, không khỏi lo lắng, đi tới ngồi xổm người xuống quan tâm hỏi: “Người không sao chứ, có muốn hay không thay người gọi đại phu.”

Đối với khuôn mặt bị phá hủy của một cô nương, Tiêu Dạ Thần có chút đồng tình.

Vân Thiên Vũ lắc đầu, chậm rãi quay đầu nhìn về trước cửa, thấy Tiêu Cửu Uyên không nhanh không chậm từ bước đi tới, tư thái thông thả, tự nhiên tao nhã, rõ ràng là động tác đơn giản, lại khí phách mị hoặc đến đáng chết, giống như một loại ưu nhã của vương giả.

Hắn đứng trên cao nhìn xuống đỉnh đầu Vân Thiên Vũ, lãnh khốc không mang theo tình cảm mờ mịt: “Nói.”

Vân Thiên Vũ biết ý tứ trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên, hẳn là để cho nàng nói gọi hẳn là có chuyện gì.

Đây là cơ hội của mình, nếu như mình có thể thuyết phục Tiêu Cửu Uyên không lùi cưỡi, như vậy nàng liền không có việc gì.

Nàng có thể dựa vào danh tiếng Ly thân vương phi một khoảng thời gian, cường đại lên, đến lúc đó coi như nàng cùng Tiêu Cửu Uyên giải trừ hôn ước, nàng cũng sẽ không sợ bất luận kẻ nào.

Cho nên mắt trước mặt thuyết phục Tiêu Cửu Uyên mới phải chánh sự, Vân Thiên Vũ cố gắng hít sâu, nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: “Ly thân vương gia, mặc dù người là thân vương địa vị cao quý, quyền cao chức trọng, thân phận tôn quý, dân chúng của cả Đông Ly quốc đều xem người như anh hùng, nhưng trên người người có một nhược điểm trí mạng, tất cả mọi người đều lên lút nói về chuyện đó của người.”

Vân Thiên Vũ lời còn chưa nói hết, bên cạnh một người thật nhanh đưa tay bịt miệng nàng lại, vội vàng mở miệng: “Người nha đầu này không muốn sống nữa, câm miệng, mau câm miệng.”

Tiêu Dạ Thần nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, chỉ sợ một khắc sau cửu hoàng thúc của mình khiến cho nha đầu này máu tươi tại chỗ.

Cả Đông Ly quốc ai dám ở trước mặt cửu hoàng thúc nói hẳn khắc thù a, nàng chế giễu, thế nhưng lại nói trực tiếp ở trước mặt cửu hoàng thúc.

Miệng Vân Thiên Vũ bị che, căn bản không có biện pháp nói chuyện, nàng vốn là suy yếu vô lực, hiện tại bị Tiêu Dạ Thần dùng sức che miệng lại, không những nói không nên lời, ngay cả thở cũng đều không thuận.

Vân Thiên Vũ giãy dụa muốn động thủ đẩy tay Tiêu Dạ Thần ra, đáng tiếc đánh tới đánh lui, một chút khí lực cũng không có, cuối cùng chỉ đành phải dùng sức thở hào hển nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần, người này là muốn bịt chết nàng sao?

Tiêu Dạ Thần căn bản không biết mình rất nhanh sẽ bịt chết Vân Thiên Vũ, hẳn trách qua Vân Thiên Vũ sau, ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, thật nhanh nói: “Cửu hoàng thúc, người đừng nghi ngờ, nàng lời muốn nói, nhất định không phải chúng ta muốn như vậy, nhất định không phải là.”

Tiêu Cửu Uyên quanh thân bao phủ hơi thở lạnh lẽo, con ngươi nhuộm đầy sát khí.

Giờ khắc này hẳn là động sát tâm, bất quá thấy nữ tử này can đảm dám ở trước mặt hắn tự tìm đường chết, hẳn cho rằng mặc dù chết cũng nên để cho này nữ nhân nói xong lời muốn nói.

Tiêu Cửu Uyên nhìn về Tiêu Dạ Thần lấy tay che miệng Vân Thiên Vũ, nữ nhân này sắp bị ngạt chết đi, nếu như hắn không mở miệng, nàng có phải hay không sẽ bị Tiêu Dạ Thần bịt miệng đến chết.

”Tiêu Dạ Thần, ngươi tính toán bịt miệng hại chết nàng sao?”

Lời của Tiêu Cửu Uyên khiến cho Tiêu Dạ Thần sững sốt một chút, hắn thật nhanh cúi đầu nhìn lại, thấy Vân Thiên Vũ một bộ dáng không thở nổi, mà nàng giờ phút này đang gắt gao nhìn chăm chăm hắn, tựa hồ cho dù chết cũng phải nhớ kỹ bộ dáng của hắn.

Tiêu Dạ Thần lập tức buông lỏng tay ra, lúng túng nói: “Ta không phải là bịt chết ngươi, ta chỉ là không muốn để cho lời nói của ngươi chọc giận cửu hoàng thúc ta.”

Vân Thiên Vũ dùng sức thở, không để ý tới Tiêu Dạ Thần nữa, dưới mắt nàng chuyện quan trọng nhất nói là thuyết phục Tiêu Cửu Uyên không hủy hôn sự với nàng, chỉ cần Tiêu Cửu Uyên không hủy hôn, nàng liền không có việc gì, nàng liền có thời gian mạnh mẽ lên.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn nam nhân đứng phía trên đỉnh đầu của nàng.

P/s: ta sẽ cố gắng bù đắp cho các nàng nha

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Khí Phách Cuồng Vọng (4)

Editor: Huynhnhu142

Lúc này bởi vì hai người cách rất gần, nàng phát hiện người đàn ông này có dung mạo tuyệt mỹ thế gian hiếm thấy, mắt phượng mày ngài, mắt sáng như bảo thạch, lóe ra ánh sáng long lấp quấy rầy hồn người, mà nếu nhìn kỹ, lại cảm thấy đó là một hồ nước sâu không lường được.

Da thịt của hắn không trắng giống người thường, ngược lại là một màu lúa mạch khỏe mạnh, nhẵn bóng mượt mà, tựa như tích thủy.

Trên người một bộ cẩm y đen huyền thêu bằng chỉ vàng, áo choàng bên ngoài cẩm y màu đen thêu cũng dùng chỉ vàng thêu bàn long, rõ ràng là cùng bóng đêm hòa làm một thể, nhưng lại chói mắt đến người hoàn toàn không cách nào rời khỏi.

Hắn tựa hồ chính là vương giả bẩm sinh, chỉ là đứng đó, hơi thở cũng làm cho người ta bị thấy đè nén.

Tiêu Cửu Uyên quả nhiên không phải là người thường.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, nam nhân phía trên đã có chút không nhìn được, thanh âm từ tính lãnh mị vang lên.

”Đầu lưỡi rớt, không phản đối?”

Vân Thiên Vũ cả kinh, thật nhanh ngẩng đầu nhìn lại, rõ ràng thấy được trong mắt Tiêu Cửu Uyên là ghét bỏ cùng khinh thường, ánh mắt kia giống như nhìn con kiến rồi nhìn nàng.

Nói thật ra, cảm giác này làm cho Vân Thiên Vũ khó chịu tới cực điểm, nếu là kiếp trước, nàng tất nhiên sẽ chỉ vào lỗ mũi cùng hắn đối nghịch.

Nhưng trước mắt tình cảnh của nàng hết sức không tốt, nàng mới có ý chí mạnh mẽ, không cam tâm nữa, cũng chỉ có thể nuốt xuống khẩu khí này.

Bất quá một ngày nào đó, nàng sẽ sự thực nói cho Tiêu Cửu Uyên biết, trong mắt nàng hắn không bằng con kiến hôi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, thờ hờn hờn một hồi nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: “Ly thân vương gia, mặc dù thân phận ngươi quý trọng, người người kính trọng, ngươi yêu ngươi, nhưng là bởi vì trước hoàng thượng liên tiếp ban cho ngươi bốn vị hôn thê, những tiểu thư kia cuối cùng đều chết hết. Cho nên tất cả mọi người nói ngươi là thiên sát cô tính, làm cho cuối cùng cũng không người nào dám gả cho ngươi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây ngừng một chút, dùng sức thở dốc đứng lên, lúc trước tức giận đánh Vân Thiên Nguyệt cùng hai nha hoàn của nàng ta, cơ hồ nàng đã dùng hết khí lực, nàng một hồi không nói được nhiều lời như vậy.

Bất quá lời của nàng, khiến cho con ngươi của Tiêu Cửu Uyên sát khí càng thêm mãnh liệt, kèm theo sát khí còn có lệ khí.

Tiêu Dạ Thần nhìn Tiêu Cửu Uyên, thật sợ hắn giận dữ giết chết Vân Thiên Vũ.

Hắn lại muốn đi bịt miệng Vân Thiên Vũ, nhưng là quay đầu nhìn thấy sắc mặt Vân Thiên Vũ trắng bệch, nhìn nàng dùng sức thở hào hển, giống như đang cùng sinh mạng đánh liều.

Hắn đã cảm thấy nữ nhân này thật quá không dễ dàng, nàng yếu ớt như vậy, hắn cũng hoài nghi, nàng có thể hay không đã chết qua.

Trong lòng Tiêu Dạ Thần thương hại càng nhiều hơn hai phần, hắn quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên nói.

”Cửu hoàng thúc, ngươi đừng vội, để cho nàng nói xong, để cho nàng nói xong.”

Vân Thiên Vũ hơi thở hơi vững vàng một chút, lại ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên nói: “Mặc dù thế nhân đều nói Ly thân vương gia là thiên sát cô tình, nhưng ta không tin.”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho hai người Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần nhú mày, cùng nhau nhìn chăm chăm nàng.

Bọn họ cũng là có chút ngoài ý muốn, Vân Thiên Vũ vậy mà không tin Tiêu Cửu Uyên là thiên sát cô tình, phải biết hiện tại mọi người cho là Tiêu Cửu Uyên khác thể, cả đời không thể cưới thể tử, cưới người nào người đó chết.

Nhưng bây giờ lại xuất hiện một ngoài ý muốn như vậy.

Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ lại nói: “Trên đời này tại sao có thể có cái gì thiên sát cô tình đây, bốn vị hôn thê chết của ngươi, nhất định là bị người giết chết, mục đích của người kia thực sự chính là hủy đi danh dự của Ly thân vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên bởi vì lời nói của Vân Thiên Vũ, con ngươi đen nhánh sâu không lường được, dâng lên sát khí máu tanh, môi của hắn sừng từ từ câu ra nụ cười lạnh.

Hắn ngược lại không nghĩ tới, nữ nhân xấu xí này thế nhưng có thể nhìn ra điểm này, đúng vậy, hắn cũng hoài nghi bốn nữ nhân bị hoàng huynh chỉ phúc di hôn cho hắn là bị người giết chết, chủ mưu sau lưng chuyện này mục đích thực sự chính là hủy đi thanh danh của Tiêu Cửu Uyên hắn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Khí Phách Cuồng Vọng (5)

Editor: Huynhnhu142

Chẳng qua là Tiêu Cửu Uyên vẫn không có tra được chủ mưu sau lưng, bởi vì bốn vị hôn thê kia, hắn căn bản không để ý, cho nên đồng ý hoàng huynh cưới, chính là vì trấn an mẫu hậu, đỡ phải nghe mẫu hậu khóc lóc kể lể trước mặt hắn.

Thời điểm người đầu tiên và người thứ hai chết, hắn chỉ cho là ngoài ý muốn, căn bản là không có để ý.

Khi người thứ ba và người thứ tư chết, người khác ở biên quan cùng binh tướng Bắc Địch đánh giặc đây, căn bản không biết tình huống thế nào.

Đội đến hắn hồi kinh lúc muốn tra chuyện này, tất cả dấu vết cũng bị người xóa đi, hắn căn bản không tra được.

Lúc này bên ngoài đã có lời đồn đãi Tiêu Cửu Uyên hắn mệnh khác thể, chính là thiên sát cô tình.

Tiêu Cửu Uyên không nghĩ tới vậy mà có người dám can đảm mưu tính đến trên đầu của hắn, nếu để cho hắn điều tra được, hắn chắc chắn sẽ cắt người nọ thành tám khúc, để cho người trong thiên hạ xem một chút, người có can đảm sau lưng hại Tiêu Cửu Uyên hắn, cuối cùng sẽ được dạng kết quả gì.

Tiêu Cửu Uyên đang suy nghĩ, bên tai lại vang lên âm thanh Vân Thiên Vũ suy yếu vô lực.

”Trước mắt Ly thân vương gia cần nhất là một vị hôn thê, một con cò, ta nghĩ người sau lưng kia nhất định sẽ động thủ lần nữa, bởi vì nếu là hắn không động thủ, thì ta sống thật tốt, như vậy cục diện trước mắt liền phá vỡ, người ta nhất định sẽ nói vương gia căn bản không phải cái gì thiên sát cô tình, đều là những nữ nhân kia mệnh số không tốt.”

”Ta nguyện ý làm con cò đó, giúp vương gia dẫn dụ ra người chỉ điểm sau màn này.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa dứt, Tiêu Cửu Uyên và Tiêu Dạ Thần hai người nhìn chăm chăm nàng.

Về mặt Tiêu Cửu Uyên không thay đổi, chỉ là trong con ngươi có sóng ngầm di động, khóe môi vẽ ra nụ cười chế giễu lạnh lẽo.

Còn Tiêu Dạ Thần là mặt kinh ngạc nhìn Vân Thiên Vũ, cõi đời này thế nào có người cam nguyện làm con cò, còn là cái loại cò bị người ám toán.

Tiêu Dạ Thần cũng không biết nói gì, âm thanh Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo đúng lúc vang lên.

"Người xác định là vì bốn vương làm quân cò, mà không phải lợi dụng danh tiếng vương phi của bốn vương bảo toàn chính người. Quân cò của bốn vương có thể tùy ý chọn một, nhưng người lại chỉ có một cơ hội sống.

Lúc Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ, trong ánh mắt nhiều hơn hai suy nghĩ sâu xa, nữ nhân này cũng không giống nữ nhân hoa si tầm thường, còn có hai phân đầu óc.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên hẳn tuyệt sẽ không để cho người tùy ý lợi dụng, muốn lợi dụng hẳn tự nguyện làm con cò nàng cũng không đủ tư cách.

Tiêu Cửu Uyên nói xong đã không tính toán lưu lại thêm nữa, mặc dù nữ nhân này so nữ nhân khác thông minh hơn một chút, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đây, nàng thông minh với hắn có quan hệ gì đâu, nàng sống hay chết cùng hắn có quan hệ gì đâu.

Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng nói: "Xem người có chút hơi thông minh, lần này bốn vương tạm tha cho người một mạng, bất quá muốn làm quân cò của bốn vương người còn chưa đủ tư cách, quân cò xấu như vậy, bốn vương không chịu nổi."

Tiêu Cửu Uyên nói xong xoay người đi ra ngoài, sau lưng Bạch Diệu và Hắc Diệu vội vàng đuổi theo, Hắc Diệu trước khi đi còn không quên dừng tọng trừng Vân Thiên Vũ một cái, nữ nhân này lại si mê ảo tưởng phí công, xấu như vậy còn muốn làm vương phi của vương gia nhà mình.

Vương gia nói đúng, coi như làm con cò, cũng muốn chọn một con cò tài mạo song toàn, mà không phải là một con cò xấu như vậy, bởi vì người ngoài căn bản không biết chuyện con cò.

Nếu như vương gia thật sự chọn nàng làm, người khác sẽ nói vương gia thế nào a.

Tiêu Dạ Thần nghe lời của Tiêu Cửu Uyên, mới hiểu được, thì ra là Vân Thiên Vũ tự nguyện làm quân cò cho Tiêu Cửu Uyên, là vì bảo vệ chính nàng, suy nghĩ một chút trạng huống trước mắt của nàng, quả thật cần một cái thân phận, thân phận của Ly thân vương phi vô cùng tốt.

Tiêu Dạ Thần nhìn Vân Thiên Vũ một cái, đứng dậy đuổi theo cước bộ Tiêu Cửu Uyên, bất quá hắn chưa quên trợ giúp Vân Thiên Vũ nói tốt.

"Cửu hoàng thúc, ta xem Vân tiểu thư quá đáng thương, nếu không người liền đem thân phận Ly thân vương phi cho nàng mượn dùng một chút đi."

Tiêu Cửu Uyên nham hiểm khinh người nhìn Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần không dám nói tiếp nữa, trong lòng than thở, Vân tiểu thư không phải là ta không giúp người, nhưng là ta tận lực, cửu hoàng thúc ta luôn luôn như thế, không có biện pháp.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tính Kế Phụ Thân Cận Bã (1)

Editor: Huynhnhu142

Sau lưng, Vân Thiên Vũ suy yếu nhắm mắt lại, chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ sao, chẳng lẽ nàng chuyển kiếp một lần, chẳng lẽ nàng thật muốn chết ở trong Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Không, nàng thật vất vả sống lại, nàng còn muốn cố gắng một lần.

Nàng giả dựa quay đầu nhìn về một đường đi ra ngoài kia, đám người Tiêu Cửu Uyên không có chút nào dừng lại, dùng sức nói.

"Ly thân vương gia, con cò này nhưng là rất quan trọng, bốn vị hôn thê trước của người đã chết, nếu như vị hôn thê thứ năm vị chết nữa, ta nghĩ tiếng xấu thiên sát cô tính này, chỉ sợ muốn đi theo người cả đời, cho nên con cò thứ năm này phải tương xứng thích hợp, nếu như người lựa chọn một con cò không có đầu óc, chỉ biết tự hại mình."

"Mà ta tin tưởng, ta là thích hợp nhất để làm con cò kia, bởi vì ta sẽ chủ động trợ giúp người bắt người củ mưu phía sau màn."

Vân Thiên Vũ phỉ sức nói, đáng tiếc người trước mặt đi ra ngoài, cũng không có dừng lại, điều này làm cho nàng cảm thấy cả trời đất đều tuyệt vọng, bất quá nàng vẫn như cũ không buông tha.

"Ta chẳng những có đầu óc, hơn nữa biết một chút công phu quyền cước, còn am hiểu y thuật, người bình thường không đến gần được ta, cũng không có biện pháp hạ độc hại ta, bởi vì ta chỉ cần ngửi một cái, cũng biết người nọ có hay không hạ độc."

Vân Thiên Vũ dứt lời, đám người Tiêu Cửu Uyên đã đi, tâm Vân Thiên Vũ lạnh lẽo, xem ra nàng thất bại.

Nàng vô lực nhắm mắt lại, cũng không nhúc nhích nằm trên mặt đất.

Cho đến khi sau lưng vang lên tiếng bước chân, có người đi tới bên cạnh nàng, trên cao nhìn xuống nhìn nàng, thanh âm lãnh khốc không mang theo một chút tình cảm vang lên.

”Người nói người am hiểu y thuật.”

Giọng nói của Tiêu Cửu Uyên đột nhiên vang lên ở bên tai Vân Thiên Vũ, trong lòng nàng vui mừng, toàn thân giống như có nhiều hơn một chút sức lực, nàng thật nhanh mở mắt ra, liền thấy con người Tiêu Cửu Uyên thâm trầm nhìn nàng.

Vân Thiên Vũ lập tức dùng sức gạt đầu: “Không sai, ta am hiểu y thuật, cho nên người bình thường nếu muốn hạ độc ta, là tuyệt đối không thể nào, ngược lại ta có thể nhìn ra một chút tay chân của người này, như vậy dễ dàng trợ giúp vương gia bắt được chủ mưu thực sự phía sau màn.”

Vân Thiên Vũ nói xong nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên, không biết Tiêu Cửu Uyên sẽ đồng ý hợp tác với nàng không.

Tiêu Cửu Uyên cũng không có trả lời Vân Thiên Vũ ngay, ngược lại khỏe môi về ra chút quỷ quyết, u lạnh mở miệng nói: “Có người đến, trước hết để cho bốn vương xem một chút người có hay không tư cách làm Ly thân vương phi.”

Lời nói của hắn vừa rơi dứt, thân hình vừa động, phảng phất lưu quang tựa như biến mất ở trong bóng đêm.

Đồng thời biến mất còn có Tiêu Dạ Thần cùng hai người thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên.

Bốn phía trống rỗng một bóng người cũng không có, giống như một màn lúc trước chỉ là một mộng cảnh.

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ hoang mang, lời này của Tiêu Cửu Uyên là có ý gì, bất quá Phượng Hoàng đại nhân trong cơ thể nàng lúc này mở miệng nhắc nhở.

”Chủ nhân, có người tới, người tới còn không ít đây.”

Vân Thiên Vũ ngưng thần vừa nghe, quả nhiên nghe được có không ít người đi tới, nàng đột nhiên hiểu ý tứ trong lời nói của Tiêu Cửu Uyên lúc trước, hẳn là muốn nhìn một chút nàng như thế nào giải quyết hoàn cảnh khó khăn trước mắt, nếu như nàng giải quyết, Tiêu Cửu Uyên liền sẽ đồng ý hợp tác với nàng.

Nếu như nàng không giải quyết được, hẳn sẽ vào cung để cho hoàng thượng hạ chỉ giải trừ hôn ước.

Cho nên đây là một cơ hội của nàng, Vân Thiên Vũ thấy được hi vọng, tinh thần cũng đỡ hơn nhiều.

Chỉ là nghĩ đến kế tiếp phải đối mặt với bọn yêu ma quỷ quái, cũng phải cần không ít khí lực, nàng bây giờ tinh thần và thể lực căn bản không đủ.

Vân Thiên Vũ một chút cũng không chần chờ, lập tức lục lọi từ trên người lấy ra kim may đã khử trùng lúc trước, thật nhanh hướng mấy huyết đạo trên người mình đâm vào, trong đó có hai huyết vị còn là tử huyết của con người tử.

Người bình thường căn bản không dám dùng, bởi vì chỉ chút ít sai lầm, tuyệt đối sẽ vứt bỏ một mạng, nhưng mà nàng lại tuyệt không lo lắng, hết sức thuần thực hạ kim châm huyết.

Động tác của Vân Thiên Vũ, người trong chỗ tối tự nhiên thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tính Kế Phụ Thân Cận Bã (2)

Editor: Huynhnhu142

Trong mắt Tiêu Cửu Uyên thoáng qua ánh sáng sắc bén, tìm tòi nghiên cứu nhìn chằm chằm người cách đó không xa.

Tiêu Dạ Thần bên cạnh hắn con mắt hoa đào híp lại, sau đó tiến tới bên người Tiêu Cửu Uyên, nhỏ giọng nói thầm: “Vương gia, nữ nhân này không muốn sống nữa, ta xem nàng đâm vào mấy vị trí hình như là tử huyết trên thân thể con người a.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng mở miệng: “Đưa tử địa rồi sau đó sinh, tử huyết dùng phải thích đáng, có lúc lại có thể đạt tới hiệu quả không tưởng được.”

Nhưng điều này cần y thuật cao siêu hơn người mới có thể làm được, đại phu bình thường, nếu là đoán đo không làm, rất có thể sẽ chết.

Tiêu Cửu Uyên như có điều suy nghĩ nhìn nữ nhân gầy yếu một trận gió cũng có thể thổi bay giữa tiểu viện, nghĩ đến nàng lúc trước lớn mật, tinh táo, hơn nữa bây giờ biết y thuật.

Nữ nhân này thật sự là tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Tin đồn không phải nói nàng hèn yếu vô năng sao.

Nơi này Tiêu Cửu Uyên cùng Tiêu Dạ Thần đang quan sát Vân Thiên Vũ, trước cửa tiểu viện, có một đội người trùng trùng điệp điệp đi vào.

Cầm đầu chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia Vân Lôi, đi theo bên cạnh Vân Lôi là Vĩnh Ninh Hậu phu nhân Liễu thị, đi theo phía sau Liễu thị là mẫu thân Vân Thiên Nguyệt Trầm di nương, Trầm di nương ôm nữ nhi Vân Thiên Nguyệt, mẹ con hai người vừa đi vừa khóc, không nói ra được thương tâm.

Trong sân, Vân Thiên Vũ đã đứng lên, lúc trước nàng dùng ngón chân chạm vào hai đại tử huyết trên thân thể, lại phối hợp huyết vị lưu thông máu nâng cao tinh thần, cho nên hiện tại tinh thần của nàng nhìn qua cũng không tệ lắm.

Mắt nàng tràn đầy lạnh lẽo, khóe môi tự tiểu phi tiểu, ngẩng đầu nhìn đoàn người trùng trùng điệp điệp đi tới.

Vân Lôi thấy trong sân Vân Thiên Vũ đang cười lạnh nhìn hấn, không khỏi phát cáu.

“Vân Thiên Vũ, ngươi thật là to gan, cho nên có gan đánh tam muội và hai nha hoàn của nàng thành trọng thương? Hôm nay ta nếu không trừng trị ngươi, ngươi liền vô pháp vô thiên, muốn làm gì thì làm.”

Vân Lôi nói xong không đợi Vân Thiên Vũ trả lời, hướng phía sau gọi người: “Bây đầu, lên cho ta gia pháp.”

Một người sau lưng Vân Lôi thật nhanh bẻ tới một vật, hấn là trường tiên, trên trường tiên hiện đầy câu gai, chỉ cần quét trên thân người, một roi liền có thể làm cho người ta da thịt sứt mẻ, bất quá đánh theo kỹ thuật trong lời nói, sẽ không cần mạng người, sẽ chỉ làm người đau đến không muốn sống, sống không bằng chết.

Vân Thiên Vũ biết Vân Lôi đánh chú ý gì, lưu một hơi cho nàng, chuyện khác liền mặc kệ.

Nhưng là hấn tựa hồ quên, hôm nay nàng bị thương rất nặng, roi này đánh xuống, chỉ cần một roi, nàng liền mất mạng.

Vân Lôi đã đưa tay cầm trường tiên từ tay người bẻ ra ngoài, tính toán nhìn Vân Thiên Vũ, nghĩ đến phế vật này, nhưng lại cả gan cãi lời của hấn, làm hại Tuyết Nhi không có gả cho Tuyên vương, hấn liền nổi giận không dứt.

Lúc trước bởi vì nàng là Ly thân vương phi, hấn không tiện hạ thủ, nhưng bây giờ này tiểu tiện nhân lại can đảm dă thương Nguyệt nhi và hahi nha hoàn của nàng, hấn vừa đúng có cơ hội dạy dỗ nàng.

Bên trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, hấn phải là trời, hấn tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào cãi lời của hấn.

Vân Lôi cầm trường tiên cười lạnh nhìn về Vân Thiên Vũ: “Hôm nay là phụ thân hảo hảo dạy ngươi, như thế nào làm nữ nhi của Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh Hậu phủ ta cũng không được không vâng lời gì đó.”

Nếu không phải là bởi vì trên đầu nữ nhân này mang thanh danh Ly thân vương phi, hấn hôm nay sẽ dùng này trường tiên quét chết nàng.

Vân Lôi nói xong, liền giơ roi trong tay lên muốn đánh, đột nhiên một đạo tiếng thét chói tai vang lên.

“Không muốn a, Hậu gia người không được đánh đại tiểu thư, nàng hôm nay bị thương rất nặng, nếu như người đánh nàng như vậy, sẽ lấy mạng nàng.”

Một đạo bóng dáng vọt ra, chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn lại, thấy ngăn ở trước mặt nàng lại là Họa Mi, Họa Mi mặt đầy nước mắt quỳ gối trước mặt Vân Lôi, cầu khẩn Vân Lôi đừng đánh nàng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Tính Kế Phụ Thân Cận Bã (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Lôi vừa nhìn thấy Họa Mi cầu xin càng tức giận hơn, trường tiên trong tay giương lên liền muốn đánh trên người Họa Mi, hôm nay không thể đánh chết tiểu tiện nhân kia, đánh trước chết tiện ty này cho hả giận.

Chỉ là Vân Lôi vừa mới nâng trường tiên lên, Vân Thiên Vũ đứng ở sau lưng Họa Mi đột nhiên châm chọc mở miệng: “Phụ thân đây là tính toán làm cho cả Vĩnh Ninh Hậu phủ vì hai người chúng ta chôn theo sao?”

Tay Vân Lôi run lên, trường tiên trong tay nâng lên dừng lại, hấn nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Ngươi nói chuyện hoang đường cái gì.”

Vân Thiên Vũ bộ mặt lạnh lẽo nói: “Nếu không muốn cả Vĩnh Ninh Hậu phủ chôn theo chúng ta, ngươi như thế nào sẽ muốn đánh chết chúng ta đây, lúc này ta chính là người được hoàng thượng hạ chỉ ban hôn cho Ly thân vương gia làm vương phi, Ly thân vương gia trước liền tiếp chết bốn vị hôn thê, khiến cho trên dưới mọi người Đông Ly quốc nói hấn là thiên sát cô tính.”

”Ta nghĩ Ly thân vương gia đối với chuyện lần này nhất định hết sức căm tức, chẳng những căm tức, hẳn chắc chắn tra ra đến tột cùng là người nào ở sau lưng ra tay, giết bốn vị hôn thê kia của hần, ta là vị hôn thê thứ năm của hần, nếu mà ta chết.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, dừng lại, sâu kín nhìn Vân Lôi.

Mặt Vân Lôi hoảng sợ nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: ”Ngươi nói hươu nói vượn cái gì, bốn nữ nhân kia rõ ràng là chết ngoài ý muốn, tại sao có thể có người giết các nàng?”

”Ha ha, bất kể các nàng là thiên tai nhân họa, vẫn bị người giết chết, nhưng mà ta đã ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, nếu là ta chết, Ly thân vương gia chắc chắn tới điều tra, mà ta lưu lại sơ hở, nhắm thẳng vào Vĩnh Ninh Hậu phủ, nói cách khác vị hôn thê của Ly thân vương gia là bị người của Vĩnh Ninh Hậu phủ giết, còn có ta sẽ bị phụ thân ngươi giết, là bởi vì ta phát hiện bí mật của ngươi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, con ngươi phát ra lệ khí nồng nặc, thanh âm càng thêm tràn đầy sát khí.

”Ta phát hiện phụ thân ngươi giết bốn vị hôn thê trước kia của Ly thân vương gia, mà ta bởi vì phát hiện bí mật này, cho nên bị ngươi giết người diệt khẩu.”

Vân Lôi hoàn toàn bị lời của Vân Thiên Vũ dọa sợ ngây người, không chỉ Vân Lôi, mà trong chỗ tối Tiêu Dạ Thần cũng sợ ngây người.

Cái tiểu nha đầu này bản lĩnh mở mắt nói mò thật lớn a, hần mới không tin nàng thật để lại cái gì sơ hở, đây là đơn thuần mở mắt nói dối a, hơn nữa sắp xếp mạch lạc rõ ràng, hợp tình hợp lý.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi sẽ không thật bị hần hù dọa đi.

Khuôn mặt Vân Lôi lúc này tối đen như mực, ánh mắt kia dư tợn đến độ muốn ăn Vân Thiên Vũ.

Tiền nhân này, lại dám uy hiếp hần.

”Ngươi muốn chết.”

Vân Thiên Vũ hơi nhếch mày, bình thản nói: “Đúng, ta muốn chết, ta muốn mọi người cùng nhau chết, ngươi đánh chết ta đi.”

Vân Lôi không lên tiếng, Liễu thị bên cạnh hần mở miệng: “Hậu gia, đại tiểu thư thật sự là quá cuồng vọng, cả gan dám uy hiếp hậu gia như thế, còn ra thể thống gì nữa, hậu gia người chính là phụ thân của đại tiểu thư a, là chủ tử của cả Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Lời của Liễu thị cơ hồ ở trong đầu Vĩnh Ninh hậu đổ thêm dầu vào lửa, Vĩnh Ninh hậu hận không được trực tiếp đánh chết cái nghiệt nữ này.

Nhưng là hần nghĩ tới Vân Thiên Vũ trước nói.

Nghiệt nữ này nói không phải là thật sao, nếu là nàng thật lưu lại thứ gì cho Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Lấy lòng dạ độc ác của Tiêu Cửu Uyên, giết chết một nhà Vĩnh Ninh Hậu phủ đều là nhẹ, hẳn chắc chắn để cho bọn họ sống không bằng chết.

Vân Lôi chỉ là suy nghĩ trên người bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, nhưng là ngẩng đầu nhìn đến nghiệt nữ cách đó không xa, hần lại cảm giác mình sắp bị tức chết, mặt cũng vắn vẹo, ngón tay nắm chặt, gân xanh nổi lên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tính Kế Phụ Thân Cạn Bã (4)

Editor: Huynhnhu142

Lịch tại này lúc, Vân Thiên Vũ chuyển động, nàng xoay người lại hướng trụ cột hành lang sau lưng tiểu viện chạy đi, vừa chạy vừa hét lớn: “Ta sống đủ rồi, muốn chết mọi người cùng nhau chết đi.”

Nàng vừa động, Vân Lôi bị làm kinh sợ, hơn nữa chính là bởi vì Vân Thiên Vũ vừa động, hần ngược lại tin Vân Thiên Vũ là thật có chuẩn bị, chuẩn bị để cho bọn họ cả Vĩnh Ninh Hậu phủ cùng nàng chôn theo.

”Mau, ngăn lại nàng, đừng để cho nàng chết thật.”

Vân Lôi dứt lời, sớm có hai gã thủ hạ lách mình động, chạy thẳng tới Vân Thiên Vũ, mắt thấy Vân Thiên Vũ muốn đụng phải cây cột, hai người kia vội

vàng giữ nàng lại.

Vân Thiên Vũ bị níu lại không nhúc nhích được, quay đầu nhìn về Vĩnh Ninh hậu âm ngoan nói: “Ngươi không phải là muốn đánh chết ta sao? Nếu như thế liền để cho ta chết đi. . .”

Họa Mi nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, thương tâm khóc ròng nói: “Tiểu thư, nô tỳ cùng ngươi cùng chết.”

Nha đầu này hoàn toàn không biết Vân Thiên Vũ dụng kế, đâm vào cây cột chỉ là vì để cho Vĩnh Ninh hậu tin tưởng nàng thật ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, cho nên Họa Mi khóc đến thở không ra hơi.

Lần này Vân Lôi thật tin tưởng Vân Thiên Vũ ở trong tiểu viện này để lại cái gì, trong nháy mắt sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng thảm cảm rằng, cứng nhắc nghiêm mặt nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Thôi, hôm nay chuyện này coi như xong, ngươi cũng đừng tìm cái chết.”

Vân Lôi nói xong, người phía sau hắt tất cả đèn kinh ngạc nhìn hắn, Liễu thị cùng Trầm di nương cả đám người không có nghĩ đến nhiều như vậy.

Các nàng chẳng qua là cho là Vân Thiên Vũ dám can đảm uy hiếp Vân Lôi, rõ ràng là đang tìm chết.

Hậu gia nhất định sẽ đánh chết nàng, ai biết hiện tại mọi chuyện chuyển tiếp đột ngột, Hậu gia vậy mà không so đo.

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt trước không chịu được kêu lên.

”Hậu gia, Nguyệt nhi thiếu chút nữa bị nàng bóp chết a.”

Vân Thiên Nguyệt sung mặt sung mũi thê thảm không dứt, lúc này mở một đôi mắt nhìn Vân Lôi kêu lên: “Phụ thân, ta thiếu chút nữa bị nàng bóp chết, người muốn thay ta dạy dỗ nàng a.”

Vân Lôi không lên tiếng, Vân Thiên Vũ ngược lại nói chuyện: “Các ngươi không muốn mạng của ta sao? Ta chết còn không được sao?”

Nàng vừa nói lại muốn hướng trên trụ cột hành lang đâm tới, bất quá hai hạ nhân Vĩnh Ninh Hậu phủ lùi nàng lại, không để cho nàng hành động.

Hậu gia không có ra lệnh, bọn họ cũng không dám buông tay, nếu là đại tiểu thư này thật đâm chết, hậu gia có thể giết bọn họ.

Vân Lôi nhìn hành động của Vân Thiên Vũ, nổi giận quát lên: “Đủ rồi, một nhà nháo cái gì nháo, còn ra thể thống gì nữa.”

Hắn quát xong, quay đầu nhìn về Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt, âm u hét lớn: “Tất cả im miệng cho ta, nếu như cả gan dám hồ ngôn loạn ngữ nữa, kéo xuống chấp hành gia pháp.”

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt hai người thật nhanh nhìn về trường tiên mang theo câu gai trong tay Vân Lôi, sắc mặt trong nháy mắt mất đi huyết sắc, một chữ cũng không dám nói.

Về phần Liễu thị, lúc này đã hiểu Vân Lôi vì sao không động vào Vân Thiên Vũ.

Hậu gia nhất định là tin nữ nhân này nói, chỉ sợ cả Vĩnh Ninh Hậu phủ xui xẻo, cho nên mới không dám động nữ nhân này.

Bất quá nữ nhân này nói là sự thật sao? Nàng thật ở trong cái tiểu viện này để lại sơ hở, nếu Ly thân vương tới đây tra, sẽ nhận định Vĩnh Ninh Hậu phủ ở sau lưng chỉ điểm người giết vị hôn thê của hắn, bại hoại thanh danh của hắn sao.

Liễu thị kinh hãi xuất ra một tầng mồ hôi lạnh, Vĩnh Ninh Hậu phủ này, cuối cùng chính là của con trai nàng a, nàng không thể để cho Vĩnh Ninh Hậu phủ gặp chuyện không may, về phần Vân Thiên Vũ, phía sau từ từ dọn dẹp nàng ta.

Liễu thị suy nghĩ, nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Đại tiểu thư, hậu gia thật ra thì cũng không phải là thật muốn đánh ngươi, chỉ là muốn dọa ngươi một chút, để cho ngươi nhớ lâu, ngươi cũng không cần tìm chết, ngươi chính là Ly thân vương phi, tương lai cuộc sống tốt đẹp dài lâu, cần gì chết đây.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Hai Người Hợp Tác (1)

Vân Thiên Vũ nhìn Liễu thị, trong mắt chợt lóe lên sát khí, cái nữ nhân dối trá này, nàng bao giờ thu thập nàng ta.

”Ai chết a, chính là mọi người đều chạy đến để khi dễ ta, ta sống đủ rồi.”

Vân Thiên Vũ thương tâm muốn chết, đáng về sống không bằng chết, Liễu thị lập tức quay đầu nhìn về người phía sau, trầm giọng hạ lệnh: “Sau này

không cho phép bất luận kẻ nào tìm đến đại tiểu thư gây phiền toái, nếu có người đến tìm đại tiểu thư gây phiền toái, kéo xuống đánh thật mạnh cho ta, hôm nay chuyện này coi như xong.”

Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt sắc mặt trắng hơn, thân thể lão đảo muốn ngã, hôm nay các nàng mới là khổ chủ, thế nào cuối cùng đều thành các nàng không phải.

Nhưng khi nhìn sắc mặt Hậu gia cùng phu nhân khó coi, mẹ con hai người không dám nói câu nào.

Liễu thị giả vờ đã cảnh cáo Trầm di nương cùng Vân Thiên Nguyệt, quay đầu nhìn về bên người Hậu gia.

“Hậu gia, dọa đại tiểu thư một chút là được, ta tin tưởng nàng đã nhớ lần dạy dỗ này, sau này sẽ không đánh người lung tung. Đêm đã khuya, chúng ta đi về nghỉ ngơi đi.”

Vân Lôi hít sâu, cứng rắn nuốt xuống một ngụm khí huyết trong lồng ngực, khuôn mặt cứng ngắc nhìn về Vân Thiên Vũ nói.

“Tốt lắm, hôm nay chuyện này liền đến nơi này, người cũng đừng tìm chết tìm sống, sau này không ai tới tìm người phiền toái.”

Hắn nói xong xoay người liền đi, cũng không có biện pháp ở lại nữa, nếu là ở lại tiếp nữa, hắn sợ mình phát điên học máu.

Đám người Liễu thị cũng theo sát phía sau rồi đi, rất nhanh trong tiểu viện không có một người.

Chỉ còn lại Vân Thiên Vũ chủ tớ hai người, thương thương, tàn tàn đứng tại chỗ bất động.

Họa Mi nhìn không có người, giả vờ đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ, quan tâm hỏi: “Tiểu thư, người như thế nào, không có sao chứ, có hay không nơi nào không thoải mái.”

Vân Thiên Vũ không nói lời nào, chỉ quay đầu nhìn về màn đêm đen kịt, về mặt kia tựa hồ đang chờ cái gì đó.

Mà theo nàng nhìn chăm chú, dưới bóng đêm yên tĩnh, mấy đạo bóng dáng lác minh xuất hiện.

Họa Mi kinh hô một tiếng, theo bản năng chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, lạnh lùng kêu lên: “Các người là ai, muốn làm gì?”

Nàng nhìn người xuất hiện, từ từ nhận ra người tới là ai. Khuôn mặt kinh sợ, thân thể theo bản năng run rẩy lên.

Bởi vì nam tử đi đầu, chính là vị hôn phu tương lai của tiểu thư, Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Hai mắt Tiêu Cửu Uyên tinh thâm thúy tới tám, ngũ quan tuần mỹ hiện đầy như có điều suy nghĩ, từ từ mở miệng: “Người không phải là Vân Thiên Vũ, người là người phương nào?”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Họa Mi mở miệng trước: “Vương gia, đây là tiểu thư nhà ta.”

Vân Thiên Vũ tiếp lời của Họa Mi nói: “Ta không phải là Vân Thiên Vũ thì là ai, ta nếu không phải Vân Thiên Vũ, tội gì chịu đựng đau khổ này, đại khái hất tay đi.”

Mặc dù Vân Thiên Vũ nói như vậy, nhưng Tiêu Cửu Uyên vẫn như cũ có chút không tin.

Tin đồn vị đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ này hèn yếu vô năng, nhiều năm như vậy bị người trong phủ khi dễ, nhưng bây giờ hắn thấy Vân Thiên Vũ, lại thông minh quá quyết, tâm kế độc đáo, nếu như nàng là Vân Thiên Vũ, nhiều năm như vậy làm sao có thể bị người khi dễ, nàng không khi dễ người cũng không tệ rồi.

Giống như tối nay, rõ ràng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi muốn tới thu thập nàng, kết quả lại bị nàng dọa sợ, cuối cùng mang người rời đi, chẳng những mang người rời đi, còn bảo đảm sau này ai cũng không dám tới gây sự với nàng.

Nữ nhân thông minh như vậy, làm sao có thể để cho mình bị người khi dễ đây.

Cho nên Tiêu Cửu Uyên hoài nghi Vân Thiên Vũ căn bản không phải đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ chân chính.

Bất quá Vân Thiên Vũ cũng không tính thừa nhận chuyện như vậy, mặc dù nàng bên trong đôi linh hồn, bất quá bề ngoài đúng là Vân Thiên Vũ, coi như Tiêu Cửu Uyên tra, cũng không tra được cái gì.

“Vương gia, bất kể ai chỉ cần trải qua chuyện như ta, cũng sẽ phản kháng, tượng đất còn có mấy phần huyết tính đây, huống chi ta một người sống sờ sờ, không phải tượng đất.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Hai Người Hợp Tác (2)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ vừa mới dứt lời, An Thân Vương phủ Tiêu Dạ Thần gật đầu: “Đúng a, nàng hôm nay gặp chuyện như vậy, quả thật dễ dàng khiến tính tình đại biến, thật ra thì nàng chẳng qua là vì tự vệ mà thôi.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về hắn, hơi hí mắt nói: “Ta xem ngươi thật giống như rất quan tâm nàng, có muốn hay không ta.”

Tiêu Cửu Uyên chưa nói xong, Tiêu Dạ Thần tối mặt, vội vàng lời cánh tay của hắn: “Không, cửu hoàng thúc, ta không nói, ta không nói lời nào? Ta giúp nàng, chủ yếu nhìn nàng một tiểu nha đầu quá không dễ dàng.”

Hôm nay đại hôn Tuyên vương, hắn cũng ở trong đám tân khách, bắt đầu trước thấy Vân Thiên Vũ vứt bỏ Tiêu Thiên Dịch, hắn cảm thấy trong lòng rất thoải mái, đối với Vân Thiên Vũ đã có hai phần hảo cảm, cảm thấy nha đầu này cá tính hết sức hợp mắt của hắn.

Nhưng sau lại thấy Vân Thiên Vũ khó khăn, lại cảm thấy nàng không dễ dàng, chỉ vì muốn sống, tựa như phí tâm phí sức.

Nha đầu này làm cho người ta không nhìn được đồng tình.

Bất quá cũng chỉ là đồng tình mà thôi, hắn thật không có ý định cưới Vân Thiên Vũ a.

Trong bóng tối, Tiêu Dạ Thần đang nắn ni Tiêu Cửu Uyên.

Cách đó không xa Vân Thiên Vũ đã có chút không nhìn được, thân thể nàng vốn rất không tốt, nơi đó có công phu : thời gian ở chỗ này nhìn Tiêu Dạ Thần đùa giỡn.

Con người Vân Thiên Vũ u ám nhìn về Tiêu Cửu Uyên, chậm rãi mở miệng nói: “Ly thân vương gia, ngươi lúc trước nói qua, nếu như ta có thể giải quyết chuyện này, ngươi sẽ đồng ý để cho ta mượn danh tiếng Ly thân vương phi.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về nàng, trong con người tràn đầy sóng ngầm, sâu thẳm tựa như biển, giọng của hắn lạnh khốc không lưu tình vang lên.

”Vân Thiên Vũ, ta bất kể ngươi là thần thánh phương nào, nhưng ngươi chớ nên có chủ ý động đến trên đầu bốn vương, bốn vương chắc chắn để cho ngươi hối hận đi tới nơi này trên đời đi một lần.”

Vân Thiên Vũ sắc mặt thản nhiên nhìn Tiêu Cửu Uyên, nàng cùng Tiêu Cửu Uyên căn bản không có xung đột mâu thuẫn, nàng căn bản không có cần thiết đem chủ ý động đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên.

”Vương gia yên tâm, ta chỉ là tạm thời mượn danh nghĩa Ly thân vương phi dùng một chút, hơn nữa ta sẽ không làm uổng phí danh Ly thân vương phi , ta sẽ giúp ngươi một tay, để cho ngươi tra rõ vị hôn thê của ngươi chết như thế nào.”

”Hảo.”

Tiêu Cửu Uyên không nói nhảm, hắn luôn luôn nói là làm, đã nói tự nhiên sẽ thực hiện.

Chỉ là danh tiếng Ly thân vương phi này, cũng không thể vẫn để cho nàng đảm nhận vào.

Hắn không có hảo tâm như vậy.

”Đợi đến bốn vương bắt được hung thủ phía sau màn, bốn vương sẽ vào cung xin hoàng thượng hạ chỉ phế bỏ cửa hôn sự này, cho nên danh nghĩa Ly thân vương phi này, chỉ có thể làm đến khi bắt được hung thủ sẽ dừng lại.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, đột nhiên cổ quái cười một tiếng, lãnh ngạo nguy hiểm mở miệng: “Ngươi tốt nhất không nên trong lúc này đùa bốn bất kỳ thủ đoạn bịp bợm, nếu như bị bốn vương phát hiện, ngươi một cái mạng cũng sẽ không có.”

Vân Thiên Vũ hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, chân chính buông xuống một lòng.

Xem ra nàng cùng Tiêu Cửu Uyên đạt thành hiệp nghị, hắn trong thời gian ngắn chắc là sẽ không để cho hoàng thượng phế bỏ cửa hôn sự này.

Về phần bắt được hung thủ Tiêu Cửu Uyên liền từ bỏ hôn sự, điểm này nàng cũng không lo lắng.

Bởi vì người sau lưng kia có thể liên tiếp giết bốn vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, nói rõ người này năng lực hết sức tốt, tuyệt không tầm thường, cho nên Tiêu Cửu Uyên nếu muốn bắt hắn trong thời gian ngắn hầu như không có khả năng.

Đợi đến bọn họ chân chính bắt được hung thủ, nàng tin tưởng mình đã lớn mạnh, còn có thể sợ Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân Lô sao, .

Vân Thiên Vũ nhẹ cười ra tiếng, nhìn về Tiêu Cửu Uyên, lạnh nhạt mở miệng: “Hi vọng chúng ta hợp tác vui vẻ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Hai Người Hợp Tác (3)

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên lại cười, khóe môi hơi nâng lên, đáng tiếc trong miệng hắt chảy ra không phải là huyền âm tuyệt vời, mà là lãnh khốc vô tình.

“Vân đại tiểu thụ, người suy nghĩ nhiều, chúng ta không phải là hợp tác, mà là quan hệ giữa quân cờ và người chơi cờ.”

Ánh mắt Vân Thiên Vũ tối sầm lại, khóe môi hạ xuống, cũng không có tức giận, hơi gật đầu: “Không sai, là ta suy nghĩ nhiều, ta chỉ là một con cờ.”

Đáy mắt của nàng ảm xuống mũi nhọn, một ngày nào đó, nàng Vân Thiên Vũ sẽ đứng ở một đề cho Tiêu Cửu Uyên nhìn thẳng vị trí, cho hắn biết, nàng tuyệt không chỉ là một con cờ.

Lời của Vân Thiên Vũ, Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, hắt lạnh lòng bề nghệ Vân Thiên Vũ, không tính toán nữa lưu lại, xoay người rời đi, rõ ràng là động tác tùy ý, nhưng cứ làm cho người ta cảm giác khí thế khiếp người, không dám khinh thường tên như vậy.

Vân Thiên Vũ đưa mắt nhìn đám người Tiêu Cửu Uyên rời đi, hoa y trác tuyệt, quý khí thiên thành.

Một loại khí thế nghiêm nghị bẩm sinh, một ngày nào đó, nàng cũng sẽ biến thành người như vậy.

Vân Thiên Vũ đột nhiên nghĩ đến một chuyện, hướng trước mặt đám người Tiêu Cửu Uyên đi ra kêu lên: “Vương gia, tuy nói ta là một con cờ, nhưng vì tốt hơn trợ giúp người bắt ở cù mưu thật sự sau lưng, người có phải hay không nên có điều bày tỏ, nếu ngày mai vương gia có thể một chuyến tới cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, tin tưởng ta có thể trợ giúp vương gia làm việc tốt hơn.”

Trước mặt Tiêu Cửu Uyên dừng bước, từ từ xoay người nhìn sang, u ám dưới ánh trắng, nam tử mặt thật giống như mang một tầng sa mỏng, vốn là người tuấn mỹ vô song, hơn lộ vẻ hoa mỹ, phượng mâu rực rỡ, sáng quắc tươi đẹp, đáng tiếc nếu là nhìn kỹ, lại có thể nhìn ra trong con ngươi kia không có một chút nhiệt độ, lạnh lẽo đáng sợ.

Hắn kéo kéo khóe miệng, lạnh lẽo mở miệng nói: “Thân là con cờ, người phạm vào đại kỵ, bốn vương thân là người chơi cờ, làm như thế nào là chuyện của bốn vương, hôm nay trước tha cho người một lần, nếu là lần sau tái phạm, bốn vương không lưu được người.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong xoay người rời đi, nhìn cũng không nhìn Vân Thiên Vũ một cái.

Phía sau hắn Hắc Diệu hung hăng trợn mắt nhìn Vân Thiên Vũ một cái, nữ nhân xấu xí này cũng là có chút bản lĩnh, làm cho vương gia nhà hắn lần nữa phá lệ.

Chẳng những đáp ứng đề cho nàng mượn danh Ly thân vương phi, còn dễ dàng liền bỏ qua cho nàng.

Xem ra nữ nhân xấu xí này cũng có chút bản lĩnh, bất quá bọn hắn cần phải thấy nhìn xem một chút, không thể gọi vương gia gặp nữ nhân xấu xí này nói.

Đám người Tiêu Cửu Uyên rất nhanh rời khỏi tiểu viện, đi phía sau cùng Tiêu Dạ Thần, gần đến trước cửa quay đầu nhìn về phía sau, vừa đúng thấy thân thể Vân Thiên Vũ mềm nhũn té xuống đất đi.

Tiêu Dạ Thần không khỏi có chút bận tâm, hắn nghĩ tới lúc trước Vân Thiên Vũ dùng đồ đâm vào tử huyệt, nàng không có sao chứ.

Trong tiểu viện, Vân Thiên Vũ mất thấy Tiêu Cửu Uyên cùng Tiêu Dạ Thần đám người rời đi, thân thể mềm nhũn té xuống đất đi, Họa Mi bên cạnh vội vàng xông tới đỡ nàng, đáng tiếc Họa Mi cũng bị thương, nhất thời cũng không đỡ được Vân Thiên Vũ.

Hai người té xuống đất.

Họa Mi không nhịn được thương tâm khóc lên: “Tiểu thụ, tại sao, tại sao còn sống khó như vậy a.”

Lúc này Vân Thiên Vũ lại hoàn toàn buông lỏng, bởi vì nàng giải quyết được vấn đề khó khăn lớn nhất, Tiêu Cửu Uyên đồng ý để cho nàng mượn danh tiếng Ly thân vương phi, kế tiếp cuộc sống của các nàng dễ dàng hơn nhiều.

Vân Thiên Vũ nhàn nhạt nhũn mày, nhìn nói với Họa Mi: “Đừng lo lắng, rất nhanh sẽ khá hơn, hết thấy đều sẽ khá hơn.”

Nàng nói xong thân thể bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, vết thương trên người bởi vì được người bôi thuốc, cũng khá hơn một chút, nhưng một cái chân bởi vì bị thương, mà tất cả đều sưng lên, lúc trước nàng có thể cố nén đánh đắm người Vân Thiên Nguyệt, bởi vì nàng dùng hai kim may đâm vào huyệt vị trên chân, cho nên đau không cảm giác được.

Nhưng bây giờ bởi vì chân chuyển động quá nhiều, mặc dù có ngân châm châm huyệt, nàng cũng có thể cảm nhận được nỗi đau đến tê tâm phế liệt.

Một cái chân sớm sưng đến không nhìn thấy xương, giống như bánh bao thịt.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tặng Đan Dược (2)

Editor: Huynhnhu142

Họa Mi cũng nhìn thấy chân của Vân Thiên Vũ sưng phù đến đáng sợ, gấp gáp kêu lên: “Tiểu thư, chân người làm sao bây giờ?”

Vân Thiên Vũ nhìn đau lắc đầu: “Ta trở về phòng mình tự chữa bệnh một cái, không có việc gì.”

Nàng vừa nói vừa giãy dụa muốn đứng lên, Họa Mi cũng cố gắng đứng lên, hai người mất sức lực rất lớn mới đứng lên, dìu đỡ nhau vào phòng.

Đợi đến khi hai người gian phòng, Họa Mi trước nhìn không được hôn mê đi.

Vân Thiên Vũ cả kinh, vội vàng thay Họa Mi kiểm tra, cuối cùng phát hiện Họa Mi do đói mà bất tỉnh.

Chẳng những Họa Mi, chính nàng giờ phút này cũng đói bụng đến ngực dán lưng, bụng đói kêu vang.

Vốn là Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi ở Vĩnh Ninh Hậu phủ cuộc sống rất không như ý, ngày thường bữa có bữa không, hơn nữa hôm nay đám cưới liên tiếp xảy ra nhiều chuyện như vậy, hai người vẫn không có ăn cái gì.

Hiện tại lại bị thương nặng như vậy, vốn là nên hảo hảo bồi bổ, nhưng đến bây giờ các nàng ngay cả ăn gì đó cũng không có.

Khó trách Họa Mi đói đến bất tỉnh, Vân Thiên Vũ vốn là muốn đi tìm một ít thức ăn đồ, nhưng lúc này chân phải sưng phù căn bản không đi được, cho nên phải trị thương cho chân trước, sau đó sẽ đi ra ngoài tìm đồ ăn.

Trong phòng Vân Thiên Vũ suy nghĩ, lập tức động thủ rút kim may trên chân ra.

Một châm này rút ra, chân nàng càng đau hơn, đau đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, nàng hơi hồn hển không đều.

Không nghĩ tới chuyện kiếp ngày thứ nhất liền gặp được chuyện nhiều như vậy.

Vân Thiên Vũ vô cùng tức giận, ngón tay nắm thành quyền hướng vào một cái bàn đấm mạnh, hôm nay mình chịu đủ chuyện, đều là Tiêu Thiên Dịch, Vân Lô, đám người Liễu thị ban cho, bọn họ chờ đó cho nàng, nàng sẽ không chịu để yên.

Lần này không chỉ là vì thay đời trước báo thù, còn có là báo thù cho chính mình.

Nàng Vân Thiên Vũ cho tới bây giờ không phải người hiền lành.

Vân Thiên Vũ vừa muốn để tay lên chân, nhẹ nhàng xoa, nhưng một đưng nhẹ này, chính là đau đến muốn hét chói tai, đau đến như muốn bất tỉnh, cuối cùng dùng sức cắn răng mới không có hét rầm lên.

Nàng xoa một lát dừng một chút, sau đó lại sẽ tiếp tục, xoa nhẹ nhàng như vậy một lát cuối cùng cũng dễ chịu hơn nhiều.

Thật ra thì trên chân bị trật, cũng không tính là quá nặng, nếu như nghỉ ngơi thật tốt, có thuốc tốt, căn bản không phải chuyện lớn, nhưng lúc trước nàng cậy mạnh chống lại thu thập đám người Vân Thiên Nguyệt, hơn nữa trong tay không có được liệu tốt, cho nên tương đối phiền toái.

Vân Thiên Vũ vừa muốn châm cứu, loại đi máu bầm.

Bất quá nàng kim may còn không có đâm xuống, đột nhiên nghe được Phượng Hoàng đại nhân bên trong cơ thể nhỏ giọng nhắc nhở.

”Chủ tử có người tới.”

Phượng Hoàng đại nhân thấy chủ tử bị thương nặng như vậy, trong lòng không rõ tư vị gì, đáng tiếc lúc này nàng bị giam bên trong phượng linh giới, căn

bản không ra được, cho nên nàng không dám nói nhiều, để tránh trêu chọc chủ tử tức giận.

Bất quá có người tới đây, nàng vẫn có trách nhiệm nhắc nhở Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lập tức ngưng thần cảm thụ, quả nhiên cảm giác được có người tới, đợi đến người vừa tới ngoài cửa sổ, nàng xoay mình kêu lên: “Người nào?”

Một người ở ngoài cửa sổ đáp: “Vân đại tiểu thư, ta là An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần.”

Vân Thiên Vũ nhíu mày nhìn ngoài cửa sổ, nghĩ không ra Tiêu Dạ Thần lúc này tới làm gì, bất quá Tiêu Dạ Thần trước vẫn giúp nàng, nàng không có lý do gì từ chối người với ngoài ngàn dặm.

“An Thân Vương thế tử đêm khuya tới đây vì chuyện gì?”

“Đưa thuốc.” Dứt lời, một bóng người cao ráo tuấn tú từ ngoài phòng lách mình đi vào, quả nhiên là Tiêu Dạ Thần đã gặp lúc trước.

Tiêu Dạ Thần cầm trong tay hai bình nhỏ, vừa tiến đến liền giọng lên nói: “Ta cho người đưa đồ tốt tới.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Tặng Đan Dược (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cũng không có vì Tiêu Dạ Thần đưa thuốc tới cho nàng, liền cao hứng, ngược lại là bộ mặt hoài nghi nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần.

“Tiêu Dạ Thần, ta giống như cùng người không có giao tình gì, người lúc trước vẫn giúp ta, bây giờ còn đưa thuốc tới cho ta, nói đi, người đến tốt cùng có mục đích gì, muốn từ trên người ta được chỗ tốt gì.”

Vân Thiên Vũ căn bản không tin tưởng trên đời này có người không cầu hỏi báo, Tiêu Dạ Thần lần nữa giúp nàng, nhất định có mục đích của hắn.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ bây giờ không nghĩ ra, trên người nàng có thứ gì để Tiêu Dạ Thần nhìn trúng.

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho Tiêu Dạ Thần có một chút mất mát, thật ra thì hắn thật không người thích xen vào việc của người khác, bình thường không biết bao nhiêu người nghèo khó vất vả, cũng mặc kệ.

Thiên hạ này có bao nhiêu người không như ý, mắc mớ gì tới hắn a.

Nhưng hôm nay hắn thấy Vân Thiên Vũ vì mạng sống, khổ khổ giãy giụa, hết lần này tới lần khác như vậy nàng còn không từ bỏ, điều này làm cho hắn coi trọng nàng hai phần, cho nên mới phải nhất thời hảo tâm giúp nàng.

Về phần đưa thuốc, hắn chẳng qua là cảm thấy làm người tốt làm đến cùng, nhìn nàng bị thương nặng như vậy, coi như là đại phu, không có thuốc cũng không có biện pháp.

Tiêu Dạ Thần vừa nghĩ vừa nhếch mày, mắt nhỏ dài đào hoa, tràn đầy đau lòng, một cái tay còn che lồng ngực của mình.

“Vân tiểu thư, thương thế của người lòng của ta, ta thật là khổ sở a.”

Vân Thiên Vũ tự nhiên nhìn thấu Tiêu Dạ Thần đang đùa giỡn, bất quá nàng ngay cả một chút cười cũng không có cho hắn, chỉ sâu kín nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần nói: “Nếu như người nói không được, đem thuốc về đi.”

Nàng nếu dùng thuốc của Tiêu Dạ Thần, liền thiếu hắn một phần nhân tình, ngày sau tất nhiên phải trả hắn, nàng không muốn thiếu người nhân tình.

Tiêu Dạ Thần lúc này thật sự bị đả thương, khó được một lần làm chuyện tốt, còn bị người ghét bỏ hoàn toàn như vậy.

Hắn bất mãn bước đi thông thả đến trước mặt Vân Thiên Vũ, từ trên cao nhìn nàng: “Vân tiểu thư, người thật sự là quá không đáng yêu, khó có được bản thể từ muốn làm chuyện tốt một lần, người chán ghét như vậy, thật làm cho bản thể từ khổ sở.”

“Vô công không chịu lộc, ta hôm nay nếu như dùng thuốc của người, ngày khác phải trả lại người nhân tình này, ai biết sau này người muốn ta làm cái gì a.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, Tiêu Dạ Thần há to mồm, mặt bất khả tư nghị nhìn nàng.

”Vân tiểu thư, ngươi cho là ta có cần ngươi trả nhân tình sao?”

Hắn Tiêu Dạ Thần thân là An Thân Vương phủ thế tử, thân phận cao quý không thể nói, hắn bây giờ không nghĩ ra khi nào mình cần nàng trả nhân tình, cho nên hắn suy nghĩ thật nhiều.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không có nhận thuốc trong tay hắn, chỉ bình tĩnh nhìn hắn nói: “Vậy thì thế nào, ta không cần.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chăm chăm nàng, cuối cùng bá đạo vươn tay kéo tay Vân Thiên Vũ qua, đem hai bình thuốc đặt ở trên tay Vân Thiên Vũ nói.

”Tình tình của ngươi thật là buồn bực, chẳng qua lúc này thương thế của ngươi nặng như vậy, vẫn không nên ngang bướng, nếu hao tổn tâm cơ vì mạng sống, nên nhanh lên một chút để cho mình tốt hơn, chỉ có mình tốt, mới có thể toàn lực đối phó những thứ yêu ma quỷ quái kia không phải sao? Về phần chuyện thiếu nhân tình của ta, cũng không cần suy nghĩ, ta sẽ không cùng ngươi đòi hỏi nhân tình gì.”

Hắn chẳng qua nhìn nàng sống quá khó khăn, nhớ lại mình lúc mấy tuổi, phụ vương mẫu phi qua đời, khi đó rất nhiều người muốn tánh mạng của hắn, hạ độc, đẩy hắn xuống nước, thậm chí ám sát, nếu không phải gia gia ở, hắn đã sớm chết rồi.

Bây giờ nhìn đến Vân Thiên Vũ vì muốn được sống, khổ cực như vậy, mình có thể giúp liền giúp nàng một phen, hắn cũng không nghĩ tới muốn nàng trả nhân tình.

Trong phòng, nhất thời yên tĩnh, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn hai bình thuốc trong tay, ánh mắt từ từ sâu, mở miệng nói: “Tiêu Dạ Thần, hôm nay nhân tình này ta thiếu, ngày khác nhất định trả lại ngươi nhân tình này.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Tặng Đan Dược (4)

Tiêu Dạ Thần cũng không có đem lời của nàng để ở trong lòng, mà chỉ vào bình thuốc trong tay Vân Thiên Vũ nói: “Thuốc trong bình này là hai viên thuốc, một viên là dưỡng nguyên đan, một viên là kim sang đan. Dưỡng nguyên đan dùng để bổ dưỡng nguyên khí, kim sang đan dùng trị liệu vết thương trên người của ngươi, ngươi mau ăn vào đi.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, trong đầu Vân Thiên Vũ lập tức hiện ra một chút chuyện có liên quan với đan dược, trước mắt mình đang ở thế giới, trừ đại phu chữa bệnh chữa thương bên ngoài, còn có luyện đan sư, luyện đan sư đặc biệt luyện chế đan dược.

Bọn họ luyện chế ra đan dược, hiệu quả hết sức kinh người, bất quá luyện đan sư hết sức khan hiếm, cả Đông Ly quốc cũng không có xuất hiện qua mấy luyện đan sư.

Bởi vì luyện đan sư thừa thót, đan dược cũng hết sức trân quý.

Hiện tại Tiêu Dạ Thần lại lấy đan dược trân quý như thế đưa cho nàng.

Phản nhân tình này cũng không phải lớn bình thường.

”Tiêu Dạ Thần, đan dược này hết sức trân quý, ngươi nên lấy lại đi thôi.”

Vân Thiên Vũ đưa đan dược trong tay đến trước mặt Tiêu Dạ Thần, tính toán trả lại cho hắn.

Tiêu Dạ Thần lập tức lạnh mặt, bất mãn nhìn chăm chăm nàng.

”Để cho ngươi dùng ngươi liền dùng, từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy, đan dược trân quý đi nữa, chẳng lẽ so với mạng người đáng tiền sao? Phải biết người bình thường muốn lấy được đồ của ta, căn bản không thể, ngươi ngược lại, dùng mọi cách đẩy ra, đúng là làm cho người mất hứng.”

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần, từ từ thu hồi tay, lúc này nàng quả thật cần những đan dược này, nếu Tiêu Dạ Thần chấp nhất muốn đưa nàng, nàng liền lấy, ngày sau nhất định sẽ hoàn trả hắn nhân tình này.

Trong lòng Vân Thiên Vũ âm thầm quyết định, sau đó mở nắp bình dưỡng nguyên đan, đổ ra dưỡng nguyên đan, chỉ là nàng cũng không có đưa vào trong miệng của mình, mà trực tiếp đưa vào trong miệng Họa Mĩ nằm trên giường.

Lần này Tiêu Dạ Thần giật mình, kêu lên: “Ngươi làm gì, ta đưa ngươi, ngươi cho người khác dùng cái gì.”

Vân Thiên Vũ nắm dưỡng nguyên đan, nhìn Tiêu Dạ Thần: “Không phải nói tặng cho ta sao, nếu tặng cho ta, ta xử lý như thế nào là chuyện của ta đi.”

Tiêu Dạ Thần im lặng nhìn Vân Thiên Vũ, nha đầu này thật không biết đan dược này rất quý a, nàng cho rằng đan dược này rất rẻ sao, cứ như vậy cho một tiểu nha đầu dùng.

Hơn hết nhìn khuôn mặt Vân Thiên Vũ nào có đáng về muốn thu hồi lại, Tiêu Dạ Thần chỉ đành phải bắt đắc dĩ phát tay: “Tốt lắm, ngươi cho nàng dùng đi, ta thật là xen vào việc của người khác.”

Vân Thiên Vũ cũng không có nhìn Tiêu Dạ Thần, mà cúi đầu đem Dưỡng Nguyên Đan nuốt vào trong miệng Họa Mi.

Nàng vừa ụy Họa Mi ăn Dưỡng Nguyên Đan, vừa nhẹ giọng nói: “Không, nhân tình này của ngươi ta nhớ kỹ.”

Vân Thiên Vũ nuốt Dưỡng Nguyên Đan trong tay vào miệng Họa Mi, Họa Mi theo bản năng nuốt xuống.

Tiêu Dạ Thần nhìn sắc mặt nàng đỏ mề hôi lạnh, rõ ràng bởi vì vết thương trên người đau đến đỏ mề hôi lạnh, liền thúc giục: “Tốt lắm, ngươi cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan đi, ngươi tự mình nhanh lên một chút ăn kim sang đan đi, ăn vào liền hết đau.”

Lần này Vân Thiên Vũ không có cự tuyệt, thật nhanh mở ra bình thuốc, đổ ra kim sang đan, rất nhanh ăn kim sang đan vào.

Kim sang đan vào bụng, rất nhanh nàng liền cảm nhận được trong cơ thể có một hơi nhiệt nóng tràn ra đến tứ chi của nàng, đau đớn trên người nàng cũng giảm bớt một chút xú, ngay cả đau đớn trên chân cũng không cảm giác được.

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn lại, liền thấy mình lúc trước chân sưng như bánh bao, từ từ gầy đi xuống.

Nơi bị trật cũng trở nên hoàn hảo như lúc ban đầu, tuyệt không đau.

Lúc trước thân thể đau đớn, vào giờ khắc này cũng không cảm giác được đau đớn, nàng theo bản năng đưa tay đi sờ vết thương trên người, thế nhưng khép lại.

Đan dược này thần kỳ như thế.

Editor: Huynhnhu142

Chương 40: Chó cắn chó (1)

Trong phòng, Vân Thiên Vũ đang sợ hãi than, Họa Mi trên giường cũng tỉnh, hơn nữa sắc mặt của nàng hết sức đỏ thắm, tuyệt không vàng vọt như lúc trước, nàng mở một đôi mắt nhìn người trong phòng.

Trước tiên thấy được người đứng thẳng trước giường là Tiêu Dạ Thần, không khỏi la hoảng lên: “Ngươi, ngươi thế nào ở.”

Vân Thiên Vũ nghe được tiếng Họa Mi sợ hãi kêu lên, nhìn sang, phát hiện Họa Mi lúc trước suy yếu vô lực, lúc này cũng khôi phục lại, không giống như trước suy yếu vô lực.

Đan dược này thật lợi hại, Vân Thiên Vũ lần nữa cảm thán một phen.

Nhìn Họa Mi khăn trương nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, Vân Thiên Vũ vội vàng mở miệng: “Ngươi không cần khăn trương, Tiêu thế tử tới đưa thuốc cho chúng ta, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?”

Vân Thiên Vũ vừa nói, Họa Mi mới cảm giác được trên người mình không giống như vậy trước, khuôn mặt hoang mang lật người ngồi dậy, nhưng không choáng váng đầu hoa mắt, sức lực so với trước kia rất tốt.

”Tiểu thư, tại sao ta không có việc gì, hơn nữa tinh thần đặc biệt tốt.”

Họa Mi trước bị thương không tính là nặng, chẳng qua thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ dẫn đến thân thể nàng hết sức suy yếu, cho nên mới phải ngất đi.

Lúc trước Vân Thiên Vũ cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan, Dưỡng Nguyên Đan chính là dùng mười loại thuốc bổ luyện chế mà thành, cho nên Họa Mi sau khi ăn vào, rất nhanh tinh thần lực hồi phục.

Họa Mi dứt lời, Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, Tiêu Dạ Thần liền nói chuyện.

”Tiểu thư nhà ngươi đem Dưỡng Nguyên Đan trân quý vô cùng cho ngươi ăn, ngươi tự nhiên tinh thần tốt lắm, đáng tiếc tinh thần của nàng không được tốt như vậy.”

Nghĩ tới đây cái, Tiêu Dạ Thần vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Hắn nhất thời hảo tâm cảm vội tới cho Vân Thiên Vũ dùng, muốn nàng sau này có nghị lực bảo toàn mình, không nghĩ tới nàng cũng lấy cho một tiểu nha đầu dùng, thật là lãng phí một lòng.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nghe được bất bình trong lời nói của Tiêu Dạ Thần, chỉ là nàng không để ý đến.

Họa Mi nghe Tiêu Dạ Thần nói, lập tức hiểu tại sao sinh lực mình tốt như vậy, so từ trước sinh lực mình còn tốt hơn, thì ra nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan.

Đan dược trân quý vô cùng, người bình thường cả đời cũng chưa từng thấy qua đan dược, chớ đừng nói chỉ dùng đan dược, không nghĩ tới Tiêu thể tử đưa đan dược cho tiểu thư, tiểu thư lại cho nàng dùng.

Nhưng nàng càng hy vọng đan dược này tiểu thư dùng.

“Tiểu thư.”

“Tốt lắm, đừng khóc, thân thể ta cũng không tệ lắm, không cần dùng.”

Vân Thiên Vũ không thích nhất trường hợp khóc sụt mướt như vậy, cho nên mặt lạnh mở miệng, nàng ra lệnh cho Họa Mi sau, liền tự quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần: “Tiêu thể tử, tới nay phần nhân tình này, ta ngày sau nhất định sẽ trả lại cho ngươi, ngươi yên tâm.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, đã nói nàng không cần trả, không cần nàng trả, nha đầu này thế nào bướng bỉnh như vậy.

Hắn đang muốn giáo huấn Vân Thiên Vũ đôi câu, vừa ngẩng đầu liền thấy dưới ánh đèn, vết sẹo kết vảy trên mặt Vân Thiên Vũ, bừa bãi hứng thú bố trí ở trên mặt của nàng, có vẻ hết sức dữ tợn.

Nữ tử cho tới bây giờ chính là xem trọng dung nhan của mình, nàng bây giờ không thấy vết thương trên mặt mình, nếu nhìn thấy vết thương trên mặt, chỉ sợ nàng phải thương tâm đến chết.

Tiêu Dạ Thần suy nghĩ an ủi Vân Thiên Vũ nói: “Mặc dù ngươi ăn kim sang đan, hết đau đớn, làm cho vết thương khép lại, nội thương trên căn bản tốt lắm, nhưng kim sang đan chỉ trị nội thương, cũng không thể xóa vết sẹo trên người, bất quá ngươi đừng lo lắng, vết sẹo này không phải là không có biện pháp đi, Lăng Vân Tông có luyện đan sư, các nàng có thể luyện chế ra rất nhiều đan dược trân quý, ta tương nhất.”

Tiêu Dạ Thần đang nói, trong phòng đột nhiên vang lên thanh âm thâm thì, thanh âm này cắt đứt lời của Tiêu Dạ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chó Cẩn Chó (1)

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng, Vân Thiên Vũ đang sợ hãi than, Họa Mi trên giường cũng tỉnh, hơn nữa sắc mặt của nàng hết sức đỏ thắm, tuyệt không vàng vọt như lúc trước, nàng mở một đôi mắt nhìn người trong phòng.

Trước tiên thấy được người đứng thẳng trước giường là Tiêu Dạ Thần, không khỏi la hoảng lên: “Ngươi, ngươi thế nào ở.”

Vân Thiên Vũ nghe được tiếng Họa Mi sợ hãi kêu lên, nhìn sang, phát hiện Họa Mi lúc trước suy yếu vô lực, lúc này cũng khôi phục lại, không giống như trước suy yếu vô lực.

Đan dược này thật lợi hại, Vân Thiên Vũ lần nữa cảm thán một phen.

Nhìn Họa Mi khần trương nhìn chằm chằm Tiêu Dạ Thần, Vân Thiên Vũ vội vàng mở miệng: “Ngươi không cần khần trương, Tiêu thể tử tới đưa thuốc cho chúng ta, ngươi bây giờ cảm thấy như thế nào?”

Vân Thiên Vũ vừa nói, Họa Mi mới cảm giác được trên người mình không giống như vậy trước, khuôn mặt hoang mang lật người ngồi dậy, nhưng không choáng váng đầu hoa mắt, sức lực so với trước kia rất tốt.

“Tiểu thư, tại sao ta không có việc gì, hơn nữa tinh thần đặc biệt tốt.”

Họa Mi trước bị thương không tính là nặng, chẳng qua thời gian dài dinh dưỡng không đầy đủ dẫn đến thân thể nàng hết sức suy yếu, cho nên mới phải ngất đi.

Lúc trước Vân Thiên Vũ cho nàng ăn Dưỡng Nguyên Đan, Dưỡng Nguyên Đan chính là dùng mười loại thuốc bổ luyện chế mà thành, cho nên Họa Mi sau khi ăn vào, rất nhanh tinh thần lực hồi phục.

Họa Mi dứt lời, Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, Tiêu Dạ Thần liền nói chuyện.

”Tiểu thư nhà ngươi đem Đường Nguyên Đan trân quý vô cùng cho người ăn, người tự nhiên tinh thần tốt lắm, đáng tiếc tinh thần của nàng không được tốt như vậy.”

Nghĩ tới đây cái, Tiêu Dạ Thần vẫn còn có chút tức giận bất bình.

Hắn nhất thời hảo tâm cảm vội tới cho Vân Thiên Vũ dùng, muốn nàng sau này có nghị lực bảo toàn mình, không nghĩ tới nàng cũng lấy cho một tiểu nha đầu dùng, thật là lãng phí một lòng.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nghe được bất bình trong lời nói của Tiêu Dạ Thần, chỉ là nàng không để ý đến.

Họa Mi nghe Tiêu Dạ Thần nói, lập tức hiểu tại sao sinh lực mình tốt như vậy, so từ trước sinh lực mình còn tốt hơn, thì ra nàng ăn Đường Nguyên Đan.

Đan được trân quý vô cùng, người bình thường cả đời cũng chưa từng thấy qua đan dược, chớ đừng nói chi dùng đan dược, không nghĩ tới Tiêu thể từ đưa đan dược cho tiểu thư, tiểu thư lại cho nàng dùng.

Nhưng nàng càng hy vọng đan dược này tiểu thư dùng.

”Tiểu thư.”

”Tốt lắm, đừng khóc, thân thể ta cũng không tệ lắm, không cần dùng.”

Vân Thiên Vũ không thích nhất trường hợp khóc sụt sướt như vậy, cho nên mặt lạnh mở miệng, nàng ra lệnh cho Họa sau, liền tự quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần: “Tiêu thể tử, tối nay phân nhân tình này, ta ngày sau nhất định sẽ trả lại cho người, người yên tâm.”

Tiêu Dạ Thần cau mày nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, đã nói nàng không cần trả, không cần nàng trả, nha đầu này thế nào bướng bỉnh như vậy.

Hắn đang muốn giáo huấn Vân Thiên Vũ đôi câu, vừa ngẩng đầu liền thấy dưới ánh đèn, vết sẹo kết vảy trên mặt Vân Thiên Vũ, bừa bãi hứng thú bố trí ở trên mặt của nàng, có vẻ hết sức dữ tợn.

Nữ tử cho tới bây giờ chính là xem trọng dung nhan của mình, nàng bây giờ không thấy vết thương trên mặt mình, nếu nhìn thấy vết thương trên mặt, chỉ sợ nàng phải thương tâm đến chết.

Tiêu Dạ Thần suy nghĩ an ủi Vân Thiên Vũ nói: “Mặc dù người ăn kim sang đan, hết đau đớn, làm cho vết thương khép lại, nội thương trên căn bản tốt lắm, nhưng kim sang đan chỉ trị nội thương, cũng không thể xóa vết sẹo trên người, bất quá người đừng lo lắng, vết sẹo này không phải là không có biện pháp đi, Lăng Vân Tông có luyện đan sư, các nàng có thể luyện chế ra rất nhiều đan dược trân quý, ta tương nhất.”

Tiêu Dạ Thần đang nói, trong phòng đột nhiên vang lên thanh âm trầm thì, thanh âm này cắt đứt lời của Tiêu Dạ Thần.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chó Cẩn Chó (2)

Editor: Huynhhu142

Trong phòng mặt Vân Thiên Vũ hơi đỏ, bởi vì tiếng vang này trong bụng của nàng phát ra, nàng đói bụng đến kêu rột rột.

Tuy nói nàng là người lạnh lùng, nhưng khi đói mặt với một đại nam nhân, bụng đói đến réo gọi, Vân Thiên Vũ vẫn có chút không tốt ý, nàng nhìn Tiêu Dạ Thần vẫn còn tìm tiếng vang, thần nhiên nói: “Đừng, là ta đói bụng phải kêu lên.”

Tiêu Dạ Thần kinh ngạc quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, cuối cùng, hôm nay dám cười giỡn co lâu như vậy, Vân Thiên Vũ chỉ sợ một hóp đồ cũng chưa ăn, có thể không đói bụng sao?

”Ta cho người đi ra ngoài tìm cho người ít đồ ăn gì đó tới đây.”

Đã trễ thế này, nói vậy phòng bếp Vĩnh Ninh Hậu phủ bên kia đã không ai, các nàng cũng không thể đói một đêm đi, cho nên Tiêu Dạ Thần mới có thể mở miệng.

Bất quá Vân Thiên Vũ lại lắc đầu, ánh mắt nàng lóe ra ánh sáng quý quý, khoe môi tràn đầy tà ác vui vẻ.

Nàng như vậy, khiến cho Tiêu Dạ Thần rung mình một cái, hắn thế nào cảm thấy nha đầu này cười hết sức kinh người đây.

Tiêu Dạ Thần đang suy nghĩ, Vân Thiên Vũ đã nhìn về Tiêu Dạ Thần nói: “Người có thể giúp ta một chuyện sao?”

”Hào, người nói.”

Người tốt làm đến cùng đi, dù sao trước mặt hấn cũng giúp, phía sau cũng đến giúp đi.

Vân Thiên Vũ đứng dậy đi ra bên ngoài, vừa đi vừa nói với Tiêu Dạ Thần phía sau: “Đi theo ta.”

Trên giường Họa Mi thấy Vân Thiên Vũ hành động hết sức nhanh nhẹn, mà không đau khổ, không khỏi vui mừng kêu lên: “Tiểu thư người, vết thương.”

”Không sao, người đứng lên chuẩn bị đốt lửa, trở về chúng ta nướng đồ ăn.”

Họa Mi lập tức gạt đầu, hiện tại nàng đối với Vân Thiên Vũ tin tưởng vô cùng, giống như một loại thánh chỉ, Vân Thiên Vũ để cho nàng việc làm, nàng cũng không hỏi, trực tiếp theo như phân phó mà làm việc.

Tiểu thư đối với nàng tốt như vậy, sau này mạng của nàng chính là của tiểu thư, tiểu thư để cho nàng làm cái gì, nàng làm cái đó.

Họa Mi trong lòng âm thầm quyết định.

Vân Thiên Vũ dẫn theo Tiêu Dạ Thần, hai người một đường ra bên ngoài, chạy thẳng tới viện của Vân Thiên Tuyết.

Lúc trước nhắc đến ăn gì đó, trong đầu Vân Thiên Vũ đột nhiên dần hiện ra một vật, Vân Thiên Tuyết nuôi một con thú nhỏ cung châu, tật phong thổ.

Đây là một con thỏ hơi thông minh hiểu tiếng người, thường ngày con thỏ này dưới sự chỉ huy của Vân Thiên Tuyết, tấn công Vân Thiên Vũ lúc trước.

Một con tật phong thổ nho nhỏ, cũng ngoan cường như thế, tối nay nàng liền lấy nó lấp đầy bụng.

Sau nửa canh giờ, Tiêu Dạ Thần cùng Vân Thiên Vũ hai người lặng yên không tiếng động từ trong sân Vân Thiên Tuyết đi ra, trong tay xách theo một con thỏ màu xám tro lỗ tai dài, con thỏ này chính là thú cưng Vân Thiên Tuyết cung châu, bình thường được cung châu giống như cái gì, lúc này tật phong thổ hoàn toàn ngắt đi, một chút phản ứng cũng không có.

Vân Thiên Vũ xách theo tật phong thổ cùng Tiêu Dạ Thần một đường vào viện mình.

Khuôn mặt Tiêu Dạ Thần kinh ngạc, hấn hoàn toàn không nghĩ tới Vân Thiên Vũ để cho hấn và nàng đi bắt thỏ, còn là bắt thỏ của Vân Thiên Tuyết, xem ra nàng lúc này và Vân Thiên Tuyết, cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ tiêu hao rồi.

Tại sao hấn có một loại trực giác, Vĩnh Ninh Hậu phủ phải xui xẻo đây, rõ ràng mắt trước mặt nha đầu này một tay trời gà không chặc a.

Tiêu Dạ Thần đang suy nghĩ, bên tai truyền đến một tiếng kinh hô, cắt đứt suy nghĩ của hấn.

”Tiểu thư, này, đây là...”

Họa Mi nhìn một cái liền thấy được Vân Thiên Vũ xách theo chính là con thú cưng của Vân Thiên Tuyết, khuôn mặt kinh sợ.

Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh nhạt ra lệnh Họa Mi: “Đi lấy cây đao tới.”

Họa Mi há miệng muốn nói cái gì, vừa ngẩng đầu thấy ánh mắt lạnh lùng của tiểu thư nhà mình, cuối cùng cắn răng một cái xoay người liền đi lấy đao, rất nhanh đao lấy tới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Chó Cẩn Chó (3)

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ nhận lấy đao, xách theo thỏ, tự đi sang một bên.

Sau lưng Tiêu Dạ Thần và Họa Mi mắt to trừng mắt nhỏ nhìn, cuối cùng hai người đồng thời nhấc chân đi theo sang bên cạnh. Thấy Vân Thiên Vũ mặt mũi thản nhiên giờ đao giết thỏ, lột da, mổ bụng, tất cả động tác tiêu sái như nước chảy mây trôi, không giống lột da thỏ, ngược lại như đang làm chuyện ưu nhả.

Nàng như vậy, thấy thể Tiêu Dạ Thần và Họa Mi da đầu tê dại, hai người trong lòng đồng thời có một cái ý niệm.

Tiểu thư giết người, chỉ sợ cũng sẽ ưu nhã lạnh nhạt như thế.

Lúc này Vân Thiên Vũ đã phân phó tới: “Mang nước tới.”

Họa Mi vội vàng lấy nước tới đây, Vân Thiên Vũ rửa sạch thỏ, cuối cùng dùng thảo dược mình lúc trước từ trong vườn hoa tìm được, nhét nhét, bao quần, rất nhanh đem một con thỏ, bao gói chặt chẽ không ra nước, cuối cùng nâng chôn thỏ ở dưới đất, phía trên châm lửa đốt.

Kế tiếp ba người ngồi vào bên đồng lửa nói chuyện.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Đêm đã khuya, Tiêu thế tử cần phải trở về đi.”

Tiêu Dạ Thần nhìn nàng nói: “Ngươi đừng gọi ta Tiêu thế tử, vẫn giống như trước gọi ta Tiêu Dạ Thần đi, tự tại chút.”

“Hào, Tiêu Dạ Thần, ngươi cần phải trở về.”

Tiêu Dạ Thần ngẩng đầu nhìn bóng đêm, quả thật không còn sớm, nên về nghỉ ngơi, bất quá hần nghĩ tới Vân Thiên Vũ nướng thỏ dưới mặt đất, đột nhiên muốn nếm thử một chút thỏ này có tư vị gì.

“Ta muốn nếm thử một chút chân thỏ.”

“Hào, cho ngươi một cái.”

Vân Thiên Vũ đồng ý, kế tiếp ba người cũng không nói lời nào, cho đến khi thỏ chín, Vân Thiên Vũ từ dưới đất đào thỏ lên.

Thỏ lúc trước chôn dưới đất nướng, không có mùi vị gì, nhưng một khi lấy ra ngoài, mùi thơm kia lập tức quyến rũ con sâu tham ăn trong người, Tiêu Dạ Thần và Họa Mi hai người mắt ngóng trông nhìn chăm chăm con thỏ trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ xé một bắp đùi cho Tiêu Dạ Thần, lại xé một bắp đùi cho Họa Mi, sau đó ba người ở trong bóng tối dưới ánh trăng, ăn thịt thỏ.

Tiêu Dạ Thần vừa ăn vừa than thở: “Ăn ngon, thật là thơm, ta chưa từng ăn chân thỏ thơm ngon như vậy.”

Họa Mi cũng liền ngay cả gậy đầu: “Là, tiểu thư thủ nghệ thật sự là quá tốt, ăn quá ngon.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng nói: “Thỏ bên ngoài dùng nửa chỉ liên lá sen bao quanh, trong bụng tăng thêm mấy thứ hương liệu, nướng ra ngoài tự nhiên thơm, bây giờ thời gian vội vàng, nếu có chuẩn bị chu đáo, trước đem thỏ thịt dùng muối ướp một cái, sau đó nướng hiệu quả sẽ tốt hơn, còn có mùi.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây, đột nhiên dừng lại, bởi vì nàng nghĩ tới nghĩa phụ, kiếp trước nghĩa phụ thích ăn nhất nàng làm gì đó, bởi vì miệng nàng có chút xảo quyết, luôn chê người khác làm gì đó không như ý, cuối cùng sẽ gặp tự mình nghĩ biện pháp làm đông tây ăn.

Ai biết được thủ nghệ càng ngày càng tốt, chỉ cần nàng có một chút không có làm đồ ăn, nghĩa phụ sẽ cười tìm nàng.

“Tiểu Vũ mao, nhanh lên một chút làm đồ ăn cho nghĩa phụ ăn, nghĩa phụ thèm ăn.”

Nhưng bây giờ nàng làm ăn ngon, nghĩa phụ cũng rút cuộc ăn không được.

Vân Thiên Vũ để xuống chân thỏ, đứng dậy liền tự trở về phòng, vừa đi vừa ra lệnh Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi nói: “Hai người các ngươi ăn thỏ xong, sau đó chôn xương thỏ vào trong sân tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt, đứng rồi, nhớ để lộ ra sơ hở biết không?”

Vân Thiên Vũ nói xong liền đi, sau lưng Tiêu Dạ Thần tròn mắt hốc mồm, nha đầu này thật lợi hại, ăn thỏ, còn muốn vu oan hãm hại, thật sự là quá cao.

Người như vậy, ngày sau không chừng nàng thật có thể giúp hắn một tay, xem ra tối nay hắn chuyện làm quá đúng.

Tiêu Dạ Thần và Họa Mi hai người đem thịt thỏ còn dư lại, tất cả đều ăn, cuối cùng đem xương thỏ và da thỏ thu thập xong.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Chó Cẩn Chó (4)

Editor: Huynhnhu142

Họa Mi dẫn Tiêu Dạ Thần một đường lạng lẽ vào viện của Vân Thiên Nguyệt, chôn da và xương của tật phong thỏ ở phía sau viện của Vân Thiên

Nguyệt, bắt quá bên ngoài còn lộ một chút sơ hở.

Đội đến làm xong những thứ này, không sai biệt lắm cũng gần sáng, Tiêu Dạ Thần vội vàng ra khỏi Vĩnh Ninh Hậu phủ, Họa Mi trở lại viện sau, Vân Thiên Vũ ngủ sớm, nàng cũng nhắm mắt rồi ngủ.

Ngày thứ hai trời sáng, cả Vĩnh Ninh Hậu phủ loạn thành một đoàn, rất nhanh liền náo loạn lên.

Sáng sớm, Vân Thiên Tuyết phát hiện thú cưng nhỏ không thấy, không khỏi nóng nảy, tật phong thổ này còn là sư phụ nàng đưa cho nàng đây, mặc dù không có bản lĩnh gì, nhưng lại hết sức hiểu lòng người, bình thường đặc biệt cho nàng giải buồn, hiện tại không thấy nó, Vân Thiên Tuyết tự nhiên gấp gáp.

Nàng lệnh cho nha hoàn trước sau tìm một lần, vẫn không tìm được, lần này Vân Thiên Tuyết thật sự gấp gáp, lập tức ra lệnh, tìm kiếm cả Vĩnh Ninh Hậu phủ, nhất định phải tìm được tung tích của tật phong thổ.

Đại nha hoàn Hải Đường đặc lực của nàng dẫn một nhóm lớn ma ma, ở các viện lục soát, chỉ lục soát một lát, ở trong sân của tam tiểu thư Vân Thiên Nguyệt tìm ra chứng cứ, một khối da thú màu xám tro, cùng với một đồng xương, trên xương kia còn nhỏ dấu.

Hải Đường hoảng hốt, sai người bẩm báo Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết hoàn toàn điên rồi, dẫn hai người vọt tới sân Vân Thiên Nguyệt, lôi Vân Thiên Nguyệt từ trên giường xuống, đánh một trận dữ dội.

Vân Thiên Nguyệt lúc trước bị Vân Thiên Vũ một trận đánh tàn nhẫn, vốn bị thương không phải nhẹ, không nghĩ tới bây giờ lại bị Vân Thiên Tuyết đánh dữ dội, cả người cũng sắp bị đánh chết.

Cũng may Trầm di nương cơ trí, mắt thấy nữ nhi bị đánh không chịu được, vội vàng dẫn nha hoàn xông đi tìm Vân Lôi tới đây.

Vân Lôi tới đây, vừa đúng thấy Vân Thiên Tuyết đang hung hăng đá Vân Thiên Nguyệt nằm trên đất, vừa đá vừa tức giận mắng: “Tiện nhân, ai bảo ngươi đụng đến thú của ta, ai bảo ngươi ăn nó, hôm nay ta nhất định phải đánh chết ngươi thay thú nhỏ báo thù.”

Vân Thiên Nguyệt trước còn có thể nói đôi câu biện giải cho mình, nhưng bây giờ nàng bị đánh đến hoàn toàn không kêu được.

Vân Lôi xông tới thấy hình ảnh như vậy, không khỏi nổi giận kêu lên: “Dừng tay.”

Ngày hôm qua đến ban đêm, chuyện đã xảy ra, đã làm cho đầu hấn đau không dứt, không nghĩ tới sáng sớm lại có chuyện, điều này làm cho trong lòng Vân Lôi hết sức nổi giận, gầm lên đi qua, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết.

“Ngươi sáng sớm nổi điên làm gì?”

Vân Thiên Tuyết dừng bước, quay đầu nhìn về Vân Lôi, oa một tiếng khóc: “Phụ thân, nàng cho người giết tật phong thổ của ta, chẳng những giết nó, còn ăn nó.”

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng đau lòng, thú nhỏ thế nhưng bởi bạn nàng thật nhiều năm, bây giờ lại bị người ăn, nàng có thể không thương tâm sao?

Vân Lôi cau mày, sắc mặt khó coi nhìn người trong phòng: “Chuyện gì xảy ra?”

Trong phòng tất cả nha hoàn hầu hạ Vân Thiên Nguyệt đều bị dọa sợ quỳ xuống, âm thanh liên tục nói: “Nô tỳ không biết chuyện gì xảy ra?”

Trên đất Vân Thiên Nguyệt nghe được Vân Lôi tới, giãy dụa ngẩng đầu, gương mặt sưng đỏ đến đáng sợ, trên đầu còn có vết thương rất lớn, máu tươi chảy xuống, rõ ràng bị người dùng đồ đập bị thương.

Vân Thiên Nguyệt khóc mở miệng: “Phụ thân, ta không có, ta không có.”

Vân Thiên Nguyệt nói xong, Trầm di nương vọt tới, bùm một tiếng quỳ gối bên cạnh nữ nhi, thương tâm không dứt nói.

“Hậu gia, tam tiểu thư ngay cả có gan lớn như trời từ cũng không dám động đến tật phong thổ của nhị tiểu thư, tính tình của tam tiểu thư, Hậu gia không biết sao?”

Vân Lôi nhìn mẹ con hai người thê thảm khóc không dứt, trong lòng nổi lên không đành lòng, hơn nữa hấn cảm thấy tính tình Vân Thiên Nguyệt quả thật không dám động đến tật phong thổ của Vân Thiên Tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Chó Cẩn Chó (5)

Trong phòng Trầm di nương vẫn còn ở nói.

”Tam tiểu thư cho tới nay cũng không làm trái ý của nhị tiểu thư, tam tiểu thư biết tậ phong thổ kia nhị tiểu thư rất thích, làm sao sẽ đi động nó, nàng lại không ngốc, chuyện này rõ ràng có người vu oan hãm hại tam tiểu thư.”

Một câu vu oan hãm hại, khiến cho Vân Thiên Tuyết thanh tỉnh lại, không sai, Vân Thiên Nguyệt cho tới nay cũng không dám vi phạm ý của nàng, nàng biết rõ tậ phong thổ này là sủng vật của nàng, tuyệt đối không dám tùy tiện động vào đồ của nàng, cho nên chuyện này nhất định có người vu oan hãm hại.

Người kia là ai, chẳng những giết tậ phong thổ của nàng, còn mượn đao giết người hại Vân Thiên Nguyệt.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ, liền nghĩ đến người nào.

Trong Vinh Ninh Hậu phủ này cùng nàng có cừ oán chỉ có một người, Vân Thiên Vũ.

Nếu Vân Thiên Vũ trước kia, Vân Thiên Tuyết cũng không tin nàng sẽ làm ra được chuyện như vậy.

Nhưng chuyện phát sinh ngày hôm qua, làm cho nàng hoài nghi chuyện này chính Vân Thiên Tuyết làm được.

Nữ nhân kia hiện tại giống như điên rồi, làm ra chuyện như vậy một chút cũng không kỳ quái.

Vân Thiên Tuyết vốn đối với Vân Thiên Vũ tức giận, hiện tại nghĩ đến Vân Thiên Vũ rất có thể giết tậ phong thổ của nàng, thù mới thêm hận cũ, nàng cũng không thể không chế được lửa giận trong lòng, cắn răng nghiền lợi, hận thấu xương hết rằm lên.

”Vân Thiên Vũ, nhất định là nàng, nhất định tiện nhân này động tay chân, chẳng những giết thổ nhỏ của ta, còn vu oan hãm hại tam muội.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, xoay người liền ra bên ngoài lao tới: “Ta không tha cho nàng, hôm nay ta nhất định phải giết nàng.”

Vân Lôi cùng thị vừa nhìn liền nóng nảy, đêm qua bọn họ đi tìm Vân Thiên Vũ cũng không có đòi được cái tốt, trước mắt cũng không nên cùng Vân Thiên Vũ giao chiến trực diện, bởi vì bọn họ không biết Vân Thiên Vũ đêm qua nói thật hay giả.

Nếu như nàng thật ở tiểu viện bốn phía để lại chứng cứ gì, làm cho Ly thân vương Tiểu Cửu Uyên nhận định hẳn chỉ điểm người giết mấy vị hôn thê, Vinh Ninh Hậu phủ tất nhiên sẽ gặp tai ương ngập đầu.

Cho nên lúc này thật không thể cùng tiện nhân này xung đột.

Vân Lôi suy nghĩ lao ra, đối với Vân Thiên Tuyết lao ra bên ngoài gầm lên: “Đứng lại.”

Liễu thị sắc mặt khó coi kêu lên: “Tuyết Nhi, không thể làm việc lỗ mãng.”

Vân Thiên Tuyết mặc dù lửa giận ngút trời, tức giận nhanh hơn mất đi lý trí, nhưng trong lòng nàng vẫn có chút kiêng kỵ Vân Lôi, cho nên nghe được sau lưng tiếng kêu của Vân Lôi, chỉ đành phải đè nén lửa giận dừng lại cứ bộ.

”Phụ thân, mẫu thân.”

Vân Lôi cùng Liễu thị đi tới trước mặt Vân Thiên Tuyết.

Vân Lôi sắc mặt khó coi trầm giọng nói: “Chuyện này cứ tính như vậy, không được đi tìm đại tỷ người gây phiền toái.”

Liễu thị cũng hơi gắt đầu: “Tuyết Nhi nghe lời, trước mắt không nên cùng đại tỷ người trở mặt, người quên nàng bây giờ là Ly thân vương phi tương lai sao?”

Vân Thiên Tuyết nghe được, ánh mắt cũng đỏ, gương mặt xinh đẹp tuyệt trần bởi vì tức giận mà hơi có chút vặn vẹo.

”Phụ thân, mẫu thân, Ly thân vương gia sẽ không cần nàng, Ly thân vương gia sẽ từ hôn, hơn nữa nàng giết thổ nhỏ của ta, ta muốn vì thổ nhỏ báo thù.”

”Người có chứng cứ gì nói nàng giết thổ nhỏ của người? Chứng cứ này giống như ở trong sân của tam muội đi.”

Vân Lôi tức giận nói xong, sắc mặt hết sức không nhịn được, trong lòng chán ghét vô cùng.

Hắn không phải không muốn giết Vân Thiên Vũ, hắn cũng muốn thu thập, nhưng hắn giết không được, trong lòng đang ghen một cổ lửa tức giận, nha đầu này không biết tâm tình của hắn, còn vẫn quý kêu quý kêu.(ta thua, ta nghĩ là kêu la thì phải)

Vân Lôi sắc mặt âm trầm nhìn Vân Thiên Tuyết, Liễu thị sợ Vân Lôi đại phát lửa giận, trừng phạt nữ nhi, vội vàng đưa tay lôi kéo Vân Thiên Tuyết nói: “Tuyết Nhi ngoan, không nên chọc phụ thân người tức giận.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 45: Tuyên Vương Nói Xin Lỗi (1)

Liễu thị vừa nói vừa nháy mắt với Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết ngẩng đầu nhìn về Vân Lôi sắc mặt khó coi, rốt cục đè nén xuống lửa giận trong lòng, chậm rãi mở miệng: “Phụ thân, người không nên tức giận, nữ nhi biết, sẽ không đi tìm đại tỷ gây phiền toái.”

Vân Lôi cuối cùng hài lòng, bất quá nhìn Vân Thiên Tuyết đáng vẻ bị đá kích, nghĩ đến ngày hôm qua cùng chuyện ngày hôm nay, nữ nhi này cũng bị ủy khuất, Vân Lôi hết sức đau lòng vì Vân Thiên Tuyết, đưa tay kéo tay Vân Thiên Tuyết, trấn an nói.

“Phụ thân không phải không để cho người dạy dỗ nàng, mà là không muốn người thua thiệt, người làm chuyện gì, trước không được để cho mình thua thiệt, người là người cả Vĩnh Ninh Hậu phủ trông cậy vào, người nếu có chuyện, phụ thân sẽ rất thương tâm.”

Lời của Vân Lôi lập tức cho Vân Thiên Tuyết chi thị, phụ thân không phải không để cho nàng báo thù, mà là không để cho nàng cùng Vân Thiên Vũ xung đột trực tiếp.

Về phần ngậm hạ trong tay chân, phụ thân sẽ không trong nom nàng, hơn nữa coi như nàng là Ly thân vương phi, nàng am thâm động thủ, Ly thân vương Tiều Cửu Uyên có thể làm khó dễ nàng như thế nào.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ, rốt cục nở nụ cười, trong mắt đều là ác độc, khoe môi vẽ ra nụ cười đầy máu tanh.

“Phụ thân, Tuyết Nhi biết, phụ thân đây là đau Tuyết Nhi, sau này Tuyết Nhi nhất định sẽ nghe phụ thân nói.”

Một nhà ba người hòa hảo như lúc ban đầu, tất cả đều nở nụ cười.

Đang lúc ấy thì, quản gia dẫn người vội vàng chạy tới, cung kính bẩm báo: “Hậu gia, Tuyên vương điện hạ đã tới, lúc này đang dẫn người đi đến viện của đại tiểu thư viện đi.”

“Tuyên vương?”

“Thiên Dịch ca ca, hẳn đi tìm nữ nhân kia làm cái gì?”

Vân Thiên Tuyết khẩu khí hết sức không tốt, bất quá bây giờ nàng đã bình tĩnh lại.

Vân Thiên Tuyết tuyệt đối không một người ngu, lúc trước sở dĩ giận đánh Vân Thiên Nguyệt, hoàn toàn bởi vì tật phong thổ bị người giết, cho nên nhất thời mất đi lý trí, nhưng bây giờ nàng đã bình tĩnh lại.

“Phụ thân, chúng ta cũng đi xem một chút đi.”

Tóm lại nàng không thể để cho Thiên Dịch ca ca cùng Vân Thiên Vũ chờ lâu, để tránh phát sinh chuyện gây bất lợi cho nàng.

Vân Lôi tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, lập tức gật đầu đồng ý.

“Hảo, chúng ta quá đi xem một chút đi.”

Cả đám lòng lộng hùng dũng rời đi, sau lưng trong phòng, Trầm di nương vọt ra, nhìn về phía Vân Lôi kêu lên: “Hậu gia, tam tiểu thư nàng không được, nàng đã hôn mê.”

Trước mặt Vân Lôi cũng không có dừng bước lại, bất quá ngược lại ra lệnh cho quản gia.

“Lập tức phái người đi thông báo lâm đại phu tới đây thay tam tiểu thư chẩn bệnh.”

“Là, Hậu gia.”

Quản gia phái người đi mời người, Vân Lôi mang theo Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết một đường đi tới viện của Vân Thiên Vũ, sau lưng Trầm di nương hai mắt đầm lệ nhìn đoàn người đi xa như vậy, trong lòng không cảm được bi ai, đều là nữ nhi, nữ nhi của mình bị đánh thành bộ dạng kia, chỉ còn lại một hơi.

Hậu gia tuyệt không biết đau lòng cho nữ nhi của mình, vẫn đi trấn an Vân Thiên Tuyết.

Mạng con gái nàng chẳng lẽ không phải là mạng sao?

Trầm di nương quay đầu vào gian phòng, nhìn trong phòng thấy nữ nhi nằm trên mặt đất sinh tử không biết, Trầm di nương lần nữa oa một tiếng khóc rống lên, ôm nữ nhi khóc thảng đến bất tỉnh.

Mà Vân Lôi nơi nào để ý tới những thứ này, lúc này hắn đang nghĩ chính là Tuyên vương sáng sớm tới phủ tới gặp Vân Thiên Vũ nữ nhân kia làm cái gì.

Lúc này Vân Thiên Vũ cũng không biết tình huống bên ngoài, nàng đang ở trong phòng ngủ đây.

Tuy nói đêm qua Tiêu Dạ Thần tặng kim sang đan cho nàng ăn vào, nhưng bởi vì nàng đem Dưỡng Nguyên Đan nuốt vào miệng Họa Mi, cho nên tinh thần của nàng không phải đặc biệt tốt, có chút suy yếu, lúc này đang nặng nề ngủ.

Họa Mi thì ngược lại, bởi vì ngày hôm qua ăn vào Dưỡng Nguyên Đan, tinh thần đặc biệt tốt, liên quan đến một đá kia của Vân Lôi cũng không có quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Tuyên Vương Nói Xin Lỗi (2)

Editor:Huynhnhu142

Họa Mi nghĩ đến tiểu thư đưa đan được trân quý cho nàng dùng như vậy, tóm lại coi như hiện tại tiểu thư muốn mạng của nàng, nàng cũng sẽ không chút do dự cho tiểu thư.

Họa Mi về mặt cảm động nhìn Vân Thiên Vũ trong phòng, đột nhiên nghe được ngoài phòng vang lên tiếng bước chân, nàng vội vàng quay đầu đi ra ngoài.

Cai tiểu viện này của các nàng có ai sẽ đến a.

Nàng đi ra ngoài vừa ngẩng đầu liền thấy được từ ngoài cửa viện đi tới mấy người, cảm đầu lại là phong thần Như Ngọc, một thân cảm y hoa phục Tuyên vương điện hạ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trong mấy hoàng tử của hoàng thất là nam tử có dáng dấp nhìn tốt nhất, hơn nữa xuất thân tôn quý. Không chỉ Vân Thiên Tuyết thích hắn, cả kinh thành bao nhiêu nữ tử khuê các cũng thích hắn, cũng muốn gả cho hắn làm vợ.

Vốn người này nên là vị hôn phu của tiểu thư nhà nàng, nhưng không nghĩ tới hắn đến ngày đại hôn, dùng tiểu thư đi đổi mạng nhị tiểu thư, Họa Mi càng nghĩ càng tức giận, cho nên sắc mặt âm trầm đi ra ngoài ngăn cản đám người Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

”Nguyên lai là Tuyên vương điện hạ, không biết Tuyên vương điện hạ tới đây làm cái gì?”

Tiêu Thiên Dịch cũng không để ý tới Họa Mi, mà là quay đầu quan sát viện ở của Vân Thiên Vũ.

Viện nho nhỏ mặc dù địa phương không lớn, nhưng dọn dẹp rất gọn gàng, chỉ là mặc dù dọn dẹp rất ngay ngắn, cũng khó giấu được cảm giác hoang vu vắng vẻ, nhất là bên trong tiểu viện ba bốn gian phòng, cũng có vẻ hết sức loang lổ cũ kỹ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch thật ra đã sớm biết Vân Thiên Vũ ở Vĩnh Ninh Hậu phủ sống không được như ý, bắt quá cho tới nay hắn cũng không thể nào để ý tới những chuyện này.

Không biết tại sao bây giờ nhìn đến cảnh sắc tiểu viện này, hắn thậm chí có chút sinh lòng không đành lòng, tự trách giấu ở trong lòng tựa hồ nặng hơn một chút.

Tiêu Thiên Dịch quan sát tiểu viện sau, quay đầu nhìn về Họa Mi, nhìn ra Họa Mi có địch ý đối với hắn, bắt quá Tiêu Thiên Dịch cũng không có nổi giận, chẳng qua là sắc mặt thản nhiên nói.

”Ta muốn nói xin lỗi với tiểu thư nhà ngươi.”

Đồng thời muốn cho nàng một chút bồi thường, rốt cuộc chuyện ngày hôm qua là hắn không đúng, vốn hắn muốn kết hôn với nàng sau trở về vương phủ, hảo hảo đối nàng.

Nhưng bây giờ nàng đã không phải vương phi của hắn, hắn không thể làm gì khác hơn là bồi thường lại chút thứ khác cho nàng.

Tỷ như tiền tài, hoặc là nói nàng có chuyện cần làm, hắn cũng có thể giúp nàng hoàn thành.

Họa Mi trực tiếp tức giận cự tuyệt: “Tuyên Vương điện hạ mời trở về đi, tiểu thư nhà ta không cần lời xin lỗi của ngươi, ngươi cũng đã phá hủy tiểu thư

nhà ta, bây giờ còn tới nói xin lỗi có ích lợi gì, khuôn mặt của tiểu thư tất cả đều bị hủy, cả đời cũng bị hủy.”

Họa Mi nghĩ tới tới ngày hôm qua nhìn thấy Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, nàng chính mắt thấy Tiêu Cửu Uyên đối với tiểu thư nhà mình ghét bỏ, những thứ này đều là bởi vì người trước mặt, hiện tại hấn mà nói xin lỗi.

Họa Mi thật muốn phun nước miếng lên mặt hấn.

Bất quá Họa Mi vừa mới nói xong, Tiêu Thiên Dịch vẫn không nói gì, tiểu viện bên ngoài lại có người lên tiếng: “Lớn mật, dám can đảm cùng Tuyên vương điện hạ nói chuyện như vậy, người đây là muốn chết sao? ”

Tiêu Thiên Dịch cùng Họa Mi quay đầu nhìn lại, liền thấy Vân Lôi dẫn Liễu thị cùng đám người Vân Thiên Tuyết một đường đi tới.

Vân Lôi vừa qua tới, liền quay qua Tiêu Thiên Dịch thì lễ: “Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết cũng theo sát phía sau thì lễ: “Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Vân Thiên Tuyết vừa thì lễ, còn vừa len lén để mắt ngắm nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy Tiêu Thiên Dịch thần sắc như thường, cũng không có có bất kỳ không ổn nào, trong lòng Vân Thiên Tuyết buông xuống một chút, đợi đến Tiêu Thiên Dịch miễn lễ các nàng, nàng liền đi tới bên cạnh Tiêu Thiên Dịch, đưa tay kéo ống tay áo của Tiêu Thiên Dịch, dịu dàng mở miệng: “Thiên Dịch ca ca, người tới nơi này làm gì, đến thăm đại tỷ sao?”

Sau lưng Họa Mi mắt tròn trắng, ghê tởm, đáng vẽ làm bộ làm tịch, cổ làm ra vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tuyên Vương Nói Xin Lỗi (3)

Editor:Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch cũng không ghê tởm giống như Họa Mi, ngược lại cho rằng Vân Thiên Tuyết thuần chân dịu dàng, nhìn nàng ôn thanh nói: “Chuyện ngày hôm qua là bốn vương làm không đúng, lúc trước bốn vương vào cung cùng phụ hoàng thỉnh tội, cũng cùng phụ hoàng nói, vội tới xin lỗi Vân đại tiểu thư.”

Vân Thiên Tuyết nghe Tiêu Thiên Dịch nói xong, trên mặt lập tức hiện đầy ảm đạm, nhẹ giọng nói: “Thiên Dịch ca ca, chuyện này cũng có ta không phải, ta và người cùng nhau xin lỗi đại tỷ, để nàng tha thứ cho chúng ta.”

Họa Mi nghe hai người kia nói, giận đến thật muốn ói vào mặt bọn họ, nam căn bản nữ hạ tiện, hai người bọn họ làm hại tiểu thư bị hủy dung nhan.

Hủy diệt một người, chẳng lẽ nói xin lỗi liền không sao, nghĩ đến thật tốt.

Bất quá Họa Mi chưa kịp nói chuyện, một bên Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, lại sắc mặt đen xì ra lệnh cho Họa Mi: “Nhanh đi gọi tiểu thư ra ngoài, đã nói Tuyên vương điện hạ đến xem nàng.”

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi vừa mới nói xong, trong phòng truyền đến một thanh âm nhàn nhạt: “Họa Mi, mời vương gia vào phòng khách, ta lập tức đi tới.”

Vân Thiên Vũ đã bị động tĩnh bên ngoài thức tỉnh, cho nên sau khi Vân Lôi mở miệng, nàng liền lên tiếng.

Nàng sợ mình không mở miệng, Họa Mi lỡ mồm đắc tội Vân Lôi, Vân Lôi người này tâm địa nhỏ mọn, trả thù tâm cực mạnh, nếu hấn nhớ kỹ Họa Mi, Họa Mi rất có thể xui xẻo.

Cho nên Vân Thiên Vũ mới có thể lên tiếng.

Họa Mi nghe được âm thanh của Vân Thiên Vũ, lập tức nhìn về Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên vương điện hạ xin mời.”

Tiêu Thiên Dịch khẽ gật đầu, xoay người đi đến phòng khách tiểu viện.

Tuy nói phòng khách, thật ra chỉ là một phòng khách nhỏ đơn sơ, ngay cả bố trí bình thường cũng không có, chỉ có cái bàn cùng ba cái ghế.

Cuối cùng cái ghế bị Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi còn có Liễu thị ngồi, Vân Thiên Tuyết không thể làm gì khác hơn là đứng.

Mặc dù trong lòng một bụng khí, nhưng ngay trước mặt Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Tuyết duy trì mình hình tượng tới nay dịu dàng thiện lương, không muốn để cho Tiêu Thiên Dịch phát hiện cái gì, từ đó cùng nàng phân tâm.

Hôm nay Tiêu Thiên Dịch tới nói xin lỗi với Vân Thiên Vũ, nói xin lỗi xong, chuyện này coi như qua.

Chờ thêm một chút, tình thế đã qua, nàng tin tưởng Tiêu Thiên Dịch tất nhiên sẽ để cho hoàng thượng hạ chỉ đem nàng cho hắn, đến lúc đó nàng có thể trở thành Tuyên vương phi.

Nghĩ tới đây cái, Vân Thiên Tuyết không khỏi có chút đắc ý, nụ cười trên mặt không nói ra được rực rỡ.

Đang lúc ấy thì, trước cửa vang lên tiếng bước chân.

Một người đập ánh mặt trời từ ngoài cửa đi vào, gây yếu kiều tiểu, mặt mũi đủ tợn đáng sợ, nhưng một thân phong dong khí độ, làm cho người ta thấy có chút dời tầm mắt không được.

Vân Thiên Tuyết không khỏi nghi hoặc, mặt nữ nhân này bị hủy, hiện tại trên gương mặt bỏ đầy vết sẹo, giống như quỷ, nàng như vậy, không thể thảm mà bị thương sao, vì sao nàng lại không có ở nàng ta coi trọng, nếu nói nàng ta làm bộ, mục đích thực sự lạc mềm buộc chặt quyền rũ vương gia.

Vân Thiên Tuyết ý niệm vừa động, thật nhanh quay đầu nhìn lại, quả nhiên thấy Tiêu Thiên Dịch không nháy mắt nhìn nàng, hình như cũng hết sức kinh ngạc.

Vân Thiên Tuyết lập tức mất hứng, trong lòng dâng lên lửa giận, âm thầm mắng Vân Thiên Vũ, tiện nhân, mặt cũng phá hủy, còn không quên quyền rũ vương gia.

Vân Thiên Tuyết mặc dù trong lòng mắng Vân Thiên Vũ, trên mặt cũng không lộ vẻ, vừa nhìn thấy Vân Thiên Vũ, gương mặt xinh đẹp tuyệt trần lập tức hiện đầy thương tâm, nhìn Vân Thiên Vũ nói.

”Tỷ tỷ, ta không nghĩ tới mặt của ngươi bị thương thành như vậy, ta đáng chết, để cho mặt của tỷ bị hủy.”

Nàng vừa nói vừa chảy xuống nước mắt, nhẹ giọng 啜 khóc đứng lên.

Hành động của Vân Thiên Tuyết lập tức hấp dẫn lực chú ý của Tiêu Thiên Dịch.

Hắn rốt cục không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, nhìn dáng vẻ nàng khổ sở tự trách, không đành lòng đứng lên:”Tuyết Nhi, chuyện này không liên quan đến ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Tuyên Vương Nói Xin Lỗi (4)

Editor:Huynhnhu142

Bên trong phòng khách nhỏ, nam tử tuấn mỹ dịu dàng, nữ tử mềm mại thương tâm khóc thút thít, cô gái xinh đẹp tuyệt trần trên khuôn mặt hiện đầy thương tâm, nước mắt giống như trân châu rơi xuống.

Hình ảnh rất tốt đẹp, đáng tiếc có người lười nhìn.

Vân Thiên Vũ lười phải nhìn hai người kia một bộ dáng vẻ ân ái tình trường, sáng sớm không để cho nàng ngủ, chạy đến nàng nơi này biểu diễn có ý tứ sao?

”Không biết Tuyên vương điện hạ sáng sớm chạy đến viện nhỏ này của ta làm cái gì? Chẳng lẽ chính là vì để cho ta xem các ngươi có nhiều ân ái sao?”

Vân Thiên Vũ châm chọc lạnh lùng nói, khiến cho bên trong phòng khách Tiêu Thiên Dịch tỉnh thần.

Hắn thật nhanh buông tay Vân Thiên Tuyết ra, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lòng hiện lên không đành lòng.

Hắn tới đây vì muốn cùng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, cũng cho nàng một chút bồi thường, thế nào ngược lại an ủi Thiên Tuyết.

Đây không phải rõ ràng kích thích Vân Thiên Vũ sao? Nếu là như vậy, Vân Thiên Vũ còn tiếp nhận hắn nói xin lỗi sao?

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ, há miệng liền muốn nói chuyện, bên cạnh Vân Thiên Tuyết cũng đã dịu dàng lên tiếng.

”Đại tỷ, Thiên Dịch ca ca là muốn cùng ngươi nói xin lỗi, ta cũng nói xin lỗi với ngươi, chuyện phát sinh ngày hôm qua, ta cùng Thiên Dịch ca ca làm không đúng, ngươi có thể tha thứ cho hai chúng ta sao?”

Vân Thiên Tuyết không giây phút nào không quên đem mình cùng Tiêu Thiên Dịch trôi chung một chỗ, đồng thời trong mắt của nàng thoáng qua ánh sáng ác độc, sâu kín nhìn Vân Thiên Vũ.

Nàng nhớ Vân Thiên Vũ cho tới nay thật ra thích Tiêu Thiên Dịch.

Nếu như mình kích thích phải lòng ghen tỵ của nàng ta đại phát, nàng ta có thể hay không phát điên mà làm ra chút gì đây.

Nếu như Vân Thiên Vũ vì Tiêu Thiên Dịch mà cùng nàng ra tay quá nặng, như vậy Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ không cần người vương phi này.

Đợi đến khi Tiêu Cửu Uyên không muốn nữ nhân này, đến lúc đó nàng chắc chắn để cho nữ nhân này sống không bằng chết.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng cảm giác cái chủ ý này của mình không tệ, cho nên tự trách hơn: “Đại tỷ, người ngàn vạn lần không nên trách Thiên Dịch ca ca, hết thảy đều là lỗi của Tuyết Nhi.”

Vân Thiên Vũ hí mắt nhìn Vân Thiên Tuyết, khoe miệng nhếch lên, châm chọc nói: “Người không giả bộ sẽ chết sao? Nam nhân người cần, ta không ăn, còn người nữa vẫn trôi mình cùng Tiêu Thiên Dịch ở chung một chỗ, không phải là muốn cho ta ghen phát điên, từ đó làm ra chuyện gì không tốt sao? Người cho rằng ta sẽ làm tiếp.”

Vân Thiên Vũ không khách khí, trong nháy mắt khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết tái nhợt, nàng theo bản năng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Quả nhiên Tiêu Thiên Dịch cũng nhíu mi nhìn về nàng.

Lần này Vân Thiên Tuyết trong lòng dâng lên nguy cơ, cho tới nay Tiêu Thiên Dịch đều cho rằng nàng là người ôn hòa, tâm địa thiện lương, cho nên đối với nàng đặc biệt tốt, nếu như hấn thật tin lời của Vân Thiên Vũ.

Chỉ sợ hấn sẽ không thích nàng nữa.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng bất an, đồng thời trong lòng ảo não, nàng thật là sơ suất quá.

Phát hiện ở nữ nhân này cùng với trước kia hèn yếu vô năng, nhất gan sợ phiền phức hoàn toàn khác nhau.

Mình và nàng chính diện giao phong căn bản không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ, nước mắt ào ào chảy xuống, liều mạng lắc đầu: “Ta không có, đại tỷ tại sao không tin ta.”

“Tin tưởng người cái gì, tin tưởng người vì giành nam nhân của tỷ tỷ, mà làm ra một loạt hãm hại sao, thổ phi bất cóc, để cho Tiêu Thiên Dịch đưa ta qua đời người, sau đó người thuận lợi gả cho Tiêu Thiên Dịch sao?”

Vân Thiên Vũ nói xong còn phui tay.

“Hảo, ta khen một tiếng, người mưu kế không tệ, bất quá chớ coi người khác là kẻ ngu được không? Bên cạnh người có một người ngu là được, không cần xem tất cả mọi người trở thành kẻ ngu.”

Vân Thiên Vũ nói xong tự tiểu phi tiểu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, thẳng góc kia trong lời nói của nàng, không khác là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Bạch Liên Hoa Đối Trá

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt không nói ra được khó coi, âm ngao nhìn về Vân Thiên Vũ, nữ nhân này từ trước hèn yếu vô năng, nhất gan sợ phiền phức. Hiện tại cũng không phải sợ phiền phức, nhưng miệng này thật quá độc.

Trong thính đường, Vân Thiên Tuyết quanh thân bắt đầu đổ mồ hôi lạnh, trên gương mặt cũng vọt lên mồ hôi lạnh, Vân Thiên Vũ nói xong, có thể nói những câu giết tâm.

Nàng thật sợ Tiêu Thiên Dịch tin tưởng lời của nàng ta, từ đó hoài nghi nàng.

Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, thương tâm không dứt nói: “Thiên Dịch ca ca, ta không có, ta cũng không có làm gì, tỷ tỷ tại sao không tin ta.”

Nàng vừa nói đột nhiên ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, đau lòng tột độ nói: “Tỷ tỷ, người muốn như thế nào mới tin tưởng ta đây, ta không có làm, thật không phải là ta làm, người nhất định phải tin ta, ta nguyện ý lấy cái chết để tỏ bày trong sạch.”

Vân Thiên Tuyết nói xong, vội vàng đứng dậy lao tới vách tường của gian phòng.

Trong thính đường người tất cả đều kinh sợ, Vân Lôi phản ứng kịp sợ hãi kêu: “Tuyết Nhi không cần.”

Tiêu Thiên Dịch thân hình vừa động ngăn cản Vân Thiên Tuyết, hắn đưa tay liền ôm lấy Vân Thiên Tuyết, bắt mắt khiển trách Vân Thiên Tuyết.

“Tuyết Nhi, người đang làm gì, chuyện này không có quan hệ gì với người, tỷ tỷ của người muốn hận thì hận ta đi.”

Vân Lôi cũng theo sát Tiêu Thiên Dịch mở miệng: “Tuyết Nhi, chuyện này không có quan hệ gì với người, người lại không phải cố ý.”

Liễu thị cũng đứng lên khuyên: “Tuyết Nhi, người nếu có chuyện không may, khiến vương gia làm sao bây giờ? Vương gia sẽ càng thương tâm hơn. , “

Tiêu Thiên Dịch gật đầu tán thành lời nói của Liễu thị: “Đúng, Tuyết Nhi, chuyện này là chuyện của bốn vương, bốn vương sẽ cùng tỷ tỷ của người giải thích, chuyện này cùng người không có nửa điểm quan hệ, người cũng không cần tự trách, chuyện này bốn vương tới xử lý, người không cần xen vào.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong liền nhìn về hai tỷ nữ Hải Đường và Thủy Tiên ở một bên gian phòng.

Hai nha đầu này đều là người của Vân Thiên Tuyết, hết sức khôn khéo thông minh.

Tiêu Thiên Dịch ra lệnh hai tỷ nữ: “Đỡ tiểu thư nhà các người đi về nghỉ.”

Hải Đường cùng Thủy Tiên hai người cung kính lĩnh mệnh: “Dạ, vương gia.”

Hai người tiến lên đỡ Vân Thiên Tuyết ra bên ngoài, Vân Thiên Tuyết giùng giàng hướng Vân Thiên Vũ kêu lên: “Tỷ tỷ, người tin tưởng ta, ta thật không có làm, ta cũng không có để cho Vương gia làm như vậy, ta là thật tâm thực lòng muốn người gả cho vương gia.”

Vân Thiên Tuyết rất nhanh bị hai tỷ nữ mang đi.

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ chăm chọc nhìn Vân Thiên Tuyết rời đi, đợi đến Vân Thiên Tuyết đi, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch cùng đám người Vân Lôi.

Tiêu Thiên Dịch vẫn không nói gì, Vân Lôi liền mở miệng trước.

“Vân Thiên Vũ, chuyện ngày hôm qua cùng nhị muội người không quan hệ, nàng từ đầu tới đuôi cũng không biết, phải nói nàng biết chuyện, cũng chính là chuyện phụ thân để cho nàng thay mặt gả, bởi vì người được cứu lên, mặt phá hủy, phụ thân sợ vương gia ghét bỏ người, người coi như gả vào Tuyên vương phủ ngày cũng không dễ sống, phụ thân nhìn Tuyên vương cùng muội muội người tình đầu ý hợp, liền tính toán để cho nhị muội người thay mặt gả.”

“Chuyện này nhị muội người vốn không đồng ý, ta khuyên nàng nửa ngày, nàng mới đồng ý.”

Vân Lôi nói xong nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy Tiêu Thiên Dịch cũng không có hoài nghi, trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Vân Thiên Vũ nhìn Vân Lôi một chút, trực tiếp lười phải đi đón miệng của hắn, hắn muốn gạt chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch. **** chuyện gì a.

Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn tới Vân Lôi, liếc mắt nhìn lại cảm thấy ghê tởm.

Nàng nhìn về Tiêu Thiên Dịch tức giận hỏi: “Tuyên vương diện hạ sáng sớm tới nơi này rốt cuộc là vì cái gì, thân thể ta không tốt, còn buồn ngủ đây, có chuyện gì nói mau đi.”

“Vân Thiên Vũ, chuyện ngày hôm qua cùng Tuyết Nhi không có quan hệ, hết thảy đều là bốn vương quyết định, người không nên trách Tuyết Nhi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Tuyên Vương Bồi Thường

Editor: Huyhnhu142

Trong thính đường, Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ một dáng vẻ không để hắn vào trong mắt, hơn nữa vẻ mặt hoàn toàn không có nửa điểm quyền

luyện không thôi, tựa hồ thật buông hấn ra.

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, trong lòng mọi cách không rõ là tư vị.

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Thiên Dịch nói xong, lạnh nhạt nói: “Nói xong, nói xong các ngươi có thể đi.”

Nàng vừa nói liền muốn rời khỏi, tính toán trở về bồi bổ giấc ngủ.

Cả ngày hôm qua nàng bị thương, bị dày vò qua mức, bây giờ căn bản không có tinh thần.

Mặc dù đêm qua ăn vào kim chế đan của Tiêu Dạ Thần, vết thương trên người tốt hơn phần nửa, nhưng Đường Nguyên Đan nàng cũng không có dùng, cho nên hôm nay tinh thần không tốt, cả người vẫn như cũ rất suy yếu.

Tiêu Thiên Dịch thấy vẻ mặt Vân Thiên Vũ, trong lòng không nhịn được dâng lên tức giận, nữ nhân này, chẳng lẽ nói chuyện với hấn liền như vậy không nhịn được sao.

”Bổn vương hôm nay tới đây đặc biệt nói xin lỗi.”

”Nói xin lỗi?” Lần này Vân Thiên Vũ cười lạnh, nhìn Tiêu Thiên Dịch, trong mắt nồng nặc chế nhạo.

”Tuyên Vương diện hạ, ngươi lời nói này phải thật dễ dàng, nếu ta đánh mười cái lên trên mặt của ngươi, để mặt của ngươi bị hủy, trở lại nói xin lỗi với ngươi, ngươi có thể hay không tha thứ ta.”

Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Lôi mặt đen thui, hai người bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến mau học máu, thế nào nói hết lời, nữ nhân này cũng nghe không vào tai đây.

Tiêu Thiên Dịch nhớ tới mục đích hôm nay mình tới, nói xin lỗi Vân Thiên Vũ.

Hấn cho nên kiên trì tới đây hướng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, bởi vì ngày hôm qua khi hấn vào cung đi về phía phụ hoàng xin tội, nhân tiện nói muốn hướng Vân Thiên Vũ nói xin lỗi, phụ hoàng ngược lại gạt đầu, để cho hấn đem chuyện này xử lý tốt.

Nếu Vân Thiên Vũ thật lòng thực dạ tha thứ hấn, tin tưởng một đoạn thời gian chuyện này liền qua.

Nguyên nhân chính là ở phụ hoàng trước mặt ung thuận nói, cho nên Tiêu Thiên Dịch tự nhiên phải làm vậy.

Cho nên mặc dù bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến gần chết, Tiêu Thiên Dịch cũng mạnh mẽ nhịn được, hấn ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ nghiêm túc nói.

”Ngươi muốn như thế nào mới tiếp nhận ta nói xin lỗi đây, chuyện ngày hôm qua đúng là bổn vương làm không đúng, bổn vương nguyện ý đền bù ngươi, ngươi có cái gì muốn cứ việc nói với bổn vương, chỉ cần bổn vương có thể làm được, bổn vương nhất định làm được, bất kể là kim tiền, còn là chuyện gì.”

Tiêu Thiên Dịch lời của vừa rơi xuống, Vân Lôi lập tức khách sáo khước từ lên: “Vương gia không cần làm như vậy, ngươi đã nói xin lỗi, chuyện này vì vậy thôi đi.”

Vân Lôi nói xong, Vân Thiên Vũ một chút cũng không nể mặt hấn, gọn gàng dứt khoát nói: “Vương gia hình như là muốn bồi thường lại cho ta, mà không phải phụ thân ngươi đi.”

Vân Lôi mặt lập tức rạn nứt, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia hung ác giống như mắt sói, đáng tiếc Vân Thiên Vũ đã không nhìn hấn, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, sắc mặt rất cục cựa nhìn một chút.

Bởi vì không cần mới phí phạm, nam nhân cận bã này bồi thường lại cho nàng là chuyện đương nhiên, trước mắt trên người nàng không có gì tiền, nếu có thể từ trong tay nam nhân này bắt chẹt ra ngoài một khoản, với nàng mà nói nhưng là chuyện tốt.

”Vương gia tính toán thế nào bồi thường ta?”

Tiêu Thiên Dịch nhìn Vân Thiên Vũ, có chút hết ý kiến, lúc trước nữ nhân này đáng về hận không được hấn lập tức cút xéo, bây giờ nghe hấn bồi thường lại cho nàng, rốt cuộc về mặt sáng rực, nhìn ánh mắt của nàng giống như hấn là heo đọi làm thịt, điều này làm cho Tiêu Thiên Dịch hết sức khó chịu, bất quá nữ nhân này cuối cùng từng khẩu, đây là chuyện tốt.

”Ngươi nghĩ muốn cái gì dạng bồi thường, cứ việc nói ra.”

”Hào, lời này là ngươi nói, vương gia tốt nhất không được đổi ý.” Vân Thiên Vũ thật nhanh suy nghĩ, cùng Tiêu Thiên Dịch cần bao nhiêu đồ để không ăn thua thiệt, dĩ nhiên muốn gì đó không thể nhiều, nhiều nam nhân này chưa chắc sẽ cho, ít hơn nàng thua thiệt, cho nên cái này độ thật có điểm không tốt nắm giữ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Tiêu Cửu Uyên Giá Lâm

Editor: Huynhnhu142

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ cùng Tiêu Thiên Dịch phải đòi bao nhiêu đồ để có lời, ngoài phòng, có người vội vàng đi vào, hẳn là quản gia Hậu phủ, quản gia vừa tiến đến khăn trương bẩm báo nói.

”Hậu gia, Ly thân vương gia qua phủ tới.”

Vân Lôi bị kinh hãi, thật nhanh đứng lên nói: “Ly thân vương gia? Hắn, hắn thế nào tới?”

Vân Lôi hỏi xong, theo bản năng chà xát nổi lên tay, rõ ràng trong lòng hết sức khăn trương.

Trong thính đường những người khác tự nhiên cũng nghe được, mọi người cũng có chút giật mình.

Vân Thiên Vũ mặc dù cũng kinh ngạc, bất quá nàng nghĩ tới đêm qua mình và Tiêu Cửu Uyên nói.

Mình mặc dù thân là con cò, nhưng hẳn dầu gì đến cửa một lần, để cho người khác biết hẳn Ly thân vương gia còn coi trọng con cò này.

Lúc ấy hẳn căn bản không để ý đến nàng.

Nàng cũng nhận định hẳn sẽ không để ý mình.

Không nghĩ tới hôm nay hẳn thế nhưng thật đã tới.

Dĩ nhiên Vân Thiên Vũ sẽ không tự mình đa tình cho Tiêu Cửu Uyên đối với nàng có lòng thương tiếc cái gì, nàng biết Tiêu Cửu Uyên sở dĩ tới cửa, vì để cho người chỗ tới nhìn thấy động tay chân, hẳn nhận nàng vương phi này.

Chỉ cần Tiêu Cửu Uyên đến cửa này, vừa không có lui roi cửa hôn sự này, người chỗ tới chỉ sợ liền không ngồi yên, nhất định sẽ động tay động chân.

Vân Thiên Vũ khẽ nở nụ cười, mặc dù Tiêu Cửu Uyên vì tra ra hung thủ thật sự sau lưng, nhưng nàng lại từ trong lấy được một chút chỗ tốt.

Tiêu Cửu Uyên tới cửa nhận nàng làm phi, Vân Lôi còn dám động nàng sao?

Ít nhất bọn họ trên mặt ngoài cũng không dám nữa táy máy tay chân, về phần nói lý ra, nàng cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là người nào tính toán người nào.

Vân Lôi vốn là đang khăn trương, nhưng một lát hẳn lại không khăn trương, trong lòng giống như suy nghĩ minh bạch Tiêu Cửu Uyên tại sao tới cửa.

Hắn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, hơi có chút dương dương đắc ý.

Ly thân vương gia hôm nay tới cửa, nhất định là vì thôi lui vị hôn thê Vân Thiên Vũ này, đợi đến Ly thân vương gia lui vị hôn sự này.

Nhìn hẳn thế nào dọn dẹp tiểu tiện nhân này.

Ngày hôm qua tới hôm nay, hẳn sắp bị nàng chọc giận điên lên.

Vân Lôi đang suy nghĩ, trong thính đường Tiêu Thiên Dịch đã đứng lên, nhìn Vân Lôi nói: “Hậu gia, cửu hoàng thúc ta tới cửa, nhất định là có chuyện mà đến, chúng ta cùng đi xem một chút đi.”

Vân Lôi gật đầu: “Hảo, không thể chậm trễ Ly thân vương gia đợi, chúng ta đi qua đi.”

Hắn đi ra ngoài hai bước, nghĩ đến cái gì đó, quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, lạnh lùng ra lệnh: “Nếu vương gia đã tới, ngươi cũng đi qua đi, nói không chừng vương gia muốn gặp ngươi.”

Vân Thiên Vũ nhìn ánh mắt Vân Lôi độc ác vừa quý quyết, chỉ kéo kéo khóe miệng liền ứng: “Đi thôi.”

Nàng cũng muốn nhìn một chút lần này người nào bị đánh mặt.

Lần này đối Vân Lôi ngây ngô ngây ngẩn cả người, cái tiểu tiện nhân này lớn lối như vậy, đến tột cùng là người nào cho nàng phách lối a.

Vân Lôi ngực cũng khí đau, gờ tay lên kìm ngực.

Bên người Liễu thị tự nhiên biết Vân Lô hai ngày nay hoàn toàn bị Vân Thiên Vũ chọc giận, cho nên đưa tay đỡ Vân Lô, nhỏ giọng nói: “Hậu gia, chúng ta đi thôi, trước mặt Ly thân vương gia còn đang chờ đây, Ly thân vương gia tới cửa, nhất định là có chuyện mà đến.”

Vân Lô nghe lời của Liễu thị, cuối cùng tâm tình khá hơn một chút, bởi vì hai vợ chồng nhất trí nhận định, Tiêu Cửu Uyên sở dĩ tới cửa, tất nhiên là vì lui vụ hôn sự Vân Thiên Vũ này.

Đợi đến tiểu tiện nhân này bị từ hôn, xem nàng phách lối cái gì.

Hắn đến lúc đó nhất định dùng dính nước muối trường tiên từ quạt nàng đến sống dở chết dở, để cho nàng khiêu khích hắn.

Hắn thân là Vĩnh Ninh Hậu phủ Hậu gia, lúc nào bị người trêu tức như vậy, coi như thiên chi kiều nữ Vân Thiên Tuyết, Tiên Thiên linh mạch thân thể, cung kính kết giao với Vân Lam Tông danh tiếng, gặp một nữ nhi may mắn như vậy, cũng chưa bao giờ không vâng lời mình, mọi chuyện lấy hắn làm đầu.

Phát hiện ở nơi này tiểu tiện nhân lại dám như vậy, hắn nhất định phải để nàng sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nhìn Có Chút Hả Hê

Đoàn người đi ra ngoài, đi phía sau cùng Tiêu Thiên Dịch, mâu quang hơi tối, nhìn đi tuốt ở đằng trước Vân Thiên Vũ. Trong lòng không khỏi lo lắng.

Cửu hoàng thúc tới đây, vì lui hôn sự với Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt bị hủy, hiện tại lại bị Cửu hoàng thúc từ hôn, sau này còn muốn lập gia đình chi sợ không thể.

Tiêu Thiên Dịch nghĩ tới đây hết thấy đều do mình tạo thành, trong lòng áy náy sâu hơn, hắn rất nghiêm túc suy nghĩ, nếu Cửu hoàng thúc thật lui cưới Vân Thiên Vũ.

Hắn liền vào cung xin phụ hoàng ý chỉ, để cho phụ hoàng hạ chỉ đem Vân Thiên Vũ gả cho hắn làm trắc phi Tuyên vương đi.

Tuy nói nàng từ vương phi xuống làm trắc phi, nhưng sau này hắn sẽ hảo hảo đối xử với nàng, sẽ để cho nàng một đời không lo sống ở trong hậu viện vương phủ của hắn.

Tiêu Thiên Dịch muốn toàn vẹn, trong lòng dễ dàng không ít, một đường đi theo sau lưng Vân Lô đi ra ngoài.

Vĩnh Ninh Hậu phủ phía trước nhất chiêu đãi tân khách trong thánh đường.

Tiêu Cửu Uyên một thân cảm bào màu tím đậm tú long, màu đen mực phát dùng từ ngọc mạng buộc lên, nồng đậm giống như màu mực vẩy tôn lên ngũ quan tinh tế như được chạm khắc từ ngọc, mắt phượng đen tuyền, chói mắt vô cùng.

Chẳng qua người này quanh thân lệ khí mãnh liệt ôm lấy, làm cho người ta không dám nhìn lâu.

Tiêu Thiên Dịch vừa vào phòng khách, dẫn đầu hành lễ với Tiêu Cửu Uyên.

”Gặp qua cửu hoàng thúc.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn Tiêu Thiên Dịch một cái, chỉ hơi nhướng mày một chút, gật đầu một cái, coi như kêu qua.

Động tác này đơn giản, làm cho người ta một cái liền nhìn ra Tiêu Cửu Uyên có nhiều cuồng vọng.

Đáng tiếc Tiêu Thiên Dịch đã sớm tập mãi thành thói quen, cũng không có vẻ mặt gì khác, tự thối lui đến từng bước.

Lúc này ngồi bên người tinh Tiêu Cửu Uyên là An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần, không có khí chất đứng lên, đi tới trước mặt Tiêu Thiên Dịch kiến lễ.

”Ra mắt Tuyên vương điện hạ.”

Tiêu Thiên Dịch nhìn về Tiêu Dạ Thần, dịu dàng chào hỏi: “Ngươi thế nào cũng đã tới.”

Tiêu Dạ Thần u oán nhìn Tiêu Cửu Uyên một cái, sau đó cho Tiêu Thiên Dịch một cái ánh mắt, ngươi hiểu.

Tiêu Thiên Dịch tự nhiên hiểu, cửu hoàng thúc hẳn một người lười phải tới đây, cho nên liền kéo Tiêu Dạ Thần tới.

Tiêu Dạ Thần trời gần sáng mới ngủ, không nghĩ tới bị Tiêu Cửu Uyên kéo tới đây, bây giờ không có tinh thần gì.

Hắn không nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên vậy mà thật tới cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, lúc trước Vân Thiên Vũ muốn hắn dâng môn một cái, hắn còn không đáp ứng.

Dĩ nhiên Tiêu Dạ Thần tuyệt sẽ không cho Tiêu Cửu Uyên thích Vân Thiên Vũ, hoặc là thương tiếc nàng, người này tám phần vì mau sớm bắt được hung thủ thật sự sau lưng.

Tiêu Dạ Thần nhìn về Vân Thiên Vũ, thấy Vân Thiên Vũ nhìn sang, hắn hướng Vân Thiên Vũ nhẹ nhàng mở trừng hai mắt, bắt quá rất nhanh dời đi.

Chẳng qua động tác của hắn như thế, tránh được ánh mắt người khác, nhưng không có tránh được ánh mắt của Tiêu Cửu Uyên, hai mắt Tiêu Cửu Uyên tối sầm một chút, quay đầu nhìn về Vân Lôi, cùng với Vân Thiên Vũ bên cạnh Vân Lôi.

Đêm qua đã biết Vân Thiên Vũ sắc mặt dữ tợn, hết sức khó coi, bắt quá hôm nay ban ngày vừa thấy, kinh khủng hơn.

Tiêu Cửu Uyên theo bản năng nhú mi, có chút không cách nào tiếp nhận vị hôn thê như vậy, cho dù là giả, hắn nhìn thấy đều không thể tiếp nhận, chỉ cảm thấy hai mắt của mình bị độc hại.

Thân là thân vương của Đông Ly quốc, Tiêu Cửu Uyên từ nhỏ đến lớn ăn dùng là đều là tốt nhất, người bên cạnh cũng là xinh đẹp nhất, cho nên hiện tại đột nhiên thấy Vân Thiên Vũ như vậy một mặt mũi kinh khủng dữ tợn, Tiêu Cửu Uyên thật sự là khó có thể tiếp nhận, nghĩ đến đêm qua đáp ứng nữ nhân này chuyện làm quân cờ, ánh mắt hắn lạnh nảy phần, cuối cùng không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà nhìn về Vân Lôi.

Vân Lôi sớm đem động tác Tiêu Cửu Uyên nhìn ở trong mắt, lúc này trong lòng không khỏi mừng như điên, ha ha ha, xem ra hắn đoán được không sai, Ly thân vương gia hôm nay tới cửa chính là vì thối lui hôn sự với Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ, lần này xem ngươi còn phách lối cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Tiêu Cửu Uyên Cuồng Vọng

Editor: Huynhnhu142

Vân Lôi dẫn Liễu thị rất cung kính hướng Tiêu Cửu Uyên hành lễ: “Thần ra mắt Ly thân vương gia.”

”Thần phụ ra mắt Ly thân vương gia.”

Liễu thị không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên, mặc dù người đàn ông này tuấn mỹ phải giống như thần linh, nhưng hắn quanh thân lệ khí sát khí, làm người ta không dám nhìn lâu.

Tiêu Cửu Uyên chỉ gật đầu một cái, ý bảo bọn họ đứng dậy.

Vân Lôi cùng Liễu thị sau khi đứng dậy, nhìn Tiêu Cửu Uyên cung kính nói: “Không biết vương gia hôm nay tới cửa vì chuyện gì? Vương gia nếu có dặn dò gì, có thể phái người tới nói một tiếng là được.”

Tiêu Cửu Uyên nhú mày nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lúc nhất thời không lên tiếng.

Vân Lôi trong lòng mừng như điên không dứt, cả người không nói ra được sung sướng.

Xem ra hôm nay Ly thân vương tới cửa thật sự là vì từ hôn với Vân Thiên Vũ, thật tốt quá, thật sự là quá tốt, ha ha ha.

Vân Lôi ở trong lòng cười thoải mái, Tiêu Cửu Uyên thanh âm âm trầm không có nhiệt độ đúng lúc vang lên.

”Bốn vương hôm nay sở dĩ tới đây, là tới xem một chút vương phi của bốn vương.”

Hai chữ sau đặc biệt nhấn răng, tràn đầy lệ khí.

Bên người Tiêu Cửu Uyên Tiêu Dạ Thần cùng Tiêu Thiên Dịch thấy rất rõ ràng, Tiêu Cửu Uyên là thật rất ghét Vân Thiên Vũ.

Bọn họ suy nghĩ một chút cũng hiểu rõ, Tiêu Cửu Uyên thân vương gia phong hoa tao nhã vong song của Đông Ly quốc, muốn thân phận có thân phận,

muốn địa vị có địa vị, hiện tại lại có vị hôn thê mặt mũi như quý như vậy, hẳn có thể cao hứng sao?

Bất quá Tiêu Dạ Thần biết Tiêu Cửu Uyên mặc dù không thể chịu đựng mặt của Vân Thiên Vũ, cũng sẽ không từ hôn.

Hắn hôm nay tới chỉ bất quá vì cho Vân Thiên Vũ chống đỡ chống đỡ trận thôi, để cho hung thủ đích thực phía sau màn nhanh chóng động tay động chân.

Tiêu Dạ Thần biết chân tướng, Tiêu Thiên Dịch lại không biết chân tướng, thấy ánh mắt Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ sát khí nặng nề, Tiêu Thiên Dịch không khỏi lo lắng.

Cửu hoàng thúc sẽ không giận dữ giết Vân Thiên Vũ đi, vậy hẳn nhất định phải nghĩ biện pháp cứu nàng.

Phòng thánh đường, mỗi người mỗi ý nghĩ.

Vân Lôi đã tỉnh thần, sắc mặt càng thêm cung kính, ôn thanh nói: “Vương gia có chuyện muốn gặp Vũ nhi sao?”

Hắn ước gì Tiêu Cửu Uyên lập tức lên tiếng nói lui cửa hôn sự này.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên cúi đầu thưởng thức một miếng ngọc bội trong tay mình, chậm rãi nói: “Bỏn vương thấy nàng còn phải có chuyện gì sao? Bỏn vương chẳng qua nghe người ta nói, vương phi bỏn vương diện mạo so mặt quý, xấu xí không nói nổi, trong thiên hạ hiếm thấy nữ tử quý nhan, cho nên bỏn vương tò mò liền tới xem một chút.”

Hắn nói đến đây lại ngừng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, thật thấp trầm trầm nói: “Quả nhiên đủ xấu xí.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, vốn cho là Vân Thiên Vũ sẽ căm tức, song lại đổi thành bất kỳ một nữ nhân nào cũng đều không thể chịu được mình bị người ghét bỏ trợn trợn như thế.

.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ sắc mặt thản nhiên phải không thể thản nhiên hơn nữa, bình thường đến không thể bình thường hơn, giống như căn bản không biết Tiêu Cửu Uyên nói tới ai.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên trong nháy mắt nổi lửa giận, giống như một quyền của mình đánh vào bông vải.

Hắn không nhịn được lại đâm Vân Thiên Vũ đôi câu: “Bỏn vương chỉ sợ hai ngày không tỳ số thể ăn cơm.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Vân Thiên Vũ không lên tiếng, có người lại không chịu nổi.

Tiêu Dạ Thần tiên phong mở miệng trước nói: “Cửu hoàng thúc, người thật quá mức, nam nhân phải hiểu được thương hương tiếc ngọc, nếu không tương lai hiểu được người hối hận.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu Thiên Dịch cũng tiếp lời: “Mặc dù Vũ nhi hiện tại mặt khó coi, nhưng trên mặt nàng vết sẹo cũng không phải là không có biện pháp chữa khỏi, Vân Lam Tông có rất nhiều đan dược trân quý, trong đó cũng có Dưỡng Nhan Đan, tin tưởng đan dược như vậy, nhất định xóa vết sẹo trên mặt Vũ nhi.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong, Tiêu Cửu Uyên tự tiểu phi tiểu nhìn hắn: “Tuyên vương ngược lại hiểu được thương hương tiếc ngọc, nhưng gương mặt này của nàng là do chính tay người phá hủy.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Làm Mất Mặt

Editor: Huynhnhu142

Trong thánh đường, Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Tiêu Thiên Dịch mặt cứng lại, một câu nói cũng không nói được.

Bởi vì khiến cho Vân Thiên Vũ lâm vào tình trạng không chịu nổi như vậy đầu xỏ gây nên đúng là hắn.

Hắn có tư cách gì chỉ trích Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên nhiều lắm chính là hiếm khi Vân Thiên Vũ một chút, cũng chưa từng làm cái gì tổn thương Vân Thiên Vũ, ngược lại hắn, làm rất nhiều tổn thương Vân Thiên Vũ.

Tiêu Thiên Dịch trầm mặc.

Trong thính đường, Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Thiên Dịch bị đả kích, tâm tình không nói ra được hảo, bởi vì cùng so sánh với Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Thiên Dịch càng làm cho nàng cảm thấy chán ghét, một nam nhân cặn bã thôi, mặc dù hắn bồi thường lại cho mình, mình cũng tuyệt sẽ không tha thứ hắn, dĩ nhiên đồ vẫn như thường muốn.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên cạnh nàng Vân Lôi nói chuyện, nhìn Tiêu Cửu Uyên, mặt bắt đắc dĩ nói.

“Thần biết Vũ nhi không xứng với Ly thân vương gia, nhưng đây là hoàng thượng hạ chỉ tứ hôn, thần cũng bất lực, bất quá vương gia nếu không phải nguyện ý cưới Vũ nhi, có thể để cho hoàng thượng thu hồi mệnh lệnh đã ban ra.”

Ánh mắt Tiêu Cửu Uyên đen nhánh thâm thúy u lạnh nhìn về Vân Lôi, trên mặt không chút nào che giấu châm chọc, này thật đúng là người cha tốt a.

Vân Lôi bị hắn ánh mắt sắc bén kia nhìn rõ từng chân tơ kẽ tóc làm cho thật sâu kích thích, nhìn cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Trên đỉnh đầu Tiêu Cửu Uyên lần nữa mở miệng nói: “Bổn vương mặc dù không hài lòng, cũng chỉ có thể chịu, bởi vì đây là do hoàng thượng hạ chỉ ban hôn.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, ngược mắt lạnh lùng vô cùng nhìn về Vân Thiên Vũ.

Ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, người tốt nhất cầu nguyện bổn vương thuận lợi bắt được hung thủ thật sự sau màn này, bằng không bổn vương sẽ chặt người thành tám khúc.

Vân Thiên Vũ lại không thêm quan tâm đến lý lẽ của hắn, trong lòng trực tiếp thở phào nhẹ nhõm, lời này của Tiêu Cửu Uyên quyết định hết thảy.

Vân Lôi sau này cũng không dám ngoài mặt trêu chọc nàng nữa.

Trong thính đường, trừ Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần, những người khác nghe xong đều ngây người.

Thật lâu không phản ứng kịp, đầu óc gỗ mục.

Cửu hoàng thúc lời này là có ý gì?

Ly thân vương gia lời này là có ý gì? ?

Tiêu Thiên Dịch đột nhiên cảm thấy trong lòng hoang mang rối loạn, tựa hồ đồ đặc của mình muốn không thấy, đồng dạng bị người đoạt đi.

Mà Vân Lôi chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu mây đen cuộn cuộn, từng trận trên không trung, hắn hoàn toàn bị nổ đến da thịt cháy xém, Đông Nam Tây Bắc phân không rõ.

Ly thân vương gia, hắn nói, hắn vậy mà nói chịu, chịu.

Lời này ý là hắn nhận Vân Thiên Vũ này thành vương phi sao?

Liễu thị sắc mặt trắng bệch không có một chút huyết sắc, thân thể lắc lư vài cái, thật may nha hoàn bên người vịn nàng.

Thật lâu, Tiêu Thiên Dịch mới phản ứng được, mâu quang phức tạp nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

“Ý cửu hoàng thúc sẽ lấy Vân Thiên Vũ làm Ly thân vương phi sao?”

Tiêu Cửu Uyên liếc nhìn Tiêu Thiên Dịch, thấy sắc mặt Tiêu Thiên Dịch có chút khó coi, Tiêu Cửu Uyên nghĩ không thông, cái củ khoai lang bông bỏ rơi, hắn không phải là nên cao hứng sao? Hiện tại mặt cứng ngắt là có ý gì?

Thật chẳng lẽ nam nhân thói hư tật xấu, mất đi mới ý thức tới người nợ đối với mình tầm quan trọng sao?

Bất quá điều này có thể sao? Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nhìn tới nhìn lui, không có cảm thấy mất đi nữ nhân quan trọng như vậy.

Trong thính đường, Vân Lôi đã tỉnh hồn lại, hiện tại hắn bị trúng đả kích không muốn nói thêm một câu nói nào, thật lâu mới lúng túng chuyển động môi nói: “Này, này quá ủy khuất vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên sắc mặt tối tăm lạnh lẽo đón nhận những lời này: “Ủy khuất có thể như thế nào, đây là hoàng thượng hạ chỉ ý.”

Vân Thiên Vũ sâu kín nhìn Tiêu Cửu Uyên, đã nói là hợp tác đây, coi như ghét bỏ nàng, cũng không cần lập đi lập lại nhiều lần kích thích nàng đi.

Nam nhân như vậy, chẳng lẽ cũng chưa có khắc tinh sao. Một ngày nào đó hắn cũng sẽ thua trong tay bởi một nữ nhân, đến lúc đó, nàng thật muốn cười hỏi hắn: “Tiêu Cửu Uyên, người cũng có hôm nay sao? Không phải vẫn nhìn không hơn nữ nhân sao? Đáng đời.”

Chương 55: Công Phu Sư Tử Ngoạm

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ tưởng tượng hình ảnh như vậy, trong lòng cuối cùng thư thả một chút.

Lúc này nàng nhớ tới một chuyện quan trọng, Tuyên vương lúc trước từng nói muốn bồi thường lại một ít thứ cho nàng, hiện tại ngay trước mặt Tiêu Cửu Uyên, mặc kệ nàng nói lên muốn bao nhiêu đồ, chỉ sợ hấn cũng phải đáp ứng, Vân Thiên Vũ nhẹ nhàng sâu kín cười, ánh mắt trong trẻo lạnh lùng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch nhìn về mặt nàng vẻ mặt, đột nhiên da đầu có chút tê dại.

Lời của Vân Thiên Vũ đúng lúc vang lên.

”Ly thân vương gia, người đã tới, ta vừa đúng có một chuyện mời làm chứng.”

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói, lần này Tiêu Cửu Uyên ngược lại không có cự tuyệt, chỉ đơn giản phun một chữ: “Nói.”

Vân Thiên Vũ lập tức chỉ vào Tiêu Thiên Dịch nói: “Tuyên Vương điện hạ bởi vì ngày hôm qua làm chuyện có lỗi với ta, cho nên muốn bồi thường cho ta, ta đang không biết được chắc chắn cùng Tuyên vương muốn bồi thường cái gì, vốn tùy tiện muốn chút bồi thường coi như xong, nhưng trước mắt ta Ly thân vương phi tương lai, nếu muốn ít lại, tựa hồ sẽ làm vương gia mất thể diện, cho nên ta nhất thời rơi vào tình thế khó xử.”

Tiêu Cửu Uyên nâng mi, mày phượng khẽ nhăn, hai mắt đen nhánh sâu như hàn đàm, hấn tự tiểu phi tiểu nhìn Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này ngược lại vô thi vô khắc muốn lợi dụng hấn a.

Nàng này mở miệng mong chờ, kế tiếp bất kể nàng đòi bao nhiêu đồ, Tiêu Thiên Dịch chỉ sợ sẽ không thể không cho nàng.

Nhưng hấn hiện tại khó chịu vô cùng.

Hấn nhớ Tiêu Cửu Uyên hấn lúc nào bị người lợi dụng qua, bây giờ lại bị người liên tiếp lợi dụng hai lần, trước một lần lợi dụng danh tiếng Ly thân vương phi của hấn, lần này lại tính toán lợi dụng hấn tới cùng Tiêu Thiên Dịch muốn nhiều đồ.

Tiêu Cửu Uyên không có lên tiếng, chỉ một đôi mắt hàn quang văng khắp nơi nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ một cái liếc nhìn ra Tiêu Cửu Uyên đã nhìn ra ý đồ của nàng, cho nên lúc này hấn hết sức nổi giận.

Vân Thiên Vũ không nhịn được thở dài một tiếng.

Tiêu Cửu Uyên, vì cái gì thông minh như vậy a.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa ngược mắt nhìn về Tiêu Cửu Uyên, dùng ánh mắt cùng Tiêu Cửu Uyên trao đổi.

Ly thân vương gia, lần này là ta không đúng, ta thiếu người một lần nhân tình, ngày sau nếu người có cần, ta còn nợ người lần nhân tình này.

Tiêu Cửu Uyên ánh mắt lãnh lệ thích giết chóc, nếu không phải nhìn được, hấn thật muốn bóp chết nữ nhân này.

Bất quá cuối cùng hấn rốt cuộc vẫn là mở miệng, vì nữ nhân này trước mắt là con cò của hấn, hơn nữa nhìn thấy được là một con cò đặc biệt thông minh, hấn nếu bóp chết nàng, còn phải tốn công tìm con cò khác, quá phiền toái.

Quan trọng nhất là những con cò kia bình thường cũng rất hoa si, luôn cho mình sẽ thích các nàng.

Tiêu Cửu Uyên không thích phiền toái, thích cùng người thông minh giao thiệp.

Vân Thiên Vũ mặc dù quý nhan xấu xí, nhưng không thể nghi ngờ rất thông minh, bởi vì điểm này, Tiêu Cửu Uyên nhìn xuống, nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Người có thể nghĩ tới đây một chút rất tốt, ngày sau bất kể làm chuyện gì, nhất định phải nhớ không được làm mất mặt Ly thân vương phủ, nếu không bốn vương không ngại bóp chết người.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, trong phòng khách bao nhiêu thanh âm hút khí, mọi người kinh hãi vô cùng nhìn Tiêu Cửu Uyên, đây là ý gì.

Ly thân vương gia thế nhưng thật thừa nhận thân phận của Vân Thiên Vũ, chẳng những thừa nhận, còn không để cho nàng phải mất thể diện của Ly thân vương phủ.

Cái này...

Tiêu Thiên Dịch trắng mặt, hồi hận hôm nay tới trước Vinh Ninh Hậu phủ, hồi hận nói cho Vân Thiên Vũ cái gì bồi thường lại.

Hắn nào biết Tiêu Cửu Uyên hôm nay sẽ tới a??

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ mặt mũi thản nhiên đón miệng: “Vâng, vương gia, ta nhớ, sau này ta ở bất kỳ trường hợp nào cũng sẽ không làm mất thể diện của Ly thân vương phủ.”

Nàng sau khi nói xong nhìn về Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên Vương điện hạ, người đã một lòng muốn bồi thường lại cho ta, vậy ta liền không khách khí, người chỉ cần cho ta hai rương châu báu, hai rương dược liệu thượng hạng, mười bảy khúc gấm hoa vân cầm, mặc khác cho thêm ta năm mươi vạn lượng ngân phiếu đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Danh Chính Ngôn Thuận Đoạt Tiền

Editor: Huynhnhu142

Sau khi Vân Thiên Vũ hỏi hột nói xong, trong phòng khách, tất cả mọi người ngây ngô ngây ngẩn cả người, nhất là Tiêu Thiên Dịch, chẳng những đen mặt, ánh mắt cũng xanh biếc, bắn ra sát khí lạnh lẽo, âm khí dày đặc nhìn đối diện Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này thật là dám mở miệng, vừa lên tiếng liền muốn một phần năm gia tài của Tuyên vương phủ.

Hắn Tuyên vương phủ mặc dù có tiền, nhưng thường ngày rất nhiều tiền tài cũng dùng để thiết đãi hỗ trợ danh tiếng, cùng với chuẩn bị các loại quan hệ, bên trong phủ tiền có thể sử dụng, một phần năm liền ở trong miệng nữ nhân này.

Nàng cũng dám mở miệng.

Trong phòng khách, không chỉ có Tiêu Thiên Dịch đen mặt, ngay cả Vân Lô cùng Liễu thị cũng hoàn toàn ngây người.

Bọn họ cho rằng nữ nhân này nhiều lắm là mở miệng muốn năm vạn lượng liền không sai biệt lắm, đây cũng là công phu sư tử ngoạm.

Không nghĩ tới bây giờ nữ nhân này chẳng những muốn hai rương châu báu, còn có hai rương dược liệu, mười bảy khúc gấm hoa vân cầm, phải biết gấm hoa vân cầm kia, thế nhưng là một ngàn lượng bạc a, người bình thường căn bản mặc không nổi, coi như bọn họ trong Hậu phủ, cho dù chủ tử cũng chỉ có hai bộ như vậy, nhưng nữ nhân này mở miệng liền muốn mười bảy.

Vân Lô ha ha cười lạnh, một bộ dáng nhìn kẻ ngu nhìn Vân Thiên Vũ.

Liễu thị tức giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ muốn gì đó, tương lai cũng đều là của nữ nhi nhà nàng, hiện tại bị nữ nhân này muốn đi, nàng như thế nào cam tâm.

Liễu thị muốn phản đối, nhưng khi nhìn Tiêu Cửu Uyên bên trong phòng khách, rốt cuộc không có dám mở miệng.

Mặc dù nàng không dám mở miệng, lại lặng lẽ kéo kéo ống tay áo của Vân Lô.

Vân Lô đã tỉnh hồn lại, thật nhanh nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Người điên rồi, mở miệng chính là hai rương châu báu, hai rương dược liệu thượng hạng, mười bảy khúc gấm hoa vân cầm, còn có năm mươi vạn lượng ngân phiếu, khi nào vương gia thiếu người a.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Vân Lô, ngoài cười nhưng trong không cười nói: “Hắn không phải thiếu ta một cái mạng sao, còn có một gương mặt.”

Vân Thiên Vũ chỉ chỉ gương mặt bị hủy của mình.

Trước mắt nàng cần tiền, cần dược liệu, tuy nói nàng có thể chữa trị gương mặt này, nhưng cũng không có thể trì hoãn quá lâu, nếu như trì hoãn quá lâu, chỉ sợ cuối cùng sẽ lưu lại vết sẹo.

Tuy nói nàng không chú trọng dung mạo, nhưng cũng không muốn cùng khuôn mặt bị hủy sống qua ngày.

Vân Lô nghe Vân Thiên Vũ nói, vẻ mặt không đồng ý, trầm giọng nói: “Coi như lúc trước vương gia có lỗi với người, người cũng không nên công phu sư

tử ngoại a.”

Lần này Vân Thiên Vũ vẻ mặt đoan trang, nghiêm túc nhìn Vân Lô nói.

”Phụ thân người lời này oan uổng ta, thật ra thì ta không muốn nhiều như vậy, nhưng lúc này ta là Ly thân vương phi a, ta không thể làm cho Ly thân vương gia mất mặt mũi, người không nghe thấy mới vừa rồi Ly thân vương gia nói sao, ta bất cứ lúc nào cũng không được để mất mặt mũi Ly thân vương phủ.”

Lần này tất cả mọi người trong phòng đều đen mặt, đây là thô phi a, giết tiền còn ra vẻ cây ngay không sợ chết đứng, giết tiền còn danh chính ngôn thuận.

”Người... “

Vân Lô hoàn toàn bị Vân Thiên Vũ ngăn trở, bởi vì chuyện này liên quan đến Tiêu Cửu Uyên, chuyện này chính là chuyện phiền toái, hết lần này tới lần khác Tiêu Cửu Uyên thừa nhận thân phận của Vân Thiên Vũ.

Vân Lô nghĩ không ra đầu óc vị này gia nơi nào xảy ra vấn đề, thế nhưng thừa nhận thân phận của tiểu tiện nhân Vân Thiên Vũ này.

Vân Lô rất muốn hỏi một chút Tiêu Cửu Uyên có phải hay không uống nhầm thuốc rồi, dĩ nhiên hắn chỉ dám suy nghĩ một chút.

Trong phòng khách tất cả mọi người nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ thấy hắn lười biếng tựa vào trên ghế thái sư, lạnh lùng liếc nhìn chuyện xảy ra trong phòng khách, cũng không có bất kỳ bày tỏ, nhưng đồng dạng hắn đối với công phu sư tử ngoại của Vân Thiên Vũ, không còn gì để nói.

Điều này làm cho Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối sầm.

Tiêu Thiên Dịch đầu óc nhanh chóng suy tư đứng lên, đang nghĩ nên như thế nào cự tuyệt công phu sư tử ngoại của Vân Thiên Vũ, mặc dù hắn tính toán bồi thường cho Vân Thiên Vũ, nhưng tuyệt đối không để mặc người chém giết, Vân Thiên Vũ làm như vậy, thật sự thật quá mức.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Tuyên Vương Xuất Huyết Nhiều

Editor: Huynhnhu142

Lời của Tiêu Thiên Dịch còn không có nói ra, trong phòng khách vẫn xem náo nhiệt An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần lên tiếng.

”Thiên Dịch, người tiền bạc có đủ hay không, không đủ, ta có thể giúp người gom góp một chút.”

Tiêu Dạ Thần hoàn toàn không mở bình thì ai mà biết trong bình có gì, Tiêu Thiên Dịch lời vừa tới miệng cứng rắn bị hắn bức vào trong bụng, Tiêu Dạ Thần còn mặt không tự biết nói.

”Người cũng không dễ dàng, một Tuyên vương phủ to lớn đều dựa vào người chống đỡ, trong phủ quay vòng không được cũng là chuyện thường xảy ra, người nếu có khó khăn, chỉ đề ý cùng huynh đệ nói một tiếng, ta nhất định sẽ giúp cho người.”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt sa sầm mà âm trầm, hắn mới không tin Tiêu Dạ Thần sẽ lòng tốt như vậy, hắn rõ ràng là thừa dịp người gặp nguy, bỏ đá xuống giếng.

Nếu như hôm nay hắn không đưa Vân Thiên Vũ những thứ đồ này, tin tưởng rất nhanh cả kinh thành người nào cũng biết Tiêu Thiên Dịch hắn và trong Tuyên vương phủ không có tiền, nghèo khổ vất vả, nghèo rớt mồng tơi.

Nếu như thật có tin tức như thế truyền đi, trong triều những đại thần kia ủng hộ hắn, có thể hay không vì vậy mình châu khác đầu, leo lên người khác cành cây cao hơn.

Đây đối với hắn thừa kế ngôi vị hoàng đế là nghiệp lớn, tuyệt đối là có ảnh hưởng trí mạng.

Vốn là hắn ở ngày đại hôn làm chuyện xảy ra, liền để cho đại thần trong triều bắt mắt, nếu như truyền ra Tuyên vương phủ hắn nghèo khổ vất vả, tin tưởng rất nhiều đại thần sẽ quay hướng gió chuyển tới người môn hạ khác.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ trước sau một phen, cứng rắn nuốt xuống ngậm máu tức này, hắn ngược mắt nhìn về Tiêu Dạ Thần, ánh mắt âm trầm rất đáng sợ, khóe môi cười như không cười.

Tiêu Dạ Thần, hôm nay bốn vương nhớ ngươi.

Tiêu Dạ Thần bĩu môi, sợ ngươi a.

Tiêu Thiên Dịch đã không hề nhìn Tiêu Dạ Thần nữa, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ, mặc dù đây là công phu sư tử ngọam của Vân Thiên Vũ, nhưng cần tư thái vẫn phải làm.

Tiêu Thiên Dịch trấn định tâm thần, mặt mũi dịu dàng nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Vũ nhi, chuyện ngày hôm qua là bốn vương không đúng, bốn vương cho ngươi chút bồi thường cũng là phải, ngươi đã đưa ra điều kiện như vậy, bốn vương đáp ứng ngươi cũng được.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, trong phòng khách, Liễu thị cũng không không chế được thất thanh kêu lên: “Vương gia, cái này không ổn đâu.”

Tiêu Thiên Dịch quay đầu nhìn về Liễu thị, tâm tình lần nữa không xong.

Nàng cho rằng hấn muốn như vậy phải không, đây không phải là bức bách với bất đắc dĩ sao?

Vân Lô cũng biết Tiêu Thiên Dịch bị làm khó, hấn quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nói ra lời nói thâm thúy: “Vũ nhi, vương gia có tâm là tốt, nhưng ngươi công phu sư tử ngọam như vậy, truyền đi đối với thanh danh ngươi không tốt lắm.”

Vân Thiên Vũ mặt không thêm để ý nói: “Không quan hệ, ta không quan tâm thanh danh, lúc này thanh danh ta cũng không tiện, xấu thêm một chút nữa cũng không sao.”

Khóe miệng Vân Lô hung hăng co quắp đứng lên, hấn còn muốn nói.

Tiêu Thiên Dịch đã không nhịn được, bọn họ nói càng nhiều, tâm tình của hấn càng không tốt.

Tiêu Thiên Dịch trầm giọng mở miệng: “Tốt lắm, chuyện này cứ quyết định như vậy, bốn vương quay về để cho người ta đưa đồ vật tới.”

Vân Thiên Vũ cuối cùng cao hứng, mắt tong veo nhìn về Tiêu Thiên Dịch nói: “Cảm ơn vương gia.”

Tiêu Dạ Thần tiếp lời nàng: “Tuyên vương luôn luôn khí phách như vậy, thật đáng để đệ đệ bội phục, sau này đệ đệ lấy ngươi để vẻ vang rồi.”

Tiêu Thiên Dịch nghe xong, không bao giờ ... muốn lưu lại nữa, trực tiếp đứng lên, nhìn về Tiêu Cửu trong phòng khách nói: “Cửu hoàng thúc, bốn vương còn có việc, đi về trước.”

Tiêu Cửu Uyên lười biếng phát tay: “Đi đi.”

Tiêu Thiên Dịch không nhịn được tranh cãi vô ích, thật ra thì chuyện hôm nay, chỉ cần Tiêu Cửu Uyên nói một tiếng, hấn cũng sẽ không xuất ra máu lớn như vậy, đáng hận Tiêu Cửu Uyên căn bản không để ý tới, lúc này hấn mới xuất ra nhiều máu như vậy.

Khẩu khí này, hấn bây giờ nuốt không trôi đi, Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Dạ Thần, các người đợi đó cho bốn vương, ngày khác bốn vương nếu đi lên ngôi vị hoàng đế, tuyệt không sẽ chịu để yên.

Tiêu Thiên Dịch dẫn người lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đòi Hối Của Hồi Môn

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng khách, Vân Lô cùng Liễu thị sắc mặt hai người không nói ra được khó coi, chỉ cần vừa nghĩ tới Vân Thiên Vũ thế nhưng từ trong tay Tuyên vương lờng gạt một số lớn tiền bạc, bọn họ liền nổi giận đến phát điên, đồng thời trong lòng lo lắng Tuyên vương cũng ghi hận bọn họ.

Nhưng bọn họ hết lần này tới lần khác đối với Vân Thiên Vũ không có nửa điểm biện pháp.

Bởi vì Vân Thiên Vũ lúc này chính là Ly thân vương phi tương lai, còn được Tiêu Cửu Uyên thừa nhận thân phận vương phi.

Lần này bọn họ thật không dám động tiểu tiện nhân này.

Vân Lô ngẩng đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên một bên trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên lười biếng dựa vào ghế, cũng không có nhìn bất kỳ người nào,

chỉ cúi đầu nhẹ nhàng xoay chén trà trong tay.

Rõ ràng thần sắc lười biếng tùy ý, nhưng hết lần này tới lần khác làm cho người ta cảm thấy áp lực.

Vân Lôi nhìn Tiêu Cửu Uyên nhỏ giọng mở miệng nói: “Vương gia...”

Vân Lôi lời còn chưa nói hết, trong phòng khách một bên Vân Thiên Vũ đột nhiên giành trước một bước mở miệng.

“Phụ thân, ta có một việc muốn hỏi người một chút, trước ta muốn gả vào Tuyên vương phủ, người chuẩn bị cho ta một số đồ cưới lớn, nghe nói đó là đồ của mẫu thân ta, hiện tại ta không gả vào Tuyên vương phủ, phải gả vào Ly thân vương phủ, đồ cưới kia người đưa vào trong sân cho ta, để cho ta trước kiểm lại một chút, trong lòng kiểm kê lại cho tốt.”

Vân Thiên Vũ nói xong, Vân Lôi cùng Liễu thị sắc mặt trong nháy mắt khó coi, hai người nhất tề nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia hận không được ăn sống Vân Thiên Vũ.

Nàng lại dám đòi của hồi môn.

Đây chính là chuẩn bị cho Tuyết Nhi, ban đầu khi chuẩn bị, bọn họ đã biết, cuối cùng gả vào Tuyên vương phủ nhất định là Tuyết Nhi.

Đồ cưới chẳng qua là một câu trả lời hợp lý thôi.

Nữ nhân này vậy mà dám mở miệng.

Vân Thiên Vũ nhìn ánh mắt Vân Lôi muốn ăn thịt người kia, làm như không thấy, chỉ thần nhiên nói: “Phụ thân về mặt người là sao, chẳng lẽ người muốn nuốt riêng đồ cưới của ta phải không, chẳng lẽ người muốn cho ta tay không vào Ly thân vương phủ?”

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Lôi cứng ngắc, sắc mặt Liễu thị tái nhợt.

Tiêu Cửu Uyên sắc mặt lạnh lẽo triệt để, ngón tay hơi buộc chặt.

Nữ nhân này vậy mà dám can đảm lập đi lập lại nhiều lần việc lợi dụng hấn tới đạt lợi ích riêng, ghê tởm.

Trong mắt phượng của Tiêu Cửu Uyên đầy thâm thúy, hàn quang văng khắp nơi.

Hàn khí kia trong nháy mắt nuốt sống Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ không có quay đầu cũng biết người này tức giận.

Bất quá một lần là dùng, hai lần cũng là dùng, dù sao một lần giải quyết tốt lắm.

Cho nên Vân Thiên Vũ cũng không nhìn Tiêu Cửu Uyên, vẫn như cũ nhìn chăm chăm Vân Lôi cùng Liễu thị.

Vân Lôi cùng Liễu thị hai người nghe Vân Thiên Vũ nói xong, mặc dù có nhiều căm hận hơn nữa, cũng không tiện trực tiếp nói gì.

Chẳng lẽ bọn họ thật tính toán để cho Vân Thiên Vũ tay không vào Ly thân vương phủ, đây chính là trực tiếp đánh vào mặt Tiêu Cửu Uyên, đến lúc đó Tiêu Cửu Uyên còn không giết chết bọn họ a.

Vân Lôi tiền tư hậu tưởng một phen sau, trầm trầm nói: “Phụ thân làm sao sẽ nuốt đồ cưới của người đây, người yên tâm đi, quay về phụ thân liền làm cho người đưa đồ cưới vào trong sân của người.”

Cùng lắm thì hấn lên lén đổi lại một số đồ cưới giá trị quý báu.

Vân Lôi trong lòng đánh tính toán, đáng tiếc hấn đánh bằng cửu chương, Vân Thiên Vũ sớm đã nhìn ra.

Nàng quay đầu nhìn về trong phòng khách một bên Tiêu Dạ Thần, chậm rãi nói: “An Thân Vương thế tử, không biết ta có thể hay không xin người giúp một chuyện?”

“Nói một chút coi.”

Tiêu Dạ Thần nhiều hứng thú mở miệng, nhìn Vân Thiên Vũ làm mất mặt Vĩnh Ninh Hậu gia, thật là cảm thấy thống khoái.

“Có thể hay không phiền toái người giúp ta đem những thứ đồ cưới kia ghi vào trong danh sách, thứ nhất ta một người không giúp được, thứ hai ta không biết những thứ đó là thật hay giả, nếu như có điều nô tiện nhân lớn gan lén đổi, ta chẳng phải là làm trò cười, song những thứ đó cuối cùng là muốn vào Ly thân vương phủ a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Tính Số Sau Khi Thu

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Dạ Thần một hóp liền đáp ứng, Vân Lôì cùng Liễu thị mặt lần nữa vận vẹo, vốn là bọn họ muốn lên đôi đồ cười gì đó.

Nếu như có Tiêu Dạ Thần nhìn, bọn họ thế nào đôi được.

Vân Lôì cùng Liễu thị lần này hoàn toàn bị chọc tức, đi đứng như nhũn ra, thân thể cũng đứng không yên.

Liễu thị trực tiếp không nhịn được kêu lên: “Hậu gia, cái này...”

Vân Lôì làm sao có thể sẽ để Liễu thị nói ra cái gì không nên nói, hung hăng trợn mắt nhìn nàng một cái.

Vân Thiên Vũ đã lấy được đồ mình muốn lấy, cũng không có cần thiết lưu lại, hơn nữa nàng gần sáng mới ngủ, thật sự là hơi mệt chút, cho nên cười nhìn Vân Lôì nói.

”Vậy làm phiền phụ thân, quay về để cho người đem đồ vật đưa vào viện của ta đi.”

Nàng sau khi nói xong liền muốn rời đi, bất quá tốt xấu gì trong phòng khách có một sát thần đang nhìn đây.

Vân Thiên Vũ xoay người nhìn về Tiêu Cửu Uyên, quả thấy hai mắt nam nhân này lạnh lẽo âm ngao nhìn nàng, đôi mắt kia giống như sư báo trong rừng hận không được nuốt chửng nàng.

Vân Thiên Vũ có chút nhức đầu, bất quá chuyện đã làm, chỉ có thể chờ nam nhân này tính số sau đi.

”Vương gia, thân thể ta có chút không thoải mái, đi về trước, vương gia tiếp tục ở đây ngồi một chút hay trở về vương phủ.”

Tiêu Cửu Uyên đột nhiên đứng dậy, khoe môi nở một nụ cười nhàn nhạt mùi máu tanh.

”Nếu thân thể vương phi tương lai của bốn vương không thoải mái, bốn vương há có thể không tiến đưa vương phi tương lai.”

Hắn nói xong bước nhanh đi tới, từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ, khoe môi vui vẻ càng ngày càng đậm hơn, lộ ra mùi máu tanh yêu mỹ. Làm cho người ta nhìn một cái liền nhìn ra sát khí trong mắt người này.

Vân Thiên Vũ theo bản năng muốn lui về phía sau, đáng tiếc nam nhân trước mặt đã lướt qua nàng đi ra ngoài, đồng thời ném xuống một câu.

”Vương phi tương lai, xin mời.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn bóng dáng cao lớn đi ra ngoài kia, chấp nhận đi theo.

Không nghĩ tới tính số này tới nhanh như vậy.

Thôi thôi, tại nàng trước lợi dụng hắn lấy được đồ mình muốn lấy, hắn muốn tính số thì tính số đi, dù sao hắn sẽ không lấy mạng của mình.

Bởi vì trước mắt nàng còn có chỗ hữu dụng, người như hắn chỉ sợ chưa bao giờ làm lỗ vốn chuyện, hiện tại mình lợi dụng hắn, hắn nếu không tính toán trở về, liền bị thua thiệt.

Ngược lại bảo vệ nàng một cái mạng.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau lưng Tiêu Dạ Thần cùng đám người Họa Mi cũng đuổi theo đi, cả đám chậm rãi rời đi.

Tất cả mọi người đều quên Vĩnh Ninh Hậu gia Vân Lôì cùng Liễu thị.

Vân Lôì nhìn kia một đám người cuồng vọng trong mắt không có người, cũng không chịu nổi phần đá kích này nữa, trực tiếp máu nóng trào lên, nơi cổ họng một chút mùi máu tươi ngon ngọt xông tới, lần này hắn trực tiếp phun ra một búng máu, thân thể oanh một tiếng nghiêng về một phía đi.

Liễu thị bị dọa sợ đến hét rầm lên: “Người đâu a, Hậu gia học máu, mau gọi đại phu tới.”

Trong phòng khách trong nháy mắt biến thành một đoàn, mà lúc này Tiêu Cửu Uyên Vân Thiên Vũ đám người vừa mới ra khỏi viện, tự nhiên nghe được động tĩnh phía sau.

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người cảm thấy giải hận không dứt.

Tiêu Dạ Thần đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ giơ ngón tay cái lên về phía Vân Thiên Vũ: “Lợi hại.”

Đi tuốt ở đằng trước Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn sang, con người u ám giống như vực sâu vạn trượng, hù dọa người phía sau cũng không dám nói tiếp nữa, tất cả đều ngoan ngoãn đi theo hắn đi tới hậu viện.

Đội vào đến tiểu viện Vân Thiên Vũ ở, Tiêu Cửu Uyên trầm giọng ra lệnh: “Tất cả mọi người ở bên ngoài chờ.”

Tiêu Dạ Thần đám người tự nhiên không dám vào tiểu viện, cuối cùng chỉ có Vân Thiên Vũ chấp nhận đi vào tiểu viện.

Là phúc thì không phải là họa, là họa thì tránh không khỏi, nàng chịu đi.

Hắn cuối cùng sẽ không giết nàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Thông Minh Quá Sẽ Bị Thông Minh Hại

Editor: Huynhnhu142

Trước cửa, Họa Mi lo lắng tiểu thư nhà mình bị thua thiệt, muốn đi vào trợ giúp Vân Thiên Vũ, lại bị Tiêu Dạ Thần ngăn cản.

”Người không muốn sống, không nghe thấy cửu hoàng thúc ta ra lệnh sao?”

”Ta muốn trợ giúp tiểu thư nhà ta.”

Tiêu Dạ Thần nghe được lời của Họa Mi trực tiếp nở nụ cười, nha đầu này gây thơ nhiều lắm, nàng giúp được mình tiểu thư sao.

”Tiểu thư nhà người không có việc gì.” Nhiều lắm là ném chút khổ sở thôi, bởi vì cửu hoàng thúc của hắn từ trước đến nay không phải là người chịu thua thiệt, lần này Vân Thiên Vũ liên tiếp lợi dụng hắn, hắn làm sao có thể thật sẽ giết nàng, muốn giết cũng muốn chờ hắn làm xong chuyện của mình, mới có thể giết nàng.

Cho nên Vân Thiên Vũ không có việc gì.

Tiêu Dạ Thần nghĩ, Vân Thiên Vũ cũng có, cho rằng Tiêu Cửu Uyên sẽ không giết nàng, nhiều lắm chỉ trừng phạt nàng thôi.

Nhưng mà nàng không nghĩ tới mình mới vừa vào tiểu viện, liền bị Tiêu Cửu Uyên bóp cổ nhấc tới giữa không trung.

Âm thanh của hắn lạnh như băng đầy ma mị ở bên tai của nàng nhẹ nhàng sâu kín vang lên.

”Người cho rằng bốn vương sẽ không giết người là sao? Cho rằng bốn vương không phải là người chịu thua thiệt, cho nên cuối cùng nhất định sẽ lưu lại người sao?”

Tiêu Cửu Uyên bàn tay không chút do dự bóp cổ Vân Thiên Vũ.

Nàng vốn thân thể suy yếu, hiện tại bị Tiêu Cửu Uyên bóp cổ, trực tiếp sắc mặt chuyển sang màu đỏ tím, hô hấp dần dập đứng lên.

Nàng đưa tay dùng sức gạt tay của Tiêu Cửu Uyên, muốn đẩy tay của hắn ra.

Đáng tiếc tay của hắn giống như thiết khảm gắt gao bóp cổ của nàng.

Vân Thiên Vũ gãy giữa không ra, chỉ đành phải mờ mắt nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên dùng sức nói: “Chuyện gì cũng từ từ, có lời...”

Con người Tiêu Cửu Uyên u ám, sâu không lường được, khóe môi cười tà mị đầy mùi máu tanh, hắn ưu nhã mở miệng.

”Thông minh quá sẽ bị thông minh hại nghe nói qua sao?”

Vân Thiên Vũ chỉ cảm giác mình không còn thở, hơi nhắm mắt lại, dùng sức suy nghĩ.

Lần này nàng biết.

Nàng chính là bị thông minh hại.

Vị chúa này căn bản thay đổi thất thường.

Xem ra chính mình hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Vân Thiên Vũ ý niệm vừa rơi xuống, trên đỉnh đầu phương lại vang lên thanh âm rét lạnh chế giễu: “Ngươi có phải hay không cho rằng ngươi lần này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Mắt Vân Thiên Vũ biến thành màu đen, ngay cả khí lực đáp lời cũng không có, đột nhiên lực đạo trên cổ không có, Tiêu Cửu Uyên thể nhưng buông lỏng tay ra.

Vân Thiên Vũ thân thể mềm nhũn co quắp ngã trên mặt đất.

Cổ gồng hô hấp không khí mới mẻ, nàng vội vàng liều mạng hút vài hơi khí, cảm giác bị người bóp cổ quá đau khổ.

Nàng đang dùng sức thở gấp, trên đỉnh đầu thanh âm lãnh khốc vô tình lần nữa vang lên: “Vân Thiên Vũ, đây là một cơ hội cuối cùng của ngươi, nếu như lần sau dám can đảm lợi dụng bốn vương giành tư lợi nữa, bốn vương chắc chắn để cho ngươi sống không bằng chết, còn có vĩnh viễn không cần suy đoán tâm tư bốn vương.”

Vân Thiên Vũ chậm rãi lên tiếng: “Vâng.”

Sau này nàng tuyệt không sẽ tùy tiện trêu chọc người này, thứ nhất hẳn quá thông minh, suy nghĩ của mình hẳn dù sao vẫn sẽ phát hiện, thứ hai người này căn bản là thay đổi thất thường, lý lẽ bình thường không thích hợp với hắn.

Cho nên mình không cần phải dùng suy nghĩ của người bình thường đi suy đoán cho hắn.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên lãnh lệ hỏi nàng: “Thân là con cò, nói một chút ngươi kế tiếp sẽ làm như thế nào?”

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn sang, phát hiện cảm giác này thật sự là khó chịu, Tiêu Cửu Uyên vốn là đáng đáp đặc biệt cao lớn, hiện tại mình còn ngồi dưới đất, hắn trên cao đang nhìn mình, giống như nhìn con kiến.

Vân Thiên Vũ giùng giởng bò dậy, mặc dù vẫn như cũ không thể cùng Tiêu Cửu Uyên nhìn thẳng, nhưng cùng ngồi dưới đất so, muốn tốt hơn nhiều. Nàng hơi suy nghĩ một chút nhìn Tiêu Cửu Uyên nói.

”Ta sẽ tùy thời chú ý động tĩnh bên cạnh ta, mặc dù có một chút động tĩnh, ta cũng sẽ phái người thông báo cho vương gia, mặc khác ta sẽ tận lực ra đi ngoài tham gia hoạt động, cứ như vậy liên cho người sau lưng kia cơ hội động thủ, tin tưởng hẳn nhất định sẽ ra tay, như vậy thuận lợi cho vương gia tra rõ người kia.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Tự Mình Biết Mình

Editor: Huynhnhu142

Lời của Vân Thiên Vũ làm cho Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, khuôn mặt tuấn mỹ tràn đầy lạnh lẽo, rốt cục cũng ôn hòa một chút.

Bất quá con ngươi nhìn Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không có nhiệt độ.

”Trừ những thứ này, bốn vương còn có mấy điều ước, ngươi nhất định phải tuân thủ.”

”Vương gia mời nói.”

Vân Thiên Vũ cũng không dám chọc giận vị đại gia này nữa, để tránh hắn thật giận dữ giết nàng.

Ở thời điểm mình không có năng lực toàn lực phản kích, giả bộ một chút nhu nhược là cần thiết.

Tiêu Cửu Uyên cũng không khách khí với Vân Thiên Vũ, trầm giọng nói: “Thứ nhất, sau này ở trường hợp công khai, cùng bốn vương giữ vững một khoảng cách.”

”Vâng, ta biết.”

Vân Thiên Vũ lập tức gật đầu, nàng biết Tiêu Cửu Uyên tại sao làm như vậy, đã biết mình xấu xí, hẳn đẹp như vậy, đứng chung một chỗ quả thật không phù hợp.

”Hai, không cho phép một vốn một lời mất hoa si, không được ảo tưởng bốn vương sẽ thích ngươi, thậm chí cuối cùng thật sẽ lấy ngươi làm phi.”

Tiêu Cửu Uyên nói đến đây cái, mày cau lại, nữ nhân trên căn bản cũng sẽ cho rằng mình cuối cùng sẽ trở thành nam nhân duy nhất, sẽ cho rằng mình cuối cùng sẽ cảm động nam nhân, từ đó yêu nàng.

Thật là quá ngây thơ rồi.

Tiêu Cửu Uyên hừ lạnh, trong mắt tràn đầy khinh thường cùng khinh thị.

Dĩ nhiên đó không phải là nhằm vào Vân Thiên Vũ, mà là nhằm vào tất cả nữ nhân.

Vân Thiên Vũ đem sắc mặt Tiêu Cửu Uyên toàn bộ nhìn vào trong mắt, biết người này đặc biệt ghét nữ nhân.

Nàng thật muốn hỏi hắn, có phải hay không khi còn bé bị quá nữ nhân lăng nhục, bị đoạt trong sạch gì, bằng không có cần thiết như vậy oán hận nữ nhân sao? Còn nữa mẫu thân ngươi không phải nữ nhân sao?

Dĩ nhiên những thứ này nàng chỉ dám suy nghĩ một chút, không dám thật hỏi Tiêu Cửu Uyên, nàng không muốn tìm cái chết.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ lập tức bảo đảm: “Vương gia yên tâm, ta chính là đối với một con chó mất hoa si, cũng sẽ không đối với vương gia mất hoa si.”

Lời này lập tức làm cho Tiêu Cửu Uyên khó chịu, khuôn mặt âm ngao, con ngươi càng thêm âm trầm đáng sợ.

”Lời này của ngươi là bốn vương ngay cả một con chó cũng không bằng.”

Vân Thiên Vũ kinh ngạc mở to hai mắt, lời này không phải là nàng nói a, là gia ngươi tự nói a.

Dĩ nhiên nàng sẽ không thật nói ra khỏi miệng.

”Vương gia, ngươi suy nghĩ nhiều quá, ta đây là tỏ rõ mình tuyệt đối sẽ không đối với ngươi mất hoa si, tuyệt đối sẽ không ảo tưởng gả cho Ly thân vương ngươi làm phi.”

”Coi như ngươi có chút biết thân biết phận.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt sa sầm gật đầu một cái, lại nói: “Ồ trong trường hợp công khai, không được có ý đồ bốn vương sẽ bảo vệ ngươi, có chuyện gì ngươi tự mình giải quyết, mặc khác không được làm mất thể diện của Ly thân vương phủ.”

”Vâng.” Điểm này Vân Thiên Vũ thật cao hứng, nàng không cần hắn giúp một tay, chỉ cần có danh phận Ly thân vương phi, nàng đã có thể hướng về phía những người kia tới khiêu khích sinh sự làm cho bọn họ mất mặt.

Dám can đảm tìm Ly thân vương phi tương lai gây phiền toái, rõ ràng muốn chết.

Dưới ánh mặt trời, Vân Thiên Vũ bởi vì tâm tình tốt, cho nên thần sắc có chút vui vẻ, chẳng qua trên mặt nàng hiện đầy vết sẹo, gương mặt thật giống như đầy gùn bò loạn, điều này làm cho nàng trước mặt Tiêu Cửu Uyên, không nhìn được nhú mũi, cảm thấy gương mặt này thật sự là quá ảnh hưởng thị giác của hắn, lạnh giọng nói.

”Sau này ở trước mặt bốn vương không cho phép lộ mặt.”

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Cửu Uyên nói xong, sững sờ một chút, nghĩ tới mặt của mình, giờ tay lên sờ sờ, khuôn mặt đầy vết sẹo, nàng đến bây giờ còn không có xem qua gương mặt này đây, nói vậy hết sức không được ưa thích.

”Ta biết vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên vốn còn muốn tiếp tục nói điều ước, không ngờ ngoài cửa viện có người đẩy cửa đi vào, chính là Hắc Diệu thuộc hạ của Tiêu Cửu Uyên.

Hắc Diệu vừa đi vào tới liền bẩm báo nói: “Vương gia, hoàng thượng phái người tuyên người vào cung.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Hoài Nghi Vân Thiên Vũ

Tiêu Cửu Uyên nghe thấy, ánh mắt tối một cái, khóe môi vẽ ra nụ cười lạnh: “Hắn tuyên ta vào cung làm cái gì, muốn giải thích một chút tại sao đem một người như thế hạ chỉ ban hôn cho bọn vương sao? Bọn vương cũng muốn nhìn xem hắn nói như thế nào.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Điều ước khác lần sau rồi hãy nói.”

”Tốt.” Nàng ước gì sát thân này nhanh lên một chút đi đi.

Tiêu Cửu Uyên dẫn Hắc Diệu rời đi, đợi đến bọn họ vừa đi, Vân Thiên Vũ hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm, khí lực trên người cũng bị mất, đặt mông ngồi vào trên đất.

Ngoài cửa Họa Mi vọt vào, thấy tiểu thư ngồi dưới đất, cho rằng Vân Thiên Vũ gặp chuyện, lập tức khóc: “Tiểu thư, ngươi không sao chứ, Ly thân vương gia có phải hay không đánh ngươi?”

Nàng nhìn thấy Ly thân vương gia mặt đen, quanh thân lệ khí.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu nhìn Họa Mi một cái, nhìn nàng nước mắt ràn rụa, có chút nhức đầu.

Cô nương này làm từ nước sao, động một chút là khóc.

”Ta không sao, hắn không có đánh ta.” Tuy nói trước Tiêu Cửu Uyên thiếu chút nữa bóp chết nàng, nhưng cuối cùng cũng không có giết nàng không phải sao? Huống chi mình quả thật lợi dụng Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Vũ rất thân nhiên, mình lợi dụng người ta, bị trừng phạt là phải.

So với Tiêu Cửu Uyên lòng dạ độc ác, những người này mới phải ghê tởm.

Tiêu Thiên Dịch, Vân Lôi, Liễu thị, Vân Thiên Tuyết, bọn họ người không thể so với Tiêu Cửu Uyên ghê tởm gấp trăm lần ngàn lần.

Vân Thiên Vũ tay nắm lại, những người này nàng một người cũng sẽ không bỏ qua.

Cho nên nàng phải nhanh một chút cường đại lên, danh phận Ly thân vương phi, chỉ có thể trong thời gian ngắn bảo vệ nàng, nhưng không bảo vệ được nàng cả đời, hết thảy còn phải theo dựa vào chính mình.

Bất quá trước mắt nàng tinh thần không tốt, hay là trước ngủ một giấc, để cho thân thể hoàn toàn nghỉ ngơi một chút.

”Đờ ta trở về phòng ngủ một hồi, ta hơi mệt chút.”

Vân Thiên Vũ ra lệnh cho Họa Mi, Họa Mi lập tức đáp, đỡ Vân Thiên Vũ trở về phòng nghỉ ngơi.

Nơi này Vân Thiên Vũ vào phòng đang lúc nghỉ ngơi đi, mà trong sân Vân Lôi, lúc này đang có người nổi lửa giận, tức giận mắng Vân Thiên Vũ.

”Tiện nhân này, thế nhưng dám can đảm chọc giận phụ thân đến hộc máu, ta nhất định phải giết nàng.”

Vân Thiên Tuyết cặp mắt tỏa ra hung quang, trên khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tuyệt trần hiện đầy sát khí, hung hăng vừa nói.

Trong phòng, Vân Lôi trải qua Lâm đại phu chẩn bệnh, đã tỉnh lại, trước chẳng qua là lửa giận công tâm, một ngụm máu khí đi lên, cho nên phun máu, cũng không có gì đáng ngại.

Lúc này Vân Lôi nghe được lời của Vân Thiên Tuyết, rất là vui mừng, mình sinh ra một nghiệt nữ như vậy, tốt xấu gì cũng còn có một bữ nhi thông minh xinh đẹp thiên phú cực cao lại hiếu thuận, điều này làm cho trong lòng Vân Lôi thoải mái hơn.

Hắn nhìn Vân Thiên Tuyết dặn dò nói: “Ngươi không được khinh cử vọng động, nếu là kinh động Ly thân vương gia, chỉ sợ cuối cùng thua thiệt là ngươi.”

Vân Lôi lời của vừa rơi xuống, Liễu thị vội vàng gạt đầu, nàng tự nhiên cũng sợ nữ nhi thua thiệt.

”Tuyết Nhi a, ngươi cẩn thận một chút, nữ nhân này cùng trước hoàn toàn khác nhau.”

Trước kia hèn yếu vô năng, nhất gan sợ phiền phức, hiện tại hoàn toàn đáng sợ khác với lúc trước, điều quan trọng nàng so với lúc trước thông minh gấp mấy lần, hết sức khó đối phó, ngày hôm qua hôm nay, bọn họ cùng nàng giao thủ tựa hồ cũng không có chiếm được điều tốt.

Liễu thị không nhịn được hoang mang mở miệng.

”Một người biến hóa thế nào sẽ lớn như vậy đây, các ngươi nói từ trước Vân Thiên Vũ là cớ nào vô dụng a, hiện tại thế nào liền trở nên lợi hại như vậy.”

Trong phòng ba người tất cả đều rơi vào trầm mặc, cuối cùng mọi người cho là người thay đổi, cũng không nên trở nên thái quá như vậy đi.

Vân Thiên Tuyết mặt kinh nghi mở miệng: “Người này không phải là giả đi, căn bản không phải đại tỷ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Ghen Tỵ Vân Thiên Vũ

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết nói xong khiến cho Vân Lôi cùng Liễu thị cũng có chút hoài nghi, bất quá Vân Lôi nghiêm túc suy nghĩ một chút sau nói: “Không phải là giả đi, nếu như là giả, vì sao nàng đối với chúng ta quen thuộc như vậy đây.”

”Bất kể là thật hay giả, chúng ta cũng không thể để cho nàng thuận lợi gả cho Tiêu Cửu Uyên, nếu như để cho nàng thuận lợi gả cho Tiêu Cửu Uyên, chỉ sợ nàng sẽ mượn tay Tiêu Cửu Uyên đi đối phó chúng ta, đến lúc đó chúng ta liền xui xẻo.”

Lời của Vân Thiên Tuyết khiến cho Vân Lôi đen mặt, đồng thời đem lời nói của Vân Thiên Tuyết tiếp thu vào.

Không sai, nếu như Vân Thiên Vũ thật gả cho Tiêu Cửu Uyên, nàng nhất định sẽ không giúp đỡ Vĩnh Ninh Hậu phủ, ngược lại nàng nhất định sẽ mượn tay Tiêu Cửu Uyên đối phó bọn họ, vậy bọn họ đến lúc đó chẳng phải là rất thảm sao?

”Ừ, Tuyết Nhi nói không sai, nữ nhân này không thể để cho nàng thuận lợi gả vào Ly thân vương phủ, nhất định phải diệt trừ nàng.”

Vân Lôi nói xong khiến cho Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết mẹ con hai người cao hứng đứng lên, hai người nhìn nhau, cuối cùng cùng nhau nhìn Vân Lôi, Liễu thị mở miệng hỏi.

”Hậu gia, ngươi định làm gì.”

”Phụ thân không bằng ta đi đối phó nàng.” Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra ánh sáng tàn nhẫn, trầm giọng nói.

Vân Lôi nhìn nàng, lo lắng nói: “Tuyết Nhi a, tiểu tiện nhân kia hiện tại rất lợi hại, ngươi ngàn vạn lần không được khinh thường.”

Vân Thiên Tuyết khẽ cười đứng lên, khuôn mặt tự tin.

”Chẳng lẽ ta sẽ so với nàng kém, lúc trước sở dĩ thua thiệt, chẳng qua là bởi vì ta khinh thường nàng thôi, nhưng sau này ta sẽ không, cho nên phụ thân không cần lo lắng, lần này ta tất nhiên để cho nàng chết không có chỗ chôn, dám can đảm ăn tật phong thổ của ta, ta tất nhiên muốn giết nàng thay thỏ nhỏ báo thù.”

Vân Lôi cùng Liễu thị nhìn nhau một cái, tất cả gật đầu một cái đồng ý, bởi vì Vân Thiên Tuyết quả thật hết sức thông minh.

Tiên Thiên linh mạch thân thể, trước mắt linh lực đã đạt tới cam linh đỉnh, rất nhanh sẽ phải đột phá cam linh tiến vào hoàng linh, giống như tuổi nàng vậy, có thiên phú cao như thế, hơn nữa nàng nhận thức Vân Lam Tông danh tiếng, học tập y thuật, nàng tương lai thành liền không thể coi thường.

Vĩnh Ninh Hậu phủ tương lai đã có thể trông cậy vào nữ nhi này, nàng làm sao có thể không đối phó được Vân Thiên Vũ tiểu tiện nhân đây.

Vân Lôi đối với Vân Thiên Tuyết rất có lòng tin, bất quá vẫn là lo lắng nàng chịu thua thiệt.

Bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng còn có một Tiêu Cửu Uyên đây, Tiêu Cửu Uyên không phải là nhân vật bình thường.

”Ngươi đối phó nàng về đối phó nàng, nhưng nhất định phải nhớ, ngàn vạn lần không được để cho Ly thân vương gia phát hiện là ngươi giết Vân Thiên Vũ, nếu không ngươi nhất định sẽ chọc phải phiền toái, chúng ta Vĩnh Ninh Hậu phủ cũng sẽ chọc phải phiền toái.”

Hai mắt Vân Thiên Tuyết lóe ra tinh quang, khuôn mặt như ánh mặt trời rực rỡ.

”Phụ thân yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận làm việc, ngươi hãy chờ tin tức tốt của ta đi.”

Nàng sau khi nói xong nghĩ đến Vân Lôi nói Tiêu Cửu Uyên, mày thanh tú hơi nhíu lên, mặt hoang mang không giải thích được nói.

”Tiêu Cửu Uyên đầu óc xảy ra vấn đề sao? Tại sao đồng ý để cho nữ nhân kia làm vương phi a, rõ ràng là cái xấu xí.”

Trong lời của Vân Thiên Tuyết tràn đầy ghen tỵ, nói thật ra nam nhân như Tiêu Cửu Uyên vậy, không có nữ nhân nào không muốn, đáng tiếc nàng không dám đem chủ ý động đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên.

Một thiên chi kiêu tử như vậy, nhân trung long phượng, ngay cả nàng cũng không dám nghĩ tới.

Vân Thiên Vũ lại thành Ly thân vương phi của hắn, điều này làm cho Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng phát cáu, quyết tâm kiên định hơn muốn giết Vân Thiên Vũ.

Gian phòng trên giường, Vân Lôi sắc mặt khó coi, trợn mắt nhìn Vân Thiên Tuyết một cái cảnh cáo nói: “Ngươi hồ ngôn loạn ngữ cái gì, lời này nếu như truyền đi, ngươi lập tức mất mạng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Cao Quý Ưu Nhã

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết tỉnh thần, vội vàng đi tới lôi kéo Vân Lôi xúc khởi khiếu tới: “Phụ thân, đây không phải là không có ai sao? Ta có ngu như vậy sao?”

Vân Lôi rốt cục nở nụ cười, Liễu thị cũng cười theo, một nhà ba người kia nhạc hoà thuận vui vẻ, không nói ra được vui vẻ.

Mà lúc này Vân Thiên Vũ đang phòng của mình ngủ, hoàn toàn không biết mình đã bị người nhớ đến.

Nàng ngủ một giấc, ngủ thẳng tới chạng vạng mới tỉnh lại.

Đợi đến nàng mở mắt, trong phòng Họa Mi lập tức đi tới cung kính bẩm báo nói: “Tiểu thư, Tuyên vương điện hạ cùng An Thân Vương thế tử đã tới.”

Vân Thiên Vũ nghĩ tới trước cùng Tiêu Thiên Dịch muốn năm mươi vạn lượng ngân phiếu chuyện, tâm tình lập tức khá hơn: “Không nghĩ tới hắn ngược lại thật mau.”

Lúc trước nàng trừ cùng Tiêu Thiên Dịch muốn năm mươi vạn lượng ngân phiếu, còn phải hai rương dược liệu, lúc này nàng thân thể không tốt, chính là lúc cần bồi bổ thân thể, còn có vết sẹo trên mặt nàng cùng trên người, cũng đều cần dùng đến dược liệu, chính là bởi vì như vậy, nàng mới có thể há miệng cùng Tiêu Thiên Dịch muốn hai rương dược liệu.

Bất quá bởi vì nàng muốn hai rương dược liệu cùng với hai rương châu báu cùng mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm, không có ai chú ý tới điểm này thôi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, từ trên giường đứng lên, Họa Mi vội vàng tới đây hầu hạ nàng mặc quần áo.

Một bộ y phục mất màu, có nhiều chỗ đều mặc hư, bị Họa Mi dùng châm vá, nếu là nhìn kỹ, vẫn có thể nhìn ra được.

“Tiểu thư, lần này tốt lắm, Tuyên vương đưa tới mười bảy khúc gấm hoa vân cẩm thượng hạng, tiểu thư vừa đúng cần để làm y phục.”

Vân Thiên Vũ gạt đầu một cái, không lắm để ý nói: “Quay về ngươi cũng may hai bộ y phục mới.”

Nếu nói là y phục của nàng kém, Họa Mi y phục kém hơn, chẳng những mất màu trắng bệch, phía trên đều có vài may chập vá.

Bất quá sau này hết thấy đều sẽ không giống nhau.

Vân Thiên Vũ nói lại làm cho Họa Mi cả kinh, nàng vội vàng lắc đầu: “Tiểu thư, không ổn, kia hoa vân cẩm chính là ngàn lượng bạc trắng một khúc, rất trân quý, nô tỳ không thể mặc.”

Vân Thiên Vũ trừng nàng một cái, không vui nói: “Đề cho ngươi mặc ngươi phải mặc, sau này đừng nói một ngàn lượng một hoa vân cẩm, chính là một vạn lượng một hoa vân cẩm, chỉ cần tiểu thư nhà ngươi cao hứng, ngươi cũng được mặc lên.”

Lời này khiến cho Họa Mi cao hứng rơi lệ, Vân Thiên Vũ sắc mặt nghiêm túc nhìn Họa Mi, dạy dỗ nàng.

“Sau này không nên hơi một tí chảy nước mắt, ta không thích thấy người chảy nước mắt, chúng ta muốn cường đại lên, mà không phải chảy nước mắt, chảy nước mắt là biểu hiện của người yếu.”

Họa Mi lập tức dùng sức gạt đầu: “Nô tỳ biết, tiểu thư yên tâm đi, sau này nô tỳ sẽ không chảy nước mắt nữa.”

Hiện tại nàng cảm thấy mình tiểu thư rất lợi hại, tiểu thư lợi hại, nàng cũng lợi hại hơn.

Họa Mi ngẩng đầu ưỡn ngực, bày tỏ sau này mình sẽ không dễ dàng rơi lệ.

Vân Thiên Vũ cuối cùng hài lòng gạt đầu, chủ tớ hai người một đường ra khỏi gian phòng hướng phòng khách đi tới.

Trong phòng khách, trừ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần bên ngoài, còn có đám người Vân Lôi, Liễu thị Vân Thiên Tuyết.

Mấy người đang khách sáo nói cười, nghe được ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, mọi người cùng nhau quay đầu nhìn sang, liền thấy Vân Thiên Vũ một thân áo quần vải thô Vân Thiên Vũ từ ngoài phòng đi tới.

Ánh sáng yếu ớt, trên mặt cô gái che một khối lụa trắng, không thấy được những vết sẹo dữ tợn trên mặt, duy nhất lộ ra một đôi mắt vừa đen vừa sáng, trong tròng lạnh lùng thật giống như nước suối trong núi trong veo, để cho người chạm mặt liền có thể cảm nhận được một cỗ hơi thở thẩm lạnh.

Mà nàng bước chân ưu nhã thong dong, một đường không nhanh không chậm từ bên ngoài đi tới, một thân khí độ kia, nhưng lại không thể so với công chúa của hoàng thất kém nửa phần, làm cho người ta cũng nhìn ngây người.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết nhìn Vân Thiên Vũ như vậy, trong lòng ngọn lửa ghen tỵ kia bùng bùng bốc lên, nàng theo bản năng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Không Biết Liêm Sĩ

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Thiên Dịch không chớp mắt nhìn Vân Thiên Vũ, điều này làm cho Vân Thiên Tuyết mỗi hận trong lòng ý này sinh.

Cái tiện nữ nhân này, cũng đã biến thành xấu xí, còn không quên quyến rũ nam nhân.

Đầu tiên là Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên không giải thích được đồng ý lấy nàng làm vương phi, hơn nữa An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần đối với nàng hết sức tốt, hiện tại đã từng mọi cách ghét bỏ nàng ta Tiêu Thiên Dịch đối với nàng ta đều có chút bất đồng.

Vân Thiên Tuyết hàm răng không nhin được cắn chặt, bất quá rất nhanh trên mặt nàng thần sắc khôi phục như thường, vội vàng đứng dậy một đường nghênh đón.

”Tỷ tỷ, người đã đến rồi, Tuyên vương cùng phụ mẫu đều ở đây chờ người đây.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, khóe miệng hơi câu một cái, thật một đóa Bạch Liên hoa to đối trá.

”Nhị muội muội thật là có tâm.”

Trong lời nói không khỏi châm chọc, vừa nói một đường đi vào phòng khách, nhìn một vòng chỉ tìm được một chỗ ngồi trống, ở bên cạnh Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, vị trí này rõ ràng là vị trí của Vân Thiên Tuyết, vốn là phòng khách không có những cái ghế này, đây là Vân Lôi kêu người ta đem tăng thêm tiến vào.

Vân Thiên Vũ đi tới chỗ ngồi Vân Thiên Tuyết lúc trước ngồi xuống.

Vân Thiên Tuyết mặt nhất thời tối, ngón tay theo bản năng nắm thành quyền, thậm chí không nhin được suy đoán, nữ nhân này không phải có ý giả bộ cao như vậy ngạo, mục đích chính là vì hấp dẫn lực chú ý của vương gia.

Không nghĩ tới nàng chết một lần, lại vẫn tặc tâm không chết.

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận, càng thêm kiên định suy nghĩ trong lòng mình, nhất định phải giết nữ nhân này, còn phải nhanh một chút giết nàng, bởi vì chỉ có giết nàng, vương gia mới sẽ thuộc về một mình nàng.

”Đại tỷ, người sẽ không còn giận ta đi?”

Vân Thiên Tuyết thanh âm muốn khóc vang lên, tùy theo không đợi Vân Thiên Vũ nói chuyện, lại giành nói trước.

”Thiên Dịch ca ca đưa năm mươi vạn lượng ngân phiếu cùng đồ đã tới, phụ mẫu lại đưa đồ cưới tới, cho nên tỷ tỷ người ngàn vạn lần không cần giận ta nữa được không? Tiền tài là vật ngoại thân, tình nghĩa tỷ muội mới là quan trọng nhất.”

Vân Thiên Tuyết nói xong, Tiêu Thiên Dịch sắc mặt lập tức khó coi, bởi vì hắn nhớ lại công phu sư tử ngoạn của Vân Thiên Vũ, nữ nhân này mặc dù cùng lúc trước không giống nhau, nhưng lại trở nên tục không chịu được, tham tiền lại không có đức, đáng về này của Tuyết Nhi, thiện lương lại khắp nơi vì nàng suy nghĩ, nữ nhân như vậy mới xứng làm Tuyên vương phi của hắn.

Thôi thôi, buông tha chút tiền tài thôi, đợi đến chuyện này đã qua, hẳn liền cưới Tuyết Nhi vào Tuyên vương phủ.

Hắn buông tha chút tiền tài lại cưới được một nữ tử dịu dàng thiện lương, lại có năng lực, này là phúc khí của hắn.

Tiêu Thiên Dịch suy nghĩ, con người dịu dàng nhìn Vân Thiên Tuyết một cái, sau đó quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ.

“Vân đại tiểu thư, đồ đã đưa tới, ta cũng để cho Hậu gia chuẩn bị đưa cho người đồ cưới, từ đó về sau hai chúng ta lộ quy lộ kiều quy kiều, không còn có nửa điểm liên quan.”

Vân Thiên Vũ vỗ nhẹ tay, tán đồng gật đầu: “Vương gia nói thật là đúng, sau này hai chúng ta nửa điểm cũng không liên quan.”

“Trong lòng người cũng đừng oán hận Tuyết Nhi, chuyện ngày hôm qua là ta làm, bốn vương có lỗi với người, bất quá bây giờ bốn vương đã bồi thường cho người, hai chúng ta người không thiếu nợ nhau. Về phần Tuyết Nhi, nàng đối với người vẫn rất áy náy, tóm lại bốn vương nói, muốn bốn vương thật tốt đối đãi người, còn nói nàng cam nguyện vào cửa làm trắc phi, cho nên người trách làm nặng.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua một tia châm chọc rét lạnh, quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, khoa trương nói.

“A, thì ra là nhị muội muội nhưng lại là cô gái đạo đức tốt như thế, tỷ tỷ kính nể không thôi, xem ra tỷ tỷ thật là nhìn lầm nhị muội rồi, cho tới nay ta còn tưởng nhị muội là tiện nhân không biết liêm sỉ, ngay cả nam nhân cũng giành đây.”

Vân Thiên Vũ nói xong, Vân Thiên Tuyết liền mặt khó chịu rơi lệ: “Tỷ tỷ, người...”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Lạnh Lùng Cảnh Cáo

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết bên cạnh Tiêu Thiên Dịch lập tức cau mày, bất mãn nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: “Vân Thiên Vũ, người xem một chút người bây giờ thành hình dáng ra sao, chanh chua, phách lối, người như vậy xứng vào Ly thân vương phủ làm vương phi sao?”

Tiêu Thiên Dịch nói cho hết lời, bên trong phòng khách vẫn ngồi như vậy không có ai lên tiếng An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần nói chuyện.

“Tuyên Vương điện hạ lời nói này có phải hơi quá đáng, nàng không xứng vào Ly thân vương phủ cũng do cửu hoàng thúc ta định đoạt, cũng không phải người định đoạt, có lẽ cửu hoàng thúc liền thích tính tình hung hăng càn quấy như vậy, mà không thích chút nào đối trá trong ngoài không đồng nhất.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Vân Thiên Vũ không nhanh không chậm đón miệng: “Ta nghĩ thiên hạ này tất cả mọi người đều là người mù đây, thì ra vẫn còn có một hiểu người như vậy, Tiêu Dạ Thần chúng ta thật nên uống một chén, ăn mừng một cái.”

“Vậy người nhớ ngày khác nhất định phải mời ta uống một chén.”

“Hảo.” Vân Thiên Vũ dứt khoát đáp ứng.

Bên trong phòng khách tất cả mọi người đều tối mặt, bọn họ ở chỗ này tức chết, hai người bọn họ vậy mà không coi ai ra gì ăn mừng, thật coi bọn hắn là người chết sao?

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối đen, đồng mâu tràn đầy lạnh lẽo quang mang, hung hăng nhìn chăm chăm Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần không cam lòng yếu thế cũng nhìn chăm chăm hắn.

Hai người liền ở trong phòng khách nhỏ nhỏ này, dùng ánh mắt mãnh liệt chém giết.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi thật đúng là sợ hai người đánh nhau, phải biết một là con trai của hoàng thượng, một là cháu của hoàng thượng, hẳn một người cũng trừu chọc không nổi a.

Cho nên Vân Lôi vội vàng nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tuyên vương điện hạ cùng với ta lúc trước đặt mua đồ cưới cho người, hiện tại tất cả đều ở bên trong hiên tử trúc, cái chỗ này quá nhỏ, đồ không có cách nào để, hơn nữa người trước mắt đã thành Ly thân vương phi tương lai, cái chỗ này cũng không thể nào ở, người vẫn là ở hiên tử trúc đi.”

Từ Trúc hiên là viện chỗ trồng rất nhiều tử trúc, hết sức thanh nhã, đây là chỗ mẫu thân Vân Thiên Vũ ở lúc trước.

Sau mẹ nàng chết, Từ Trúc hiên liền bị thu về, nàng bị đuổi tới cái tiểu viện này, không nghĩ tới bây giờ lại có thể trở về.

Vân Thiên Vũ tuyệt không khách khí đáp ứng.

”Được.”

Có địa phương tốt không cần, nàng lại không ngốc.

Vân Lôi lại nói tiếp: “Từ Trúc hiền địa phương khá nhiều, cần không ít người xử lý, bên cạnh người không có người hầu hạ, cho nên ta an bài một số người đi vào, mặc khác còn đặc biệt an bài cho người một mama, chỉ dạy người quy củ, dù sao người phải gả vào Ly thân vương phủ.”

Vân Thiên Vũ thiếu mi, trong mắt tràn đầy lãnh lẽo.

Trước kia nàng phải gả vào Tuyên vương phủ, thế nào không thấy hán an bài mama gì cho nàng a, hiện tại nghĩ đến an bài mama cho nàng, rõ ràng là không có ý tốt.

Vân Thiên Vũ vừa cười lạnh vừa mở miệng cười: “Phụ thân an bài tất nhiên tốt, bất quá nếu là có điều nô dám can đảm phạm thượng, chớ có trách ta cắt đứt tay chân của nàng, đem nàng ném ra cho chó ăn.”

”Người...” Vân Lôi hoàn toàn đen mặt, giận đến một chữ không nói ra.

Trong phòng khách, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trên mặt một tầng sương lạnh, cảm thấy nữ nhân này chẳng những tham tiền, hung hăng can quấy, còn không hiểu thuận, không tôn trọng trưởng bối, nói thật ra nữ nhân này hiện tại so với lúc trước càng đáng ghét hơn.

Tiêu Thiên Dịch không nhịn được đứng lên, không muốn cùng nữ nhân như vậy tốn thời gian, hôm nay hán đưa đồ tới đây, sau này cùng nữ nhân này không còn có nửa điểm quan hệ.

”Vân Thiên Vũ, người thật là làm cho Bản vương thất vọng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Đồ Cưới Phong Phú

Editor: Huynhnhu142

Lời của Tiêu Thiên Dịch khiến cho Vân Thiên Tuyết trong lòng cao hứng một chút.

Nữ nhân này muốn quyến rũ vương gia, đáng tiếc vương gia không thích bộ dạng này của nàng ta, ha ha, đáng đời.

Vân Thiên Vũ nhún vai, không khách khí nói: “Vương gia, người có hay không thất vọng cùng ta không có nửa điểm quan hệ, trước người cũng đã nói, giữa chúng ta nửa không nửa điểm quan hệ, ta không có điếc, toàn bộ nghe được, bây giờ còn nhớ đây, chẳng lẽ vương gia lớn tuổi, trí nhớ không tốt, nhanh như vậy liền quên.”

Lần này đến phiên Tiêu Thiên Dịch đen mặt, ngực hán trên dưới phập phồng, hô hấp dồn dập, một đôi con ngươi bắn ra hàn khí khiếp người.

Thẳng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, nếu không phải nữ nhân này trước mắt trên đầu mang danh tiếng Ly thân vương phi, hán đã sớm một chương đập chết nàng.

Nhưng chính là bởi vì trên đầu nàng mang danh tiếng Ly thân vương phi, cho nên hán không có biện pháp động nàng.

Cuối cùng chỉ có thể bực mình không dứt hung hăng trợn mắt nhìn Vân Thiên Vũ một cái, lạnh lẽo mở miệng: “Cáo từ.”

”Không tiễn.”

Vân Thiên Vũ không khách khí trực tiếp nói, Tiêu Thiên Dịch rốt cục xoay người bước nhanh rời đi, sau lưng Vân Thiên Tuyết lập tức đi theo Tiêu Thiên Dịch đi ra ngoài: “Thiên Dịch ca ca, người không nên tức giận, người bị chọc tức thân thể ta sẽ đau lòng.”

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi trợn mắt một cái xem thường, quay đầu nhìn về Vân Lôi cùng Liễu thị một bên trong phòng khách.

Vân Lôi cùng Liễu thị hai người đã lĩnh giáo qua bản lĩnh của nữ nhân này, lúc này vừa nhìn thấy nàng nhìn sang, sớm vội vàng đứng dậy tính toán rời đi.

Bất quá hai người chưa quên còn có một An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, Vân Lôi hướng Tiêu Dạ Thần chào hỏi.

”An Thân Vương thế tử, ta còn có việc, gấp đi trước.”

”Đi đi đi đi, ta quay lại giúp Vân đại tiểu thư kiểm lại một chút đồ cưới, xác nhận không có hàng giả thấp kém sau, ta liền đi.”

Vân Lôi dưới chân một xu thế, thiếu chút nữa té ngã tới đất đi lên, trong lòng chỉ muốn chửi thề.

Bất quá may mắn mình không có dùng hàng giả, bằng không phía sau còn phải có phiền toái.

Vân Lôi cùng Liễu thị mang người rời đi, trong hồng khách chỉ còn lại ba người Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần còn có Họa Mi.

Tiêu Dạ Thần nghĩ đến dáng vẻ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng với Vân Lôi bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến muốn học máu, không khỏi sáng khoái cười lên, hẳn cho tới bây giờ chưa có xem qua một người có thể sử dụng lời nói liền đem người khác giận đến gần chết.

”Vân Thiên Vũ, ngươi bây giờ thật lợi hại.”

Vân Thiên Vũ lơ đãng lắc đầu: “Thật ra thì không phải là ta lợi hại, mà là bởi vì bọn hắn có chỗ cổ kị thôi, bởi vì ta trên người mang thân phận Ly thân vương phi, nếu ta chỉ là một tiểu thư Hậu phủ, chỉ sợ bọn họ sớm liền thu thập ta.”

Đây cũng là nguyên nhân nàng trước kiên trì ôm lấy bắp đùi Tiêu Cửu Uyên.

Bởi vì ôm lấy bắp đùi Tiêu Cửu Uyên, nàng chỉ cần bị Tiêu Cửu Uyên một người bắt nạt là được. Nhưng nếu nàng không ôm bắp đùi Tiêu Cửu Uyên, sẽ phải bị mọi người bắt nạt.

Người có lời, vừa nghĩ đã biết.

Tiêu Dạ Thần cũng nghĩ đến cái này, không khỏi nhẹ cười lên: “Ha ha, này hoàn toàn nói rõ thông minh của ngươi, từ vừa mới bắt đầu liền có thể thông minh ngắm nhìn đến đường phía sau, Vân Thiên Vũ, ngươi thật sự là thật lợi hại, ta Tiêu Dạ Thần bội phục ngươi, sau này ngươi liền là bằng hữu ta.”

”Không dám, đúng rồi, ngươi không phải nói giúp ta kiểm lại đồ cưới sao? Đi thôi.”

Vân Thiên Vũ đứng dậy đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần đứng dậy đi theo nàng một đường ra bên ngoài, hai người vừa đi vừa nói chuyện.

”Thật ra thì ta đã sớm phái hai người thủ hạ đi qua giúp ngươi kiểm lại ít đồ, ngươi không nên gấp gáp.”

Tiêu Dạ Thần vừa mới nói xong, tiểu ngoài cửa viện có người đi vào, chính là thủ hạ của Tiêu Dạ Thần, hai người đi thẳng đến trước mặt Tiêu Dạ Thần, cung kính bẩm báo nói: “Bẩm chủ tử, thuộc hạ phụng mệnh đi kiểm lại đồ cưới, đây là danh sách, phía trên vật sở hữu thuộc hạ cũng đối chiếu, tất cả đều là chính phẩm, không có phẩm thấp kém.”

Một gã thủ hạ giao danh sách trên tay cho Tiêu Dạ Thần, Tiêu Dạ Thần nhìn một chút đưa tới tay Vân Thiên Vũ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Linh Mạch Thân Thể

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ cẩn thận nhìn một chút, không khỏi nhẹ cười lên, bởi vì đây là một khoản đồ cưới rất phong phú, trong đó trừ một chút tám sáu đồ dùng bên ngoài, có không ít đồ trang sức, cũng không có thiếu bảo thạch cùng đồ cổ tranh chữ, cùng với mười cửa hàng, trong đó có năm cửa hàng đang ở khu vực phồn hoa nhất.

Những thứ đồ này nếu như lấy ra đi bán của cải lấy tiền mặt, chỉ có thể bán của cải lấy tiền mặt ra một một khoản tiền lớn tài tới.

Trước một khắc nàng còn là kẻ hai bàn tay trắng đáng thương, vì ăn mặc rầu rĩ, sau một khắc nàng liền biến thành phú bà, đây hết thấy cũng là bởi vì quan hệ với Tiêu Cửu Uyên.

Cho nên nàng coi như là thiếu Tiêu Cửu Uyên nhân tình, kế tiếp nàng nhất định phải cố gắng trợ giúp Tiêu Cửu Uyên tra rõ người sau lưng giết vị hôn thê của hắn.

Vân Thiên Vũ vừa muốn hỏi Tiêu Dạ Thần bên cạnh.

”Tiêu Dạ Thần, ngươi nói chúng ta thật là bằng hữu sao?”

”Đúng.” Nếu nói lúc trước Tiêu Dạ Thần là đồng tình với Vân Thiên Vũ còn đối với nàng đưa tay ra trợ giúp, nhưng bây giờ hẳn cho rằng Vân Thiên Vũ

đủ để làm bằng hữu của hắn.

”Giúp ta một chuyện có được hay không?”

”Người nói.” Tiêu Dạ Thần nhìn Vân Thiên Vũ, đôi mắt hoa đào tràn đầy nghiêm túc, hoàn toàn không còn nửa bình thường hài hước.

Vân Thiên Vũ giờ giờ lên danh sách đồ cưới trong tay nói: “Trừ một phần ngân phiếu bên ngoài, giúp ta đem những thứ khác bán của cái lấy tiền mặt.”

Tiêu Dạ Thần giật mình sững sốt một chút, hắn không nghĩ tới Vân Thiên Vũ vậy mà muốn đem đồ cưới bán của cái lấy tiền mặt.

”Người sau này gả vào Ly thân vương phủ cũng là cần đồ cưới a.”

Giờ khắc này Tiêu Dạ Thần quên Tiêu Cửu Uyên phải không cưới Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Dạ Thần nói, mặt sáng rực tả nghề liếc nhìn Tiêu Dạ Thần nói.

”Người quên cửu hoàng thúc người có nhiều chán ghét ta, ta làm sao sẽ gả vào Ly thân vương phủ.”

Tiêu Dạ Thần sững sốt một chút, lại nói: “Mặc dù không lấy chồng vào Ly thân vương phủ, cũng sẽ gả vào phủ đệ khác, đến lúc đó người còn phải đặt mua nữa, không phải là phiền toái sao?”

”Lập gia đình ta không vội, trước mắt ta cần chính là tiền, hơn nữa cần rất nhiều.” Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Người nói nếu như Vân Lôi cùng Liễu thị biết ta đem tất cả đồ cưới đều bán của cái lấy tiền mặt sẽ như thế nào.”

Tiêu Dạ Thần giật mình sững sốt một chút, chợt hiểu dụng ý của Vân Thiên Vũ, nòng bán của cái lấy tiền mặt, thứ nhất có thể tùy thân mang theo, thứ hai có thể chọc tức đến đám người Vân Lôi cùng Liễu thị, Vân Lôi cùng Liễu thị nếu như biết Vân Thiên Vũ đem tất cả đồ cưới bọn họ chuẩn bị đều bán của cái lấy tiền mặt, chỉ sợ bị chọc giận đến chết, bởi vì những tên kia khẳng định ở sau lưng tính toán như thế nào đem những thứ đồ này vớt vác lại, kết quả lại bị Vân Thiên Vũ trực tiếp bán của cái lấy tiền mặt.

Tiêu Dạ Thần nở nụ cười: “Hảo, ta cho người làm, cả đêm làm.”

Tiêu Dạ Thần cả đêm giúp Vân Thiên Vũ đem đồ cưới mang đi ra ngoài bán của cái lấy tiền mặt.

Đêm khuya, Tử Trúc hiện bên trong một mảnh an tĩnh, trong phòng Vân Thiên Vũ đang nhắm mắt dưỡng thần sửa sang lại tin tức trong đầu.

Mình trước mắt vị trí chính là Tinh La đại lục, Tinh La đại lục người lấy võ vi tôn, cường giả thiên hạ, người bình thường luyện võ, nhưng lại có một nhóm người có linh mạch thân thể, nhưng tu luyện linh lực, có linh mạch người thành tựu phi phàm, chẳng những được người tôn trọng, mình cũng hết sức lợi hại.

Người có linh mạch thân thể chỉ cần thức tỉnh linh mạch chính mình, là được tu luyện linh lực.

Linh lực tổng cộng phân bảy cấp bậc, bảy thứ màu sắc, đỏ cam vàng lục lam chàm tím.

Giữa mỗi một tầng linh lực, lại phân thấp trung đẳng cấp cao.

Bất quá loại linh mạch thân thể này, lại chia làm Tiên Thiên cùng Hậu Thiên, Tiên Thiên linh mạch thân thể, chính là trời sanh linh thể, chẳng những tu luyện linh lực nhẹ nhàng, hơn nữa tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng (không có giới hạn), còn có một loại là Hậu Thiên linh mạch thân thể, đây là thời điểm mẫu thân mang thai, uống lượng lớn dược liệu một chút tu luyện kinh mạch, đưa đến trong cơ thể trẻ nhỏ trở thành Hậu Thiên linh mạch thân thể.

Đội đến trẻ nhỏ sau khi sinh ra, lấy dược liệu trân quý ăn cần săn sóc linh mạch, từ từ loại linh mạch này cũng cùng một dạng với Tiên Thiên linh mạch nhưng tu luyện linh lực.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tẩy Tủy Đan

Editor: Huynhnhu142

Chẳng qua là Hậu Thiên linh mạch thân thể có tính giới hạn, tu luyện tương đối phiền toái, hơn nữa tu luyện đến một giai đoạn liền không có biện pháp tiếp tục đột phá, chỉ có thể dừng lại ở một giai đoạn.

Trong phòng Vân Thiên Vũ xoay mình mở mắt, trong mắt từng trận lãnh ý.

Nghe nói Vĩnh Ninh Hậu phủ đại công tử Vân Mặc Hàn cùng Vân Thiên Tuyết chính là Tiên Thiên linh mạch thân thể.

Cũng bởi vì như thế, ban đầu Liễu thị mới có thể thuận lợi gả vào Vĩnh Ninh Hậu phủ cho Vân Lôi khi bình thê, đợi đến mẫu thân của nàng vừa mất đi, liền được nâng lên Hậu phủ phu nhân.

Trong mắt Vân Thiên Vũ một mảnh lạnh lẽo hơi thờ, khóe môi tràn đầy cười lạnh.

Khó trách Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết cuồng vọng như thế, thì ra là có chỗ dựa lớn như vậy, về phần Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết tình chàng ý thiếp, cũng không phải là không có nguyên nhân.

Tiêu Thiên Dịch cưới Vân Thiên Tuyết vì trời sanh có linh mạch thân thể, lúc này nữ tử đã đến cam linh đỉnh, tự nhiên so chính mình một phế vật mạnh hơn.

Không sai, Vân Thiên Vũ từ trong đầu lấy được tin tức biết, mình không thể tu luyện linh lực, nàng không có linh mạch thân thể, cũng không thích luyện võ, cho nên bị mẹ con Vân Thiên Tuyết hai người mắng thành phế vật.

Nghĩ đến mình lúc này vị trí thế giới cường giả vi tôn, nếu như mình có linh mạch thân thể, có thể tu luyện ra linh lực cường đại, lại cần sợ người nào, lại cần nghĩ tìm ai làm chỗ dựa đây.

Vân Thiên Vũ đang không cam lòng, trong cơ thể lúc trước vẫn không nói gì Phượng Hoàng đại nhân đột nhiên mở miệng: “Chủ nhân, ta cảm giác kinh mạch của ngươi giống như có cái gì không đúng?”

Phượng Hoàng đại nhân nói khiến cho Vân Thiên Vũ sững sốt, nàng kinh mạch thế nào?

Nàng thuận tay phủ tay lên mạch của chính mình, nghiêm túc thay mình chẩn mạch, một chẩn này, Vân Thiên Vũ sắc mặt trong nháy mắt khó coi.

Bởi vì nàng phát hiện mình trúng độc, nàng sợ dĩ trúng độc, căn bản cũng không phải là thuốc độc chết người gì, mà là một loại độc tắc nghẽn kinh mạch người.

Vân Thiên Vũ thu tay, sắc mặt khó coi cực kỳ, người nào hảo hảo cho nàng hạ loại độc tắc nghẽn kinh mạch này a.

Nàng hơi suy nghĩ một chút, trong lòng đột nhiên dâng lên mừng như điên, sợ dĩ người hạ độc nàng độc tắc nghẽn kinh mạch, rất có thể nàng là Tiên Thiên linh mạch thân thể, cho nên hấn sợ linh mạch thân thể nàng hiện ra, sẽ được gia tộc coi trọng, cho nên mới phải hạ độc tắc nghẽn linh mạch thân thể của nàng.

Lúc này Vân Thiên Vũ không kịp suy nghĩ là ai hạ loại độc chất này cho nàng, trước mắt nàng cần giải độc, lập tức giải loại độc khó hiểu này.

Điểm này độc căn bản không làm khó được nàng, lúc này trong sân nàng thu được liệu liên có thể luyện chế ra thuốc giải loại độc chất này.

Vân Thiên Vũ rón rén đi ra ngoài, Họa Mi đã ngủ thiếp đi, nàng lặng lẽ đi ra ngoài, đến địa phương đi luyện chế được liệu.

Hơn một canh giờ sau, thuốc giải độc thuận lợi luyện chế ra tới, nàng vội vàng ăn vào.

Độc mặc dù giải hết, nhưng bởi vì nguyên nhân uống thuốc độc lâu dài, kinh mạch nàng vẫn như cũ không thông suốt, điều này làm cho nàng không cách nào tra rõ mình đến tột cùng có phải hay không linh mạch thân thể.

Nếu như dùng thuốc dọn dẹp tạp chất trong cơ thể như lời nói, sẽ rất chậm rất chậm.

Hiện tại phương pháp nhanh nhất tốt nhất, phải có một viên Tẩy Tủy Đan, một viên thuốc có thể tẩy trừ tất cả tạp chất trong cơ thể.

Chẳng qua là nàng đi đâu mà tìm loại Tẩy Tủy Đan này đây.

Đan dược vốn là trân quý, huống chi là Tẩy Tủy Đan, Tẩy Tủy Đan rất nhiều người cũng muốn có được.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, bên trong thân thể Phượng Hoàng đại nhân đột nhiên hưng phấn mở miệng: “Chủ nhân, trong Phượng Linh Giới có rất nhiều đan dược, nếu như ngươi mở ra Phượng Linh Giới, bên trong nhất định có Tẩy Tủy Đan.”

Phượng Hoàng đại nhân nói khiến cho Vân Thiên Vũ đối với Phượng Linh Giới nổi lên cảm giác hứng thú: “Ngươi nói trong Phượng Linh Giới có rất nhiều đan dược, thật hay giả?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Bán Đồ Cưới Đổi Lấy Tiền Mặt

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ đã biết chỗ tốt của đan dược tuyệt diệu, có thể so với đan dược nàng luyện chế hiệu quả trị liệu phải nhanh hơn nhiều lắm.

Hiện tại Phụng Hoàng đại nhân lại nói trong Phụng Linh Giới có rất nhiều đan dược, đây không phải là bảo bối từ trên trời rơi xuống sao?

“Chẳng những có đan dược, còn có Đan Đình cùng Đan Phụng Thượng Cổ, chủ nhân nếu như thuận lợi mở ra Phụng Linh Giới, cuối cùng nói không chừng sẽ trở thành một luyện đan sư nga.”

Một con Phụng Hoàng nào đó bắt đầu lừa dối chủ nhân, bởi vì chủ nhân có thể không thể trở thành luyện đan sư, nó cũng không biết, người bình thường thật không phải dễ dàng như vậy trở thành luyện đan sư, bất quá vì ra ngoài, nàng chỉ có thể dùng sức lừa dối chủ tử.

Bất quá nó ngược lại thành công, Vân Thiên Vũ mắt sáng rực lên, nhìn chăm chăm Phụng Linh Giới trên tay.

Đan dược, Đan Đình, Đan Phụng Thượng Cổ, luyện đan sư.

Nếu như lại thêm một Tiên Thiên linh mạch thân thể, cuối cùng nàng nhất định sẽ trở thành một cường giả, còn cần sợ người nào.

Vân Thiên Vũ ý niệm rơi, đột nhiên cùng Phụng Hoàng đại nhân trong cơ thể nói: “Người tốt nhất không có gạt ta, nếu không chờ người ra ngoài ta nhất định sẽ cùng người tính sổ.”

Phụng Hoàng đại nhân sững sốt một chút, lập tức khổ mặt, có cần hay không thông minh như vậy a, có một chủ tử thông minh thật không phải chuyện tốt.

Nó vừa nghĩ vừa nói: “Ta không có lừa gạt chủ nhân, Phụng Linh Giới thật sự có những thứ đồ này.”

Về phần có thể hay không bắt được liền dựa vào chủ nhân, tóm lại trước mắt nó phải trước ra ngoài hãy nói.

Phụng Hoàng đại nhân suy nghĩ nhỏ giọng hỏi: “Chủ nhân, người tính toán ra tay cứu người sao?”

Vân Thiên Vũ thiếu mi: “Nếu trong Phụng Linh Giới có cái ta nghĩ muốn có, cứu người làm sao không?”

Bất quá nghĩ đến một ngàn trị giá phân, nàng không khỏi lại có chút nhức đầu, bởi vì không phải cứu một hai người a, nàng phải đi đâu cứu nhiều người như vậy đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ một lát, quyết định không nghĩ, một lát hãy nói, trước mắt trước nuôi thân thể tốt lên mới là khẩn yếu nhất.

Sáng ngày thứ hai, cả Vĩnh Ninh Hậu phủ người cũng biết, đêm qua đại tiểu thư để cho An Thân Vương phủ thể tử Tiêu Dạ Thần, đem đồ cưới lúc trước Hậu gia vì nàng chuẩn bị, tất cả đều đem ra ngoài bán của cải lấy tiền mặt.

Trong lúc nhất thời cả phủ nghị luận ầm ỉ.

Mọi người trong lòng biết rõ ràng một chuyện, đồ cưới Hậu gia cũng không phải là chuẩn bị cho Đại tiểu thư, nhưng thật ra là chuẩn bị cho nhị tiểu thư, không nghĩ tới bây giờ lại bị đại tiểu thư cho bán của cải lấy tiền mặt.

Lần này, mọi người vội vàng đi làm chuyện, ngàn vạn lần không nên đụng vào vết thương chủ tử, đến lúc đó chết nhưng chính là bọn họ.

Này một buổi sáng cả Vĩnh Ninh Hậu phủ hết sức an tĩnh, chẳng qua là Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi lần nữa cho mời đại phu, nghe nói Hậu gia lại học máu.

Trừ Vân Lôi cùng Liễu thị bị chọc tức, Vân Thiên Tuyết cũng bị chọc tức.

Đồ cưới kia là cha mẹ chuẩn bị cho nàng, bây giờ lại bị nữ nhân kia đem ra ngoài bán của cải lấy tiền mặt, nàng sau này gả vào Tuyên vương phủ làm sao bây giờ? Chẳng lẽ tay không vào Tuyên vương phủ sao?

Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng tức giận, ở trong phòng đập bẻ vài món đồ.

Sau khi đập đồ, tâm tình của nàng đều không thể tỉnh táo lại, Vân Thiên Vũ, nàng không thể dễ dàng tha thứ cho nàng ta nữa, nữ nhân này chính là tai họa, giữ lại nàng ta, phía sau không chừng còn sẽ xảy ra chuyện.

Phụ thân trước đúng là đồng ý nàng ngầm hạ dọn dẹp Vân Thiên Vũ, nàng chỉ cần làm không có sơ hở là được, coi như Tiêu Cửu Uyên tra, cũng tra cũng không được gì.

Thân là đệ tử Vân Lam Tông, muốn động tay chân, thế nhưng chuyện dễ dàng.

Con người Vân Thiên Tuyết tràn đầy sát khí, âm độc nở nụ cười lạnh, ngoắc tay bảo đại nha hoàn Hải Đường tới đây, cẩn thận dọn dò Hải Đường đòi

câu, lại đưa một bọc đồ cho Hải Đường, ý bảo nàng lập tức phải đi làm.

Nàng trước làm cho Vân Thiên Vũ nữ nhân kia đàn độn hầy nói, cũng muốn nhìn một chút Tiêu Cửu Uyên còn có thể hay không muốn một kẻ ngu làm vị hôn thê.

Chờ Tiêu Cửu Uyên hủy hôn, nàng sẽ đem nữ nhân kia tình tảo lại, sau đó từ từ hành hạ nàng, nhất định phải để cho nàng sống không bằng chết.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Giận Đánh Điều Nô

Editor: Huynhnhu142

Bên trong Từ Trúc hiên, Vân Thiên Vũ cảm giác ngủ thẳng tới tự nhiên tỉnh, mở mắt thấy trên đỉnh đầu màu lam nước biển văn sa trường, ở tia nắng ban mai gió nhẹ đung đưa.

Trong phòng trang trí mặc dù không tính là xa hoa, nhưng cũng rất thanh nhã, cùng so với chỗ ở lúc trước của nàng, thật có thể nói là một ngày một chỗ.

Cái chỗ này nàng thật thích, cũng không quá mức xa hoa, cũng không quá đơn sơ.

Không tệ.

Bên ngoài gian phòng, Họa Mi đi vào, liếc nhìn Vân Thiên Vũ tỉnh, lập tức vui mừng đi tới.

“Tiểu thư, người đã tỉnh, đêm qua ngủ tạm được không?”

Vân Thiên Vũ gạt đầu một cái, lật người ngồi dậy, Họa Mi tiến lên hầu hạ nàng, vừa hầu hạ nàng mặc quần áo, vừa đem tình huống buổi sáng trong phủ nói ra.

“Sáng sớm hôm nay, tất cả mọi người đang nghị luận chuyện tiểu thư bán của cải đồ cưới lấy tiền mặt, nghe nói Hậu gia sáng nay lại bị tức giận đến học mầu, kêu đại phu, Nhị tiểu thư tự ở trong sân đập không ít đồ.”

Nói đến đây mà, Họa Mi nở nụ cười, chỉ cảm thấy giải hận không ít, qua nhiều năm như vậy các nàng cũng không trải qua một ngày của người, hiện tại cuối cùng trả thù trở lại, đáng đời.

Họa Mi nói xong cũng không chờ Vân Thiên Vũ nói chuyện, lại lầm bầm: “Tiểu thư, người y phục tốt cũng không có, lúc trước Tuyên vương điện hạ đưa tới mười bảy khúc gấm hoa văn cẩm, vừa đúng thích hợp làm y phục, nô tỳ một lát để cho người tới đây thay người cắt may y phục, người xem có được không?”

Vân Thiên Vũ gạt đầu: “Tốt, bất quá hôm nay chúng ta ra đường đi mua đồ, trước mua thêm mấy bộ quần áo, mua một chút đồ nhất định phải có, người cũng mua hai bộ y phục cùng cân gì đó.”

“Nô tỳ biết.”

Nói đến mua quần áo, Họa Mi cao hứng nở nụ cười, đều là cô nương mười sáu mười bảy tuổi, làm sao sẽ không thích quần áo mới đây.

Trong phòng chủ tớ hai người vừa cao hứng vừa nói chuyện, ngoài cửa có người đi vào, chính là người lúc trước Vân Lôi phái tới đây dạy Vân Thiên Vũ quy củ Cổ ma ma, Cổ ma ma nguyên là người bên cạnh lão phu nhân.

Sau đây đến quản gia bên cạnh Vân Lôi, cho nên cho tới nay cũng có chút vênh váo hung hăng, chính là Hậu phu nhân Liễu thị cũng muốn nể mặt bà ta ba phần.

Hai ngày nay Vân Lôi bị Vân Thiên Vũ liên tiếp chọc giận đến ỏi hai lần mầu, Cổ ma ma sớm tức giận, trong lòng tích trữ ý niệm nhất định phải dạy dỗ tiểu tiện này, cho nên đi tới, hiện ra mặt già nua đầy nếp nhăn băng bó quá chặt chẽ, nghiêm túc nói.

“Đại tiểu thư, thân là Hậu phủ tiểu thư, mỗi ngày nhất định phải sớm một chút rời giường, đi trước hậu viện hướng lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi, sau đó còn phải hướng người Hậu phu nhân thỉnh an vấn an mới phải, Đại tiểu thư vẫn ngủ đến bây giờ mới rời giường, cũng không hướng lão phu nhân thỉnh an vấn an, cũng không hướng Hậu phu nhân thỉnh an vấn an, đây là cử chỉ bất hiếu, bắt đầu từ hôm nay lão nô chắc chắn chỉ bảo Đại tiểu thư cái gì là quy củ, cái gì là hiếu thuận.”

Sắc mặt Vân Thiên Vũ nhàn nhạt, một bên Họa Mi mặt ngược lại đen thui, bất mãn chất vấn nói: “Kia xin hỏi Cổ ma ma, Nhị tiểu thư Tam tiểu thư các nàng mỗi ngày đi về phía lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi.”

Nhiều năm như vậy tất cả mọi người không vui nhìn thấy Vân Thiên Vũ, thấy cũng như không thấy nàng, hiện tại khen ngược, thế nhưng cùng nàng nói về quy củ, hơn nữa một chính là Vân Thiên Tuyết cùng Vân Thiên Nguyệt cũng không có đi thỉnh an thăm hỏi.

Cổ ma ma bị Họa Mi chặn họng, sắc mặt lập tức khó coi, giận nhìn chăm chăm Họa Mi: “Nô tỳ nhỏ nhỏ, chủ tử nói chuyện vậy mà dám can đảm chen miệng, muốn chết.”

Cổ ma ma giơ tay lên một cái tát hướng Họa Mi hung hăng quạt đi xuống, bà ta đây là trực tiếp đánh vào mặt mũi Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ sao lại không biết, quả nhiên là nô đại khi chủ a.

Đáng tiếc điều nô này quên, nàng đã không phải Vân Thiên Vũ lúc trước.

Vân Thiên Vũ đưa tay bắt được tay Cổ ma ma, sau đó không đợi bà ta có điều phản ứng, hướng về phía bà ta chính là một cái tát đi tới, tùy theo một cước hung hăng đá tới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Âm Thầm Hạ Độc

Editor: Huynhnhu142

Chẳng qua là thân thể nàng suy yếu, hơn nữa không có luyện võ cùng tu luyện linh lực, cho nên lực đạo rất nhỏ, Cổ ma ma cũng không có bị đá bay.

Nhưng mặc dù lực lượng nhỏ nữa, một bạt tai cùng một cước cũng không nhẹ, Cổ ma ma mặt bị đánh đau đến tê dại, thắt lưng càng bị đá đau đớn đi thường, hé ra mặt mũi trắng bệch, mồ hôi lạnh thẳng chảy xuống, chỉ vào Vân Thiên Vũ kêu lên.

“Đại tiểu thụ, ngươi vậy mà đánh lão nô.”

“Đánh ngươi làm sao vậy? Ngu xuẩn.”

Không phải là ngu xuẩn là cái gì, một lão nô mới tới còn khiêu khích nàng, chẳng lẽ bà ta không thấy Vân Lôi cũng bị nàng chọc tức hộc máu sao?

Nếu như người thông minh nên ngoan ngoãn thu liễm khí điểm, sau đó từ từ tính toán.

Bà ta như vậy rõ ràng là muốn ăn đòn.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa nhìn chăm chăm Cổ ma ma nói: “Đi, trong sân quý hai canh giờ cho ta, không có mệnh lệnh của ta, không cho phép đứng lên.”

Hôm nay nàng sẽ phải giết gà dọa khỉ, để cho mọi người xem một chút, khiêu khích nàng cuối cùng là dạng kết quả gì.

Vân Thiên Vũ nói xong, Cổ ma ma mặt cũng xanh biếc, quay đầu liền xông ra bên ngoài: “Lão nô đi nói cho Hậu gia, đi nói cho lão phu nhân, này việc lão nô không có cách nào làm.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng cười một tiếng, trầm giọng nói: “Muốn tố cáo có thể, trước quý sau lại đi cáo, nếu như ngươi dám can đảm không quý hai canh giờ?”

Vân Thiên Vũ mâu quang sâu kín nhìn Cổ ma ma, một đôi con ngươi trong trẻo lạnh lùng, thật giống như một loại hàn băng mùa đông.

Cổ ma ma hậu tri hậu giác nghĩ đến một chuyện, Đại tiểu thụ bây giờ không phải là Đại tiểu thụ trước kia, nàng Ly thân vương phi tương lai, hơn nữa còn là Ly thân vương gia thừa nhận vương phi.

Đây cũng là nguyên nhân Hậu gia không có biện pháp động thủ dọn dẹp nàng, mình nếu như không nghe lời của nàng, hậu quả này.

Cổ ma ma mặt đau, thắt lưng đau, nước mắt ào ào chảy, quan trọng là mặt mũi cũng ném sạch sẽ.

Không quý bà ta sợ gặp phải Vân Thiên Vũ trả thù, quý thì tám mặt mò này cũng mất.

Nhưng mà cân nhắc đi qua, bà ta vẫn là ngoan ngoãn đi trong sân quý xuống.

Cổ ma ma quý, toàn bộ người bên trong Từ Trúc hiên đều thấy được, mọi người kinh ngạc đến độ quên khép lại miệng, bất quá trong đó không ít người

thật cao hứng, bởi vì Cô ma ma này luôn luôn ý là người của lão phu nhân Hậu gia, không ít khi dễ các nàng, đáng đời.

Vân Thiên Vũ ở trong phòng, Họa Mi có chút bận tâm nhìn Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, Cô ma ma này nhưng là người của lão phu nhân, chỉ sợ bà ta mang tâm trả thù, sau này.”

Vân Thiên Vũ nhủ mảy mìn Họa Mi một cái nói: “Ngươi cho rằng ta bỏ qua cho bà ta, sau này bà ta sẽ bỏ qua cho ta sao? Loại điều nô này nên đánh, đánh tới sợ mới thôi, người thiện bị người lẩn, mã thiện bị người kỵ.”

Nàng nói xong đi ra ngoài, nghĩ đến cái gì đó dặn dò Họa Mi: “Sau này ngươi cũng không cần sợ người nào, cường thế một chút, gặp chuyện cần thiết động não, không nên để cho mình thua thiệt, mặc khác vì phòng người khác tính toán ngươi, ta quay về lại chế một chút độc dược, ngươi để trên người phòng thân.”

”Vâng, nô tỳ biết.”

Chủ tớ hai người ra khỏi phòng, đi phòng khách chuẩn bị dùng bữa.

Lúc trước Họa Mi đã để cho một nha hoàn đi bếp phòng bên kia mang đồ ăn sáng đã tới.

Đợi đến Vân Thiên Vũ đi vào, đồ ăn sáng đã bày xong.

Một chén cháo hạt sen mật ong, hột đào tô, chim bồ câu gạo nếp cao, còn có ba loại thức ăn nhẹ.

Mặc dù đồ không nhiều lắm, nhưng rất tinh sảo, cùng so với lúc trước tốt hơn quá nhiều.

Vân Thiên Vũ rất hài lòng, chẳng qua là khi nàng đến mang cạnh bàn, liền ngửi thấy trong chén cháo hạt sen mật ong nhàn nhạt như có như không mùi, người khác có lẽ không cảm giác được, đáng tiếc đối với nàng mà nói, chỉ ngửi một cái liền cảm giác được chén cháo hạt sen mật ong này tình trạng khác thường.

Trong này trừ hạt sen mật ong bên ngoài, còn có cầm hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đăng, hai loại dược thảo này có thể khiến người thần trí mê muội, sau khi dùng rất nhanh liền sẽ biến thành kẻ đầu óc không bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Trừng Phạt Điều Nô

Editor: Huynhnhu142

Trong mắt Vân Thiên Vũ thoáng qua tia rét lạnh, khóe môi vẽ ra độ cong lạnh lẽo.

Vân Thiên Tuyết rốt cục ra tay sao? Đáng tiếc quá trẻ con.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nhìn nói với Họa Mi: “Hôm nay đồ ăn sáng người nào đi lấy?”

”Đại tiểu thư, là Thu Thiên.”

”Để cho nàng đi vào.” Vân Thiên Vũ muốn nhìn một chút gọi Thu Thiên nha đầu có hay không dính vào chuyện này, nếu như nha đầu này xen vào, nàng sẽ không bỏ qua cho nàng ta.

Họa Mi cũng không có hỏi nhiều, xoay người liền tự đi ra ngoài, gọi Thu Thiên đi vào.

”Nô tỳ ra mắt Đại tiểu thư.”

Thu Thiên dáng dấp rất thanh tú, dáng vẻ cao gầy, thân hình gầy nhỏ, mặc một bộ đào phấn la quần, gơ tay nhấc chân ngược lại hết sức quy củ, không dám nhìn Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ ngay cả Cô ma ma cũng phạt, hướng chỉ các nàng là những tiểu nha hoàn.

”Hôm nay là ngươi lấy đồ ăn sáng?”

Vân Thiên Vũ giọng nói lạnh lùng nhìn chăm chăm Thu Thiên, Thu Thiên thật nhanh ngẩng đầu nhìn một cái, sau đó gật đầu: “Vâng, là Họa Mi tỳ tỳ để cho nô tỳ đi lấy, xin hỏi tiểu thư có vấn đề gì không?”

Vân Thiên Vũ nhìn hai mắt Thu Thiên, phát hiện nha đầu này ánh mắt trong sáng, tuyệt không hốt hoảng, nếu như nàng ấy thật biết cái gì, sẽ không trấn định như thế.

Cho nên chuyện này, Thu Thiên cũng không có xen vào.

Vân Thiên Vũ không để ý đến Thu Thiên, chỉ phân phó nàng ấy nói: “Đi gọi Cổ ma ma vào.”

”Vâng, tiểu thư.”

Thu Thiên không hiểu ra sao, không biết rõ Đại tiểu thư có ý gì.

Chẳng những nàng, ngay cả Họa Mi cũng không rõ ràng tiểu thư nhà mình muốn làm cái gì, đợi đến Thu Thiên đi ra ngoài, nàng liền vội vàng hỏi: “Tiểu thư, thế nào?”

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt lắc đầu một cái, con ngươi thâm trầm nhìn ngoài cửa.

Cổ ma ma lúc trước bị thua thiệt, lần này khôn hơn, vừa nghe đến lời của Thu Thiên, lập tức chạy tới nhìn Vân Thiên Vũ.

Bà ta vừa thấy Vân Thiên Vũ cũng không dám bày ra tư thái dạy dỗ Vân Thiên Vũ nữa, khóc rống sảm hối nói: “Đại tiểu thư, lão nô biết sai lầm rồi, lão nô không dám, xin Đại tiểu thư cho lão nô một cái cơ hội đi.”

Chờ bà ta tránh thoát lúc này, trở lại tính toán tiểu tiện nhân này.

Cổ ma ma âm thầm nghĩ, ngồi trên ghế Vân Thiên Vũ tự nhiên không có bỏ qua cho ánh mắt của bà ta, khóe môi cười lạnh, bắt quả trên mặt sắc mặt ngược lại không có hiện ra, thần nhiên nói.

”Cổ ma ma, không phải là ta không nể mặt ngươi, lúc trước đúng là ngươi làm hơi quá, nói thế nào, ta cũng là chủ tử, còn chịu không được để một nô tài giáo huấn, bắt quả ngươi là người bên cạnh lão phu nhân, ta cũng không thể quá mức không phải sao? Đứng lên đi.”

Cổ ma ma vừa nghe Vân Thiên Vũ nói, trong lòng lại chuyển động, khóe miệng héch lên, âm thầm nghĩ, coi như ngươi có kiến thức, tiểu tiện nhân, bắt quả đã chậm, hôm nay món nợ này ta coi như nhớ kỹ, trở về tất nhiên muốn trả thù.

Vân Thiên Vũ giống như không thấy sắc mặt Cổ ma ma, đưa tay bưng một chén cháo hạt sen mật ong cháo đưa tới trước mặt Cổ ma ma.

”Đây là phần thưởng cho ngươi.”

Có phạt có thưởng, tiểu tiện nhân này ngược lại có thù đoạn, so với Nhị tiểu thư thông minh nhiều lắm, nếu như nàng ta do phu nhân sinh ra thật tốt a.

Cổ ma ma cảm thán một tiếng, hơi khách khí một tiếng, liền bưng cháo hạt sen ong mật tới đây ăn.

Họa Mi vừa nhìn nóng này, đây là đồ ăn sáng của tiểu thư a, tiểu thư thế nào cho lão phụ này ăn.

Nàng há miệng liền muốn nói chuyện, bắt quả nhận được ánh mắt cảnh cáo của Vân Thiên Vũ, rốt cục không lên tiếng.

Phía dưới Cổ ma ma sau khi, lau miệng, tấm tắc khen: “Không tệ, ăn ngon, ăn ngon thật.”

Chỉ là bà ta vừa mới nói xong, đầu đau, cái chén trong tay sẩy tay rơi xuống đất.

Trong phòng khách, Cổ ma ma ôm đầu kêu lên: “Đầu của ta, nhức đầu a, đầu đau quá.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Phức Tạp

Editor: Huynhnhu142

Cổ ma ma ôm đầu xông ra ngoài, trong phòng khách, Họa Mi kinh ngạc nhìn chuyện phát sinh hết thấy, nàng nhớ Cổ ma ma là ăn chén cháo của tiểu thư mới có thể như vậy, chẳng lẽ chén cháo kia có vấn đề.

Họa Mi trắng mặt, chỉ vào chén bẻ trên đất.

”Tiểu thư, chẳng lẽ chén cháo này có vấn đề.”

Vân Thiên Vũ gạt đầu một cái, thong thả ung dung nói: “Đúng, cháo bị người hạ độc.”

”Người nào ghê tởm như vậy a, nô tỳ muốn đi nói cho Hậu gia, nhất định phải làm cho Hậu gia tra rõ chuyện này.”

Vân Thiên Vũ nâng mày lạnh lạnh nhìn Họa Mi một cái, Họa Mi lập tức nhớ lại Hậu gia còn ước gì tiểu thư bị độc chết, rốt cục an phận đứng lại.

Bất quá trong lòng vẫn như cũ giận đến bốc lửa: “Đến tốt cùng là người nào cùng tiểu thư thâm cừ đại hận như vậy, vậy mà hạ độc tiểu thư.”

Nàng nói xong như nghĩ đến cái gì đó xoay mình mở to hai mắt.

”Đúng là Nhị tiểu thư, nhất định là nàng ta, Nhị tiểu thư am hiểu y thuật, nàng bá sư Lăng Vân Tông danh tiếng, độc này nhất định là nàng ta hạ.”

”Coi như biết là nàng ta hạ, nhưng người cùng ai nói đi.”

Vân Thiên Vũ cầm một khối bánh ngọt vào miệng, nếm nếm, cảm thấy bánh ngọt này làm được cũng không tệ lắm, nhìn nói với Họa Mi: “Đừng tức giận, hiện tại chúng ta bị những thứ này, rất nhanh sẽ trả lại.”

Nàng nói xong phân phó Họa Mi: “Cho ta chén nước đi, cứ như vậy tạm ăn đi.”

”Hảo.”

Họa Mi không lên tiếng, chấp nhận đi đổ nước tới đây đưa tới tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ ăn mấy khối bánh ngọt liền no rồi, ý bảo Họa Mi ăn cái gì, chính nàng là đi ra phòng khách ở trong sân tản bộ.

Bên trong Tử Trúc hiên, người làm cũng không coi là đặc biệt nhiều, nhưng là bởi vì chuyện Cổ ma ma lúc trước, bọn hạ nhân không dám nữa đối với Vân Thiên Vũ không có nửa điểm không cung kính, mọi người hết sức khách khí.

Vân Thiên Vũ vừa tản bộ vừa nghĩ tới, như thế nào mau sớm lấy được Tây Tuyền Đan, mặc dù Phượng Hoàng đại nhân nói trong Phượng Linh Giới có Tây Tuyền Đan, nhưng kia phải cứu rất nhiều người, coi như nàng muốn cứu, trong khoảng thời gian ngắn ở nơi nào có nhiều người như vậy cho nàng cứu đây.

Cho nên nàng phải nghĩ biện pháp khác lấy được Tây Tuyền Đan.

Nàng nhất định mau sớm cường đại lên, tuyệt đối không thể hoàn toàn dựa vào Tiểu Cửu Uyên tới bảo vệ mình.

Bởi vì người nam nhân kia chỉ cần tra rõ người phía sau giết vị hôn thê của hắn, hắn sẽ từ hôn, đến lúc đó nàng lại trông cậy vào người nào đến bảo vệ nàng đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, đột nhiên trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ đến một chỗ tới, phòng đấu giá Huyền Thiên.

Phòng đấu giá Huyền Thiên này, một tháng bán đấu giá một lần, bên trong món đồ đấu giá, rất nhiều đều là trân phẩm, chẳng những có linh tinh, còn có các loại linh khí, hơn nữa thậm chí còn có các loại đan dược, linh quyết.

Mỗi tháng phòng đấu giá này mở cửa một lần, liền có rất nhiều người đi vào đấu giá đồ.

Tây Tuyền Đan mặc dù trân quý, nhưng cũng không phải hiếm có, thường ngày phòng đấu giá này cũng có qua, cho nên nàng có thể đến phòng đấu giá Huyền Thiên đi xem một chút, nói không chừng có thể có được Tây Tuyền Đan.

Trước kia nàng không dám đi phòng đấu giá Huyền Thiên chỗ như thế, nhưng bây giờ không giống nhau, nàng chẳng những có năm mươi vạn lượng ngân phiếu Tuyên vương đưa tới, còn có đồ cưới Vĩnh Ninh Hậu phủ, danh mục đồ cưới kia lấy ra đi bán của cải lấy tiền mặt, đại khái cũng có trị giá không ít bạc.

Cứ như vậy, nàng chẳng những có thể lấy được Tây Tuyền Đan, còn có thể đấu giá thứ khác.

Vân Thiên Vũ nghĩ tới đây cái, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nghĩ đến thân thể mình không tốt, liền trong vườn chạy bộ.

Chạy xong bước sau, lại luyện công phu quyền cước, Họa Mi tới đây thăm một lần, không có quấy rầy nàng lại đi lặng lẽ.

Mất thấy gần buổi trưa, nàng dừng lại tay chân dùng khăn lau mồ hôi trở về, trước mặt thấy có không ít hộ vệ vọt tới, trong chớp mắt chặn lại đường đi của nàng, cầm đầu hộ vệ chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ đội trưởng hộ vệ Vệ Tử Trùng.

Vệ Tử Trùng trường đao trong tay run lên, lạnh lẽo kêu to: “Đại tiểu thư, xin theo chúng ta đi một chuyến, lão phu nhân cùng Hậu gia còn có phu nhân đang phòng khách chờ người.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Cuồng Vọng Không Kiểm Chế Được

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ nhìn Vệ Tử Trùng một cái, cũng không sợ, chỉ lạnh lùng mở miệng: “Người thu hồi Trường Dao đi, nếu không đừng trách ta không khách khí.”

Vệ Tử Trùng sùng sốt một chút, rất nhanh nghĩ tới thân phận của Vân Thiên Vũ, liền thu hồi Trường Dao, bộ mặt làm khó dễ nói.

“Đại tiểu thư, người đừng làm khó khăn chúng ta, chúng ta cũng là phụng mệnh làm việc.”

Vân Thiên Vũ hơi nhếch mày ý bảo nói: “Phía trước dẫn đường thôi.”

Nàng cũng muốn xem bọn họ muốn làm gì.

Vệ Tử Trùng thấy Vân Thiên Vũ cũng không có làm khó hấn, xoay người ở trước mặt dẫn đường, đồng thời trong lòng cảm thán một phen, thật ra thì Đại tiểu thư người quả thật không tệ, đáng tiếc không được Hậu gia cùng phu nhân thích.

Đoàn người mới vừa đi tới trước mặt tiểu viện Tử Trúc hiên, Họa Mi vội vàng chạy vội tới, nóng lòng mở miệng: “Tiểu thư, đã xảy ra chuyện gì?”

“Ta không biết, đang nhanh chân đến xem đây?”

Vân Thiên Vũ suy đoán đại khái cùng Cổ ma ma có liên quan.

Đoàn người đi tới phòng khách An quốc Hậu phủ, trên đường đưa đến không ít người quan sát, mọi người nhỏ giọng nghị luận, trong đó có người vẻ mặt xem kịch vui, vẻ mặt kia giống như Vân Thiên Vũ lập tức sẽ phải xui xẻo.

Vân Thiên Vũ lại lơ đãng cười lạnh, Cổ ma ma mặc dù điên rồi thì thế nào, cũng không phải là nàng hạ độc, nếu như tra, cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng người nào sẽ lộ ra.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được có người khóc.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Tiền viện phòng khách ngoài cửa, lúc này vây quanh không ít người làm, mọi người đang nghị luận, trong đó có người hầu khóc rống.

Vừa nhìn thấy Vân Thiên Vũ tới đây, những người xem náo nhiệt vây trước chợt một tiếng giải tán ra, đồng thời có người kêu một câu: “Đại tiểu thư tới.”

Âm thanh này vừa dứt, liền có người tê tâm liệt phế kêu lên: “Đại tiểu thư, người lòng dạ quá độc ác, thế nhưng bởi vì mẫu thân ta dạy người quy củ, người liền uy mẫu thân ta ăn độc dược, người trả mạng cho ta mẫu thân.”

Vân Thiên Vũ nhìn sang, phát hiện trên đất trước cửa phòng khách, lúc này nằm một người, người kia lại là Cổ ma ma, Cổ ma ma trên người ướt nhẹp, tựa hồ mới vừa bị người từ trong nước vớt đi lên, bất quá lúc này bà ta không còn như trước phách lối nữa, an tĩnh nhắm mắt lại, nằm ở trong ngực một người đàn ông.

Người này hẳn là con trai của Cổ ma ma, khi nam nhân này ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong mắt tràn đầy hận ý, giống như hận không được ăn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt mũi thản nhiên nhìn một cái, cũng không có bất kỳ bày tỏ, cũng không sợ, cũng không khản trương, chỉ thông dong một đường đi vào phòng khách.

Bất quá nàng vừa đi vào, đón đầu liền nghe được một tiếng quát chói tai.

“Quý xuông.”

Âm thanh kia sáng giọng dị thường, vừa nghe liền biết lên tiếng người nói nổi giận vô cùng.

Vân Thiên Vũ ngẩng đầu hướng phòng khách phía trên nhìn lại, rốt cuộc thấy người lên tiếng là một người dáng dấp rất giống thái lão phu nhân, mặc một thân hoa phục màu vàng tinh khiết vải bồi đế gầy, màu tím nhạt diện váy, trên đầu mang đai buộc đầu thêu hoa điều, cả người nhìn qua uy nghiêm lại lạnh lùng nghiêm nghị, một đôi con ngươi thật giống như ánh mắt điều hầu, hung ác nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Nữ nhân này chính là Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân, mẫu thân của Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, cũng là cô cô Vĩnh Ninh Hậu phu nhân Liễu thị.

Lão phu nhân xưa nay không thích Vân Thiên Vũ, chưa bao giờ muốn thấy Vân Thiên Vũ, thân là tổ mẫu nhưng không có nửa điểm thương yêu Vân Thiên Vũ.

Nếu bà ấy không đau Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ làm sao có ý nửa điểm tôn trọng, nàng nhận nhứt nhứt mày, nhìn lão phu nhân nói.

”Không biết lão phu nhân để cho ta quỳ vì cái gì.”

Lão phu nhân không ngờ mình khiến người này quỳ xuống, nàng thề nhưng quỳ đều không quỳ, chẳng những không quỳ, còn một bộ dáng không xem ai ra gì.

Không khỏi tức giận trong lòng, chỉ vào Vân Thiên Vũ quát to: “Người quá cuồng vọng không kềm chế được rồi, hại chết người lại vẫn như thế cứng đầu, người cho rằng người là Ly thân vương phi tương lai rồi muốn làm gì thì làm sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Nhân Chứng Vật Chứng Đều Đầy Đủ

Editor: Huynhnhu142

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ khoe miệng nhẹ nhàng kéo kéo, trong trẻo lạnh lùng nói: “Xin lão phu nhân chỉ điểm một chút, ta hại chết người nào?”

Vân Thiên Vũ dứt lời, ngoài cửa có người nhận miệng, kêu to lên: “Đại tiểu thư, mẫu thân ta chẳng lẽ không đúng người hại chết sao? Nàng là phụng mệnh Hậu gia đi đến bên cạnh người dạy người quy củ, nhưng cũng bởi vì nàng thuyết giáo người hai câu, người liền giết nàng sao?”

Ngoài cửa tiếng người nói xong, trong phòng khách trng, lão phu nhân đen mặt lại chỉ vào Vân Thiên Vũ, nổi giận mở miệng.

”Người nghe chưa? Đây là một cái mạng a, người không hài lòng cứ như vậy hại chết một mạng người, đây là người nào cho người lá gan to vậy a, coi như người là Ly thân vương phi tương lai, cũng không thể như thế cuồng vọng ương ngạnh, muốn làm gì thì làm đi.”

Lão phu nhân nói xong, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi đau lòng vô cùng nhận miệng: “Gia môn bất hạnh a, gia môn bất hạnh.”

Hậu phu nhân nước mắt liên liên nhìn ngoài cửa, bộ mặt thương tâm nói: “Đáng thương Cổ ma ma, chẳng những chiếu cố lão phu nhân nửa đời, còn chiếu cố Hậu gia mấy năm, không nghĩ tới cuối cùng nhưng lại rơi vào một kết quả như vậy.”

Liễu thị nói xong, khiến cho lão phu nhân trái tim lửa lớn hơn, rốt cuộc là người hầu hạ mình bao nhiêu năm, trong lòng sao có thể không có tình cảm, một đôi mắt trừng to như chuông đồng lớn, trong lòng hạ quyết tâm tốt hơn trừng phạt Vân Thiên Vũ, báo thù cho Cổ ma ma.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết mặt lạnh nhìn Vân Thiên Vũ bị mọi người chỉ trích, khoe môi từ từ về ra nụ cười u ám giễu cợt, Vân Thiên Vũ, ta cũng muốn nhìn một chút hôm nay người như thế nào thoát thân?

Nàng trong lòng suy nghĩ, trên mặt hiện đầy bất khả tư nghị, nhìn Vân Thiên Vũ nói.

”Đại tỷ tỷ, người thế nào như vậy, tại sao có thể như thế lòng dạ độc ác đối đãi với Cổ ma ma đây, Cổ ma ma nàng nhưng là hầu hạ phụ thân lão nhân a?”

Nàng vừa nói nhẹ giọng khóc sứt sùi đứng lên, dáng vẻ hoa lệ đầm mưa, có một cổ động lòng người.

Nàng như vậy, khiến cho người hầu trong phòng khách, mọi người trong lòng cảm thán.

Nhị tiểu thư thật là người tâm địa thiện lương.

Xem xét lại Đại tiểu thư, thật sự là quá ghê tởm, rõ ràng hại chết Cổ ma ma, lại vẫn một bộ dạng lơ đãng.

Thậm chí lão phu nhân để cho nàng quỳ xuống đều không quỳ, thật sự là ghê tởm.

Mọi người nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cười lạnh quét nhìn một vòng sau, châm chọc mở miệng: “Các người cái này định tội cho ta, coi như ta vào Hình bộ đại lao, cũng muốn tra tra hỏi một chút, mới có thể định tội, các người này hỏi cũng không hỏi, liền trực tiếp định tội cho ta?”

Vân Thiên Vũ nhìn về lão phu nhân, không vội không nóng này nói.

”Lão phu nhân, ta là cháu gái của người a, cháu gái ruột dòng chính, người thế nào hỏi cũng không hỏi liền cho ta định tội, người còn là thân nhân của ta sao?”

Lão phu nhân sắc mặt cứng lại.

Vân Thiên Vũ lại quay đầu nhìn về Vân Lôi: “Phụ thân, chẳng lẽ ta là người nhất được? Bằng không vì sao tra đều không tra liền định ta tội đây, cổ ngữ có câu hổ giữ không ăn thịt con, như người vậy có thể so với con cọp kia còn độc ác vô cùng a.”

Vân Lôi trong nháy mắt bị chọc tức đến, ánh mắt tròn to, hô hấp dồn dập suyễn đứng lên.

Liễu thị đưa tay thay hấn phủ ngực.

Vân Thiên Tuyết ngẩng đầu lên, hoa lê đái vũ mở miệng: “Đại tỷ tỷ, tổ mẫu cùng phụ thân thế nào không có tra, nhân chứng vật chứng đầy đủ, bọn họ mới có thể nhất định tội của ngươi.”

”Nhân chứng vật chứng đầy đủ?”

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về Vân Thiên Tuyết, nàng thật muốn xem như thế nào gọi là nhân chứng vật chứng đầy đủ.

Vân Thiên Tuyết ván này thật muốn xem đến tột cùng là ngươi tăng thêm một bậc, hay là ta tăng thêm một bậc.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Tiêu Cửu Uyên Khiến Trách

Editor: Huynhnhu142

Bất quá nữ nhân này xem ra cũng rất lợi hại, lúc trước nàng còn tưởng rằng nàng ta không thông minh đấy.

Xem ra là nàng nghĩ lầm rồi, nàng tự cho rằng nàng hạ độc, liền nghĩ đến nếu như thất thủ, phía sau sẽ làm như thế nào, cho nên mới phải có Cổ ma ma chết, mới có nói nhân chứng vật chứng.

Hảo, thật lợi hại, nếu như thế, nàng hãy theo nàng ta hảo hảo vui đùa một chút.

Đối phó loại nữ nhân này, không nên để cho nàng ta dễ dàng chết, nếu muốn có ý gì đó hủy diệt nàng, để cho nàng ta từ đám mây rơi xuống, hơn nữa hung hăng hành hạ, bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể trả thù nàng ta qua nhiều năm như vậy khi dễ bản thân mình lúc trước tội nghiệp.

Trong phòng khách, lão phu nhân cùng Vân Lôi vốn là bởi vì lời của Vân Thiên Vũ, mà nhất thời giật mình, đợi đến giọng nói Vân Thiên Tuyết vang lên, lão phu nhân cùng Hậu gia tỉnh lại, cùng nhau nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

”Đúng vậy, nhân chứng vật chứng đầy đủ, ngươi kêu ta thế nào bao che ngươi. Coi như ngươi là thân nhân của chúng ta, chúng ta cũng không thể thật xin lỗi Cổ ma ma đi.”

”Không biết vật chứng chứng câu toàn này là có ý gì?”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nói.

Lão phu nhân đang muốn nói chuyện, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng quát gia cao giọng kêu: “Ly thân vương gia giá lâm.”

”Tuyên vương đến.”

”Hoài vương đến.”

Vân Thiên Vũ nghe được âm thanh ngoài cửa bẩm báo, không nhận được nhú mi lên, ánh mắt lạnh hai phần, Tiêu Cửu Uyên tại sao cũng tới? Hấn hảo hảo chạy tới làm cái gì.

Chỉ là hơi vừa nghĩ liền suy nghĩ mình bạch, nàng trước mắt mang danh phận Ly thân vương phi.

Vĩnh Ninh Hậu phủ người là gan lớn hơn nữa, cũng không dám tùy tiện xử trí nàng, mặc dù bọn họ có nói nhân chứng vật chứng, cũng không dám tự tiện xử lý chuyện này, cho nên Tiêu Cửu Uyên tới đây, là bởi vì có người bẩm báo hấn, hấn mới tới được.

Vân Thiên Vũ trong lòng không nói ra được giận, nói thật ra nàng không tình nguyện kéo theo Tiêu Cửu Uyên, tên kia căn bản là người hay thay đổi tính tình, nếu như bởi vì nàng có ý hư chuyện của hấn, thua thiệt xui xẻo vẫn là nàng.

Nàng muốn cho tới bây giờ chính là danh tiếng Ly thân vương phi, chỉ cần có cái này, nàng sẽ không sợ người nào gây sự với nàng.

Nhưng bây giờ Tiêu Cửu Uyên đã tới, nàng không thể không đối mặt.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn lại, thấy cả đám người từ ngoài cửa đi tới, trong đó có người chói mắt nhất, mặc một bộ cẩm bào vàng Bàn Long ngân vân bên hoa lệ, thất lưng bó buộc đai lưng màu bạc, ngọc bội đóng đưa trái phải, theo hấn đi lại, ngọc bội không ngừng lay động, không nói ra được khí phách hoa lệ.

Người này vừa đứng trong phòng khách, cả phòng khách nháy mắt sáng ngời chói mắt đứng lên, người người cũng theo dõi hấn, mọi người đáy lòng than thở.

Ly thân vương gia, quả nhiên là thiên chi kiêu tử, nhân trung long phượng, chẳng những phong tư xước tuyệt, hơn nữa khí phách cuồng vọng.

Nhất là một đôi Quý Phủ thần công điêu khắc mà thành mặt mũi, hơn cả danh gia bút hội bình thường tinh xảo, độc nhất vô nhị.

Thường ngày hoàng thất kiêu tử Tuyên vương tuần nễ tôn quý, cùng đi tới với hấn, cứng rắn bị hấn đoạt đi tất cả hào quang.

Trở thành vật làm nền.

Bất quá mặc dù người đàn ông này tuần nễ không gì sánh được, nhưng thủ đoạn tàn khốc máu tanh, tính tình cổ quái khó lường, cũng làm cho người kiêng kỵ.

Trong phòng khách, Vân Lô cùng lão phu nhân chờ vừa nhìn thấy Tiêu Cửu Uyên cùng đám người Tuyên vương Hoài vương tới đây, vội vàng đứng dậy đón.

”Thần, thần (phụ) chờ ra mắt Ly thân vương gia, Tuyên vương, Hoài vương.”

Tiêu Cửu Uyên chỉ giờ tay lên, ý bảo mọi người đứng dậy, cũng không có nói nhiều, đi thẳng tới trước mặt Vân Thiên Vũ, từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ, trong con ngươi đen nhánh tràn đầy lệ khí, nói ra khỏi miệng nói, cũng là lãnh khốc dị thường.

”Ngươi lá gan càng lớn, ngay cả người cũng giết.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Không Coi Ai Ra Gì

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ khoe miệng kéo kéo, đưa cho hấn một trận tức giận cười chê.

Bên cạnh Tiêu Cửu Uyên Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, nhú mày nhìn Vân Thiên Vũ, gương mặt bất khả tư nghị, nữ nhân này lá gan có phải hay không quá lớn, lúc trước hãm hại người thì thôi, hiện tại ngay cả người cũng giết.

Chẳng lẽ đây là không có sợ hãi, bất quá coi như nàng là Ly thân vương phi tương lai, giết người cũng không phải là trò đùa.

Cửu hoàng thúc hấn chẳng lẽ sẽ bao che nàng sao?

Tiêu Thiên Dịch nghĩ đến Vân Thiên Vũ làm thịt hấn năm mươi vạn lượng ngân phiếu, trong mắt trái rộng lãnh ý, chậm chọc mở miệng nói: “Vân Thiên Vũ, năm mươi vạn lượng ngân phiếu vẫn không thể thỏa mãn ngươi, ngươi đây bề trên cũng giết, thật chẳng lẽ là kích thích hơi quá.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Tiêu Thiên Dịch, mắt trong suốt lạnh lẽo, nàng trước mắt cùng Tiêu Cửu Uyên là hợp tác lẫn nhau, cho nên tốt nhất không nên đắc tội hấn, người này coi là cái thứ gì.

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nói: “Tuyên vương, cơm có thể ăn nhiều, nói không thể nói lung tung, lời nói ra khỏi miệng, giống như tát nước ra ngoài, nếu như đến lúc đó làm mất mặt, đã có thể khó coi.”

”Ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch đen mặt, giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, nữ nhân này quá kiêu ngạo, vốn là hấn còn đang suy nghĩ, có cần hay không giúp nàng một chút, không nghĩ tới nàng thế nhưng không tán thưởng như thế, quên đi, tìm đường chết thì để cho nàng chết.

Tiêu Thiên Dịch cắn hận suy nghĩ.

Bên cạnh hấn Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu, rõ ràng mở miệng nói: “Lục hoàng đệ, chuyện này còn không có tra rõ, ngươi cũng không thể vô duyên vô cớ oan uổng Vũ nhi biểu muội.”

Thanh âm trong sáng mà vang dội, làm cho người ta chán ghét không được.

Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn người nói chuyện, nhận ra người nói chuyện, chính là Đông Ly quốc hoàng thất Tứ hoàng tử Tiêu Thiên Nghiêu, được hoàng đế tứ phong là Hoài vương.

Hoài vương thân hình cao lớn, ngũ quan tuấn lãng, hơi có chút phong thái võ tướng cường tráng, lời nói ra khỏi miệng cũng quang minh lỗi lạc nhiều lắm.

Hoài vương xuất từ trong cung do Thục phi hạ sinh, Thục phi chính là người Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân gia.

Vân Thiên Vũ ánh mắt hơi híp lại, khuôn mặt như có điều suy nghĩ.

Nếu như Hoài vương xuất thân từ Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi vì sao không đem Vân Thiên Tuyết gả cho Hoài vương, thân càng thêm thân, ngược lại có ý muốn gả Vân Thiên Tuyết cho Tuyên vương làm phi đây.

Vân Thiên Vũ suy tư, thấy Hoài vương nhìn sang, hướng Hoài vương gật đầu một cái: “Ra mắt Hoài vương.”

Hoài vương khẽ cười gật đầu, sau đó đi tới, hướng lão phu nhân cùng Vân Lôi thi lễ: “Ra mắt ngoại tổ mẫu, ra mắt cữu cữu.”

Lão phu nhân cùng Vân Lôi cười gật đầu: “Hoài vương không nên khách khí.”

“Ngoại tổ mẫu thân thể có khỏe không?”

“Tốt vô cùng, mẹ ngoại ở trong cung tình hình như thế nào?”

Lão phu nhân quan tâm hỏi tình huống nữ nhi, Hoài vương đưa tay đỡ lão phu nhân hướng phòng khách đi tới, hai người vừa đi vừa nói chuyện.

Chẳng qua là trong phòng khách một giọng nói khác đột ngột cắt đứt hai người bọn họ nói chuyện.

An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần, thanh âm hưng phấn vang lên: “Vân Thiên Vũ, những thứ đó ta ngay cả đêm cho người đầu giá, danh mục đồ cưới cũng được hai mươi một vạn tám ngàn lượng, mặc khác, Tuyên vương phủ đưa tới hai rương châu báu, cũng hơn năm vạn hai, đây là ngân phiếu, ngoại mau cất xong.”

Vừa nói đến tiền, Vân Thiên Vũ tâm tình tốt, đưa tay nhận lấy tất cả ngân phiếu mà Tiêu Dạ Thần đưa cho nàng, sau đó từ trong rút ra một vạn lượng ngân phiếu đưa tới trong tay Tiêu Dạ Thần.

“Đây là đưa cho ngoại phí giúp ta.”

Tiêu Dạ Thần trở về: “Không cần, chúng ta không là bằng hữu sao, trợ giúp lẫn nhau còn thu phí gì a, ngoại đây là không lấy ta làm bằng hữu sao?”

“Vậy được, ta cũng không khách khí với ngoại, lần sau ta mời đến tửu lâu tốt nhất kinh thành ăn cái gì.”

“Hảo, quyết định.”

Hai người không coi ai ra gì nói nói, trong phòng khách mọi người mặt cũng tối.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Chưa Thấy Quan Tài Chưa Đồ Lễ

Nhất là hai người nói chuyện bán đồ cưới lấy tiền, còn có Tuyên vương đưa tới hai rương châu báu cũng bị bán lấy tiền mặt.

Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi và lão phu nhân cùng với Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tất cả đều trầm xuống, con ngoại hàn quang soàn soạt nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Lôi sắc mặt khó coi đến đáng sợ, cắn răng thờ hờn hờn nhìn Tiêu Cửu Uyên trầm giọng nói: “Vương gia, hôm nay thần sở dĩ cho người mời vương gia tới đây, bởi vì Vân Thiên Vũ cá gan làm loạn mưu hại nhân mạng, nhưng bởi vì nàng là hoàng thượng hạ chỉ cưới Ly thân vương phi, chuyện này như thế nào quyết định, thần nhất thời không nắm được chủ ý, cho nên mới phải xin vương gia tới đây, vương gia người xem?”

Tiêu Cửu Uyên ngồi ở một bên trong phòng khách, biếng nhác dựa vào ghế, ưu nhã giống như Sư Tử Vương, chẳng qua là hấn trong con ngoại đen nhánh thâm thúy tràn đầy nghiêm túc, làm cho người trong phòng khách, theo bản năng im lặng, cảm như hàn thiên.

Mặc dù Tiêu Dạ Thần và Vân Thiên Vũ hai người cũng ngoan ngoãn ngừng nói, không dám nói lung tung.

Tiêu Cửu Uyên đưa ra tay thon dài như ngọc gõ nhẹ lên cái bàn bên cạnh, từ từ mở miệng: “Vậy thì thăm tra đi, nếu như nàng thật giết người, bốn vương sẽ không bao che.”

Tiêu Cửu Uyên vừa nói xong, Tiêu Dạ Thần bắt mẫn cau mày, muốn nói chuyện, thấy sắc mặt Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo, không dám nhiều lời.

Chỉ quay đầu mặt lo lắng nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần nhẹ lắc đầu một cái, ý bảo hẳn không cần lo lắng.

Tiêu Dạ Thần trong lòng hơi buống lỏng một chút, xoay người tự đi tới một bên trong phòng khách, bất quá không quên ai oán trợn mắt nhìn Tiêu Cửu Uyên một cái.

Trong phòng khách, mọi người nghe Tiêu Cửu Uyên nói, mỗi người tìm chỗ ngồi xuống tới.

Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân cùng đám người Vân Lôi trong lòng cao hứng không dứt, nhất là Vân Lôi, trong lòng được gọi là một giải hận a.

Vân Thiên Vũ, đợi đến Ly thân vương gia mặc kệ ngơ, xem ta như thế nào thu thập ngơ, Ly thân vương gia thế nhưng công khai nói không bao che ngơ.

Trong phòng khách, Vân Lôi Liễu thị cũng rất cao hứng, về phần Vân Thiên Tuyết vốn là người nên cao hứng nhất.

Nhưng là lúc này tất cả lực chú ý của nàng ta đều đặt ở trên người Tiêu Cửu Uyên, mặc dù nàng cố gắng làm bộ không có nhìn Tiêu Cửu Uyên, duy trì một dáng vẻ nữ nhi khuôn phép thế gia, nhưng nếu như nhìn kỹ, không khó nhìn ra trên mặt của nàng ta gò má có chút hơi hồng, cố gắng ngẩng thẳng thân thể của mình, giống như muốn cho Tiêu Cửu Uyên thấy một mặt tốt đẹp nhất của mình.

Đáng tiếc những thứ này đều là Vân Thiên Tuyết tự cho là đúng, căn bản không ai chú ý tới nàng, ngay cả người nàng ta thích Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cũng không có chú ý tới sự khác lạ của nàng ta.

Đại gia trước mắt lực chú ý toàn bộ tập trung ở trên người Vân Thiên Vũ.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch ý định cũng tập trung ở trên người Vân Thiên Vũ, hẳn nghiêm túc suy nghĩ, nếu như cửu hoàng thúc thật không bao che Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ hẳn thật nhìn Vân Thiên Vũ bị Vân Lôi trừng phạt sao?

Không biết tại sao, hẳn chung quy cảm thấy không đành lòng.

Trong phòng khách, mỗi người mỗi tâm tư suy nghĩ, mà đầu tiên Hậu phu nhân cùng Vân Lôi đã không thể chờ đợi muốn thu thập Vân Thiên Vũ.

Lão phu nhân giận nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ hung hãn nói: “Vân Thiên Vũ, hiện tại cho ngơ một cơ hội, ngơ nếu như đảng hoàng giao phó cũng như thành thành hướng Cổ ma ma dập đầu tạ tội, chúng ta sẽ không quá mức làm khó dễ ngơ, ngơ nếu không phải giao phó, chờ chúng ta đem chứng cứ bày biện ra tới, tuyệt không sẽ nhẹ tha cho ngơ.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng nhìn lão phu nhân, trên mặt tràn đầy châm chọc cười lạnh, lão phụ này coi người khác là người ngu sao? Để cho chính nàng thừa nhận, nàng chưa làm qua thừa nhận cái gì a.

“Lão phu nhân nếu ***** nhận định là cháu gái làm, vậy liền trình lên nhân chứng vật chứng, cũng tốt để cho cháu gái từ tâm nhận tội.”

Lão phu nhân hừ lạnh: “Ngơ thật chưa thấy quan tài chưa đổ lệ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Chính Là Cuồng Vọng Như Vậy

“Người đâu, đem đồ vật trình lên, đem người mang vào.”

Lão phu nhân hạ lệnh, Vĩnh Ninh Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn lập tức cầm đồ, dẫn mấy người làm một đường tiến vào.

Triệu Thanh Sơn cầm trên tay một túi thuốc giấy, mà đi theo phía sau hẳn cũng là người hầu của Từ Trúc hiền, dẫn đầu chính là nha hoàn Thu Thiên lấy đồ ăn sáng cho Vân Thiên Vũ, lúc này Thu Thiên đầu cúi xuống thật thấp, ngón tay túm vạt áo thật chặt, khăn trang quỳ ở dưới mặt.

Sau lưng Thu Thiên, đi theo mấy người làm Hậu phủ, có nha hoàn bà tử còn có gã sai vặt, lúc này tất cả cúi đầu quỳ, mọi người không dám thờ mặt, sợ

muốn chết.

Lão phu nhân mở miệng hỏi: “Buổi sáng đến tốt cùng xảy ra chuyện gì, các ngươi từng chuyện mà nói?”

Thu Thiên mở miệng trước: “Bẩm lão phu nhân, buổi sáng Đại tiểu thư vẫn không có rời giường, Cô ma ma cho rằng như vậy không hợp quy củ, cho nên liền vào phòng đang lúc đi gọi Đại tiểu thư đứng lên, sau đó thừa cơ dạy Đại tiểu thư mấy câu, nói Đại tiểu thư đáp ứng mỗi ngày đi đến viện lão phu nhân thỉnh an thăm hỏi, còn phải đi viện Hậu phu nhân thỉnh an thăm hỏi.”

“Ai biết Đại tiểu thư tức giận, để cho Cô ma ma trong sân quỳ, Cô ma ma liền đi ra ngoài viện quỳ xuống, Đại tiểu thư là dẫn theo Họa Mi vào phòng khách dùng đồ ăn sáng, nhưng là Đại tiểu thư cũng không có ăn cháo hạt sen mật ong, nàng đem cháo hạt sen mật ong thưởng cho Cô ma ma, Cô ma ma, lúc ấy liền nhức đầu, tựa như điên vậy xông ra ngoài.”

Thu Thiên sau khi nói xong không nói thêm gì nữa, phía sau nàng một nha hoàn phụ họa: “Chuyện này nô tỳ cũng nhìn thấy, Cô ma ma giống như kẻ điên, ôm đầu kêu to đau, đau, sau đó xông ra ngoài.”

Hai nha hoàn sau khi nói xong, Triệu Thanh Sơn mở miệng nói: “Đây là lão phu nhân lúc trước hạ lệnh để cho tiểu nhân đi lục soát Tử Trúc hiên, ở trong phòng khách lục soát ra ngoài, vì phòng có người nói nô tài lừa gạt, cho nên lúc đó tiểu nhân kêu mấy người đi theo, tất cả mọi người tận mắt nhìn thấy.”

Triệu Thanh Sơn nói xong, sau lưng mấy gã sai vặt vội vàng gật đầu phụ họa: “Vâng, tiểu nhân thấy được.”

“Tiểu nhân cũng nhìn thấy.”

Lão phu nhân ra lệnh Triệu Thanh Sơn: “Lâm đại phu, gọi hắn đi vào tra một chút thuốc giấy này, coi trong đó đến tốt cùng có thứ gì?”

“Vâng.” Triệu Thanh Sơn rất nhanh kêu Lâm đại phu đi vào, Lâm đại phu trước mặt mọi người nghiệm xét thuốc giấy, rất nhanh tra xét ra ngoài: “Bẩm lão phu nhân, Hậu gia cùng với các vị vương gia, trong túi giấy chính là hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.”

Lão phu nhân hỏi Lâm đại phu: “Hai thứ này là vật gì?”

“Hỏi lão phu nhân, hai thứ đồ này có thể đầu độc trí não người, khiến người trở nên ngu khờ, điên dại.”

Lâm đại phu dứt lời, lão phu nhân ánh mắt ác độc nhìn về Vân Thiên Vũ.

“Vân Thiên Vũ, ngươi bây giờ còn có gì phản đối? Nhân chứng vật chứng đều ở đây, ngươi còn chống chế được không?”

Lão phu nhân nói xong, cũng không chờ Vân Thiên Vũ nói chuyện, mà là nhìn về Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên, chậm rãi mở miệng: “Vương gia, ngươi xem chuyện này?”

Tiêu Cửu Uyên cũng không có nhìn lão phu nhân, chỉ nhàn nhạt liếc về Vân Thiên Vũ: “Ngươi có gì phản đối?”

Vân Thiên Vũ không nhận được kéo kéo khoe môi, mặc dù nàng hết sức không muốn thấy Tiêu Cửu Uyên, lại cũng không khỏi không cảm khái một phen, bởi vì Tiêu Cửu Uyên cho tới bây giờ mới thôi, thứ nhất hỏi nàng ngươi nói như thế nào.

Người nào sợ định tử hình, tốt xấu gì cũng phải cho người khác một cơ hội mở miệng giải thích đi.

Buồn cười phía trên kia những thứ người gọi là thân nhân, ngay cả một cơ hội mở miệng giải thích cũng không cho nàng, trực tiếp nhận định tội nàng.

Hoặc giả đây cũng là trong lòng bọn họ hy vọng đi, bọn họ tất cả đều ước gì nàng chết!

Nàng lại sao có thể để bọn họ như ý, ngược lại nàng chẳng những không chết, nàng còn phải để bọn họ hết thảy không chết từ tế được.

Vân Thiên Vũ ánh mắt sâu u như mực, nhìn Tiêu Cửu Uyên nói: “Vương gia, ngươi cho rằng ta là người ngu xuẩn như thế sao, ta nếu như giết người, ai cũng đừng nghĩ bắt được..”

Một câu cuối cùng nói có bao nhiêu cuồng vọng, bên trong phòng khách mặt người nào cũng tối, giết người còn hùng hồn như thế.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tra Ra Thủ Phạm Thật Sự Sau Màn

Trong phòng khách, Vân Lô cùng lão phu nhân nghe Vân Thiên Vũ nói xong, trá tin nhảy thình thịch, đã đến nước này, nữ nhân này chẳng lẽ còn có bản lĩnh phản kích.

Lão phu nhân không nói ra được lo lắng, ánh mắt âm ngao nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Ngươi còn muốn nguy hiểm, nhân chứng vật chứng.”

Lão phu nhân lời nói không có nói xong, Vân Thiên Vũ liền không nhịn được mở miệng: “Vậy coi như người nào vật chứng, ta là thưởng cho Cổ ma ma một chén, nhưng kia cháo là từ trong phòng bếp bung ra, ai cũng có cơ hội hạ độc, tại sao chính là ta mà không phải người khác đâu?”

“Về phần các ngươi theo như lời vật chứng, một túi thuốc giấy, ta có ngu như vậy sao, hạ độc còn đem thuốc giấy ném ở trong phòng khách chờ các ngươi đi tìm.”

Lão phu nhân cùng Vân Lô sắc mặt khó coi.

Trong phòng khách, Tiêu Dạ Thần dẫn đầu đồng ý mở miệng: “Các ngươi cho rằng Vân tiểu thư là người ngu sao? Đem thuốc giấy ném lại chờ các ngươi đi tìm trở về, về phần nhân chứng, ai có thể chứng minh tận mắt Vân tiểu thư bỏ thuốc, những thứ này nô tài chỉ là chứng minh, Vân tiểu thư cùng Cổ ma ma âm ỉ, chẳng lẽ cũng bởi vì đôi câu tranh cãi, đã đi xuống độc hại chết bà ta sao?”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, Tiêu lão phu nhân cùng Vân Lô mặt toàn bộ cứng lại, nhất thời cũng không biết nói như thế nào để phản bác.

Trong phòng khách Vân Thiên Tuyết vẫn không nói gì, lúc này đã thu liễm tâm thần, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, tràn đầy nhu nhược ánh sáng, âm thanh dịu dàng yếu đuối vang lên.

“Thật ra thì Đại tỷ tỷ không phải cố ý muốn hại Cổ ma ma, tỷ ấy chỉ là muốn giáo huấn Cổ ma ma một chút, cho nên mới phải bỏ thuốc Cổ ma ma cho bà ấy một bài học, không nghĩ tới Cổ ma ma cuối cùng sẽ trượt chân rơi vào trong hồ nước hậu viện.”

Lời của Vân Thiên Tuyết lập tức để cho lão phu nhân cùng Vân Lô tỉnh thần, lão phu nhân nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Ngươi lúc ấy căn bản không muốn lấy mạng Cổ ma ma, cho nên như thế nào sẽ tỉ mỉ đem thuốc giấy cất đây, ngươi chỉ là muốn dạy dỗ Cổ ma ma một cái, nhưng ai biết Cổ ma ma sẽ bởi vì nhức đầu mà chạy tán loạn khắp nơi, rơi vào trong hồ hậu viện mà chết.”

Lão phu nhân nói xong, Vân Lô đau lòng tiếp lời: “Vũ nhi a Cổ ma ma thế nhưng hầu hạ lão phu nhân cùng ta a, ngươi tại sao có thể như vậy đối với nàng đây, làm hại nàng vứt bỏ một cái mạng, mặc dù ngươi không phải cố ý, nhưng đúng là chuyện hại chết nhân mạng?”

Vân Lô nói xong, len lén nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tiêu Cửu Uyên cúi đầu sửa sang lại vạt áo trước mặt, thật giống như đối với chuyện trong phòng khách hoàn toàn không có hứng thú, chẳng những không có hứng thú, hẳn còn có chút chán ghét.

Vân Lô chỉ muốn mau sớm giải quyết xong chuyện này, cho nên về Vân Thiên Vũ nói: “Vũ nhi a, ngươi vô tình phạm lỗi, phụ thân biết, ngươi chỉ cần hướng Cổ ma ma nhận lỗi là được.”

Ánh mắt Vân Thiên Vũ trong veo một dạng lãnh ý, nếu như nàng hôm nay nhận sai, chỉ sợ ngày mai cả kinh thành Đông Ly quốc người nào cũng biết nàng Vân Thiên Vũ thân là Ly thân vương phi tương lai, có bao nhiêu ngang ngược can rở, cuồng vọng tự đại, không xem mạng người ra gì, tùy ý chà đạp nhân mạng.

Nếu như thật nói như vậy, Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ giết nàng đầu tiên, bởi vì nàng làm liên lụy tới danh tiếng Ly thân vương phi.

Hắn tuyệt đối sẽ không để cho người làm nhục bôi nhọ đến Ly thân vương phi.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về lão phu nhân cùng Vân Lô: “Xem ra ta hôm nay không chứng minh chút gì, tội danh thật đúng là phải nhận, tốt lắm, ta coi như tra một chút, xem một chút đến tội cùng là người nào ở trong cháo mật ong tổ yến này hạ hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn, trong tròng lạnh lùng ra lệnh: “Ngươi đi phòng bếp bên kia, kêu tất cả mọi người trong phòng bếp hôm nay tất cả đi qua, một người cũng không cho phép sót lại.”

Triệu quản gia suy sụp, quay đầu nhìn về lão phu nhân cùng Vân Lô, Vân Thiên Vũ lãnh mở miệng cười: “Thế nào, không phải nói muốn tra sao? Tại sao hiện tại bất động, chẳng lẽ không muốn cho ta mang tội danh mới hết hy vọng a, người biết nói các ngươi bắt nạt ta cháu gái này, người không biết còn tưởng rằng các ngươi không hài lòng Ly thân vương gia đây.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Dối Trá Ghê Tởm

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ nói một câu, khiến cho Vân Lôi cùng lão phu nhân sắc mặt trở nên khó coi dị thường, hai người lập tức ra lệnh Triệu Thanh Sơn đem người gọi tới đây.

Vân Lôi vội vàng đứng lên hướng Tiêu Cửu Uyên thất lễ.

“Vương gia, thần tuyệt không nghĩ như vậy, tuyệt không nghĩ như vậy.”

Tiêu Cửu Uyên mặt mày tuấn mỹ vô song dâng lên sương lạnh, bất quá không phải là nhắm vào Vân Lôi, mà là nhắm vào nữ nhân đang trong phòng khách kia.

Vân Thiên Vũ không cần quay đầu cũng biết Tiêu Cửu Uyên đang lờm nàng đây, nàng quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, ôn thuận vô cùng nói.

“Vương gia, ta chính đang suy luận, trước mắt ta mang danh tiếng Ly thân vương phi danh không phải sao? Nếu như ta thật gặp chuyện không may, người bên ngoài nhất định sẽ hồ ngôn loạn ngữ, cho nên vì Ly thân vương phủ, ta nhất định rửa sạch tội danh.”

Nói xong lời cuối cùng, Vân Thiên Vũ hoàn toàn một bộ dáng ta là vì Ly thân vương phủ mới cố gắng rửa sạch tội danh cho mình.

Trong mắt Tiêu Cửu Uyên hàn quang văng khắp nơi, phách bá có tiếng.

Âm thanh hân lạnh lùng sâu kín vang lên: “Nếu như bốn vương phế đi người nữ nhân xấu xí này, người nói vương phủ của bốn vương còn có tồn tại sao?”

Lần này Vân Thiên Vũ đen mặt, đã nói rồi đây hợp tác đâu rồi, nói xong nàng tự mình giải quyết.

Nàng không phải là mình giải quyết sao, vừa không có làm phiền đại gia hân.

Vân Thiên Vũ trong lòng thật nhanh suy nghĩ, nên như thế nào bỏ đi ý niệm của Tiêu Cửu Uyên.

Một bên trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết nhìn Tiêu Cửu Uyên tuấn mỹ khí phách như vậy, người tôn quý vô song, cho nên có thể cùng Vân Thiên Vũ thân nhiên nói chuyện, ánh mắt của hân từ đầu tới đuôi cũng không thấy người khác thế nào, ngay cả nàng cũng không có liếc mắt nhìn, nhưng hân vậy mà nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Tuyết lập tức lòng như lửa đốt, thế nào cũng không khống chế được tâm tình của mình, bất quá dù vậy, nàng cũng không quên bày ra một mặt tốt đẹp nhất của mình, trên khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần trang điểm khéo léo cười duyên, trong mắt chứa đựng ánh sáng dịu dàng, thanh âm càng thêm dịu dàng thật giống như chim hoàng oanh khinh đề.

“Ly thân vương gia, người đừng ghét tỷ tỷ ta, tỷ tỷ nàng không phải là cố ý.”

Vân Thiên Tuyết dứt lời, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn sang.

Mắt phượng đen tuyền, trong con ngươi đen nhánh thật giống như sẽ đầu độc lòng người, làm cho người ta liếc mắt nhìn liền cam nguyện trầm luân, liếc mắt nhìn liền không khống chế được nhịp tim tăng nhanh, Vân Thiên Tuyết trên gương mặt nổi lên màu hồng đào, cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên, cúi đầu nhìn mặt đất.

Vốn dĩ là nam nhân chân chính khí phách, chỉ một cái ánh mắt, liền làm cho người ta cam nguyện trầm luân a.

Trước kia nàng mặc dù biết Tiêu Cửu Uyên là một người xuất sắc, nhưng bởi vì cho tới nay không có đồng thời xuất hiện, cho nên dù sao vẫn cho là người khác nói ngoa, bây giờ cùng hân tiếp xúc gần gũi, nàng mới biết, người đàn ông này vốn có năng lực đầu độc người.

Hiện tại chỉ cần hân một câu nói, nàng lập tức gả cho hân.

Vân Thiên Tuyết suy nghĩ miên man, hoàn toàn không có chú ý tới đối diện Tiêu Cửu Uyên trên mặt không chút nào che giấu chán ghét, trong mắt thoáng qua khinh thường, bởi vì hân thấy được Vân Thiên Tuyết hoa si, nữ nhân hoa si, còn cho là kinh thành tài nữ, xem ra nữ nhân tất cả đều cùng một dạng.

Không, cũng có ngoại ý muốn, Tiêu Cửu Uyên quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, mặc dù nữ nhân này rất xấu, nhưng lúc đối mặt hân, muốn bình thường nhiều lắm.

Điều này làm cho Tiêu Cửu Uyên rất hài lòng, bởi vì Vân Thiên Tuyết hoa si, Tiêu Cửu Uyên rốt cục quyết định vẫn là Vân Thiên Vũ con cò này tương đối hợp cách.

“Thôi, vậy thì người tương đối bình thường một chút, bốn vương sẽ để cho người tra đi.”

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Cửu Uyên nói, rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, nàng thật muốn cùng Vân Thiên Tuyết nói tiếng cảm ơn, tạ ơn mọi người, người hoa si phát ra nhưng thật là đúng lúc a.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ quay đầu nhìn về Vân Thiên Tuyết, nữ nhân này chính ở chỗ này trưng ra dáng vẻ then thùng, không nhận được im lặng mất trọn

trắng, người ta cũng chán ghét muốn chết, người già bỏ cái gì già bỏ a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Tư Vị Nghiệm Độc

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ ánh mắt từ trên người Vân Thiên Tuyết dời đến trên người Tiêu Thiên Dịch, người đàn ông này cũng phát hiện Vân Thiên Tuyết dị thường, nhưng mấu chốt hẳn không cho là Vân Thiên Tuyết đối với Tiêu Cửu Uyên có chủ ý động vào cái không nên động, ngược lại cho là Vân Thiên Tuyết đây là bị Tiêu Cửu Uyên hù dọa, nhìn cũng không dám nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Tất định là Thiên Tuyết vẫn rất nhát gan.

Về mặt Tiêu Thiên Dịch, Vân Thiên Vũ một cái liếc nhìn hiểu, khỏe miệng ngoác ngoác, khuôn mặt khinh thường.

Nàng quay đầu nhìn sang, vừa đứng thấy trước mặt cửu hoàng thúc đại nhân hai mắt lạnh lùng nhìn nàng, châm chọc bày tỏ, tự thân khó giữ được, còn có tâm tình nhìn người khác đùa giỡn.

Vân Thiên Vũ hai mắt tối sầm, rất muốn hỏi một chút cửu hoàng thúc đại nhân, hẳn là giun đũa nàng trong bụng sao? Tại sao nàng nghĩ cái gì hẳn cũng có thể đoán được.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, thanh âm Tiêu Cửu Uyên tối tăm rét lạnh vang lên: “Nếu như ngươi không thể tra ra hung thủ, không thể chứng minh sự trong sạch của mình, đừng hy vọng bốn vương sẽ che chở ngươi, ngược lại bốn vương sẽ đích thân đem ngươi đưa vào Hình bộ đại lao đi.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong khiến cho Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh hai phân, nàng đã sớm biết Tiêu Cửu Uyên sẽ không bình thân che chở nàng, cho nên vương gia ngươi có thể không cần luôn là dùng lời đâm người sao.

Vân Thiên Vũ không vội không nóng mở miệng nói: “Ta sẽ để hung thủ hiện hình, cho nên vương gia sợ rằng không có cơ hội tự tay đem ta đưa vào Hình bộ đại lao.”

Đang lúc ấy thì, ngoài cửa vang lên tiếng bước chân, Hậu phủ quản gia Triệu Thanh Sơn dẫn một đoàn người đi vào quỳ xuống.

“Lão phu nhân, Hậu gia, các vị vương gia, những người này đều là hôm nay đã đến đầu bếp phòng.”

Bên trong phòng khách một người cũng không nói gì, mọi người nhìn về Vân Thiên Vũ, không biết Vân Thiên Vũ phải như thế nào tra ra thực hung đích thực sau màn.

Vân Thiên Vũ từ từ đi ra, mặc dù mặc một bộ váy thô la quần trắng bạch, thân thể gầy yếu đến một trận gió cũng có thể thổi ngã, trên mặt còn mông một khối lỵ trắng, nhưng quanh thân nàng đều là khí phách, lại giống như Không Cốc U Lan.

Nàng như vậy, mặc dù mặt bị phá hủy, vẫn như cũ hết sức hấp dẫn người.

Bất quá Vân Thiên Vũ không để ý tới người khác, chỉ trong trẻo lạnh lùng mở miệng nói: “Họa Mi.”

Họa Mi nghe được tiểu thư nhà mình gọi, lập tức vọt tới bên cạnh Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư.”

“Lập tức đi Hậu phủ trong vườn hoa hái một chút cỏ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược tới.”

“Vâng, tiểu thư.” Họa Mi xông ra ngoài, trong phòng khách tất cả mọi người không hiểu Vân Thiên Vũ muốn làm gì.

Vân Thiên Vũ cũng không có nhìn bất luận kẻ nào, chỉ là sắc mặt như sương lạnh, thông thả ung dung nói: “Thật là người thiện bị người lẩn, mã thiện bị người kỵ a, dám can đảm cho ta hạ độc người, xem ra là nhìn ta dễ khi dễ a, tốt, hôm nay ta cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là người nào dám lẩn đến trên đầu ta.”

Phòng khách hạ nhân quỳ bên dưới, không ít sắc mặt cũng liếc, có mở hôi lạnh xông tới.

Mặc dù chuyện không phải bọn hắn làm, nhưng là Đại tiểu thư sắc mặt lạnh lùng tàn sát, lại làm cho người không tự chủ được tóc gáy cũng dựng thẳng, sợ mình thật chọc phải phiền toái gì, mọi người ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ngoài cửa Họa Mi rất nhanh hái cỏ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược đi vào, Vân Thiên Vũ đưa tay nhận lấy, lại ra lệnh Họa Mi lấy một chén nước tới.

Vân Thiên Vũ đem củ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược hòa thành nước, nhỏ giọt vào trong chén trà, sau đó nàng đưa tay bưng chén nước, nhìn về một bên trong phòng khách Lâm đại phu ngậy ngó nhìn nàng.

”Lâm đại phu, người đã có thể nhận ra hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng, tự nhiên cũng có thể ngửi thấy ra mùi vị của nó, như vậy như thế này, ta sẽ dùng nước này đổ lên tay các nàng mỗi người, người cẩn thận tra cho ta, chắc chắn tra ra người nào tiếp xúc qua hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng, người này chính là người bỏ thuốc.”

Vân Thiên Vũ nói xong cũng không để ý tới Lâm đại phu đại phu, quay đầu nhìn về người quỳ phía dưới, quát lạnh lên tiếng: “Đưa tất cả tay ra cho ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Chết Vân Vân Thiên Tuyệt

Editor: Huynhnhu142

Một bên trong phòng khách Vân Thiên Tuyệt mặt lạnh xuống, khuôn mặt khó có thể tin, làm sao có thể, Vân Thiên Vũ làm sao có thể sẽ làm cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng hiện ra, nàng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua củ Không Tước cùng thuốc Bạch Thược có thể để cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng hiện ra.

Không, Vân Thiên Vũ nữ nhân này đang chiến tranh tâm lý, nàng đây là hù dọa người, xem ai nhịn không được bạo lộ ra.

Vân Thiên Tuyệt thật nhanh nhìn lại trong đám người, vừa đúng có người nhìn sang, nàng hung hăng trợn mắt nhìn một cái đi qua, người nọ run rẩy một cái, tùy theo miễn cưỡng trấn định lại.

Vân Thiên Vũ đã bắt đầu ở tay của hạ nhân đổ nước trà, mà Lâm đại phu từng cái một đã kiểm tra đi, thỉnh thoảng lắc đầu: “Không có.”

”Không có.”

Trong thính đường không ai nói chuyện, mọi người nhìn tình huống phía dưới.

Trước mặt một hàng người làm rất nhanh kiểm tra xong rồi, tra được phía sau một hàng người làm, phía sau một hàng người làm cầm đầu chính là nha hoàn nhị đẳng Nguyên Hương trong sân viện của Vân Thiên Tuyệt.

Nguyên Hương lúc này sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, mồ hôi lạnh thẳng rơi xuống, giọng cao tay run rẩy không ngừng.

Vân Thiên Vũ nhìn một cái liền nhìn ra nữ nhân này có vấn đề, bất quá làm như thật giống như không thấy, lạnh nhạt thoa dược thủy, sau đó ý bảo Lâm đại phu kiểm tra.

Lâm đại phu chỉ ngửi một cái, liền nhíu lên mi, bất quá nhất thời cũng không có lên tiếng, mà là cẩn thận liếc Vân Thiên Vũ một cái, sau đó quay đầu dục vọng hướng Vân Thiên Tuyệt, chẳng qua là hắn còn chưa kịp thấy rõ Vân Thiên Tuyệt, âm thanh Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng vang lên.

”Lâm đại phu, chuyện này không chỉ có riêng là hạ độc độc chết Cổ ma ma đơn giản như vậy, phụ thân ta tự mình phái người đi mời Ly thân vương gia đến, vương gia trong đôi mắt nhưng không nửa điểm hạt cát, nên làm như thế nào người suy nghĩ một chút đi.”

Vân Thiên Vũ một lời khiến cho Lâm đại phu bùm một tiếng quỳ xuống, thanh âm cũng biến chất, liên tục vừa nói: “Nguyên Hương, Nguyên Hương trên tay có mùi hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.”

Lâm đại phu nói xong sắc mặt như tro tàn, xem ra hắn ở Vĩnh Ninh Hậu phủ làm đại phu cũng chấm dứt.

Bất quá trước mắt có thể giữ được mạng liền không tệ, nếu như hắn không nói, chọc cho Ly thân vương gia nổi giận, vậy hắn vứt không chỉ một cái mạng, rất có thể Lâm gia lớn nhỏ cũng muốn xui xẻo, cho nên hắn không dám.

Vân Thiên Vũ cười lạnh nhìn về Nguyên Hương, trong mắt như ngầm kịch độc một loại, Nguyên Hương cũng nửa không chịu nổi kích thích như vậy, ngoa một tiếng kêu ngắt đi.

Bất quá nàng ngắt đi, cũng không thể khiến cho chuyện này kết thúc, Vân Thiên Vũ nhìn về Lâm đại phu ra lệnh: “Đem nàng cứu tỉnh.”

”Vâng.”

Lâm đại phu hiện tại đặc biệt sợ Vân Thiên Vũ, không dám nói câu nào, tiến lên dùng ngón châm châm tình Nguyên Hương.

Nguyên Hương lo lắng tỉnh lại, thấy Vân Thiên Vũ từ trên cao đang nhìn mình, khóc rống cầu xin tha thứ.

”Đại tiểu thư, người tha ta một lần đi, ta sau này cũng không dám nữa.”

”Dám can đảm đem chủ ý động đến trên đầu của ta, còn trông cậy vào ta tha cho người, có thể sao?”

Vân Thiên Vũ giọng nói nhẹ như gió, nhẹ quét về phía Vân Thiên Tuyết một bên trong phòng khách, khỏe môi nồng đậm ý châm chọc, Vân Thiên Tuyết tự nhiên nhìn thấu Vân Thiên Vũ ý tứ, nằng ở châm chọc nằng.

Nàng ta thể nhưng dám can đảm châm chọc nằng, Vân Thiên Tuyết sắc mặt không nói ra được khó coi, móng tay cũng bấm vào trong thịt đi.

Nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới Vân Thiên Vũ vậy mà thật có thể để cho mùi của hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đăng, ở tay của hạ nhân hiện ra, nữ nhân này làm sao sẽ hiểu cái này, ngay cả nằng cũng không hiểu a, sư phụ nằng không có dạy qua cho nằng cái này.

Chuyện trước mắt này xử lý như thế nào, Nguyên Hương lại là nhị đẳng nha hoàn trong sân viện của nằng a.

Vân Thiên Tuyết đang suy cách đối phó, đối diện Vân Thiên Vũ đã lạnh lùng mở miệng.

”Nhị muội muội, người nói một chút, tại sao người trong sân nhị đẳng nha hoàn, ở trong chén cháo của ta hạ độc?”

P/s: Yêu các nằng chết mắt

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Giấu Cột Vân Lô

Vân Thiên Tuyết lúc này đã đứng lên, sắc mặt của nằng hết sức khó coi, âm trầm nhìn Nguyên Hương nói.

”Tiện tỳ, người tại sao lại ở hạ độc trong cháo của Đại tỷ ta, nói, người là bị người nào sai khiến làm ra chuyện này?”

Nguyên Hương có thể trở thành nha hoàn nhị đẳng của Vân Thiên Tuyết, tự nhiên không ngu ngốc, vừa nghe đến lời của Vân Thiên Tuyết, sớm phản ứng kịp, vừa khóc rống vừa thất thanh kêu lên.

”Là Trầm di nương, Trầm di nương sai khiến nô tỳ làm chuyện này, Trầm di nương bởi vì Tam tiểu thư bị Đại tiểu thư đánh, cho nên trong lòng tức giận, liền cầm tiền mua được nô tỳ hạ độc Đại tiểu thư.”

Nguyên Hương dứt lời, trong phòng khách, Vân Lô cùng Hậu phu nhân tất cả thờ phào nhẹ nhõm, hai người bọn họ đúng là chỉ sợ chuyện này liên lụy đến Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết cũng không thể có chút tổn thương.

Vân Lô nghe Nguyên Hương nói xong, lập tức giận dữ: “Người đâu, bắt Thẩm thị lại cho ta, loạn côn đánh chết.”

Vân Lô dứt lời, Hậu phu nhân cùng Vân Thiên Tuyết tất cả thờ phào nhẹ nhõm.

Nhưng trong phòng khách này mọi người cũng không phải người ngu, An Thân Vương phủ thế tử Tiêu Dạ Thần đầu tiên nói chuyện.

”Vĩnh Ninh Hậu gia, coi như Hình bộ tử hình phạm nhân, cũng muốn hỏi tội sau mới định tội, các người Vĩnh Ninh Hậu phủ thế nào chuyên chế a, hỏi cũng không hỏi liền nhận định người khác có tội, coi như là hoàng thượng, còn phải hỏi một câu đây, người đây là so với hoàng thượng còn...”

Tiêu Dạ Thần lời còn chưa dứt, Vân Lô mặt hoàn toàn rạn nứt, phải biết lời này nếu như truyền đi, hẳn có mấy đầu đủ chém a.

Vân Lô sợ hãi đứng dậy cáo lỗi: “Thần không phải là ý này, thần chẳng qua là quá nổi giận.”

Trong phòng khách, Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu nhìn về Tiêu Dạ Thần, mình lắng nói: “Tiêu Dạ Thần, người yên tĩnh chút đi, vụ án này còn không có thẩm tra xong đây, người chen miệng gì.”

Hoài Vương cùng Vĩnh Ninh Hậu phủ quan hệ hết sức gần gũi, loại thời điểm này, hẳn không thể không nói.

Mặc dù quan hệ giữa bọn họ cũng không tốt lắm, nhưng bên ngoài Hoài vương lại không thể không nói.

Hoài vương Tiêu Thiên Nghiêu nói xong, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch đồng ý lên tiếng: “Đúng a, như thế nào đều có chuyện của người, chuyện này mắc mớ gì tới người?”

Tiêu Dạ Thần vừa nghe đến Tiêu Thiên dịch nói chuyện liền nổi giận, nhìn chằm chằm hấn muốn sang hấn đôi câu, bên cạnh hấn Tiêu Cửu Uyên đã không nhìn được quát lạnh: “Câm miệng, nhanh lên một chút thăm tra.”

Hấn đã ngồi ở chỗ này lâu rồi phí thời gian lâu như vậy, càng đợi càng phiền, quanh thân lệ khí, cho dù ai thấy cũng có thể nhìn ra vị gia này, hiện tại tâm tình hết sức không tốt.

Vân Lô nào dám nữa trêu chọc vị gia này mất hứng, lập tức ra lệnh người: “Người đâu, đem Trầm di nương mang tới.”

”Vâng.”

Hộ vệ chạy vội đi ra ngoài dẫn người, Vân Lô nhìn về Vân Thiên Vũ dưới đứng, mặt hiền hòa mở miệng: “Vũ nhi, xem ra chuyện này phụ thân cùng tổ mẫu ủy khuất con, con yên tâm, phụ thân nhất định sẽ giết Thẩm thị báo thù cho con, con mệt không, mệt rồi đi nghỉ ngơi một chút đi, nơi này giao cho phụ thân.”

Vân Lô chính là muốn đem Vân Thiên Vũ dời đi, hảo dọn dẹp Thẩm thị.

Chuyện này không thể kéo lớn nữa, kéo lớn nữa, chỉ sợ còn phải liên lụy đến nữ nhi của mình, giờ khắc này Vân Lô ruột gan đều rối nùi, sớm biết hấn cũng không đi mời Tiêu Cửu Uyên, không có chuyện gì mời hấn tới làm cái gì, làm cho chuyện càng không thể cứu vãn.

Nhưng khi ban đầu hấn cho là nhất định có thể dọn dẹp Vân Thiên Vũ cái tiểu tiện nhân này a.

Vân Lô trong lòng khổ đến độ mau muốn khóc, trên mặt vẫn không thể biểu hiện ra, một đôi mắt hiền lành nhìn Vân Thiên Vũ.

Đáng tiếc hấn không biết Vân Thiên Vũ cá tính, trêu chọc người của nàng, không lột xuống một lớp da, nàng chắc là sẽ không vui vẻ.

Vân Thiên Vũ kéo môi sâu kín cười khê: “Thì ra là phụ thân vẫn còn biết đau lòng cho ta, xem ra ta không phải là nhát sợ, cũng không phải là vụng trộm, vẫn là phụ thân sinh ra, lúc trước phụ thân một mực chắc chắn ta sẽ giết người, ta còn tưởng rằng ta là được nhát về, bằng không chính là mẫu thân ta vụng trộm với nam nhân khác sinh ra.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Đặt Ra Nghi Vấn Cho Nguyên Hương

Lời của Vân Thiên Vũ làm cho Vân Lô giận đến cả khuôn mặt cũng xanh biếc, tâm đầu đốn dị thường.

”Ngươi.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, nhẹ nhàng nói: “Phụ thân, ta chính là đang suy luận.”

Vân Lô một búng máu khí xông tới, phun ra không được mà nuốt xuống cũng không xong, sắc mặt cơ hồ cứng ngắt, có loại suy luận như vậy sao? Suy luận mẫu thân mình vụng trộm với người khác, suy luận phụ thân mình đội nón xanh (cho cảm sùng), Vân Lô thật muốn tát nghiệt nữ một cái.

Đáng tiếc trong trường hợp này, hấn thật đúng là không có can đảm.

Vân Lô xanh mặt suy nghĩ con người nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, đáng tiếc Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn hấn, quay đầu nhìn về ngoài cửa.

Ngoài cửa xa xa đã có tiếng khóc tiếng kêu truyền đến, rất nhanh liền đến cửa phòng khách, tiếng khóc tê tâm liệt phế kèm theo tiếng quát tháo.

”Các người buông ta ra, các người làm cái gì vậy, tại sao túm ta, ta phạm vào chuyện gì, tại sao đối xử với ta như thế.”

Trầm di nương bị người từ bên ngoài lôi đi vào, quần áo xốc xếch, tóc xốc xếch, cả người không nói ra được thể thảm.

Thì ra là hộ vệ đi bắt người, Trầm di nương không muốn tới đây, hộ vệ bất chấp tất cả đem nàng lôi ra tới đây.

Trầm di nương bị dọa sợ, một đường kêu khóc thét chói tai.

Lúc này nàng còn không biết mình đang gặp tai họa lâm đầu, vừa vào phòng khách liền hướng Vân Lô khóc gọi: “Hậu gia, những hạ nhân này vô pháp vô thiên, thế nhưng đối đãi với chủ tử như vậy, Hậu gia, người hãy cho người đem bọn họ kéo xuống đánh nặng ba mươi đại bản đi.”

Vân Lô vốn là bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến gần chết, bây giờ nghe Trầm di nương nói, trong lòng sớm nổi lửa giận, nhìn Thẩm thị đang quỳ gào lên: “Câm miệng, ta hỏi ngươi, có phải hay không ngươi sai khiến Nguyên Hương hạ độc Đại tiểu thụ, hiện tại hại chết Cổ ma ma.”

Thẩm thị lập tức bị hỏi đến bối rối, không biết nói gì.

Vân Lôi bắt được điểm này không đương, phần nộ quát: “Tiện nhân, ngươi thật là to gan, thậm chí ngay cả Ly thân vương phi tương lai cũng dám hại, ngươi đây là cùng lão Thiên mượn lá gan sao?”

Hắn nói xong cũng không cho Thẩm thị cơ hội nói chuyện, hướng thị vệ phòng khách phía dưới phần nộ quát: “Đem Thẩm thị kéo xuống loạn côn đánh chết.”

Thị vệ một tiếng đáp ứng, tiến lên liền kéo lôi Thẩm thị ra bên ngoài.

Thẩm thị rốt cục thanh tỉnh lại, kêu lên thảm thiết: “Hậu gia, ta không có, ta không để cho Nguyên Hương hạ độc, Hậu gia cứu mạng a.”

Đáng tiếc không ai để ý tới nàng, ngay cả Vân Thiên Vũ cũng không để ý tới, mặc dù nàng có biện pháp thay Thẩm thị cõng tội, nhưng tiện nhân kia không ít khi để nàng lúc trước, chết cũng xứng đáng.

Thẩm thị bị kéo đi xuống, Vân Lôi hoàn toàn thờ phào nhẹ nhõm nói: “Tốt lắm, chuyện này rốt cục đã điều tra xong, Cổ ma ma chết là cái ngoài ý muốn.”

Vân Lôi trong lòng không nói ra được ứ động, cả người ở trong thời gian ngắn ngủi, già nua vài tuổi, không có tí mĩ đánh giá nhìn về Tiêu Cửu Uyên, đang định kết thúc vụ án này.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ lại lên tiếng: “Phụ thân, vụ án này Vương gia tựa hồ là giao cho ta tới tra đi?”

Vân Lôi trong lòng lộp bộp trầm xuống, quay lại đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lòng trong nháy mắt thoáng qua một chút hốt hoảng.

”Chuyện này không phải là rõ ràng rồi sao? Thẩm thị sai khiến Nguyên Hương ở trong cháo của con hạ độc, hiện tại đánh chết Thẩm thị, coi như là thay Cổ ma ma báo thù, chuyện này vì vậy sáng tỏ.”

Vân Thiên Vũ sâu kín cười lạnh: “Phụ thân, ta lặp lại lần nữa, vụ án này Vương gia lúc trước nói, để cho ta chứng minh sự trong sạch của mình, tìm ra người chủ mưu thật sự phía sau màn, không phải phụ thân cho rằng Thẩm thị là chủ mưu thuật sự phía sau màn.”

Vân Lôi trong mắt phun ra tia lửa, đáng tiếc Vân Thiên Vũ làm như không thấy, nàng quay đầu lại nhìn về Nguyên Hương hỏi: “Nguyên Hương, ngươi nói là Thẩm thị chỉ điểm ngươi hạ độc sao?”

Nguyên Hương lúc này hốt hoảng cực kỳ, nàng bất quá chỉ là một nha hoàn, lúc nào thì trải qua những thứ này a, hốt hoảng gật đầu: “Vâng, phải “

”Thuốc là do Trầm di nương tự tay giao cho ngươi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Phát Hiện Hung Thủ

Vân Thiên Vũ hỏi Nguyên Hương không hề nghĩ ngợi, gật đầu nói: “Vâng, Đại tiểu thư.”

Trong phòng khách, tâm Vân Thiên Tuyết trầm xuống, bỗng nhiên cảm thấy không ổn.

Vân Thiên Vũ đã ý bảo Họa Mi đem nước lấy ra đi, ở trên tay Thẩm thị thoa lên, xem một chút Thẩm thị đến tột cùng có hay không chạm qua hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.

Họa Mi lĩnh mệnh đi làm chuyện, Lâm đại phu cũng chấp nhận đi theo ra ngoài.

Trong phòng khách mọi người bình tĩnh, mới hiểu được Vân Thiên Vũ hỏi Nguyên Hương lời này ý tứ gì.

Nguyên Hương sắc mặt tái nhợt, đầu từng trận bất tỉnh quyết, lúc này, nàng hận không được mình chết rồi mới phải, tại sao, tại sao phải như vậy a.

Bên ngoài Họa Mi cùng Lâm đại phu rất nhanh đi vào, Lâm đại phu thật nhanh bẩm báo nói: “Hồi Đại tiểu thư, Trầm di nương trên tay không có hủ cốt hoa cùng Tam Diệp Thanh Đằng.”

Sắc mặt Nguyên Hương trắng bệch đến đáng sợ, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng dập đầu: “Đại tiểu thư, thật là Trầm di nương cho ta, thật sự là nàng chỉ điểm ta.”

”Ta hỏi nữa ngươi một lần, đến tột cùng là người nào chỉ điểm ngươi ở trong cháo của ta hạ độc, nếu như ngươi không nói, vậy thì dẫn đi dụng hình, chỉ

mong người chịu được cực hình mười ngón tay khâu kim.”

Mười ngón tay khâu kim, chỉ nghĩ liền làm cho người ta da đầu tê dại, đây là một nơi dùng cực hình vô cùng xấu xa, người bình thường căn bản không chịu nổi.

Nguyên Hương tự nhiên không ngoại lệ, sớm bị dọa phải mặt mày thất thanh, kêu thảm thiết liên tiếp, thôi thôi thôi, không bằng vừa chết.

Nguyên Hương đang muốn cắn lưỡi tự vẫn, trên đỉnh đầu giọng nói Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng vang lên: “Người có thể cắn lưỡi tự vẫn, bất quá nếu như người chết, cả nhà người tất cả mọi người cũng vì người chôn theo.” Một lời khiến cho Nguyên Hương thân thể run rẩy, trên mặt hoàn toàn không có một chút huyết sắc, hoảng sợ ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ, thấy rõ ràng trong mắt cô gái trước mặt ánh sáng lạnh lùng, nói cách khác nàng ấy nói được là làm được, nếu như nàng dám can đảm cắn lưỡi tự vẫn, cả nhà nàng tất cả mọi người đều chết.

Nàng tại sao có thể liên lụy cha mẹ huynh đệ a, Nguyên Hương cũng không chịu nổi kích thích như vậy nữa, hét rầm lên: “Là Hải Đường, Hải Đường để cho ta đi hạ độc Đại tiểu thư.”

Hải Đường chính là đại nha hoàn bên cạnh Vân Thiên Tuyết, lúc này nàng nghe được Nguyên Hương đem nàng giao ra đây, sắc mặt nhất thời mất đi huyết sắc, thân thể mềm nhũn quỵ xuống.

Lần này không đợi Vân Thiên Vũ chất vấn, Hải Đường chủ động thừa nhận, bất quá nàng đem tất cả sai lầm ôm vào người.

“Là nô tỳ làm, hết thấy đều lỗi của nô tỳ, nô tỳ nhìn Nhị tiểu thư cùng Tuyên vương điện hạ rõ ràng là tình đầu ý hợp một đôi, nhưng là Đại tiểu thư cứng rắn phá hư hôn sự của Nhị tiểu thư cùng Tuyên vương điện hạ, Nhị tiểu thư bởi vì khổ sở trong lòng, luôn rơi lệ, nô tỳ nhìn đau lòng, liền trộm cầm lấy thuốc độc của Nhị tiểu thư trước kia luyện chế, âm thầm để cho Nguyên Hương bỏ vào trong cháo của Đại tiểu thư, không nghĩ tới cuối cùng cũng là hại Cổ ma ma, nô tỳ đáng chết, chỉ cầu vừa chết.”

Hải Đường nhắm mắt, chấp nhận cam nguyện lãnh lấy cái chết.

Thật ra thì cũng không phải nói nàng có bao nhiêu trung thành, nhưng mà sống chết của gia đình nàng, toàn gia tất cả đều trong Hậu phủ, nếu như mình không nhận tội này, chỉ sợ toàn gia cũng sẽ không có ngày thật tốt quá.

Hải Đường dứt lời, Vân Thiên Tuyết lập tức mắt ngăm lệ nóng, chỉ vào Hải Đường khổ sở nói.

“Hải Đường, người quá hồ đồ, người tại sao có thể làm ra chuyện như vậy, người thật là làm cho ta quá thất vọng.”

Nàng nói xong nhẹ giọng khóc lên, ngồi ở cách nàng ta không xa Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, thấy Vân Thiên Tuyết thương tâm, còn muốn đến nói Hải Đường, trong lòng không khỏi đau lòng, trực tiếp đứng dậy đi tới bên cạnh Vân Thiên Tuyết, lấy khăn tay nàng lau nước mắt.

“Tuyết Nhi, người đừng khổ sở, bốn vương sẽ không bạc đãi người, người chờ, bốn vương rất nhanh sẽ hướng phụ hoàng xin chỉ, cưới người vào Vương Phủ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Lấy Cái Chết Tạ Tội

Bên trong phòng khách, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, tranh phong xoay chuyển có phải hay không quá nhanh.

Ở đây thăm tra vụ án giết người, bên kia hai người đã tình chàng ý thiếp, thật không biết xấu hổ.

Vân Thiên Vũ trực tiếp tức giận chế nhạo: “Tuyên vương điện hạ, phiền toái người xem một chút trường hợp với về mặt ý được không?”

Nàng nói xong nhìn về Hải Đường trầm giọng nói: “Hải Đường, người xác định không là có người chỉ điểm người làm chuyện này?”

Lời này hai mắt nhắm thẳng vào Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết lập tức cắn răng thương tâm nhìn Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch quả nhiên lên tiếng: “Vân Thiên Vũ, người có ý gì?”

Vân Thiên Vũ vẫn không nói gì, một bên Tiêu Cửu Uyên thanh âm lạnh lẽo vang lên: “Bắt đầu từ bây giờ, lại có nhiều người mở miệng nói một câu, kéo ra ngoài và miệng, và nát miệng mới thôi.”

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, Tiêu Thiên Dịch sắc mặt thay đổi, bên trong phòng khách rất nhiều người sắc mặt cũng thay đổi, nhưng ai cũng không dám nói nữa.

Vân Thiên Vũ nhìn về Tiêu Cửu Uyên, vốn là muốn cho Tiêu Cửu Uyên một ánh mắt cảm kích, nhưng là lại thấy tên kia hung thần ác sát nhìn chăm chăm nàng, một đôi đồng màu u lạnh hàn mang, Vân Thiên Vũ lập tức cảm giác không xong.

Người này vừa giận, chỉ sợ nàng cũng muốn xui xẻo, nhưng nàng là vô tội a.

Vân Thiên Vũ vừa nghĩ vừa nhìn nói với Hải Đường: “Ngươi nói, là ai chỉ điểm ngươi làm được chuyện này, nếu như ngươi giao ra chủ mưu phía sau màn, ta bảo đảm sẽ không quá mức làm khó dễ ngươi.”

Vân Thiên Vũ lúc nói lời này, còn để mắt nhìn Vân Thiên Tuyết, vẻ mặt rõ ràng nói Vân Thiên Tuyết chính là chủ mưu phía sau màn.

Vân Thiên Tuyết bị tức đến dạ dày đau, cũng không dám mở miệng nói chuyện nữa, để tránh trêu chọc đến Tiêu Cửu Uyên trả thù.

Chỉ có điều nam nhân này mặc dù hung hăng, cũng tuấn mỹ không gì sánh được.

Nếu như nàng có thể chinh phục nam nhân như vậy, cả đời này sợ là chết cũng không tiếc.

Vân Thiên Tuyết ở trong lòng cảm thán, bất quá rất nhanh nghĩ đến nguy hiểm trước mắt, nếu như Hải Đường giao nàng ra nàng, như vậy nàng sẽ phải xui xẻo, song chuyện này liên lụy đến Tiêu Cửu Uyên.

Vân Thiên Tuyết một đôi mắt cảnh cáo nhìn chăm chăm Hải Đường, nếu như tiện nhân kia dám đem nàng giao ra đây, nàng sẽ làm cho cả nhà nàng ta tất cả đều chết.

Hải Đường hầu hạ Vân Thiên Tuyết bao nhiêu năm tự nhiên hiểu rõ nàng bản tính, trước mặt người ngoài vị tiểu thư này xinh đẹp tuyệt trần ôn uỷ, tài văn chương hơn người, là tài nữ kinh đô Đông Ly quốc, thiên chi kiêu nữ, nhưng là chỉ có nàng người bên cạnh mới biết, nữ nhân này tính tình rất âm độc, động không động liền đánh chửi các nàng những tỷ nữ hầu hạ.

Có chuyện càng làm cho tỷ nữ đi gánh tội thay, hôm nay cũng coi là nàng trừng phạt đúng tội.

Hải Đường suy nghĩ, đột nhiên đem hết toàn lực lao tới một bên tường trong phòng khách.

Mọi người cũng không có ai phòng đến chuyện này, nữ nhân này đụng vào.

Hải Đường ôm tâm chắc chắn phải chết, cho nên va chạm trực tiếp ót nỡ hoa, thân thể trực tiếp giật giật.

Nàng mặc dù co quắp còn giùng giăng gọi: “Đại tiểu thư, là nô tỳ làm, đều là nô tỳ làm, cùng hai...”

Nàng nói xong tại chỗ chết, Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn Hải Đường trên đất chết đi, nửa điểm cũng không đau lòng.

Nữ nhân này không phải là một dạng hại chết đời trước sao, cho nên làm sao có khả năng đồng tình.

Trong phòng khách, Vân Thiên Tuyết, Vân Lô, Liễu thị, thấy Hải Đường chết, tất cả thở phào nhẹ nhõm, ngay cả lão phu nhân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Vân Lô trầm giọng mở miệng: “Nếu hung thủ đã đền tội, chuyện này liền đến đây chấm dứt đi, về phần Cô ma ma, chúng ta sẽ cho bà ta một chút bồi thường lại, cũng sẽ hậu táng nàng.”

Vân Lô nói xong quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên, cung kính khách sáo nói: “Ly thân vương gia, người xem chuyện này có phải hay không có thể kết thúc.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đánh Bạch Liên Hoa (Kẻ Dối Trá)

Tiêu Cửu Uyên cũng không có nhìn Vân Lô, mà là nhìn về Vân Thiên Vũ, tựa hồ chuyện này quyền quyết định ở trong tay Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn một chút Hải Đường đã chết nằm trên mặt đất, ngược mắt nhìn về phòng khách một bên Vân Thiên Tuyết.

Mặc dù không thể giết người, cũng muốn lột người một lớp da.

”Nhị muội muội, mặc dù nói chuyện này không có quan hệ gì với ngươi, nhưng ác nô làm ra chuyện đến bức này mưu hại nhân mạng, thân là chủ tử sao có thể không phạt, ta xem từ tội có thể miễn, nhưng tội sống khó tha cho, liền đánh Nhị muội muội hai mươi đại bổng đi.”

”Cái gì?”

Bên trong phòng khách mấy đạo thanh âm vang lên, trong đó Vân Thiên Tuyết làm cho vang dội nhất, mặt của nàng toàn bộ khí tối, lúc này nàng đã quên cả giả bộ Bạch Liên hoa, tức giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, bèn nhón kêu lên: “Tại sao, tại sao đánh ta hai mươi đại bàng.”

”Nô bất nhân chủ tội lỗi, từ tội có thể miễn nhưng tội sống khó thể tha cho, vừa rồi không có muốn Nhị muội muội đền mạng, chẳng qua là đánh hai mươi đại bàng.”

Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói, Vân Thiên Tuyết thiếu chút nữa không có bị nàng tức chết, bất quá đánh hai mươi đại bàng, nàng Vân Thiên Tuyết chính là Thiên Tử kiều nữ, tương lai phải gả cho Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch làm vương phi, không đúng, không làm được, nàng còn có thể thay thế được nữ nhân này làm Ly thân vương phi.

Nghĩ tới đây cái, Vân Thiên Tuyết nhìn về Tiêu Cửu Uyên, chuyện này cuối cùng quyền quyết định ở trên người Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên nếu như lên tiếng, Vân Thiên Vũ có lòng này cũng không có cái đó lực.

Vân Thiên Tuyết hoa lệ đầm mưa, giống như bông hoa đẹp dễ bị bão táp tàn phá, người xem trong lòng thương tiếc không dứt.

Tiêu Thiên Dịch cực kỳ đau lòng.

Đáng tiếc lúc này Vân Thiên Tuyết ra sức ở trước mặt Tiêu Cửu Uyên biểu hiện.

”Ly thân vương gia, chuyện này không ***** chuyện a.”

Vân Thiên Tuyết không nói lời nào hoàn hảo, vừa nói, Tiêu Cửu Uyên sắc mặt lập tức tối, bởi vì hắn nhìn một cái liền nhìn ra nữ nhân này đối với hắn mất hoa si, loại nữ nhân háo sắc này cũng xứng tiêu nhớ hắn, con người Tiêu Cửu Uyên tựa như đầm sâu bóng tối, bên trong là tràn đầy lệ khí, thanh âm của hắn nghiêm túc vô tình vang lên.

”Đến đi đánh.” Một lời nói xong cũng thấy không đủ hài lòng, ra lệnh thủ hạ đứng bên người: “Bạch Diệu, người đi nhìn chăm chăm.”

Xem ai dám nhường.

Tiêu Cửu Uyên dứt lời, trong phòng khách bao nhiêu âm thanh hút không khí, lão phu nhân, Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, Hậu phu nhân Liễu thị chờ mọi người mặt thay đổi.

Tiêu Thiên Dịch há mồm liền giúp Vân Thiên Tuyết cầu tha thứ.

”Cửu hoàng thúc, chuyện này không liên quan Tuyết Nhi, người không nên để cho người ta đánh nàng.”

Tiêu Cửu Uyên ngược mắt nhìn về Tiêu Thiên Dịch, khỏe môi là lãnh trào vui vẻ, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch nhưng thật ra là một hoàng tử rất có năng lực, nhưng là không biết tại sao thua trong tay bởi Vân Thiên Tuyết loại nữ nhân này.

Nữ nhân này vừa nhìn chính nữ nhân làm điệu bộ giả dối.

Ặc, đúng rồi, nghe nói nữ nhân giả dối hay làm ra vẻ này đã cứu mạng Tuyên vương.

Tiêu Cửu Uyên đối với chuyện này hết sức hoài nghi, bởi vì nữ nhân nhìn qua không giống như là sẽ hảo tâm cứu tính mạng người.

Dĩ nhiên những thứ này Tiêu Cửu Uyên sẽ mặc kệ, hắn chỉ nâng mắt phượng nhìn Tiêu Thiên Dịch, lãnh khốc nói: “Tuyên vương đang có ý kiến với mệnh lệnh của bốn vương sao?”

Trong phòng khách, mặt mũi Tiêu Thiên Dịch cứng ngắc, cửu hoàng thúc của hắn chính là người có thù tất báo, nếu như hôm nay trêu chọc hắn ta, ngày sau không chừng sẽ ra tay đối phó hắn, vậy hắn.

Tiêu Thiên Dịch đang suy nghĩ, một bên Vân Thiên Tuyết đã đưa tay kéo ống tay áo của hắn cầu khẩn: “Vương gia, cứu ta, ta không muốn bị đánh, ta không muốn bị đánh.”

Tiêu Thiên Dịch vừa nhìn Vân Thiên Tuyết dáng vẻ hoa lệ đầm mưa, đau lòng đứng lên, đang muốn nói chuyện.

Tiêu Cửu Uyên đã chán ghét những chuyện này, trực tiếp đứng lên ra lệnh: “Nếu như Vĩnh Ninh Hậu phủ không ai chấp hành, bốn vương không ngại cho mượn nhân thủ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Trận Chiến Đánh Chết Nô Tài

Tiêu Cửu Uyên dứt lời khiến cho Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi trắng mặt, thật nhanh đứng lên nói: “Không nhọc vương gia động thủ, người đâu, còn không đem Nhị tiểu thư dẫn đi đánh hai mươi đại bàng.”

Liễu thị sắc mặt tái nhợt, đau lòng kêu lên: “Hậu gia.”

Vân Lôi giận trợn mắt nhìn Liễu thị một cái, Tiêu Cửu Uyên ra lệnh, đại bàng Tuyết Nhi nhất định là phải chịu, mình người đánh, còn có thể hạ thủ có chút ccan nhắc, nếu như là người Ly thân vương phủ đánh, một cái mạng chỉ sợ muốn đi rồi nửa cái mạng.

Hộ vệ lĩnh mệnh, chạy thẳng tới bên cạnh Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết mắt ngậm lệ nóng, âm thanh bi thương liên tiếp: “Vương gia, cứu ta.”

Nàng đôi mắt đầm lệ mơ hồ nhìn chăm chăm Tiêu Thiên Dịch nói, đáng tiếc Tiêu Thiên Dịch lại không có biện pháp cứu nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng phần hận không dứt, nữ nhân yêu mến cứ như vậy bị người mang đi ra ngoài đánh, hẳn lại không thể ra sức.

Tiêu Thiên Dịch tay nắm chặt lên, Tuyết Nhi, lần này ta có lỗi với ngươi, nhưng ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ mau sớm cường đại lên, mau sớm đẩy ngã thái tử, đoạt lại vị trí thái tử.

Hôm nay ngươi chịu khổ, ta cũng nhớ kỹ, ngày sau ta nhất định sẽ bồi thường lại ngươi.

Vân Thiên Tuyết thấy Tiêu Thiên Dịch âm đạm, trong lòng biết hẳn không có biện pháp cứu nàng, nàng chỉ có thể quay đầu nhìn về Vân Lôi: “Phụ thân, ta không muốn bị đánh, ta không muốn bị ăn đại bàng.”

Đáng tiếc Vân Lôi cũng không có biện pháp cứu nàng.

Hộ vệ vọt tới bên người Vân Thiên Tuyết, lời nàng đi ra ngoài.

Vân Thiên Tuyết thân thể vừa động muốn phản kích, nàng trước mắt là cam linh đỉnh, mấy tên thị vệ này tuyệt không phải là đối thủ của nàng.

Bất quá Vân Thiên Tuyết động một cái, liền đã tỉnh hồn lại, Tiêu Cửu Uyên linh lực hết sức cường đại, trước mắt đã là lam linh đỉnh, có người nói hẳn thật ra thì đã là Từ Linh.

Trừ Tiêu Cửu Uyên cường đại linh lực, thủ hạ của hẳn có hai người này, nghe nói tất cả đều là linh lực cao thâm hơn người, nếu như mình động thủ, chỉ biết hơn xui xẻo, cuối cùng Vân Thiên Tuyết chỉ có thể một đường khóc bị người mang theo đi xuống đánh bằng roi.

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên sắc mặt đã âm trầm đứng lên, hôm nay chuyện tình, để cho hẳn hết sức nổi giận.

Hắn chỉ muốn bắt được người giết vị hôn thê của hắn, hung thủ thật sự hủy thanh của hắn. Đối với chuyện riêng tư trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, tuyệt không cảm thấy hứng thú.

Bất quá những người này xuất thủ đối phó Vân Thiên Vũ, hẳn lại không thể ngồi yên không để ý đến, bởi vì Vân Thiên Vũ lúc này là vị hôn thê Tiêu Cửu Uyên hẳn.

Hắn sao có thể làm cho người ta bắt nạt đến trên đầu của nàng.

Tiêu Cửu Uyên đứng ở bên trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, lãnh khốc mở miệng: “Tiêu Dạ Thần.”

Tiêu Dạ Thần vội vàng đứng ra, hôm nay cửu hoàng thúc hết sức nổi giận, hẳn cũng không dám trêu chọc hẳn nữa.

“Cửu hoàng thúc.”

“Phàm hôm nay đối với Vân Thiên Vũ bất kính điều nô, đều giống nhau đánh chết.”

Trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, bao nhiêu tiếng kêu sợ hãi, không ít người khóc.

Nguyên Hương, Thu Thiên đám người tất cả mặt xám như tro tàn, mềm cả người.

Bất quá Thu Thiên nghĩ đến mình cũng không có làm gì, chẳng qua là nghe theo Hải Đường an bài chỉ ra và xác nhận một chút chuyện xảy ra giữa Vân Thiên Vũ cùng Cổ ma ma, hạ độc chuyện này nàng căn bản không có tham dự, cho nên tội hẳn không đáng chết.

Thu Thiên thật nhanh bò ra ngoài, hướng về phía Vân Thiên Vũ cầu xin tha thứ: “Đại tiểu thư, nô tỳ cũng không có làm gì, nô tỳ nói chỉ là Cổ ma ma cùng Đại tiểu thư có mâu thuẫn, hạ độc cái gì nô tỳ căn bản không biết.”

Vân Thiên Vũ không lên tiếng, Tiêu Cửu Uyên con ngươi đen nhánh thoáng qua lãnh ý, nhìn ánh mắt Thu Thiên, giống như nhìn một con vật chết.

Trực tiếp ra lệnh cho Tiêu Dạ Thần: “Mỗi người đều bị đánh chết, để cho tất cả mọi người ở Vĩnh Ninh Hậu phủ đi quan sát, để cho bọn họ biết, làm chuyện gì trước động não.”

Trong phòng khách, mọi người mặt mũi trắng bệch, Vĩnh Ninh Hậu phủ lão phu nhân cùng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi, mặt trắng đến đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 91: Thu Sau Tính Số

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên sau khi hạ lệnh xong, đã lười phải để ý tới những người khác, hắn đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, con người hung tàn mở miệng: “Người, cho bốn vương ra ngoài.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong dẫn đầu trước một bước đi ra ngoài, Vân Thiên Vũ có lòng không để ý tới hắn, có thể tưởng tượng nghĩ rằng người này tàn nhẫn vô tình, lại không can đảm không để ý tới, cuối cùng chỉ đành phải đuổi theo cước bộ Tiêu Cửu Uyên, hai người kẻ trước người sau rời đi phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ, một đường lui về phía sau đi tới.

Họa Mi muốn theo sau, lại bị Tiêu Dạ Thần ngăn cản.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Tiền viện, tiếng kêu thảm thiết không ngừng, tất cả người làm cũng bị gọi vào trước mặt đi xem hình.

Hậu viện một bóng người cũng không có, Vân Thiên Vũ chấp nhận đi theo Tiêu Cửu Uyên đi tới hậu viện, vừa đi vừa cố gắng suy nghĩ, nên như thế nào để cho Tiêu Cửu Uyên vui vẻ chút.

“Ly thân vương gia, hôm nay chuyện này không liên quan đến ta, người nếu như tức giận liền đi thù thập Vĩnh Ninh hậu, giết chém nẫu, ta cũng không phản đối, người có thể thế nào cao hứng thế nào tới, ai kêu hắn không có chuyện gì đi kinh động người.”

Vân Thiên Vũ lời còn chưa dứt, nam nhân phía trước đột nhiên lên tiếng, cắt đứt lời Vân Thiên Vũ.

“Nếu như bốn vương dọn dẹp Vĩnh Ninh hậu, người cao hứng nhất đi.”

Tiêu Cửu Uyên chợt quay đầu nhìn Vân Thiên Vũ, mặt trời đang thịnh, ánh mặt trời chiếu nghiêng tới đây, chiếu vào trên người của hắn, giống như cho hắn bước đi trong một tầng kim quang, ánh sáng trong nam nhân, lông mày đen bay vào thái dương, mắt phượng đen nhánh giống như một loại nước sơn, lóe ra u quang, phảng phất ánh sáng ngọc bảo thạch, trên con người, một hàng lông mi vừa dày vừa tinh tế, bên trong ánh mắt của hắn càng phát hoa mỹ, Câu Hồn Đoạt Phách.

Vân Thiên Vũ nhìn giống như thiên thần nam tử, chớp mũi tràn đầy mùi thơm cơ thể của u đậm nam tử, trong nháy mắt thậm chí có chút hôn mê, theo bản năng lui về phía sau từng bước, cùng Tiêu Cửu Uyên vẫn duy trì một khoảng cách.

Thật sự là khoảng cách quá gần, ảnh hưởng suy nghĩ của nàng, cho nên vẫn là giữ vững chút khoảng cách hảo.

Vân Thiên Vũ động tác, lại làm cho Tiêu Cửu Uyên nâng mi lên, lãnh chìm âm u ra lệnh.

“Phía trước dẫn đường, đi chỗ người ở.”

Vân Thiên Vũ rốt cuộc biết Tiêu Cửu Uyên tại sao chợt ngừng lại, nguyên lai là hắn không biết nàng ngụ ở chỗ nào, cho nên mới phải dừng lại để cho nàng dẫn đường Vân Thiên Vũ đáp một tiếng, lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, vội vàng lướt qua Tiêu Cửu Uyên đi về phía trước.

Sau lưng Tiêu Cửu Uyên đi theo cước bộ của nàng, một đường hướng Tử Trúc tiên đi tới.

Trên đường hai người cũng không nói lời nào, mãi cho đến tiến vào tiểu sảnh Tử Trúc tiên.

Tiêu Cửu Uyên vững như núi thái bàn ngồi xuống, Vân Thiên Vũ ngoan ngoãn đứng, nàng còn không biết người trước mặt tính toán như thế nào cùng nàng tính số đây, cho nên vẫn là an phận chút đi.

Tiêu Cửu Uyên mắt lạnh nhìn Vân Thiên Vũ, vóc người gầy đến giống như cây gậy trúc, một trận gió cũng có thể thổi ngã, gương mặt càng không thể nhìn.

Nữ nhân này trên người duy nhất có thể nhìn đại khái chính là thông minh.

“Bốn vương nói qua, chuyện của người người tự mình giải quyết, không thể ảnh hưởng đến bốn vương.”

Giọng Tiêu Cửu Uyên trầm thấp thẳm từ giống như rượu vang thuần túy vang lên.

Vân Thiên Vũ lập tức gạt đầu: “Đúng vậy, ta không muốn làm phiền vương gia, về phần chuyện lần này thật sự là cái ngoài ý muốn, ta không nghĩ tới bọn

họ thể nhưng phải người đi mời vương gia tới đây.”

Tiêu Cửu Uyên giơ tay lên, nhẹ gõ cái bàn, dưới ống tay áo rộng lớn, ngón tay kia thon dài hoàn mỹ, giống như tác phẩm nghệ thuật.

Người đàn ông này từ đầu đến chân, từ trên xuống dưới, ba trăm sáu mươi độ hoàn toàn không có tử giác, thật sự hoàn mỹ đến không giống người.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng nói thầm, sau đó vội vàng tiến lên châm trà cho Tiêu Cửu Uyên, sắc mặt khác với lúc đối mặt với Vĩnh Ninh hậu Vân Lô cùng lão phu nhân lúc lạnh nhạt, không nói ra được cung kính ôn thuận.

Bởi vì nam nhân trước mặt chính là bắp đùi vàng của nàng, nàng có thể không cẩn thận phục dịch sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: Độc Chiếm Tiền Bạc

Tiêu Cửu Uyên ngược mắt nhìn nàng, ánh mắt từ từ hạ, nhìn về chén trà trên bàn, khóe môi vẽ ra nụ cười chế giễu: “Trà này có thể uống sao?”

Vân Thiên Vũ sững sốt một chút, tùy theo nghiêm túc vô cùng nói: “Ly thân vương gia, nếu như người chè trà không tốt, có thể trở về Ly thân vương phủ uống.”

Nàng nơi này chỉ có loại đãi ngộ này, nếu không hài lòng, xin nhanh lên một chút đi.

Vân Thiên Vũ dút lời, khiến cho Tiêu Cửu Uyên tương đối bất mãn, hần khóe môi tự tiểu phi tiểu, đồng mâu càng thêm u ám vô cùng.

”Bỏn vương tâm tình thật không tốt, nhưng mà tâm tình người tựa hồ hết sức không tệ.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn Vân Thiên Vũ, mặc dù Vân Thiên Vũ dùng khăn lụa che mặt, nhưng hần vẫn như cũ có thể dễ dàng cảm nhận được nữ nhân này hôm nay tâm tình không tệ.

Dĩ nhiên không tệ, lập tức thu thập nhiều người như vậy, lại hung hăng đánh vào mặt Vĩnh Ninh hậu cùng lão phu nhân, nàng có thể không cao hứng sao?

Đúng rồi, nàng còn có không ít tiền bạc, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch năm mươi vạn lượng ngân phiếu, mặc khác cộng thêm Vĩnh Ninh Hậu phủ đồ cưới hơn hai mươi vạn.

Tiêu Thiên Dịch (theo mình là Tiêu Cửu Uyên mới đúng) trông mắt đen, đột nhiên dâng lên quỷ quyết ba quang, bình tĩnh nhìn Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn dáng vẻ của hần, tóm tắt lại da đầu tê dại, người này ánh mắt rõ ràng không được tốt a, cho nên vẫn là nhanh lên một chút đem này ôn thần đưa đi đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, lập tức đứng thẳng người, dáng vẻ giả vờ mệt chết đi mở miệng nói: “Mệt quá a, Vương gia, ta mệt mỏi, nếu không ta đưa người ra Hậu phủ.”

”Chẳng lẽ bỏn vương khí nhận không?”

Tiêu Cửu Uyên lạnh nhạt châm biếm nhìn Vân Thiên Vũ, giống như Vân Thiên Vũ là người ngu ngốc.

Vân Thiên Vũ sắc mặt khó coi, sâu kín nhìn Tiêu Cửu Uyên, nếu không phải là mình muốn ôm chân người này, nàng thật muốn chỉ vào mũi mũi, người bị khinh bỉ liên quan gì tới ta, không phải là ta làm cho người bị.

Bất quá nàng cũng chỉ trong lòng nghĩ muốn thôi, thần thái vẫn như cũ vô cùng cung kính: “Vương gia, nếu không chúng ta đi dọn dẹp một chút người chọc Vương gia mất hứng, người thấy thế nào?”

Tiêu Cửu Uyên nhú mày, hừ lạnh: “Đây cũng là chuyện người cao hứng, mà không phải chuyện mà bỏn vương cao hứng.” Chỉ là rất nhanh khuôn mặt của hần một tầng nhẹ huy, đồng mâu hiện đầy liếm y.

”Bỏn vương ngược lại đối với ngân phiếu tương trên người người đối cảm thấy hứng thú.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, Vân Thiên Vũ trong lòng lập tức dâng lên nguy cơ, nàng giống như cái con nhím lui về sau một bước, nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên cảnh giới nói: “Vương gia muốn làm gì?”

Thấy nàng như vậy, Tiêu Cửu Uyên ngược lại cao hứng lên.

Thì ra là nhìn người khác mắt hững, tâm tình của mình mới có thể tốt.

Không tệ không tệ.

Tiêu Cửu Uyên vừa nghĩ vừa nhìn Vân Thiên Vũ, chậm rãi nói: “Bỏn vương nếu như không có nhớ lắm, bạc kia của ngươi vẫn là lợi dụng bỏn vương có được.”

”Cho nên vương gia muốn phân bạc?”

Vân Thiên Vũ nghĩ đến đây cái, trong lòng thật thương yêu không dứt, đây là nàng thật vất vả có được, không nghĩ tới nam nhân này vậy mà muốn phân nàng bạc.

Quá đáng hận, đường đường Cửu hoàng thúc đại nhân chẳng lẽ ngay cả này ít bạc cũng không có, cho nên tiêu muốn đồ của nàng. Ghê tởm, đáng hận.

Vân Thiên Vũ nói xong khiến cho Tiêu Cửu Uyên trên mặt kéo hắc khí, con ngươi dâng lên hàn quang trong suốt.

Hắn không có phẩm chất như vậy sao, phân bạc với nàng, may mà nàng nghĩ ra được.

Tiêu Cửu Uyên tức giận lạnh lùng nói: “Bỏn vương không phải là muốn phân bạc, mà là muốn nuốt bạc một mình.”

Lần này Vân Thiên Vũ mặt hoàn toàn tối, trong con ngươi tràn đầy hàn khí, thần thái hiem thấy kiên quyết.

”Không được, đây là bạc của ta.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Vân Thiên Vũ Nổi Giận

Vân Thiên Vũ một mực chắc chắn bạc là của mình..

Có bút bạc này, nàng liền có biện pháp cố gắng cường đại, nếu không có bạc này, nàng nửa bước khó đi, chính là làm cái gì, chân tay rụt rè, cho nên nàng tuyệt sẽ không đem tiền này giao cho Tiêu Cửu Uyên

Nàng đây là chiếm đoạt công khai.

”Đường đường Ly thân vương phủ chẳng lẽ ngay cả ít bạc như vậy cũng không có, cho nên chạy tới cùng ta giành bạc, chuyện này ta không đồng ý.”

Vân Thiên Vũ một bộ dạng ai dám giành bạc với ta, ta liền cùng người liều mạng.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng như vậy, càng thêm muốn vơ vét bạc trong tay nàng tới đây, nữ nhân này dung nhan rõ ràng xấu xí, không được người nhà yêu thích, nhưng sắc mặt lại không có nửa điểm hèn mọn, lạnh nhạt thông minh, làm chuyện gì cũng một bộ dáng vẻ đã định liệu trước.

Nàng như vậy thật sự là làm cho người ta khó chịu, nàng bây giờ cuối cùng bình thường hơn nhiều.

Tiêu Cửu Uyên u lạnh mở miệng: “Ác, ngươi đã không cho, vậy thì giữ đi.”

Lần này Vân Thiên Vũ cũng ngây ngẩn cả người, bởi vì Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối không phải là để nói chuyện đùa, hần lúc nào thì dễ nói chuyện như vậy.

Quả nhiên nàng vừa suy nghĩ xong, Tiêu Cửu Uyên lại lạnh lùng nói: “Ngươi liền ôm này bạc sống qua ngày đi, về phần Ly thân vương phi, ngươi không lạ gì.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong thẳng đứng lên, không tính toán dừng lại nhiều hơn nữa làm gì.

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ nhất thời không phản ứng kịp, có ý gì, cái gì gọi là ôm bạc sống qua ngày, không lạ gì Ly thân vương phi.

Bất quá rất nhanh nàng liền nghĩ đến, Tiêu Cửu Uyên đây là đang uy hiếp nàng, nếu như nàng không giao ra bạc, hần liền vào cung để cho hoàng thượng hạ chỉ hủy bỏ cửa hôn sự của này.

Nếu không có Ly thân vương phi, trước mắt nàng còn không có cường đại lên, Vĩnh Ninh hậu Vân Lô cùng Vân Thiên Tuyết sẽ bỏ qua cho nàng sao? Bọn họ nhất định sẽ giết chết nàng. Vân Thiên Vũ sắc mặt trong nháy mắt thay đổi mấy lần, mắt thấy bóng dáng cao lớn tôn quý trước mặt muốn đi ra ngoài, nàng vội vàng kêu lên.

”Đứng lại.”

Tiêu Cửu Uyên ưu nhã biếng nhác dừng lại thân thể, hẳn biết Vân Thiên Vũ chắc chắn gọi hắn lại, cùng người thông minh giao thiệp chính là có điểm này chỗ tốt.

Nàng vĩnh viễn biết cái gì nên làm cái gì không nên làm.

Tiêu Cửu Uyên nghĩ đến Vân Thiên Vũ giờ phút này tất nhiên đau tận tam can đau khắp người, tâm tình của hắn tự dung thay đổi tốt hơn, hứng thú nhìn sang.

Dưới ánh mặt trời, mắt phượng khẽ nâng, trông mắt đen diệu điểm một cái kim quang, thường ngày ánh mắt sắc bén, cho nên sắc mặt thâm thúy sâu sa, khóe môi vẽ ra độ cong duyên dáng, ngay cả mặt mũi không nói ra được đẹp tuyệt hoa lệ.

Giờ phút này, hoàn toàn không còn lãnh khốc máu tanh như trước nữa, Vân Thiên Vũ thấy thế ngẩn ngơ, nhưng tùy theo nàng nhớ lại nam nhân này bản tính ác ma, cho nên bề ngoài càng mỹ gì đó, thường thường là càng có độc.

Vân Thiên Vũ thu liễm tâm thần, bước đi thông thả bước đi tới trước mặt Tiêu Cửu Uyên, nghiêm túc vô cùng hỏi Tiêu Cửu Uyên: “Ly thân vương gia, chỗ bực này hữu dụng với ta, ta chỉ có thể phân cho ngươi một nửa.”

Đây là nhượng bộ lớn nhất của nàng, nghĩ đến trong một cái chớp mắt thời gian liền muốn phân ra đi một nửa, hảo tâm đau a.

Nếu không phải năng lực chưa đủ, nàng thật muốn hung hăng tát người này một cái, đem khuôn mặt của hắn tuấn mỹ đến nhân thần đều phần nộ làm hỏng.

Bất quá Vân Thiên Vũ biết, trước mặt nàng chỉ có thể suy nghĩ một chút, ở trong lòng tiết tiết hận.

Đáng tiếc nàng thối lui, Tiêu Cửu Uyên cũng không ủng hộ, hắn tự tiểu phi tiểu câu khỏi khêu gọi môi, u lãnh nói: “Lời của bản vương là quyết định, không phải là thương lượng, hoặc là toàn bộ giao ra đây, hoặc là một phần không muốn đóng.”

Vân Thiên Vũ vừa nghe lời này, giận đến dạ dày đau, thật muốn nhảy dựng lên mắng to, nhưng là nàng biết, nàng nếu dám can đảm mắng, Tiêu Cửu Uyên là có thể bóp chết nàng, cho nên cuối cùng nàng nén giận, nghiêm túc vô cùng hỏi Tiêu Cửu Uyên: “Ly thân vương gia, ngươi Ly thân vương phủ có phải hay không nghèo đến đói?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Vô Cùng Đau Lòng

Gương mặt Tiêu Cửu Uyên tuấn mỹ trong nháy mắt hắc chìm, con ngươi cũng hiện đầy lãnh lệ khí, âm trầm vô cùng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lửa giận cao ngất nhìn chăm chăm lại hắn, hai người ở cửa đối mắt.

Chỉ một lát, Tiêu Cửu Uyên đột nhiên nhẹ cười lên, nữ nhân này là gan ngược lại rất lớn, vậy mà có thể cùng hắn đối mắt, người bình thường đừng nói cùng hắn đối mắt, thấy hắn nổi giận, liền hù chết.

Thú vị a.

Hắn hơi nhú mày nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Thôi, xem ngươi đau lòng như vậy, vậy thì giữ đi.”

Nói xong xoay người đi ra ngoài, Vân Thiên Vũ nhìn hắn đi, sớm cấp bách kêu lên: “Được rồi, cho ngươi, cho ngươi.”

Cùng lắm thì quay về suy nghĩ biện pháp kiếm bạc, nhưng là tâm rất đau a.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng chưa tính toán gì dùng kim châm tiểu nhân Tiêu Cửu Uyên, nàng thua thiệt mà trước còn phải cảm kích hắn, còn muốn mau chóng tìm được thủ phạm thật sự phía sau màn hại chết vị hôn thê của hắn, hiện nay xem ra, đáng đời.

Nhất định là hắn đắc tội quá nhiều người, cho nên người ta mới có thể sau lưng giết vị hôn thê của hắn.

Hừ, lần này cũng để cho người giết chết vị hôn thê của hắn tốt lắm, như vậy xấu danh trên người của hắn cả đời đừng nghĩ rửa đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nghĩ tới chỗ không đúng, lúc này nàng chính là vị hôn thê xui xẻo của hắn a.

Trước cửa Tiêu Cửu Uyên đã đi tới, mắt từ trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ: “Bốn vương không thích miễn cưỡng người khác, nếu như ngươi không muốn?”

Vân Thiên Vũ bắt đầu tốn hơi thừa lời, cố gắng đè nén lửa giận: “Không miễn cưỡng.”

“Chẳng lẽ là ngươi cam tâm tình nguyện giao ra đây?”

Tiêu Cửu Uyên trông mắt đen hiện rõ ngươi nếu như miễn cưỡng, đáng vẻ rất không muốn lấy.

Vân Thiên Vũ muốn mắng người, rõ ràng là hấn uy hiếp nàng, nhưng muốn nàng giả vờ cam tâm tình nguyện, thật sự là ghê tởm, hơn nữa nàng thế nào cảm thấy vị này gia đang chơi trò mèo vờn chuột, mèo trước khi ăn chuột, trước đem chuột chơi đến chết đi sống lại.

Nàng thật bất hạnh chính là con chuột đáng thương kia.

Vân Thiên Vũ ở trong lòng hung hăng suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên, chỉ mong ngươi không được rơi vào trên tay của ta, nếu như rơi vào trên tay của ta, ta nhất định cho một cái tát đến mặt của ngươi.

Trong lòng nàng nghĩ như vậy, cuối cùng còn dễ chịu hơn nhiều, ngẩng đầu nhìn Tiêu Cửu Uyên lúc, giọng nói không nói ra được nín hót.

“Vương gia, người ta là tự nguyện giao ra đây, ngươi yên tâm cầm đi dùng đi.”

Dùng chết ngươi đã khỏe.

“Ngươi đã không muốn đem bạc giao cho bốn vương, bốn vương liền cố gắng thu.”

Tiêu Cửu Uyên không thấy được thần sắc trên mặt Vân Thiên Vũ, nhưng cũng biết, giờ phút này nữ nhân mặt nhất định rạn nứt.

Vừa nghĩ như thế, tâm tình của hắn càng thêm tốt lắm, đưa ra một bàn tay khớp xương rõ ràng thon dài, ý bảo Vân Thiên Vũ nhanh chóng đem bạc lấy ra giao cho hắn.

Vân Thiên Vũ chậm chạp từ trên người lấy ngân phiếu, nàng vì phòng có người động ngân phiếu của nàng, cho nên vẫn đem ngân phiếu để ở trên người, trong ống tay áo bên trái, trong ống tay áo bên phải, còn có ngang hông để một chút.

Bất quá nàng thật muốn đem những thứ ngân phiếu này toàn bộ giao cho Tiêu Cửu Uyên sao, nếu như toàn bộ giao ra, nàng lập tức lại biến thành nghèo rớt mồng tơi, làm sao mua Tây Tựu Đan bây giờ? Còn có nàng muốn mua thứ khác làm sao bây giờ? Làm việc cũng là cần bạc a.

Cho nên vẫn là không muốn toàn bộ giao ra, Vân Thiên Vũ lặng lẽ liếc một cái Tiêu Cửu Uyên, sau đó bắt động thanh sắc giữ lại một chút.

Nàng tự cho là mình làm rất khá, nhưng không biết Tiêu Cửu Uyên vẫn chú ý nàng, đem động tác của nàng toàn bộ nhìn ở trong mắt, trong nháy mắt có chút cảm thấy buồn cười, bất quá làm bộ không thấy, nghiêm trang liếc nhìn ngân phiếu trong tay đếm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Trả Thù Tiêu Cửu Uyên

Trong tay Vân Thiên Vũ ngân phiếu trị giá cũng rất lớn, cho nên mặc dù có mười mấy vạn lượng ngân phiếu, nhưng phân lượng cũng không nhiều.

Tiêu Cửu Uyên rất nhanh đếm xong, sau đó trên cao nhìn xuống Vân Thiên Vũ.

“Tổng cộng là bảy mươi một vạn tám ngàn lượng ngân phiếu.”

Tiêu Cửu Uyên mâu quang như đuốc nhìn Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia thâm thúy, tựa hồ có thể động sát lòng người, Vân Thiên Vũ không nhìn hắn, để tránh bị hắn phát hiện sơ hở, người này quá thông minh, hơi không lưu ý sẽ lộ ra sơ hở.

“Vâng, vương gia, lúc trước Tuyên vương điện hạ đưa tới năm mươi vạn lượng ngân phiếu, sau Tiêu Dạ Thần lại đem đồ cưới của Vinh Ninh Hậu phủ bán của cải lấy tiền mặt, cộng bán phải hai mươi một vạn tám ngàn lượng, ngươi xem khác biệt tăng lên không phải là vừa đúng bảy mươi một vạn tám ngàn lượng sao?”

Vân Thiên Vũ nói xong, Tiêu Cửu Uyên lãnh cười ra tiếng.

“Nhưng ta nhớ lúc trước ngươi cùng Tiêu Dạ Thần ở Vinh Ninh Hậu phủ trong phòng khách nói, Tuyên vương phủ hai mươi châu báu bán năm vạn hai ngàn lượng đây.”

Lần này Vân Thiên Vũ muốn cắn đầu lưỡi của mình, không có gì lớn giọng làm gì, lần này tốt lắm, một mao bạc khỏi nghĩ đến muốn để lại.

Lúc trước nàng cùng Tiêu Dạ Thần sở dĩ ở trong phòng khách Vĩnh Ninh Hậu phủ nói, lớn tiếng nói, chính là vì chọc tức mối quan hệ giữa Vĩnh Ninh Hậu phủ và Tuyên vương, không nghĩ tới lại bị Tiêu Cửu Uyên cho nghe vào, thật sự là quá đáng tức giận.

Nàng nhớ lúc ấy hẳn rõ ràng mặt mũi chán ghét, đáng về mặt hứng, thế nào liền đem lời nói của các nàng nghe lọt được.

Vân Thiên Vũ trong lòng cái đó tích tụ a, nhưng cũng không thể không đem ngân phiếu giao ra đây, cuối cùng lục lợi thật lâu cuối cùng đem năm vạn hai ngân phiếu lấy ra ngoài, đưa tới tay Tiêu Cửu Uyên.

Phút cuối cùng nàng còn phải giả vờ lơ đãng nói.

”Ác, ta quên, thì ra là còn có cái năm vạn lượng ngân phiếu a, tốt lắm, lần này toàn bộ giao cho ngươi, được chưa.”

Tiêu Cửu Uyên biết nữ nhân này lúc này trong lòng sợ rằng đã đang rỉ máu. Nàng rỉ máu, hẳn cao hứng a.

Quả nhiên cuộc sống khác tức mình tâm tình là tốt rồi, không tệ không tệ.

Tiêu Cửu Uyên lại ngay trước mặt Vân Thiên Vũ đếm một lần ngân phiếu, trên thực tế hẳn sở dĩ làm như vậy, chính là vì để cho một nữ nhân này một lần nữa đau lòng.

Vân Thiên Vũ nhìn chăm chăm nam nhân tuyệt mỹ vô song mắt trước mặt đếm ngân phiếu, sâu kín nói: “Vương gia, ngươi là cố ý.”

Tiêu Cửu Uyên nghe lời của nàng, thu hồi ngân phiếu, vô cùng nghiêm túc nói: “Đúng vậy, bổn vương chính là cố ý, nhớ, sau này chuyện của ngươi ngươi tự giải quyết, đừng ảnh hưởng đến bổn vương, nếu không?”

Nếu không hẳn tâm tình không tốt, người khác liền đừng mơ tưởng tâm tình tốt.

Vân Thiên Vũ hận kia, đều là Vĩnh Ninh hậu Vân Lô làm ra, nam nhân đề tiện nam nhân đáng chết, làm hại nàng tất cả ngân phiếu đều mất.

Vân Thiên Vũ trong lòng mắng Vân Lô, nhưng khi nhìn Tiêu Cửu Uyên cuồng vọng không kềm chế được, vẫn là nổi giận vô cùng, nàng ánh mắt chợt lóe, đột nhiên nghĩ chủ ý đến ác chinh Tiêu Cửu Uyên, thân thể hơi khẽ cong, trên mặt mang khăn màu trắng quyền rút xuống, lộ ra gương mặt.

Gương mặt này so với trước kinh khủng còn phải dọa người, bởi vì ở đó hiện đầy vết sẹo trên mặt, còn thoa không ít nước thuốc được thảo trên mặt trị vết sẹo, mà nước thuốc được thảo này mang theo màu đỏ nhạt, được Vân Thiên Vũ thoa lên mặt.

Lần này chẳng những trên mặt bò đầy con giun, còn là bò đầy con giun màu đỏ.

Đây đối với có Tiêu Cửu Uyên ưa thích sạch sẽ mà nói, tuyệt đối là một đại kích thích.

Hắn tuyệt mỹ mặt mũi, trong nháy mắt hiện lên lo lắng, đồng mâu càng thêm trái rộng cuồng phong bạo vũ, cơ hồ là trong nháy mắt theo bản năng lui về sau từng bước, con ngươi âm u, ô sát sát nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, lãnh chìm là máu thanh âm vang lên.

”Ngươi là cố ý.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 96: Làm Giá Cao

Trước cửa, Vân Thiên Vũ lập tức nhún vai một cái, mặt vô tội khom lưng nhặt khăn trên đất, sau đó ngẩng đầu kéo môi khẽ cười nhìn về Tiêu Cửu Uyên.

Nàng cười một tiếng, gương mặt này hơn lộ vẻ dửng dưng phải đáng sợ.

Tiêu Cửu Uyên chỉ cảm thấy quanh thân tóc gáy cũng cứng dựng lên, theo bản năng nắm chặt tay, muốn đập chết nữ nhân này.

Bất quá Vân Thiên Vũ đã chuyển biến tốt đeo khăn lụa trắng lên, chuyện làm hơi quá, liền mất nhiều hơn được.

Nàng chẳng qua là ác chinh nam nhân này trả thù một cái là được, nhưng không dám làm quá mức.

”Vương gia, ta không phải cố ý, lỡ tay, lỡ tay.”

Tiêu Cửu Uyên đồng mâu lạnh lẽo, sâu không lường được, khóe môi lại treo nụ cười hàn ý: “Ngươi cho rằng bốn vương là người ngu sao? Lỡ tay, hao một lỗ tay.”

Hắn nói xong nhìn Vân Thiên Vũ, không vui nói: “Vốn là bốn vương chỉ là muốn trừng trị nhỏ ngươi một cái, cho nên mới phải tịch thu ngươi hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu dọa một chút ngươi, bốn vương nhân từ không có ý định thật nuốt trọn hơn bảy mươi vạn lượng ngân này của ngươi, nhưng không nghĩ tới ngươi cho nên như thế ác liệt, nếu như thế, ngân phiếu ngươi không muốn cũng được.”

Tiêu Cửu Uyên tay vừa thu lại, trực tiếp đem hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu thu vào, xoay người liền đi ra ngoài.

Sau lưng Vân Thiên Vũ đã hoàn toàn sợ ngây người, thì ra là người ta chẳng qua là trừng trị nhỏ nàng một chút, căn bản không có muốn tịch thu ngân phiếu.

Vân Thiên Vũ ruột cũng ân hận, không được không được, làm nhanh lên điểm cố gắng lên.

Vân Thiên Vũ thân thể giống như tên xông ra ngoài, một thanh kéo lại y phục của Tiêu Cửu Uyên lại, bộ mặt sám hối nói: “Ly thân vương gia, ta sai lầm rồi, ngươi đại nhân đại lượng bỏ qua cho ta một lần đi, đem ngân phiếu cho ta đi.”

Tiêu Cửu Uyên bởi vì Vân Thiên Vũ lôi kéo, trong nháy mắt thân thể cứng ngắc, âm ngoan vô cùng đồng mâu nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, sau đó từ từ đi xuống đến tay Vân Thiên Vũ đang lôi kéo hắn y phục, trầm giọng mở miệng: “Buông tay.”

Vân Thiên Vũ lập tức tỉnh thần, vội vàng buông ra, nàng quên Tiêu Cửu Uyên lúc trước đặt điều ước, không thể đến gần hắn một thước khoảng cách.

Lúc này hai người hoàn toàn quên, trước hai người bọn họ nhưng là đứng chung một chỗ thời gian thật dài.

Tiêu Cửu Uyên móng môi mím chặt, ngón tay nắm chặt, nghĩ tới đây nữ nhân cho nên dám can đảm kéo y phục của hắn, hắn thật muốn một chưởng đập chết nàng, bất quá suy nghĩ một chút nàng chỗ dừng, cuối cùng rốt cuộc vẫn là nhịn được.

“Không phải nói sau này không cho phép đến gần bốn vương, cách phải bốn vương một thước xa sao?”

“Vâng, ta quên, lần sau kiên quyết nhớ.”

Vân Thiên Vũ thái độ vô cùng đoan chính, mục đích gì chỉ có một, có thể thuận lợi cầm lại những thứ ngân phiếu kia.

Đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên nghĩ đến trước mình thấy mấy con giun hồng, bây giờ còn cảm thấy quanh thân tóc gáy cũng cũng dựng lên, hắn không tốt sau này để cho Vân Thiên Vũ tốt hơn sao? Cho nên Tiêu Cửu Uyên lạnh lùng nói.

“Ngươi cho rằng ngươi ở đây làm chuyện xấu xa như vậy, bốn vương còn có thể đem ngân phiếu trả lại cho ngươi.”

Vân Thiên Vũ ngốc lăng, hoàn toàn bị đá kích, hơn nữa có một loại cảm giác muốn chặt đứt tay mình.

Hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu a, liền bị nàng làm cho không có.

Tiêu Cửu Uyên thấy đáng vẻ nàng hóa đá, trong lòng cuối cùng hơi thoải mái một chút, lãnh chìm nói: “Bốn vương sẽ không tham chút bạc kia của ngươi, bạc của ngươi chẳng qua là tạm thời gửi ở trong tay bốn vương.”

Vân Thiên Vũ tỉnh thần, trong lòng còn dễ chịu hơn một chút, thì ra là chẳng qua là tạm thời gửi khi hắn nơi đó a, không phải là muốn nuốt trọn nàng bạc a.

“Vương gia, ta muốn dùng bạc làm sao bây giờ?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 97: Chỉ Còn Dư Hai Ngàn Hai

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ mặt hi vọng nhìn chằm chằm Tiêu Cửu Uyên, Tiêu Cửu Uyên nghiêm túc lạnh nhạt liếc nàng một cái nói: “Có thể cùng bốn vương thương lượng, nếu như bốn vương tâm tình tốt lắm, có thể cho ngươi một chút.”

Vân Thiên Vũ cả khuôn mặt cũng tối, nàng cần bạc, nàng muốn dùng, còn phải nhìn đại gia hắn tâm tình có được hay không, nàng hiện tại liền muốn hung hăng hắn, đập đập đập chết hắn.

Vân Thiên Vũ đang ở trong lòng điên cuồng phát tiết, trước mặt không xa Tiêu Cửu Uyên lại cau mày nhìn chằm chằm nàng: “Ngươi sẽ không ở trong

lòng tức giận mắng bốn vương.”

Vân Thiên Vũ cả kinh, lập tức mặt đoan chánh lắc đầu: “Không có, ta đang suy nghĩ ta cần mua thêm thứ gì, ta muốn mua quần áo, còn phải mua đồ ăn đồ, khác Từ Trúc hiện bên trong người làm ta một người cũng không muốn dùng, còn phải từ bên ngoài mua một vài nha đầu tới đây...”

Vân Thiên Vũ nói mình muốn dùng tiền vào cái gì, liền hi vọng người này vội vàng cho nàng một chút tiền đi.

Đáng tiếc nàng còn chưa nói hết, đứng ở trước mặt nàng Tiêu Cửu Uyên đã tùy ý lấy một tấm ngân phiếu đưa tới trên tay của nàng, sau đó xoay người đi.

Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn ngân phiếu trong tay, hai ngàn hai.

Bảy mươi sáu vạn tám ngàn lượng ngân phiếu, cuối cùng thì còn lại hai ngàn hai.

Nàng cũng không chế không được nữa mắng chửi người: “Tiêu Cửu Uyên, người tốt nhất không cần rơi vào trong tay ta, nếu như ngày nào đó rơi vào trong tay ta nhất định...”

Vân Thiên Vũ đang lửa giận đại phát tác, ngoài cửa một giọng nói đột ngột vang lên: “Vân tiểu thư, vương gia nhà ta nói, nếu như Vân tiểu thư không muốn hai ngàn lượng ngân phiếu, có thể trả lại cho ta.”

Giọng nói của Vân Thiên Vũ đột nhiên ngừng lại, hai ngàn hai cũng là tiền a, bất kể thế nào trước dùng đi.

Ngoài phòng Hắc Diệu lắc mình đi, bất quá đối với chủ tử nhà mình dễ dàng tha thứ chuyện của Vân Thiên Vũ, Hắc Diệu trong lòng hết sức nén giận, người bình thường như thế mạo phạm vương gia, sớm đã bị đập chết, nhưng nữ nhân này đến bây giờ còn hoàn hảo không tổn hao gì còn sống.

Nhưng bực bội.

Bất quá Hắc Diệu biết chủ tử nhất định là vì tra rõ kẻ sau lưng giết vị hôn thê, mới dễ dàng tha thứ Vân Thiên Vũ, đợi đến tra ra người phía sau màn, chủ tử tất nhiên sẽ không nhẹ tha nữ nhân này.

Bên trong phòng khách, Vân Thiên Vũ xác nhận Hắc Diệu đã đi, mới tâm bất cam tình bất nguyện xoay người lại nằm ở trên bàn, thật lâu không nhúc nhích, chỉ cần vừa nghĩ tới nàng thật vất vả lấy được hơn bảy mươi vạn lượng ngân phiếu cứ như vậy không có, nàng liền một chút khí lực cũng không có.

Ngoài cửa, có tiếng bước chân vang lên, Tiêu Dạ Thần dẫn Họa Mi đi vào.

Hai người vừa tiến đến liền thấy Vân Thiên Vũ không có tinh thần nằm ở trên bàn, dáng vẻ thất hồn lạc phách kia, giống như bị sương tàn phá kiêu hoa, không nói ra được thế lương.

Mắt hoa đào của Tiêu Dạ Thần tà mị lên, mặt kỳ quái hỏi.

“Vũ Mao, người thế nào không có tinh thần, không phải là cũng cao hứng sao?”

Nàng hôm nay chính là người đại thắng a, chẳng những chinh phục người bên trong Vĩnh Ninh Hậu phủ, còn có một số lớn bạc.

Nàng nên hết sức cao hứng mới phải a.

Vân Thiên Vũ nghe Tiêu Dạ Thần nói, kéo kéo khóe môi: “Vũ Mao?”

Tiêu Dạ Thần lập tức gạt đầu, cười híp mắt nói: “Đúng a, ta cảm thấy tên này rất thích hợp với người, người không phải nói chúng ta là bằng hữu sao? Nếu như thế, sau này ta gọi người Vũ Mao.”

Hắn nói xong đi tới bên cạnh Vân Thiên Vũ ngồi xuống, quan tâm nhìn Vân Thiên Vũ: “Vũ Mao, người làm sao vậy?”

Vân Thiên Vũ lười phải đi rồi rầm Tiêu Dạ Thần gọi, nàng mặt thương tâm nhìn một tấm ngân phiếu trong tay.

Tiêu Dạ Thần tiến tới liếc mắt nhìn sau, kỳ quái hỏi: “Người cầm ngân phiếu làm cái gì?”

Vân Thiên Vũ nghe nói như thế, lòng đang rỉ máu a, nói ra khỏi miệng nói cũng có chút bẽ mặt.

“Tiền của ta không có, chỉ còn lại hai ngàn hai.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ông Trời Muốn Diệt Ta Sao

Tiêu Dạ Thần mặt kinh ngạc há to mồm, Họa Mi cũng bộ mặt kinh ngạc đi tới hỏi: “Tiểu thư, tiền của người thế nào không có? Người nào đoạt tiền của người?”

Vân Thiên Vũ cắn răng nghiền lợi nói: “Ly thân vương gia, hẳn đoạt đi tiền của ta, chỉ cho ta hai ngàn hai.”

Đây là nguyên nhân nàng nói muốn mua quần áo mua đồ ăn, còn phải mua nha đầu, mới cho nàng hai ngàn hai, nếu như nàng không mua những thứ đồ này, đoán chừng hẳn một hai cũng không cho nàng, quá đáng hận.

Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi hai người toàn bộ nghe ngây người, hai người cho là nghe lầm.

“Người nói cửu hoàng thúc ta đem ngân phiếu của người toàn bộ cầm đi.”

“Ly thân vương gia chẳng lẽ không có tiền?”

Vân Thiên Vũ hiện tại coi như xem thấu Tiêu Cửu Uyên tại sao lấy đi tiền của nàng, hẳn là cố ý, bởi vì hôm nay chuyện đã xảy ra kinh động hẳn, để cho hẳn khó chịu, cho nên hẳn thấy nàng cao hứng, tâm tình khó chịu, liền cầm đi ngân phiếu của nàng, hẳn khó chịu, cũng muốn không để cho nàng thoải mái.

Tiêu Cửu Uyên, nợ này người nhớ kỹ cho ta, ta sớm muộn sẽ trả lại cho người.

Vân Thiên Vũ khí hận giờ tay lên đập một cái trên bàn trước mặt, dữ tợn vừa nói: “Tiêu Cửu Uyên, người tốt nhất không được rơi vào trong tay của ta, nếu như rơi vào trong tay ta...”

Vân Thiên Vũ còn chưa nói hết, Tiêu Dạ Thần vội vàng mở miệng ngăn cản lời nói Tiêu Cửu Uyên.

“Người không muốn sống nữa sao, lời này nếu như bị cửu hoàng thúc của ta nghe được, lập tức vặn gãy cổ của người, người biết cửu hoàng thúc ta năng lực ra sao? Hẳn trước mắt Lam Linh đỉnh, rất nhanh sẽ phải đột phá Lam Linh trở thành Tử Linh, này còn không phải là quan trọng nhất, quan trọng là... Hẳn là một Linh Trận Sư, người biết Linh Trận Sư có bao nhiêu lợi hại sao?”

“Một Linh Trận Sư, thì tương đương với một thủ hạ cao cấp, một mình hẳn thì đồng nghĩa với hai cao thủ lợi hại, chớ đừng nói chỉ là dưới tay hẳn những thứ lợi hại kia.” (chỗ này ta không hiểu lắm, có nàng nào thông qua chỉ ta với, ta giữ nguyên luôn chẳng biết edit thế nào cả.)

Tiêu Dạ Thần nói xong, Vân Thiên Vũ sắc mặt tối, thật lâu không nói được nói.

Nàng cùng Tiêu Cửu Uyên kém thì không phải là một điểm nửa điểm, người ta rất nhanh sẽ phải đột phá Lam Linh trở thành Tử Linh cường giả, mà nàng trước mắt ngay cả linh lực có hay không cũng không biết, một tên kia còn là một Linh Trận Sư.

Linh Trận Sư, Luyện Đan Sư, cùng Hồn Sư đều là có rất ít quần thể, trong đó Linh Trận Sư một loại người lại là lợi hại nhất. Tiêu Cửu Uyên chẳng những linh lực cao thâm, lại còn là Linh Trận Sư, Vân Thiên Vũ cảm giác mình nếu muốn để cho Tiêu Cửu Uyên kinh ngạc, thật sự là quá khó khăn.

Chẳng lẽ cứ tính như vậy.

Vân Thiên Vũ trong lòng nén giận cực kỳ, cuối cùng đứng lên ở trong phòng khách bước đi thong thả bước, để nén lửa giận trong lòng mình, cuối cùng từ từ bình tĩnh lại.

Thôi, Tiêu Cửu Uyên không phải đã nói rồi sao, nếu như nàng cần dùng tiền, có thể đi cùng hẳn nói.

Mặc dù hẳn nói, tâm tình của hẳn tốt mới có thể cho nàng.

Cùng lắm thì sau này, nàng muốn tiền, chọn thời điểm tâm tình của hẳn tốt mở lời đi.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ trong lòng cuối cùng hoàn toàn bình tĩnh lại, lại khôi phục vẻ trong trẻo lạnh lùng lạnh nhạt.

Nàng nghĩ tới chuyện Tây Tuyền Đan, lập tức quay đầu nhìn về Tiêu Dạ Thần.

“Tiêu Dạ Thần, ta hỏi người một chuyện, người biết Huyền Thiên phòng đấu giá sao? Nghe nói phòng đấu giá này, mỗi một tháng đều đoạt được một ít đồ, tháng này bọn họ bán đấu giá đồ là một ngày kia?”

“Huyền Thiên phòng đấu giá, người nghĩ đoạt thứ gì a?”

Tiêu Dạ Thần quan tâm hỏi, Vân Thiên Vũ vốn là muốn nói đoạt Tây Tuyền Đan, sau lại nghĩ đến mình vẫn không thể xác định mình là Tiên Thiên linh mạch, chuyện này tạm thời chưa nói tốt hơn, lạnh nhạt nói.

“Ta muốn đoạt một chút dược liệu đối với ta hữu dụng.”

”Ác, kia có thể, Huyền Thiên phòng đấu giá, mỗi tháng cũng sẽ đoạt một chút dược liệu hi hữu, rất nhiều đại phu cùng với Luyện Đan Sư cũng sẽ đi tranh dược liệu, tháng này bọn họ khai mạc nhật kỳ là ngày mai.”

”Ngày mai.” Vân Thiên Vũ thất thanh kêu lên, thật chẳng lẽ là ông trời muốn diệt ta sao?

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Không Mặt Mũi Gặp Người

Vân Thiên Vũ hoàn toàn bị đá kích, nàng mới vừa bị Tiêu Cửu Uyên tịch thu bạc, ngày mai phòng đấu giá liền mở ra, nàng đây là có nhiều xui xẻo a.

”Thế nào?” Tiêu Dạ Thần hỏi, bất quá rất nhanh nghĩ đến tiền của Vân Thiên Vũ bị Tiêu Cửu Uyên tịch thu, Tiêu Dạ Thần cũng không đành lòng nói cho Vân Thiên Vũ, Huyền Thiên bán đấu giá được bán đấu giá gì đó giá cả sẽ vô cùng đắt.

Vân Thiên Vũ mới vừa đề nén đi xuống tức giận lần nữa bay lên, bất quá lần này nàng nghĩ đến mình sở dĩ xui xẻo sở dĩ như vậy, cũng là bởi vì Vân Thiên Tuyệt làm ra, nếu không phải nữ nhân này cho nàng hạ cái gì độc, chính ra một chuỗi dài chuyện tình như vậy, nàng thì như thế nào sẽ bị Tiêu Cửu Uyên lục soát hết tiền.

Mặt Vân Thiên Vũ tối đen xoay người đi ra ngoài, sau lưng Tiêu Dạ Thần cùng Họa Mi vội vàng đuổi theo, Tiêu Dạ Thần hỏi tới: “Ngươi đây là đi chỗ nào?”

”Nhị muội muội nhà ta bị hai mươi đại bản, ta là tỷ tỷ, sao có thể không đi an ủi nàng một phen.”

Nàng tâm tình khó chịu, tự nhiên sẽ không để cho người hại nàng khó chịu tốt hơn.

Sau lưng Tiêu Dạ Thần vội vàng đuổi theo Vân Thiên Vũ, chỉ sợ nàng bị thua thiệt.

Bởi vì hần nhớ Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch lúc này đang ở chỗ Vân Thiên Tuyệt, Vân Thiên Vũ hiện tại so với quá khứ, sẽ không thua thiệt.

Trở thành bằng hữu, hần không thể làm như không thấy mặt kệ nàng.

Vân Thiên Vũ cũng không muốn Tiêu Dạ Thần xen vào những chuyện này, cho nên nàng nhìn Tiêu Dạ Thần rồi nói: “Ngươi trở về đi thôi.”

”Như vậy sao được? Nếu như ngươi bị bọn họ khi dễ, đã là bằng hữu ta sao có thể trơ mắt nhìn ngươi bị bọn họ khi dễ, đi, ngươi đã muốn trút giận, ta đi cùng ngươi.”

Tiêu Dạ Thần về mặt hào khí ngất trời, phút cuối cùng giơ tay lên vỗ vỗ lồng ngực của mình, bày tỏ mình tuyệt đối là người giảng nghĩa khí.

Vân Thiên Vũ không có lên tiếng, con ngươi sâu hai phần, Tiêu Dạ Thần là nàng chuyển kiếp tới sau, là người đầu tiên đối với nàng đưa tay giúp đỡ, tận tâm tận lực trợ giúp nàng, ngày sau, hần có gì cần, nàng nhất định sẽ đem hết toàn lực giúp hần.

Một nhóm mấy người đi tới Tuyết Lan viện của Vân Thiên Tuyệt.

Trên đường gặp phải một nhóm người hầu vài người đã chết lui về phía sau viện bỏ hoang viện đi tới.

Lần này tổng cộng nâng bốn người đã chết, Nguyên Hương, Thu Thiên, còn có hai người ra ngoài phụ họa Nguyên Hương, cộng thêm Hải Đường trước gặp trở ngại mà chết, tổng cộng chết năm người.

Trước mặt khác còn là người sống sờ sờ, sau một khắc lại hồn quy Địa phủ, điều này làm cho hạ nhân hôm nay xem hình phạt rõ ràng cảm nhận được thân là nô tài chính xác mệnh là cờ nào đề tiện, cho nên chuyện của các chủ tử, sau này bọn họ là hạ nhân vẫn là ít xen vào thì tốt hơn.

Nhất là Đại tiểu thụ, hoàn toàn cùng với lúc trước không giống nhau, nàng nhưng là Ly thân vương phi tương lai của Ly thân vương phủ, bọn họ ngàn vạn lần không nên trêu chọc đến nàng.

Bây giờ Vân Thiên Vũ ở Vinh Ninh Hậu phủ đối với trong lòng hạ nhân cũng đã thú hung ác không kém bao nhiêu, vừa nhìn thấy nàng đi qua, mọi người sắc mặt trắng bệch một mực cung kính cúi đầu để cho qua một bên đi.

Vân Thiên Vũ mắt lạnh nhìn một cái, rất hài lòng, nếu bọn họ không làm được mến yêu nàng, vậy hãy để cho bọn họ sợ, tránh không khỏi không có việc gì luôn vài người ra ngoài nhảy lộc cộc, phiền cũng phiền chết đi được.

Vân Thiên Tuyệt ở Tuyết Lan viện, ma ma giữ cửa ngăn người không dám can Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ dám người nghênh ngang đi vào Tuyết Lan viện Vân Thiên Tuyệt ở.

Hạ nhân hầu hạ trong Tuyết Lan viện thấy Vân Thiên Vũ, mọi người sắc mặt hơi tái, ai cũng không dám nói chuyện, tự nhiên cũng không dám tới gần Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần thuận lợi đi tới gian phòng Vân Thiên Tuyết ở.

Bọn họ người còn chưa đi vào, liền nghe được trong phòng, truyền ra tiếng Vân Thiên Tuyết thương tâm khóc rống: “Ô ô, ta không mặt mũi gặp người, ta không muốn sống, hãy để cho ta chết đi.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 100: Mượn đao giết người

Vân Thiên Tuyết dứt lời, trước giường Tiêu Thiên Dịch đang muốn khuyên nàng, không nghĩ ngoài cửa lại có một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng mở miệng.

“Nhị muội muội làm cái gì vậy, chết vinh còn hơn sống nhục, bao nhiêu chuyện a, không phải là đánh hai mươi đại bản sao? Vừa không có muốn mạng của người.”

Hai đạo bóng dáng từ ngoài cửa đi vào, Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết theo bản năng nhìn lại cửa, thấy Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần từ ngoài cửa đi vào.

Vừa nhìn thấy bóng dáng Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Tuyết đỏ mắt, chân chính là cừ nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, nhất là nàng nghĩ đến trước kia đại bản đánh thống khổ trên người.

Mặc dù sau nàng ăn vào đan dược, hiện tại vết thương trên mông đã khép lại, cũng không có gì đáng ngại.

Nhưng khi lúc đại bản đánh vào cái mông, đau đến trầy da sứt thịt, nàng thực là rõ ràng cảm nhận được, hơn nữa hôm nay chuyện nàng bị đánh truyền đi, nàng còn có mặt mũi gặp người sao?

Nàng ở Đông Ly Quốc là kinh đô tài nữ a, Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận Vân Thiên Vũ, một đôi mắt lóe tia sáng ra xanh, thật giống như dã thú trong rừng.

“Vân Thiên Vũ, ngươi là tới cười nhạo ta có phải hay không? Ta như vậy ngươi vui vẻ có phải hay không?”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, oa một tiếng thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa nhìn nói với Tiêu Thiên Dịch: “Thiên Dịch ca ca, ta biết tỷ tỷ đối phó ta như vậy, nguyên nhân là bởi vì ta thích ngươi, ta sai lầm rồi, ta không dám, tốt lắm ta đem ngươi trả lại cho nàng, như vậy nàng cũng sẽ không đối phó ta.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, đôi mắt đầm lệ mơ hồ quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, ta biết ngươi thích Tuyên vương điện hạ, bởi vì Tuyên vương điện hạ thích ta, lại đang ngày đại hôn làm thương tổn ngươi, cho nên ngươi mới có thể hận ta, khắp nơi suy nghĩ trả thù ta, ta hiện tại đem hắn trả lại cho ngươi.”

Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra tia sáng ác độc, nàng biết mình hiện tại không tốt trực tiếp ra tay với Vân Thiên Vũ, bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng có Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng nàng không ra tay, không có nghĩa là không thể mượn tay người khác.

Quả nhiên, Tiêu Thiên Dịch nghe được Vân Thiên Tuyết nói, lập tức đau lòng kéo nàng ta tới, hất xoay người đứng lên từ trên cao nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Đủ rồi, Vân Thiên Vũ, ta nói rồi giữa chúng ta không có nửa điểm liên quan, ngươi không cần cưỡng đại si mê muốn gả cho ta nữa, ta sẽ không cưới ngươi.”

Trong phòng Vân Thiên Tuyết vẫn còn khóc: “Thiên Dịch ca ca, ngươi không nên đối với tỷ tỷ như vậy, nàng quay đầu lại suy nghĩ tính toán với ta.”

Con ngươi Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ lo lắng, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

“Vân Thiên Vũ, bốn vương cảnh cáo ngươi, nếu như sau này ngươi dám can đảm tính toán Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không nhẹ tha cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, Tiêu Dạ Thần sau lưng Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp tiếp lời nói: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi đây là tính cùng cừu hoàng thúc đối đầu phải không?”

Tiêu Thiên Dịch ngẩn ra, ngũ quan tuần mỹ kéo sưng mọng, tâm tính thiện lương giống như bị kim châm, hôm nay Tiêu Cửu Uyên hạ lệnh đánh Tuyết Nhi, chính là đang đánh vào mặt của hắn, hắn ngay cả nữ nhân mình yêu mến cũng bảo vệ không được, hắn chỉ cảm thấy ở trước mặt nàng không mặt mũi, nếu như hắn có năng lực, Tuyết Nhi cũng sẽ không ăn khổ như vậy.

Sau này hắn sẽ tuyệt không cô phụ nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, trên mặt tràn đầy ý lạnh, lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Bốn vương khi nào cùng cừu hoàng thúc đối đầu lên, bốn vương luận sự, nếu như nữ nhân này dám can đảm tính toán đến trên đầu Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không chịu để yên, tin tưởng cừu hoàng thúc sẽ tha thứ chuyện chất nhi làm.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong nhìn về Vân Thiên Vũ, lần nữa nói: “Bốn vương biết ngươi là bởi vì ái sinh hận, nhưng giữa chúng ta là thật không thể nào,

ngươi không không cần một mực khẳng khẳng nữa, sau này ngươi nếu tính toán Tuyết Nhi, ta là người đầu tiên không buông tha ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Mượn Dao Giết Người

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết dứt lời, trước giường Tiêu Thiên Dịch đang muốn khuyên nàng, không nghĩ ngoài cửa lại có một đạo thanh âm trong trẻo lạnh lùng mở miệng.

”Nhi muội muội làm cái gì vậy, chết vinh còn hơn sống nhục, bao nhiêu chuyện a, không phải là đánh hai mươi đại bản sao? Vừa không có muốn mạng của ngươi.”

Hai đạo bóng dáng từ ngoài cửa đi vào, Tiêu Thiên Dịch cùng Vân Thiên Tuyết theo bản năng nhìn lại cửa, thấy Vân Thiên Vũ cùng Tiêu Dạ Thần từ ngoài cửa đi vào.

Vừa nhìn thấy bóng dáng Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Tuyết đỏ mắt, chân chính là cừu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, nhất là nàng nghĩ đến trước kia đại bản đánh thống khổ trên người.

Mặc dù sau nàng ăn vào đan dược, hiện tại vết thương trên mông đã khép lại, cũng không có gì đáng ngại.

Nhưng khi lúc đại bản đánh vào cái mông, đau đến chảy da sứt thịt, nàng thực là rõ ràng cảm nhận được, hơn nữa hôm nay chuyện nàng bị đánh truyền đi, nàng còn có mặt mũi gặp người sao?

Nàng ở Đông Ly Quốc là kinh đô tài nữ a, Vân Thiên Tuyết càng nghĩ càng oán hận Vân Thiên Vũ, một đôi mắt lóe tia sáng ra xanh, thật giống như dã thú trong rừng.

”Vân Thiên Vũ, ngươi là tới cười nhạo ta có phải hay không? Ta như vậy ngươi vui vẻ có phải hay không?”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, oa một tiếng thương tâm khóc lớn lên, vừa khóc vừa nhìn nói với Tiêu Thiên Dịch: “Thiên Dịch ca ca, ta biết tỷ tỷ đối phó ta như vậy, nguyên nhân là bởi vì ta thích ngươi, ta sai lầm rồi, ta không dám, tốt lắm ta đem ngươi trả lại cho nàng, như vậy nàng cũng sẽ không đối phó ta.”

Vân Thiên Tuyết sau khi nói xong, đôi mắt đầm lệ mơ hồ quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, ta biết ngươi thích Tuyên vương điện hạ, bởi vì Tuyên vương điện hạ thích ta, lại đang ngày đại hôn làm thương tổn ngươi, cho nên ngươi mới có thể hận ta, khắp nơi suy nghĩ trả thù ta, ta hiện tại đem hấn trả lại cho ngươi.”

Vân Thiên Tuyết trong mắt lóe ra tia sáng ác độc, nàng biết mình hiện tại không tốt trực tiếp ra tay với Vân Thiên Vũ, bởi vì Vân Thiên Vũ sau lưng có Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng nàng không ra tay, không có nghĩa là không thể mượn tay người khác.

Quả nhiên, Tiêu Thiên Dịch nghe được Vân Thiên Tuyết nói, lập tức đau lòng kéo nàng ta tới, hấn xoay người đứng lên từ trên cao nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Đủ rồi, Vân Thiên Vũ, ta nói rồi giữa chúng ta không có nửa điểm liên quan, ngươi không cần cưỡng đại si mê muốn gả cho ta nữa, ta sẽ không cưới ngươi.”

Trong phòng Vân Thiên Tuyết vẫn còn khóc: “Thiên Dịch ca ca, ngươi không nên đối với tỷ tỷ như vậy, nàng quay đầu lại suy nghĩ tính toán với ta.”

Con ngươi Tiêu Thiên Dịch hiện đầy vẻ lo lắng, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

”Vân Thiên Vũ, bốn vương cánh cáo ngươi, nếu như sau này ngươi dám can đảm tính toán Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không nhẹ tha cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời, Tiêu Dạ Thần sau lưng Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng, trực tiếp tiếp lời nói: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi đây là tính cùng cừu hoàng thúc đối đầu phải không?”

Tiêu Thiên Dịch ngăn ra, ngũ quan tuần mỹ kéo sưng mọng, tâm tính thiện lương giống như bị kim châm, hôm nay Tiêu Cửu Uyên hạ lệnh đánh Tuyết Nhi, chính là đang đánh vào mặt của hấn, hấn ngay cả nữ nhân mình yêu mến cũng bảo vệ không được, hấn chỉ cảm thấy ở trước mặt nàng không mặt mũi, nếu như hấn có năng lực, Tuyết Nhi cũng sẽ không ăn khổ như vậy.

Sau này hấn sẽ tuyệt không cô phụ nàng, Tiêu Thiên Dịch trong lòng suy nghĩ, trên mặt tràn đầy ý lạnh, lạnh lùng nhìn Tiêu Dạ Thần nói: “Bốn vương khi nào cùng cừu hoàng thúc đối đầu lên, bốn vương luận sự, nếu như nữ nhân này dám can đảm tính toán đến trên đầu Tuyết Nhi nữa, bốn vương sẽ không

chịu dễ yên, tin tưởng cứu hoàng thúc sẽ tha thứ chuyện chất nhĩ làm.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong nhìn về Vân Thiên Vũ, lần nữa nói: “Bổn vương biết ngươi là bởi vì ái sinh hận, nhưng giữa chúng ta là thật không thể nào, ngươi không cần một mực khẳng khái nữa, sau này ngươi nếu tính toán Tuyết Nhi, ta là người đầu tiên không buông tha ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 101: Đe Dọa Vân Thiên Tuyết

Con ngươi Vân Thiên Vũ lạnh như băng nhìn Tiêu Thiên Dịch, ánh mắt lạnh triệt đến đáng sợ.

Tiêu Thiên Dịch nhìn ánh mắt nàng như thế, không biết tại sao, tâm trong nháy mắt có một loại cảm giác hít thở không thông, hẳn cảm giác mình mau không thở nổi.

Âm thanh Vân Thiên Vũ âm trầm đúng lúc vang lên.

”Tiêu Thiên Dịch, đầu óc ngươi có phải bị bệnh hay không a, con mắt kia của ngươi thấy ta đối với ngươi bởi vì ái sinh hận, con mắt nào thấy ta tính toán Vân Thiên Tuyết, hôm nay hậu quả là ta tính toán sao? Là bởi vì có người đối với ta hạ độc có được không? Ta mới phải là người bị hại.”

Tiêu Thiên Dịch gạt mình, Vân Thiên Vũ ngừng một chút lại lần nữa mở miệng nói.

”Tiêu Thiên Dịch, ta xem đầu óc ngươi thật sự có vấn đề, ngươi nhanh đi tìm đại phu xem một chút đi, ngu còn chưa đủ, còn cộng thêm não tàn, thật không biết ngươi là như thế nào ở trong hoàng thất an toàn lớn lên.”

Vân Thiên Vũ dứt lời, trong phòng vẫn ngồi như vậy Liễu thị xoay mình trầm giọng quát lên: “Cần rồi, Vân Thiên Vũ, ngươi thế nhưng cả gan dám đối với vương gia bất kính như thế.”

Tiêu Thiên Dịch đã tỉnh hồn lại, nghĩ đến Vân Thiên Vũ vậy mà mắng hắn ngu, mắng hắn não tàn, sắc mặt không khỏi thay đổi, bàn tay nắm chặt, một chương liền muốn đánh về phía Vân Thiên Vũ.

Tiêu Dạ Thần một phen kéo Vân Thiên Vũ ra, chắn trước mặt Vân Thiên Vũ, trầm giọng quát lạnh: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi dám động nàng.”

Tiêu Thiên Dịch sững sốt một chút, bàn tay giờ lên dừng ở giữa không trung.

Vân Thiên Vũ nhìn Tiêu Dạ Thần ngăn ở trước mặt nàng, trong lòng có một tia ấm áp, bất quá nàng cũng không e ngại Tiêu Thiên Dịch, cho nên đưa tay kéo Tiêu Dạ Thần ra, đứng ở trước mặt Tiêu Thiên Dịch, chỉ vào đầu óc của mình nói.

”Tiêu Thiên Dịch, tới, ngươi một chương đánh xuống, ta không sợ chết, ta cũng muốn nhìn một chút, Tuyên vương điện hạ đến tốt cùng có thể vô sỉ đến một bước nào, thậm chí ngay cả nữ nhân cũng đánh.”

Tiêu Thiên Dịch đen mặt, cả người bị Vân Thiên Vũ chọc giận đến khê run, tay nắm giữ buông ra, buông ra lại nắm chặt tới.

Trong phòng, Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết nhìn Tiêu Thiên Dịch, trong lòng ước gì Tiêu Thiên Dịch một chương vỗ xuống, đập chết Vân Thiên Vũ.

Nếu như Tiêu Thiên Dịch đánh chết Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên sẽ bắt Tiêu Thiên Dịch đền mạng.

Này căn bản không thể nào sao.

Bất quá Tiêu Thiên Dịch cuối cùng vẫn còn đè nén xuống lửa giận trong lòng, mặt đen sì chỉ vào Vân Thiên Vũ, phẫn nộ quát: “Bổn vương không đánh nữ nhân.”

Vân Thiên Vũ lạnh lùng phui một cái Tiêu Thiên Dịch, không muốn cùng nam nhân này nói nhiều hơn một câu.

Nàng không cùng người không có đầu óc nói chuyện.

Vân Thiên Vũ thẳng lướt qua Tiêu Thiên Dịch, đi tới trước giường Vân Thiên Tuyết, từ trên cao nhìn Vân Thiên Tuyết nằm lý ở trên giường, tự tiểu phi tiểu mở miệng nói.

”Nhị muội muội, cái mông ngươi đau không? Xem ngươi tinh thần không tệ, chắc là không sao.”

Vân Thiên Vũ nhắc tới lời này, Vân Thiên Tuyết liền nhớ tới chuyện mình bị đánh, cả khuôn mặt cũng tối, cắn răng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ giống như không thấy, không để ý nói: “Nhị muội muội, lần này ngươi nhưng coi là nổi tiếng cả Đông Ly quốc, đoán chừng không ai không biết đại danh của ngươi.”

Vân Thiên Tuyết ánh mắt đỏ, hô hấp dồn dập đứng lên, nghĩ đến mình nhiều năm qua thật vất vả gầy dựng lên tài nữ danh tiếng, bởi vì một chuyện này, chỉ sợ xuống dốc không phanh.

Đây hết thảy cũng là bởi vì Vân Thiên Vũ, tiện nhân này, bây giờ còn chạy tới diệu võ dương oai, đáng hận.

Vân Thiên Tuyết đôi mắt bùng bùng ngọn lửa, hung hăng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ tự tiểu phi tiểu lại nói: “Đúng rồi, Nhị muội muội, ngươi nói Cổ ma ma tối nay sẽ tới hay không tìm ngươi?”

Con ngươi Vân Thiên Tuyết thỉnh linh tới sầm lại, cảnh giác nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ: “Ngươi lời này có ý gì?”

“Có ý gì, người khác không hiểu, Nhị muội muội còn không hiểu sao? Ngươi nói Cổ ma ma có thể hay không chết không nhắm mắt a.”

Editor: Huynhnhu142

Chương 102: Thẻ không lường lập

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết thay đổi, đồng thời nàng cảm thấy phía sau giống như có từng trận gió lạnh.

Trong phòng Liễu thị thấy nữ nhi tựa hồ bị dọa, chỉ sợ nữ nhi lộ ra cái gì sơ hở, xoay mình hướng Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Vân Thiên Vũ, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi làm hại Nhị muội muội ngươi bị đánh hai mươi đại bản, bây giờ còn tới đây diệu võ dương oai uy hiếp nàng.”

Vân Thiên Vũ từ từ ngược mắt nhìn về Liễu thị một bên trong gian phòng, Liễu thị bên người còn đứng một người di nương khác, Triệu di nương.

Triệu di nương sinh Tử tiểu thư Vân Thiên Lê, bất quá mẹ con hai người luôn luôn khiêm tốn, rất ít ở trước mặt mọi người lộ diện, cho nên rất dễ dàng làm cho người ta sao lãng.

Hôm nay Vân Thiên Tuyết bị đánh, Triệu di nương mới có thể mang theo Vân Thiên Lê sang đây xem thăm Vân Thiên Tuyết, không nghĩ lại đụng phải một chuyện như vậy, bất quá Triệu di nương thông minh cái gì cũng không nói.

Vân Thiên Vũ nhìn lướt qua mẹ con Triệu di nương, nhìn Liễu thị nói: “Phụ nhân nói cái gì a, ta là tới đây quan tâm Nhị muội muội, thẻ nào thành diệu võ dương oai uy hiếp nàng, chẳng lẽ là ta biểu đạt không đủ rõ ràng sao?”

Nàng nói xong cũng không thêm nhìn tới Liễu thị, nhìn nói với Vân Thiên Tuyết: “Nhị muội muội, ngươi an tâm dưỡng bệnh, ngàn vạn lần chớ có suy nghĩ nhiều, buổi tối đem cửa sổ đóng kỹ, hôm nay trừ Cổ ma ma chết, trong phủ còn chết mấy người đấy, các nàng cũng bị chết rất oan, nói không chừng sẽ nửa đêm ra ngoài lác lư, ngươi lại là chủ tử cũ của các nàng, các nàng đều như nhớ ngươi, nói không chừng sang đây xem ngươi.”

Vân Thiên Tuyết mặt càng ngày càng trắng, khó coi đến cực điểm nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, tay run run giận chỉ về phía nàng: “Ngươi, cắt cho ta, mau cắt.”

Liễu thị cũng đứng lên: “Vân Thiên Vũ, nơi này không hoan nghênh ngươi.”

Vân Thiên Vũ bĩu môi, cho là nàng thích nơi này sao?

Nàng chính là tâm tình khó chịu, cũng không muốn để cho người khác quá tốt quá thôi.

Nếu mục đích đạt tới, vậy thì đi đi, Vân Thiên Vũ lúc trước bị Tiêu Cửu Uyên chọc giận đến tâm tình, phát hiện đã khôi phục ‘không ít, nàng chậm rãi đứng thẳng người, tính toán rồi đi, bất quá ánh mắt trong lúc vô tình liếc tới một miếng ngọc bội đeo trên cổ Vân Thiên Tuyết, không khỏi cảm thấy quen thuộc, đưa tay sờ một cái nói.

“Ngọc bội kia, nhìn rất quen a.”

Lời của nàng, khiến cho Vân Thiên Tuyết sắc mặt nháy mắt thay đổi, một phen từ trong tay Vân Thiên Vũ đoạt lại, nhét vào trong quần áo.

Vân Thiên Vũ lơ dềnh xoay người rồi đi, lúc đi qua người Tiêu Thiên Dịch, một cái liếc mắt cũng không có cho hắn, trực tiếp càng đi qua, đi ra ngoài cửa.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch nhìn thấy như vậy trong mắt không có người, không ai bị nổi Vân Thiên Vũ hận không được một chưởng đập chết nàng, đáng tiếc người trước mắt đã sớm rời đi, không thêm quan tâm đến lý lẽ của hắn.

Trong phòng, Vân Thiên Tuyết mắt thấy Vân Thiên Vũ đi, Tiêu Thiên Dịch vẫn còn nhìn nàng, trong mắt bắn ra ngọn lửa cừu hận, ngón tay nắm lại thật chặt.

Vân Thiên Vũ cái tiện nhân, nàng cùng nàng ta thẻ cả hai cùng tồn tại, bắt đầu từ bây giờ, có nàng không có nàng ta.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ vừa nhẹ khóc, tiếng khóc thức tỉnh Tiêu Thiên Dịch, Tiêu Thiên Dịch quay đầu thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Thiên Tuyết

trắng bệch, nước mắt cuộn cuộn chảy xuống.

Tiêu Thiên Dịch lập tức nghĩ đến trước Vân Thiên Vũ lại khi dễ Vân Thiên Tuyết, không khỏi tức giận thầm mắng một tiếng, đáng chết.

Tại sao mỗi lần đụng phải nữ nhân kia, hắn cũng mất khống chế, chuyện luôn ngoài dự liệu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch đi tới, vội vàng an ủi Vân Thiên Tuyết.

Trong phòng Liễu thị ánh mắt âm trầm Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, ngón tay của nàng lặng lẽ nhẹ nắm lại, tiện nhân này, xem ra nàng không thể lưu nàng.

Nếu lưu nàng nữa, nữ nhi của mình còn phải bị nàng khi dễ, đây là chuyện nàng không thể dễ dàng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 102: Thề Không Lưỡng Lập

Editor: Huynhnhu142

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho sắc mặt Vân Thiên Tuyết thay đổi, đồng thời nàng cảm thấy phía sau giống như có từng trận gió lạnh.

Trong phòng Liễu thị thấy nữ nhi tựa hồ bị dọa, chỉ sợ nữ nhi lộ ra cái gì sơ hở, xoay mình hướng Vân Thiên Vũ quát lạnh: “Vân Thiên Vũ, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi làm hại Nhị muội muội ngươi bị đánh hai mươi đại bản, bây giờ còn tới đây điệu võ dương oai uy hiếp nàng.”

Vân Thiên Vũ từ từ ngược mắt nhìn về Liễu thị một bên trong gian phòng, Liễu thị bên người còn đứng một người di nương khác, Triệu di nương.

Triệu di nương sinh Tử tiểu thư Vân Thiên Lê, bất quá mẹ con hai người luôn luôn khiêm tốn, rất ít ở trước mặt mọi người lộ diện, cho nên rất dễ dàng làm cho người ta sao lãng.

Hôm nay Vân Thiên Tuyết bị đánh, Triệu di nương mới có thể mang theo Vân Thiên Lê sang đây xem thăm Vân Thiên Tuyết, không nghĩ lại đụng phải một chuyện như vậy, bất quá Triệu di nương thông minh cái gì cũng không nói.

Vân Thiên Vũ nhìn lướt qua mẹ con Triệu di nương, nhìn Liễu thị nói: “Phu nhân nói cái gì a, ta là tới đây quan tâm Nhị muội muội, thế nào thành điệu võ dương oai uy hiếp nàng, chẳng lẽ là ta biểu đạt không đủ rõ ràng sao?”

Nàng nói xong cũng không thèm nhìn tới Liễu thị, nhìn nói với Vân Thiên Tuyết: “Nhị muội muội, ngươi an tâm dưỡng bệnh, ngàn vạn lần chớ có suy nghĩ nhiều, buổi tối đem cửa sổ đóng kỹ, hôm nay trừ Cổ ma ma chết, trong phủ còn chết mấy người đây, các nàng cũng bị chết rất oan, nói không chừng sẽ nửa đêm ra ngoài lác lư, ngươi lại là chủ tử cũ của các nàng, các nàng nếu như nhớ ngươi, nói không chừng sang đây xem ngươi.”

Vân Thiên Tuyết mặt càng ngày càng trắng, khó coi đến cực điểm nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ, tay run run giận chỉ về phía nàng: “Ngươi, cút cho ta, mau cút.”

Liễu thị cũng đứng lên: “Vân Thiên Vũ, nơi này không hoan nghênh ngươi.”

Vân Thiên Vũ bĩu môi, cho là nàng thích nơi này sao?

Nàng chính là tâm tình khó chịu, cũng không muốn để cho người khác quá tốt quá thôi.

Nếu mục đích đạt tới, vậy thì đi đi, Vân Thiên Vũ lúc trước bị Tiêu Cửu Uyên chọc giận đến tâm tình, phát hiện đã khôi phục không ít, nàng chậm rãi đứng thẳng người, tính toán rồi đi, bất quá ánh mắt trong lúc vô tình liếc tới một miếng ngọc bội đeo trên cổ Vân Thiên Tuyết, không khỏi cảm thấy quen thuộc, đưa tay sờ một cái nói.

“Ngọc bội kia, nhìn rất quen a.”

Lời của nàng, khiến cho Vân Thiên Tuyết sắc mặt nháy mắt thay đổi, một phen từ trong tay Vân Thiên Vũ đoạt lại, nhét vào trong quần áo.

Vân Thiên Vũ lơ đãng xoay người rồi đi, lúc đi qua người Tiêu Thiên Dịch, một cái liếc mắt cũng không có cho hắn, trực tiếp càng đi qua, đi ra ngoài cửa.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch nhìn thấy như vậy trong mắt không có người, không ai bì nổi Vân Thiên Vũ hận không được một chưởng đập chết nàng, đáng tiếc người trước mắt đã sớm rời đi, không thèm quan tâm đến lý lẽ của hắn.

Trong phòng, Vân Thiên Tuyết mắt thấy Vân Thiên Vũ đi, Tiêu Thiên Dịch vẫn còn nhìn nàng, trong mắt bắn ra ngọn lửa cừu hận, ngón tay nắm lại thật chặt.

Vân Thiên Vũ cái tiện nhân, nàng cùng nàng ta thề cả hai cùng tồn tại, bắt đầu từ bây giờ, có nàng không có nàng ta.

Vân Thiên Tuyết vừa nghĩ vừa nhẹ khóc, tiếng khóc thức tỉnh Tiêu Thiên Dịch, Tiêu Thiên Dịch quay đầu thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Thiên Tuyết trắng bệch, nước mắt cuộn cuộn chảy xuống.

Tiêu Thiên Dịch lập tức nghĩ đến trước Vân Thiên Vũ lại khi dễ Vân Thiên Tuyết, không khỏi tức giận thầm mắng một tiếng, đáng chết.

Tại sao mỗi lần đụng phải nữ nhân kia, hắn cũng mất không chế, chuyện luôn ngoài dự liệu của hắn.

Tiêu Thiên Dịch đi tới, vội vàng an ủi Vân Thiên Tuyết.

Trong phòng Liễu thị ánh mắt âm trầm Vân Thiên Vũ ra khỏi phòng, ngón tay của nàng lặng lẽ nhẹ nắm lại, tiện nhân này, xem ra nàng không thể lưu nàng.

Nếu lưu nàng nữa, nữ nhi của mình còn phải bị nàng khi dễ, đây là chuyện nàng không thể dễ dàng tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Tính Toán Vân Thiên Tuyết

Editor: Huynhnhu142

Lúc này Vân Thiên Vũ cũng không biết Liễu thị trong lòng đang tính toán nàng, bất quá mặc dù không biết, nàng cũng không có thiếu cảnh giác, hơn nữa nàng đang trừ tính lại như thế nào dọn dẹp Vân Thiên Tuyết.

Chẳng lẽ cho rằng đánh hai mươi đại bản chuyện này coi như xong, nghĩ đến thật hoàn mỹ.

Vân Thiên Vũ cùng mấy người Tiêu Dạ Thần một đường đi ra khỏi Tuyết Lâm viện của Vân Thiên Tuyết, đi theo phía sau Họa Mi, Họa Mi thỉnh thoảng cẩn thận nhìn bốn phía, tổng cảm thấy có một luồng gió lạnh thổi vào vèo, hơi thở âm u đi theo các nàng.

Nàng đi theo Vân Thiên Vũ sau lưng, vừa đi vừa nhỏ giọng hỏi: “Tiểu thụ, người nói những người đã chết kia có thể hay không thật trở lại?”

Vân Thiên Vũ mặt im lặng, dừng bước lại nhìn Họa Mi, phát hiện sắc mặt của nàng có chút trắng bệch, trong lòng cũng là có chút không đành lòng. Nàng đó là hù dọa Vân Thiên Tuyết, nhưng không phải là vì hù dọa nô tỳ của mình.

“Người lại không hại qua các nàng, các nàng coi như trở lại, cũng là tìm Vân Thiên Tuyết báo thù, không có quan hệ gì với người.”

Họa Mi suy nghĩ một chút, cuối cùng giãn ra mi: “Đúng vậy, chuyện này không liên quan đến ta, các nàng muốn báo thù, cũng phải tìm Nhị tiểu thụ, tốt nhất đem nữ nhân kia mang đi làm bạn.”

Họa Mi nói xong tâm tình khá hơn, một bên Tiêu Dạ Thần nhú mày nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Lúc trước người nói chuyện Cổ ma ma giống như còn có ý khác, Cổ ma ma lão bà tử đó không phải là bản thân trượt chân rơi trong hồ chết, là bị người đẩy mạnh xuống nước hồ chết đuối có phải hay không?”

Vân Thiên Vũ hừ lạnh một tiếng: “Ta đoán, Cổ ma ma mặc dù nhưc đầu Phong Điện, cũng không đến nỗi một đường chạy vào hồ nước trong hậu viện, sau đó vừa vịn chết đuối, có khả năng nhất là có người đem bà ta đẩy mạnh vào hồ đi.”

“Đáng đời, ai kêu trước kia bà ta khi dễ chúng ta.”

Họa Mi tức giận hung hãn nói, Vân Thiên Vũ không có để ý tới nàng, ngược lại nhìn về Tiêu Dạ Thần bên kia.

“Tiêu Dạ Thần, chuyện tốt làm đến cùng, không bằng sẽ giúp ta làm một chuyện, như thế nào?”

“Hào, người nói.”

Vân Thiên Vũ lập tức ngoắc ý bảo Tiêu Dạ Thần cúi đầu, hai người nói nhỏ, nhìn qua hết sức hài hòa, vừa Họa Mi nhìn.

Không khỏi than thở, nếu như tiểu thụ được hạ chỉ gả cho An Thân Vương thế tử Tiêu Dạ Thần thật tốt a, hai người bọn họ thoạt nhìn rất xứng đôi đây.

Tiêu Dạ Thần có thể so với Ly thân vương gia tốt hơn nhiều, hắn đối với tiểu thụ cũng rất tốt.

Họa Mi đang suy nghĩ, trước mặt Tiêu Dạ Thần cùng Vân Thiên Vũ đã nói xong, con người Tiêu Dạ Thần chói sáng cười nhìn Vân Thiên Vũ: “Hào, người yên tâm, chuyện này ta nhất định cho người làm xong.”

Vân Thiên Vũ gật đầu, từ trong tay áo lấy ra hai ngàn lượng ngân phiếu đưa tới tay Tiêu Dạ Thần: “Đây là hai ngàn hai ngàn phiếu, người cầm đi đi.”

Tiêu Dạ Thần lập tức đẩy trở lại: “Không được không được, người tổng cộng chỉ có hai ngàn hai, nếu để cho ta, người một ít bạc cũng không có.”

Vân Thiên Vũ vẫn kiên trì: “Đây là chuyện của ta, người giúp ta đi làm, ta đã rất cao hứng, tiền ta xuất ra.”

Tiêu Dạ Thần còn muốn khước từ, bất quá thấy Vân Thiên Vũ thần sắc kiên định, hẳn biết hẳn có nói cũng không dùng.

Mặc dù cùng Vân Thiên Vũ lui tới thời gian không lâu, Tiêu Dạ Thần đã biết, nha đầu này cá tính hết sức chấp nhất, quyết định chuyện tình, tuyệt sẽ không dễ dàng sửa đổi.

“Hào, vậy ta đi.”

Tiêu Dạ Thần lời còn chưa nói hết, đối diện hành lang dài trong có người đi tới, hẳn là một thân bạch y, mặt mũi trong trẻo lạnh lùng Bạch Diệu.

Hắn là chính là thủ hạ của Tiêu Cửu Uyên, hẳn đi tới đúng mực hướng Tiêu Dạ Thần thi lễ: “Ra mắt An Thân Vương thế tử.”

Tiêu Dạ Thần giờ tay lên ý bảo Bạch Diệu đứng dậy: “Người tới làm cái gì, có chuyện gì sao?”

Bạch Diệu nhìn Vân Thiên Vũ một cái, lại nhìn hướng Tiêu Dạ Thần, trầm ổn nói: “Vương gia nhà ta xin Tiêu thế tử đi một chuyến. Vương gia là muốn hỏi một chút, Tiêu thế tử có phải hay không tính toán cưới Vân gia Đại tiểu thư làm thế tử phi?”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Thanh Danh Hủy Hết

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Vũ mặt lập tức tối, nghĩ tới Tiêu Cửu Uyên lúc trước cùng nàng đặt điều ước, trong có một điều, không cho phép cùng người câu ba đáp bốn, mặc dù Tiêu Dạ Thần là bằng hữu của nàng, bất quá ở trong mắt Tiêu Cửu Uyên, có lẽ chính là nàng câu ba đáp bốn rất đúng.

Vân Thiên Vũ mặc dù căm tức, lại cũng không muốn ảnh hưởng đến Tiêu Dạ Thần, cho nên thúc giục Tiêu Dạ Thần.

“Người mau đi đi.”

Tiêu Dạ Thần lập tức gật đầu: “Hào, vậy ta đi, người phân phó chuyện của ta, ta sẽ giúp người làm xong.”

“Được.” hai người nói lời từ biệt, Tiêu Dạ Thần mang người cùng Bạch Diệu cùng đi.

Vân Thiên Vũ mang theo Họa Mi trở về Tử Trúc Hiên, buổi chiều Vân Thiên Vũ vẫn đợi ở bên trong Tử Trúc Hiên, từng bước cũng không có rời đi.

Nàng ở trong Tử Trúc Hiên, dùng dược liệu lúc trước Tuyên vương đưa tới, cùng với dược liệu bên trong đồ cưới của Vĩnh Ninh Hậu phủ, chế một chút độc dược dùng để phòng thân, trừ mình ra dùng để phòng thân, còn chế một chút đặt ở trên người Họa Mi.

Dưới mắt nàng cùng Họa Mi hai người đều là cô gái yếu đuối, nếu như bị người ám toán, rất dễ dàng trúng chiêu, trên người để một chút độc dược có thể phòng thân.

Thời điểm gần tối, trước cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ, nháo thành một đoàn.

Huynh trưởng Hải Đường mang theo thi thể Hải Đường, ở trước cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ vừa khóc lại nháo, kêu to khiến cho Vân Thiên Tuyết phải cho một câu trả lời thỏa đáng.

Muội muội của mình chẳng qua là một nha hoàn, có bao nhiêu lá gan can đảm dám đối với Đại tiểu thư hạ độc thủ, chuyện này rõ ràng là có điều cổ quái.

Muội muội nàng là thay người nhận tội, chết oan.

Huynh trưởng Hải Đường trừ nói Hải Đường là chết oan, còn lớn hơn khóc lóc kể lể Vân Thiên Tuyết đối trá âm hiểm, rõ ràng là lòng dạ độc ác, một người cực kỳ tàn ác, hết lần này tới lần khác giả bộ dịu dàng thiện lương biểu tượng lừa dối thế nhân, cái gì Đông Ly tài nữ, cái gì thiên phú dị bẩm, tất cả

đều là chó má, nữ nhân này liền là một xà hạt mỹ nhân.

Hải Đường huynh trưởng, vừa nói còn vừa thừa cơ kéo cao ống tay áo trên cánh tay của Hải Đường, người vây xem rất nhanh thấy trên hai cánh tay của Hải Đường tất cả đều là bầm vết, cùng từng đạo vết tích.

Cứ như vậy, tất cả mọi người tin tưởng huynh trưởng Hải Đường nói là sự thật, mọi người chỉ trích Vân Thiên Tuyết.

Vân Thiên Tuyết thanh danh xuống dốc không phanh.

Trong Tuyết Lan viện, Vân Thiên Tuyết nhận được tin tức, cả người cũng muốn điên rồi, mắng to Vân Thiên Vũ, sau đó nhanh chóng ra lệnh cho hộ vệ trong phủ, đem người nhà Hải Đường tất cả đều bắt lại, nhốt lại, nàng định sẽ không bỏ qua cho bọn họ, nhất định phải giết bọn họ, thế nhưng dám can đảm phá hủy thanh danh của nàng.

Hộ vệ Vĩnh Ninh Hậu phủ, phụng lệnh Vân Thiên Tuyết ra lệnh, khí thế hung hăng đem huynh trưởng Hải Đường bắt vào trong phủ, đồng thời còn đem cha mẹ Hải Đường bắt, về phần thi thể Hải Đường, cũng bị mang vào Vĩnh Ninh Hậu phủ. .

Lần này phủ bên ngoài càng thêm cái gì cũng nói, trong đó không ít người hoài nghi, người nhà Hải Đường chỉ sợ không sống được.

Vĩnh Ninh Hậu phủ vị Nhị tiểu thư này sợ rằng thật là xà hạt mỹ nhân a.

Lúc nửa đêm, cha mẹ huynh trưởng Hải Đường cùng với thi thể Hải Đường bị người lạng lẽ cướp đi, cả đêm đưa ra thành.

Ngày thứ hai, kinh thành sự hồi sinh lời đồn, cha mẹ huynh trưởng Hải Đường cũng không thấy, nhất định là bị người Vĩnh Ninh Hậu phủ trừ đi.

Vĩnh Ninh Hậu phủ vị Nhị tiểu thư này, quả nhiên lòng dạ độc ác, tàn nhẫn dị thường, hại chết nha hoàn chính mình không tính là, còn đem cha mẹ huynh trưởng nha hoàn toàn bộ giết đi mới từ tâm.

Nữ tử độc ác như vậy vẫn là cách nàng ta xa một chút thật là tốt.

Vân Thiên Tuyết trong chớp mắt từ người người kính trọng thiên tài tiểu thư, biến thành ôn thần mọi người tránh xa không kịp, mọi người không muốn thấy nàng ta.

Vân Thiên Tuyết chân chính là bị chọc giận điên lên, sáng sớm dẫn mấy nha hoàn ma ma hùng hồn sát tiến vào Từ Trúc Hiên Vân Thiên Tuyết (Mình nghĩ là Vũ tỷ mới đúng, nhưng edit sao để vậy không dám sửa).

P/s: Ahihi, đủ 5 cmt và 5 thank ta sẽ up thêm chương mới nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Cam Linh Uy Lực

Editor: Huynhnhu142

Bên trong phòng khách Từ Trúc Hiên, Vân Thiên Vũ đang một thân Du Nhiên(tự nhiên) dùng đồ ăn sáng, vừa ăn vừa nghe bên tai Họa Mi hưng phấn bẩm báo chuyện buổi chiều hôm qua đến chuyện đã xảy ra hôm nay, càng nói càng hưng phấn.

”Tiểu thư, Nhị tiểu thư lần này mặt mũi ném sạch sẽ, hiện tại cả kinh thành mọi người nói nàng ta là xà hạt mỹ nhân, nhìn nàng ta sau này còn giả bộ cái gì, giả bộ người ta cũng sẽ không tin tưởng nàng.”

Họa Mi mặt mày bắt cười, không nói ra được vui vẻ, bất quá nói xong lời cuối cùng, nàng nhớ tới trước tiểu thư cùng Tiêu Dạ Thần nói nhỏ chuyện, chẳng lẽ đây hết thảy đều là tiểu thư nhà mình an bài, nàng cho Tiêu Dạ Thần hai ngàn lượng ngân phiếu nhưng thật ra là cho người nhà Hải Đường, để cho bọn họ rời khỏi kinh thành.

Họa Mi suy nghĩ, mặt mày tràn đầy sùng bái: “Tiểu thư, người thật lợi hại.”

Vân Thiên Vũ từ chối cho ý kiến nhủ mày, vừa ăn vừa nghĩ tới tâm tư của mình, ngày mai sẽ là ngày Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, nàng muốn đi đấu giá Tây Tựu Đan, nhưng là trên người một lượng bạc cũng không có, làm sao bây giờ? Bằng không hôm nay trước đi Ly thân vương phủ đi một chuyến, nhìn có thể hay không từ trên người Tiêu Cửu Uyên lấy chút tiền ra ngoài.

Vân Thiên Vũ đang suy nghĩ, đột nhiên nghe được ngoài cửa viện, vang lên tiếng thét chói tai điên cuồng.

”A a a, Vân Thiên Vũ, người tiện nhân, người lẩn ra ngoài cho ta, có phải hay không người, có phải hay không người chỉ điểm người đi làm chuyện này.”

Vân Thiên Vũ vừa đứng lúc ăn đồ ăn sáng xong, chậm rãi đứng dậy, ưu nhã đi tới khách sảnh trước cửa trên thềm đá, vừa đứng thấy Vân Thiên Tuyết giống như người điên mang theo một đồng người vọt tới Tiểu Hoa sảnh trước cửa.

Lúc này Vân Thiên Tuyết hoàn toàn khác với thường ngày xinh đẹp ôn uẩn, mà giống như dã thú điên cuồng muốn ăn thịt người, tóc xốc xếch, quần áo xốc xếch, nhất là trên mặt mũi dữ tợn đến đáng sợ, một đôi mắt một mảnh máu đỏ, nàng cắn răng nghiêng lợi giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, thét lên chất vấn.

”Vân Thiên Vũ, có phải hay không ngươi, có phải hay không ngươi chỉ điểm huynh trưởng Hải Đường, để cho hắn ở ngoài cửa Vĩnh Ninh Hậu phủ bại hoại thanh danh của ta? Là ngươi, nhất định là ngươi.”

Vân Thiên Tuyết tuy là bị chọc giận điên lên, nhưng mà vẫn còn lý trí để có thể phân biệt ra sở dĩ thanh danh của mình rơi xuống đất, rõ ràng là có người ở sau lưng làm, không có gì bất ngờ xảy ra này người sau lưng thao tác hết thấy, chính là Vân Thiên Vũ.

”Ta muốn giết ngươi.”

Vân Thiên Tuyết thét chói tai, điên cuồng giương lên tay, một đạo màu Cam Linh khí chăm chú ở trên tay của nàng.

Mặc dù chỉ là Cam Linh đỉnh, nhưng Vân Thiên Vũ đã cảm nhận được linh khí uy áp đập vào mặt, phảng phất giữa thiên địa đột nhiên trầm xuống, làm cho nàng có một loại cảm giác không thờ nổi, thì ra đây chính là linh lực a, so với võ công tầm thường, lợi hại hơn nhiều lắm.

Thấy Vân Thiên Tuyết sử dụng linh lực, Vân Thiên Vũ thay đổi ý niệm nhất định phải đến Huyền Thiên phòng đấu giá mua được Tây Tựu Đan.

Nàng đang suy nghĩ, Vân Thiên Tuyết linh lực đã tập kích tràn ngập trời đất, đồng thời kèm theo linh lực đến còn có một bàn tay.

”Hỏa Linh Chương.”

Một chương lớn hướng Vân Thiên Vũ tấn công đến, Vân Thiên Vũ lập tức tỉnh thần, thân hình vừa động liền muốn lui ra, ai biết phía sau nàng Họa Mi, mắt thấy Vân Thiên Tuyết muốn giết tiểu thư nhà mình, thân thể một xông vọt tới.

Vân Thiên Vũ mặt liền biến sắc, tay duỗi một cái vội vàng kéo Họa Mi, cấp tốc hướng một bên vọt tới.

Oanh một tiếng vang, một chương đánh xuống, chỗ lúc trước Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi đứng, bị đánh ra một hố sâu.

Vân Thiên Tuyết mắt thấy một chương không có đánh tới Vân Thiên Vũ, sắc mặt càng thêm khó coi, một chương thất bại, một chương nữa lại công kích tới đây.

Vân Thiên Vũ sắc mặt trầm xuống, xoay mình mở miệng: “Vân Thiên Tuyết, ngươi thật coi ta dễ khi dễ sao?”

Nàng vừa nói vừa lấy trong tay áo vãi ra một bình thuốc, bình thuốc chạm một tiếng bể, một trận mùi thơm u đậm tràn ngập ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 106: Sói Cái Hung Tàn

Editor: Huynhnhu142

Vân Thiên Tuyết thân là đệ tử Lăng Vân Tông, y thuật luôn luôn không tệ, lúc này vừa ngửi mùi thơm này, liền biết trong mùi thơm có độc, sắc mặt xoay mình biến đổi, thân hình cấp tốc lui về phía sau, nhưng dù cho là như thế này, nàng ta vẫn là trúng một chút độc, sắc mặt trong nháy mắt kéo một tầng xanh đen.

Nàng lui nhanh hơn, chỉ trúng một chút độc, nhất thời không có gì đáng ngại, nhưng nha hoàn và lão bà tử nàng mang đến lại không có thể may mắn thoát khỏi.

Mọi người sắc mặt xanh đen, thân thể cứng ngắc ngã trên mặt đất.

”Tiểu thư cứu mạng a, tiểu thư mau cứu ta.”

Trông sân Tử Trúc hiện tiếng kêu một mảnh, Vân Thiên Tuyết mặt mũi dữ tợn, quanh thân giận đến run rẩy không ngừng, ngay cả nói đều nói không linh hoạt, nàng vốn là tới đây muốn giết cái tiện nữ nhân này, không nghĩ tới cuối cùng vậy mà ngược lại bị nữ nhân này hạ độc, nàng nơi nào có được độc được?

”Vân Thiên Vũ, ngươi, ngươi lại dám... dám hạ độc ta, ngươi độc nơi nào tới.”

Vân Thiên Vũ nhũn mảy, vân đạm phong khinh nói: “Độc a, chẳng lẽ chỉ cho phép ngươi có, ta lại không thể có sao? Ngươi không biết sau lưng ta có đại nhân vật sao?”

Nàng vừa nói như vậy, mặc dù ngoài mặt không có nói tới Tiêu Cửu Uyên, nhưng là Vân Thiên Tuyết tự nhiên nghĩ đến trên đầu Tiêu Cửu Uyên, sắc mặt càng thêm khó coi dị thường, chỉ vào vân Thiên Vũ: “Ngươi, ngươi.”

Ngươi nửa ngày cũng không có nói tiếp, Vân Thiên Vũ mặt hảo tâm nhắc nhở nàng.

”Nhị muội muội, người của ngươi tất cả đều trúng độc, ngươi nhanh lên một chút mang các nàng giải độc đi. Đứng rồi, ngàn vạn lần không thể giải không hết a, nếu như ngươi ngay cả độc cũng giải không hết, đoán chừng phía ngoài dân chúng chẳng những nói ngươi lòng dạ độc ác, còn có thể nói ngươi lừa đời lấy tiếng, không đúng tí nào, căn bản là một phế vật.”

Vân Thiên Vũ vừa nói xong, trên đất nha hoàn và lão bà tử ngã trái ngã phải, gãy dựa nhìn Vân Thiên Tuyết: “Tiểu thư, cứu cứu chúng ta, cứu cứu chúng ta.”

Vân Thiên Tuyết nhìn nha hoàn và lão bà tử té xuống đất, mọi người sắc mặt một mảnh đen, mắt trợn trắng, hô hấp dồn dập, nếu như mình không ra tay, chỉ sợ các nàng thật muốn mất mạng, nếu như những người này chết, kinh thành dân chúng sợ rằng sẽ đúng như lời Vân Thiên Vũ nói, nói nàng lừa đời lấy tiếng, không đúng tí nào, là một phế vật.

Phế vật! Nàng Vân Thiên Tuyết không phải là phế vật, tuyết đối không phải như vậy.

Vân Thiên Tuyết hốc mắt đỏ, a a hướng lên trời kêu to hai tiếng, sau đó quay đầu giận nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, cắn răng thét chói tai: “Vân Thiên Vũ, ta muốn giết ngươi, ta muốn cùng ngươi đồng quy vu tận.”

Vân Thiên Tuyết vừa mới nói xong, còn chưa kịp hành động, ngoài cửa viện Từ Trúc hiên, có tiếng bước chân vội vàng vang lên, một đội người nhanh chóng tiến vào.

Cầm đầu chính là Liễu thị mẫu thân của Vân Thiên Tuyết, Liễu thị vừa tiến đến liền thấy nữ nhi cùng tựa như điên vậy muốn nhào qua cùng Vân Thiên Vũ liều mạng, nàng vội vàng quát nữ nhi của mình.

”Tuyết Nhi. Dừng tay.”

Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về người phía sau, vừa nhìn thấy Liễu thị, lập tức ụp khuất khóc: “Mẫu thân.”

Liễu thị xông lại ôm lấy Vân Thiên Tuyết, sau đó chậm rãi ngừng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trong mắt của bà ta tràn đầy lo lắng nồng đậm tan không được, trầm giọng mở miệng: “Đại tiểu thư, món nợ này sẽ không tính như vậy.”

Nàng nói xong xoay người ra lệnh lão ma ma sau lưng: “Người đâu, mang tất cả mọi người ở đây tới Tuyết Lan viện đi, lập tức tiến hành cứu trị.”

Liễu thị cũng không quan tâm những người đầy tớ này chết sống, nhưng là thanh danh nữ nhi lại không thể không muốn.

Nếu như nữ nhi không thể cứu sống những người làm này, chỉ sợ bên ngoài cái gì cũng nói, cho nên trước mắt cứu sống những người này mới là quan trọng.

Liễu thị mang đến chính là thủ hạ rất nhanh mang người hầu Tuyết Lan viện đi ra ngoài, Liễu thị là ôm nữ nhi rời đi, trước khi đi, nàng hung tợn nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ, ánh mắt kia tựa như sói cái hung tàn.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Thanh Danh Lộn Xộn

Editor: Huynhnhu142

Đội đến các nàng mang tất cả mọi người đi, Họa Mi không nhịn được vỗ tay cười lên: “Đáng đời, quá dữ, nhìn các nàng lần sau còn dám hay không đến tìm phiền toái.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ lại một mảnh thâm trầm, cũng không có nửa điểm cao hứng, lúc trước nàng sở dĩ chế độc, độc tính rất lợi hại, nhưng đối với Vân Thiên Tuyết lại cũng không có điểm đáng ngại, điều này nói rõ người có linh lực, năng lực chịu đựng so với người thường muốn lợi hại hơn, mà mình là dựa vào độc, bằng không hôm nay Vân Thiên Tuyết một chương kia, chỉ sợ có thể muốn mạng của nàng và Họa Mi.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về hồ sâu trên thềm đá không xa bên cạnh, phía trên là rõ ràng một dấu bàn tay.

Cam Linh đỉnh núi liền lợi hại như thế, nếu như linh lực tu vi khác cao hơn đây, vậy mình còn có thể đối phó được không?

Cho nên trước mắt tu luyện linh lực mới là quan trọng nhất, mà nếu muốn tu luyện linh lực, năng liền phải nhanh một chút bắt được Tủy Tỳ Đan.

Vân Thiên Vũ trong lòng ý niệm nhất định, lập tức nhìn về Họa Mi phân phó nói: “Họa Mi, gọi người đi phân phó Triệu quân gia chuẩn bị xe, ta muốn dùng xe.”

Họa Mi sững sốt một chút, bất quá cũng không có hỏi Vân Thiên Vũ muốn đi đâu, lập tức gật đầu: “Vâng, nô tỳ lập tức đi an bài.”

Triệu quân gia nhận được tin tức, không dám trì hoãn, lập tức an bài xe ngựa cho Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi, ngồi lên xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ, phân phó xe phu đóng cửa xe ngựa, đi trước Ly thân vương phủ.

Xe phu sợ hết hồn, muốn nói cái gì, cuối cùng cái gì cũng không dám nói, theo lời điều khiển xe đi trước Ly thân vương phủ đi.

Trong xe ngựa Họa Mi ngược lại bị hoảng sợ nhìn Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, người đi Ly thân vương phủ làm cái gì?”

“Muốn tiền.”

Vân Thiên Vũ bất đắc dĩ nói, ngày mai sẽ là Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, nếu như nàng hôm nay không lấy được tiền, thế nào chụp Tủy Tỳ Đan, cho nên hôm nay cái nhất định phải lấy được tiền.

Vân Thiên Vũ quyết định xong, hơi nhắm mắt lại tựa vào vách tường suy tư.

Trước mắt chuyện thứ nhất là cần tra rõ mình có phải hay không là linh mạch thân thể, nếu như là linh mạch thân thể, nhất định phải nhanh chóng tu luyện, thứ hai, bên người nàng không có người nào có thể dùng, chỉ có một mình Họa Mi, mà Họa Mi là một tiểu nha đầu không có linh lực, rất lâu không giúp được nàng gấp cái gì.

Cho nên bên cạnh nàng tốt nhất phải có thủ hạ đắc lực, như vậy gặp chuyện có thể giúp nàng, bất quá hạ hạ như vậy đến nơi nào đi tìm a, người ta lại làm sao có thể hảo hảo nghe theo nàng sai khiến đây.

Lúc trước nàng đối với Vân Thiên Tuyết hạ độc, ánh mắt Liễu thị kia hung tàn, làm cho trí nhớ nàng khắc sâu.

Cho tới nay nàng cho rằng Liễu thị vẫn là một phận nữ tử, nhưng lúc trước Liễu thị nói một câu kia lại làm cho nàng có một loại cảm giác, nữ nhân này không đơn giản.

Bà ta giống như so với Vân Thiên Tuyết lợi hại hơn nhiều lắm, cho nên nàng phải cẩn thận nữ nhân này mới phải.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ đang muốn nhập thần, bên ngoài xe ngựa đột nhiên có tiếng nghị luận náo nhiệt truyền vào.

“Ồ, đây không phải là xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ sao? Không biết người ngồi trong xe ngựa là ai a?”

“Hắn không phải là Vân Thiên Tuyết, lúc này nàng có mặt mũi ra ngoài sao?”

“Đúng a, nữ nhân này sẽ không có mặt mũi ra ngoài, không biết trong xe ngựa ngồi là vị nào.”

Bên ngoài tiếng nghị luận một tiếng lại một tiếng truyền vào trong xe ngựa, Vân Thiên Vũ giống như không nghe thấy, Họa Mi ngược lại vểnh tai nghe, hận không được vén rèm xe lên nói cho người bên ngoài, tiểu thư của mình mới không phải Vân Thiên Tuyết người đàn bà ác độc kia.

Bất quá nhìn sang tiểu thư, thấy tiểu thư không có động tĩnh, Họa Mi không dám động, an phận đợi ở trong xe ngựa.

Xe ngựa một đường chạy nhanh hướng Ly thân vương phủ, bất quá cũng không có ở đại môn Ly thân vương phủ dừng lại, mà là xa xa tựa vào góc yên lặng dừng lại, Vân Thiên Vũ để cho xa phu đi trước cùng thị vệ của Ly thân vương phủ nói, liền nói mình muốn bái kiến Ly thân vương Tiêu Cửu Uyên.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Ngăn Cản Trước Cửa Ly Thân Vương Phủ

Phu xe ngựa lĩnh mệnh đi, chỉ trong chốc lát trở lại bẩm báo: “Đại tiểu thư, thị vệ trông cửa nói Vương gia không có ở đây trong phủ.”

Họa Mi hỏi Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, chúng ta trở về sao?”

”Không trở về, chờ.”

Vân Thiên Vũ nói như đinh chém sắt, sau đó nhắm mắt ở trong xe ngựa nghỉ ngơi, hôm nay nàng nhất định phải đợi được Tiêu Cửu Uyên, vô luận như thế nào cũng muốn từ trong tay Tiêu Cửu Uyên lấy được một phần tiền, ngày mai hoàn hảo sẽ chụp mua Tây Tựu Đan, nếu như ngày hôm nay bán đấu giá phẩm trong không có Tây Tựu Đan, nàng liền nghĩ biện pháp khác.

Kế tiếp người nào cũng không nói gì, mọi người ngồi ở trên xe ngựa chờ.

Một lần đợi liền đến buổi trưa, Vân Thiên Vũ lại để cho phu xe ngựa đi đến thị vệ nói, mình muốn gặp Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ trong chốc lát, phu xe ngựa lại trở lại, lúc này gương mặt khổ sở nói: “Đại tiểu thư, thị vệ đại ca nói, Vương gia không có ở trong phủ.”

Vân Thiên Vũ cau mày, không nói gì, một bên Họa Mi lo lắng nhìn nàng: “Tiểu thư, chúng ta trở về đi thôi, người buổi sáng chỉ ăn hai miếng điểm tâm, hiện tại sợ rằng đói bụng không.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu nói: “Tiếp tục chờ.”

Nàng cũng không tin Tiêu Cửu Uyên không trở về Ly thân vương phủ, có bản lĩnh cả đời đợi ở bên ngoài.

Vân Thiên Vũ hung hăng suy nghĩ, không quá chốc lát sau, sắc mặt của nàng đột nhiên khó coi, một đôi đồng mâu trong tràn đầy khí lạnh lẽo.

Chuyện này có cái gì không đúng a, mình thân là vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, muốn gặp hắn chính là chuyện đương nhiên.

Bất kể là thị vệ trong phủ vẫn còn quản gia cũng chủ trì làm việc cho Tiêu Cửu Uyên, bọn họ biết nàng muốn gặp Tiêu Cửu Uyên, theo lý cũng ra ngoài hỏi một chút nàng có chuyện khẩn cấp gì, nếu như nàng có chuyện quan trọng, bọn họ cũng phải người lập tức đi xin phép Tiêu Cửu Uyên.

Nhưng từ đầu tới đuôi cũng không người đề ý tới nàng, chẳng lẽ quản gia cùng thị vệ dám làm chủ Tiêu Cửu Uyên.

Cho nên nói không phải là người ta không đến hỏi nàng có chuyện gì, mà là Tiêu Cửu Uyên đang ở trong vương phủ.

Chẳng qua là hắn không muốn thấy nàng, thuận miệng nói mình không có ở trong vương phủ.

Vân Thiên Vũ nghĩ thông suốt cái này, giận đến mặt cũng tối, thật tức giận muốn mở miệng mắng to, Tiêu tiện nam.

Mình ở chỗ này chờ gần một ngày, bụng cũng phải chết đói, kết quả đây, hắn ở trong phủ, lại nói mình không có ở trong phủ.

Thấy nàng một chút sẽ chết sao? Vân Thiên Vũ sắc mặt tối đen lạnh giọng ra lệnh phu xe phía ngoài: “Đưa xe đi tới cửa Ly thân vương phủ, ngăn cản hắn ở cửa, ta cũng muốn nhìn một chút Tiêu Cửu Uyên có thấy ta.”

Phu xe ngựa sợ hết hồn: “Đại tiểu thư.”

Họa Mi cũng sợ hết hồn: “Tiểu thư, như vậy có phải là không tốt hay không, nếu như Ly thân vương gia nổi giận?”

”Bây giờ không phải là hắn giận, là ta giận, “ Vân Thiên Vũ nói xong thanh âm càng lạnh hơn, ra lệnh phu xe ngựa: “Nhanh đến cửa Ly thân vương phủ đi, chờ bọn họ ngay cửa.”

”Ta cũng muốn nhìn một chút Tiêu Cửu Uyên có thấy ta.”

Hai mắt Vân Thiên Vũ hàn quang sèn soẹt, thật giống như lưỡi đao, Họa Mi sợ hãi không dám lên tiếng, vội vàng phát tay để cho phu xe chạy xe ngựa đến trước cửa Ly thân vương phủ.

Phu xe ngựa sắc mặt cứng ngắc, nhìn sang Ly thân vương phủ, lại nhìn ngắm xe ngựa, cuối cùng da đầu cứng rắn, lên xe giá xe ngựa xông thẳng đến cửa Ly thân vương phủ.

Lần này, Vân Thiên Vũ cũng không gọi phu xe ngựa đi nói muốn gặp Tiêu Cửu Uyên.

Chỉ an ổn ngồi ngay ngắn ở trong xe ngựa chờ, nàng cũng không tin Tiêu Cửu Uyên không thấy nàng.

Quả nhiên, xe ngựa ở trước cửa Ly thân vương phủ một lát, liền đưa tới người đi đường nhìn chăm chú, nhất là mọi người xem đến chiếc xe ngựa này còn là xe ngựa của Vĩnh Ninh Hậu phủ, nói đến càng hăng, mặc dù không dám đến gần, xa xa nghị luận.

Chỉ trong chốc lát, đại môn Ly thân vương phủ mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 109: Nha Hoàn Lấy Lòng

Editor: Huynhnhu142

Quản gia của Ly thân vương phủ Hạ Hi, dẫn hai gã thái giám đi ra, một đường đi tới trước xe ngựa, cung kính mở miệng: “Nô tỳ ra mắt Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư.”

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ nhẹ vén màn xe nhìn ra ngoài, thấy người nói chuyện là một lão thái giám mập mạp, vóc dáng không cao, cười một tiếng ánh mắt thành một đường may, chỉ là một đường may kia tựa như trong đôi mắt, cũng là tinh quang bắn ra bốn phía.

Thái giám này không đơn giản.

Vân Thiên Vũ trong lòng suy nghĩ trên mặt lại không biểu hiện ra, chẳng qua là thần nhiên nói: “Đứng lên đi.”

Hạ Hi nhìn hai mắt Vân Thiên Vũ, tin đồn Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư trời sanh tính hèn yếu, cùi mục vô năng.

Nhưng là thế nào liền dám ở ngày đại hôn giận dữ hừ phu đây, nghe nói còn thiết kế một ván cờ hãm hại Tuyên vương điện hạ một phen, người này có chút ý tứ a.

Bất quá người này trước mắt nhưng là vương phi tương lai của bọn hắn.

Mặc dù chưa chắc thành công, nhưng trước mặt chính là thế, Hạ Hi thân là quản gia Ly thân vương phủ, tự nhiên năng lực phi phạm, cho nên càng phát ra cung kính mở miệng nói: “Vân tiểu thư, vương gia nhà ta cho mời.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, thần nhiên nói: “Vương gia nhà các ngươi có phải hay không am hiểu thuật Phi Thiên Độn Địa.”

Hạ Hi ngẩn ra, thuận theo nghĩ đến chuyện Vân Thiên Vũ buổi sáng đã tới đây bái kiến vương gia, vương gia rõ ràng ở trong phủ, lại nói không có ở đây, hiện tại lại muốn thấy nàng, không tránh được nàng nói thuật Phi Thiên độn địa sao?

Hạ Hi ánh mắt tối một cái, Vân tiểu thư này ngược lại thật thông minh, hơn nữa lá gan cũng thật lớn.

”Mời Vân tiểu thư.”

Vân Thiên Vũ cũng lười cùng thái giám này nói thêm cái gì, lúc này vẫn là gặp Tiêu Cửu Uyên quan trọng hơn, gặp có thể hay không lấy được tiền.

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi xuống xe ngựa, đi theo sau lưng thái giám mập mạp một đường hướng vương phủ đi tới.

Ly thân vương phủ rất lớn, chiếm hết cả một dãy phố, bên trong hết sức xa hoa, bất quá Vân Thiên Vũ không có hứng thú thưởng thức, lúc này nàng tâm tình không tốt, lười phải nhìn cảnh vật Ly thân vương phủ, chỉ đi theo sau lưng thái giám tông quản trước mặt một đường hướng chỗ ở của Tiêu Cửu Uyên đi tới.

Đội đến chỗ ở Tiêu Cửu Uyên, rõ ràng cùng nơi khác không giống nhau, giống như rất có linh lực, ngay cả không khí đều tinh khiết nhiều lắm, tâm nàng vốn là phiền não, một lần nữa thở ra hít vào, kỳ lạ như được xoa nhẹ lên.

Vân Thiên Vũ không khỏi kỳ quái bắt đầu đánh giá, viện môn trong có tiếng bước chân vang lên, người chưa tới thanh âm mềm mại cũng trước truyền tới.

”Nô tỳ ra mắt Vĩnh Ninh Hậu phủ Vân tiểu thư.”

Tiếng như châu ngọc vào bàn, thanh thúy dễ nghe, thật là dễ nghe, Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn sang.

Chạm mặt nhìn thấy một nữ tử mặc phân y la quần từ trong sân đi ra, nữ tử ngày thường xinh đẹp động lòng người, mặt mày hết sức sinh động, hơn nữa vẻ mặt dịu dàng thân thiện vui vẻ.

Cô gái vừa đi tới liền hành lễ với Vân Thiên Vũ, con ngươi Vân Thiên Vũ tối một cái, tổng cảm thấy cô gái này có chút vô cùng ân cần, vô sự mà ân cần, không phải là kẻ gian thì là đạo tặc, cô gái này chỉ sợ chó có mưu đồ, bất quá mưu đồ cái gì đây?

”Đứng lên đi, ta muốn gặp vương gia ngươi nhà.”

Nếu nàng tự xưng nô tỳ, nhất định là hạ nhân Ly thân vương phủ, cho nên Vân Thiên Vũ gọn gàng dứt khoát mở miệng.

Nàng bây giờ mặc kệ sẽ những thứ tâm tư cong cong thẳng thẳng, trước mắt chuyện nàng quan tâm nhất chính là chụp mua Tây Tủy Đan.

Cô gái nghe lời của Vân Thiên Vũ trong trẻo lạnh lùng, hai mắt có chút tối, bất quá vẫn như cũ bộ mặt cười, cảm ơn dạ mới xuất hiện thân nói: “Nô tỳ Tô Doanh Nguyệt, mời Vân tiểu thư theo ta đi vào.”

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, cũng không nói lời nào.

Nàng tính tình vốn là lạnh, không có thói quen thân cận những người khác.

Nhưng mà nàng như vậy, đến trong mắt Tô Doanh Nguyệt, lại làm cho nàng ta rất không cao hứng, bởi vì nàng cũng chủ động lấy lòng rồi, nữ nhân này lại một chút không cảm kích.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 110: Tụ Linh Trận

Editor: Huynhnhu142

Tô Doanh Nguyệt mặc dù mắt húng, bất quá cũng không nói thêm gì, ở trước mặt dẫn đường, đem Vân Thiên Vũ một đường mang vào viện Tiêu Cửu Uyên ở.

Viện của Tiêu Cửu Uyên, lấy đại khí làm chủ, cũng không có phía ngoài hoa hồng xanh biếc cỏ, phần nhiều là dùng Ngọc Thạch đánh tạo thành cảnh trí, làm cho người ta có một loại cảm giác bàng bạc đại khí, hơn nữa vào viện, hơi thở nồng đậm càng ngày càng nặng, làm cho người ta hít một hơi liền phải thần thanh khí sảng đứng lên.

Vân Thiên Vũ nhủ mày nhìn về Tô Doanh Nguyệt bên cạnh hỏi: “Nơi này hơi thở tựa hồ so bên ngoài nồng đậm, không biết là duyên có nào?”

Tô Doanh Nguyệt nghe, trong lòng cười lạnh một tiếng, thật là tên nhà quê không nhìn được.

“Vân tiểu thư có điều không biết, viện vương gia nhà ta ở trong thiết một tòa Tụ Linh Trận, Tụ Linh Trận có thể hấp thu linh khí thiên địa, cứ như vậy, vương gia nhà ta mặc dù đang ngủ cũng có thể tu luyện linh lực.”

“Bất quá Tụ Linh Trận này người bình thường cũng là cung dưỡng không nuôi nổi, một tòa Tụ Linh Trận, mỗi tháng đều phải dùng mấy ngàn khối linh tinh mới có thể cung dưỡng được, mà linh tinh là rất khó có được, có lúc ngay cả có tiền cũng không mua được.”

Tô Doanh Nguyệt nói xong lời cuối cùng khuôn mặt tự hào, mặt mày giữa tràn đầy sùng bái đối với chủ tử nhà mình, nói đến Tiêu Cửu Uyên, hai mắt của nàng thủy tinh phát sáng, giống như bầu trời sao.

Vân Thiên Vũ nhìn Tô Doanh Nguyệt như vậy, đột nhiên hiểu nữ nhân này lúc trước tại sao đối với nàng tốt như vậy, nàng ta không phải là muốn xu nịnh nàng đi, bởi vì nàng là Ly thân vương phi tương lai, mà nàng ta muốn gả cho Tiêu Cửu Uyên làm thiếp, cho nên nịnh bợ lấy lòng nàng vương phi tương lai.

Vân Thiên Vũ nghĩ đến khả năng này, gương mặt đầy vạch đen, thật muốn cùng Tô Doanh Nguyệt nói, cô nương chớ ở trên người ta hao phí công phu thời gian, ta cũng sẽ không gả cho vương gia nhà ngươi, ta chỉ là tạm thời mượn dùng danh tiếng vương phi nhà ngươi.

Bất quá nghĩ thì nghĩ, Vân Thiên Vũ cũng không có nói, lúc này nàng cảm thấy hứng thú chính là ngôi viện trước mặt này, trong lòng không ngừng hâm mộ, đồng thời vì Tiêu Cửu Uyên đại thủ bút sợ hãi than.

Mấy ngàn khối linh tinh mới có thể cung dưỡng một tòa Tụ Linh Trận, còn chỉ là một tháng, nếu như mình là Tiên Thiên linh mạch thân thể, có thể ở chỗ ngôi trong Tụ Linh Trận này tu luyện, tin tưởng tiến triển nhất định thần tốc.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên có thể sẽ cho nàng vào viện của hắn tu luyện sao? Chớ hòng mơ tưởng.

Vân Thiên Vũ lãnh trào cười một tiếng, đi theo sau lưng Tô Doanh Nguyệt một đường hướng phòng khách đi tới.

Người chưa tới phòng khách, xa xa liền nghe được giọng nói tức giận ngất trời trong phòng khách truyền tới.

“Cửu hoàng thúc, bốn vương không thể nhìn Vân Thiên Vũ hủy diệt thanh danh của Tuyết Nhi, bốn vương nhất định phải thay Tuyết Nhi đòi công đạo.”

Người nói chuyện Vân Thiên Vũ vừa nghe liền biết là ai, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Vừa nghe đến âm thanh của nam nhân này, Vân Thiên Vũ sắc mặt lạnh, hôm nay nàng vốn là tâm tình cũng không tốt, còn gặp phải nam nhân không muốn gặp, thật là xui xẻo, bất quá bọn hắn là vào bằng cách nào, nàng cũng không thấy.

Vân Thiên Vũ không biết, Ly thân vương phủ không chỉ có cửa chính, người bình thường cũng từ cánh đông môn đi vào.

Trước mặt Tô Doanh Nguyệt đã lớn tiếng hướng trong phòng Tiêu Cửu Uyên bẩm báo: “Vương gia, Vân tiểu thư đã tới.”

Trong phòng khách, Tiêu Cửu Uyên thanh âm trầm thấp vang lên: “Đi vào.”

Vân Thiên Vũ nhắc chân đi trên thềm đá, muốn đi vào cùng Tiêu Cửu Uyên hào hào nói chuyện một chút chuyện tiền bạc, không ngờ nàng mới vừa lên thềm đá hai bước, chạm mặt thấy một đạo bóng dáng chặn lại trước mặt nàng, một người lửa giận vạn trượng nhìn chăm chăm nàng, tức giận dị thường kêu lên.

“Vân Thiên Vũ, có phải hay không ngươi an bài huynh trưởng Hải Đường làm ra chuyện kia chờ làm tổn hại Tuyết Nhi, bốn vương cùng ngươi đã nói, không được động vào Tuyết Nhi nữa, ngươi nếu động vào Tuyết Nhi, bốn vương sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

Tiêu Thiên Dịch dứt lời tay vừa động, linh lực màu vàng nhàn nhạt bao gồm ở lòng bàn tay của hắn, tay hắn chưởng vừa nhắc liền muốn hướng Vân Thiên Vũ vỗ xuống đi.

P/s: Ta không muốn ngắt ngay khúc này đâu, nhưng truyện hết chương ngay khúc này, mà giờ khuya rồi, ta không edit tiếp được.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 111: Thái Tử Ôn Văn Nọa Nhã

Editor: Huynhnhu142

Bất quá hắn một chương không có đánh được tới, sau lưng trong phòng khách, giọng Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo vang lên: “Tiêu Thiên Dịch, ngươi tính toán ở Ly thân vương phủ ta giết người sao?”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt cứng đờ, bàn tay cứng rắn dừng ở giữa không trung.

Hắn cúi đầu, thấy ánh sáng u ám, cô gái trước mặt, một đôi mắt đen nhánh lạnh triệt lạnh lẽo, nàng cắn răng, từng chữ từng chữ nói: “Tiêu Thiên Dịch, một ngày kia ta chắc chắn đem cái nhục ngày hôm nay trả lại cho ngươi, nhất định sẽ.”

Nàng nói xong thẳng lướt qua Tiêu Thiên Dịch, đi tới, một đường đi vào phòng khách.

Sau lưng Tiêu Thiên Dịch, đột nhiên cảm thấy tim giống như một khoảng trống không, rất đau rất khó chịu, giống như từ giờ phút này hắn sẽ vĩnh viễn mất đi một món đồ, tại sao, tại sao phải như vậy.

Tiêu Thiên Dịch mạnh mẽ đè nén khó chịu không thoải mái trong lòng, xoay người đi theo sau lưng Vân Thiên Vũ vào phòng khách đi tới, hắn vừa đi vừa nói.

“Vân Thiên Vũ, tại sao ngươi vẫn không thể cùng Tuyết Nhi sống chung hòa bình đây?”

Vân Thiên Vũ không thèm quan tâm đến lý lẽ Tiêu Thiên Dịch, chẳng qua là mặt mũi bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên ở một bên phòng khách nghiêng người dựa vào ghế.

Tiêu Cửu Uyên tùy ý mặc một bộ cẩm bào màu tím nhạt, thắt lưng bó buộc cùng màu với ngọc đai, trên người ít đi khí phách bén nhọn hung hăng vênh vào thường ngày, ngược lại nhiều hơn một chút biếng nhác thanh quý, lười biếng nằm ở trên mềm thấp, hoàn toàn không nhìn ra trên người của hắn thích giết chóc máu tanh.

Nhưng mà bên trong phòng khách ai cũng không dám trêu chọc hắn.

Mặc dù hắn hôm nay xếp đặt Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cũng không có can đảm khiêu khích người này, để tránh hắn giận dữ giết người.

Tiêu Cửu Uyên thấy Vân Thiên Vũ đi tới, ngược mắt tự tiểu phi tiểu nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Nghe nói ngươi ngăn cản ta ở cửa chính Ly thân vương phủ.”

Dứt lời, trong hai mắt ẩn chứa sát khí.

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe môi, không nóng không nảy mở miệng nói: “Vương gia suy nghĩ nhiều, tại sao gọi ngăn cản đây, ta vừa đúng có chuyện đi qua Ly thân vương phủ, suy nghĩ thân là Ly thân vương phi tương lai, dù sao vẫn không tốt nữ tử đã xuất giá mà không vào đi, nếu như nói như vậy, người ngoài còn tưởng hai chúng ta nào loạn lên đây, hơn nữa ta có một việc muốn thương lượng với vương gia, cho nên liền ở ngoài cửa đợi một lát.”

”Đứng vậy đứng vậy a, Vũ Mao tuyệt đối sẽ không làm chuyện ngăn cản ở cửa, cửu hoàng thúc người nhất định nghĩ sai rồi.”

Tiêu Dạ Thần nói xong, Tiêu Cửu Uyên miễn cưỡng nhìn hấn một cái, Tiêu Dạ Thần lập tức an phận, bởi vì Tiêu Cửu Uyên lúc trước chính là nói, nếu như hấn dám can đảm cùng Vân Thiên Vũ lêu lổng ở chung một chỗ nữa, liền đem hấn đưa đi Long Lâm Quân thao luyện một lần.

Long Lâm Quân những người đó có nhiều biến thái, hấn nhưng là biết.

Tiêu Dạ Thần không dám nói tiếp nữa, trong phòng khách một giọng nói dịu dàng nhã nhặn vang lên: “Đây chính là cửu hoàng thâm tương lai sao? Thật can đảm a.”

Vân Thiên Vũ thật nhanh nhìn lại, thấy bên cạnh Tiêu Cửu Uyên cách đó không xa ngồi một người, người này mặc mình hoàng cảm bào, mặt mũi tuấn tú thanh cao, giờ tay nhắc chân tự nhiên mang theo một chút dịu dàng nhu hòa, giống như ánh sáng ấm áp làm cho người ta vui lòng thân cận.

Bất quá Vân Thiên Vũ đầu tiên nhìn liền không thích người này, vì người này phong cách cùng Vĩnh Ninh hậu Vân Lôi rất giống, người ngoài nhìn cho là những người này cử chỉ nhẹ nhàng quân tử, nhưng đúng bọn hấn thường thường từ xấu xa từ tổng xương.

Bất quá mặc dù không thích, cấp bậc lễ nghĩa lại không thể không có.

”Thần nữ ra mắt thái tử điện hạ.”

Mặc mình hoàng cảm bào, nam nhân mặt mũi dịu dàng nhu hòa, chính là đương triều thái tử Tiêu Thiên Ngự.

”Đứng lên đi.” Tiêu Thiên Ngự ý bảo Vân Thiên Vũ đứng lên, Vân Thiên Vũ tạ ân mới xuất hiện tới, sẽ không nhìn bất luận kẻ nào, mà là nhìn về Tiêu Cửu Uyên: “Vương gia, ta có việc thương lượng với vương gia.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Tuyên Vương Kinh Ngạc

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên lười biếng nhìn Vân Thiên Vũ một cái, cũng không nói thêm gì, nhưng trong con ngươi thâm thúy của hấn rõ ràng hiểu rõ, người này biết năng tới làm gì.

Biết rõ năng tới làm gì, nhưng nói chính mình không có ở trong phủ, thật là quá khinh người.

Vân Thiên Vũ hít sâu, bình phục những ám ức trong lòng, trấn định bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên.

Trong phòng khách, có người đã thức thời mở miệng: “Nếu Vân tiểu thư tìm cửu hoàng thúc có chuyện, vậy chúng ta liền cáo lui trước, ngày khác trở lại cùng cửu hoàng thúc ôn chuyện.”

Thái tử Tiêu Thiên Ngự cười đến gương mặt sáng tỏ, Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn người này, cười đến như vậy có thâm ý khác làm cái gì, nếu không phải dính dáng tới tiền bạc, năng cùng Tiêu Cửu Uyên chỉ là quan hệ hợp tác.

Dĩ nhiên Vân Thiên Vũ cũng không nói thêm gì, chỉ sắc mặt nhàn nhạt nhìn Tiêu Thiên Ngự, Tiêu Thiên Ngự thân là Đông cung thái tử, xuất thân từ trong bụng Tường hoàng hậu, sau lưng lại có một trong tứ đại gia tộc Tường quốc công phủ làm chỗ dựa.

Theo lý như vậy Tiêu Thiên Ngự có thể an ổn vị trí Đông cung thái tử, đáng tiếc Tiêu Thiên Ngự trên người có một nhược điểm trí mạng.

Hấn là thể chất củi mục, không cách nào tu luyện linh lực.

Hấn không thể tu luyện linh lực, hết lần này tới lần khác đệ đệ của hấn lại có thể tu luyện, làm cho bọn họ không cam lòng làm một vương gia, cho nên mọi người đem chủ ý đánh tới vị trí thái tử của Tiêu Thiên Ngự.

Về phần cuối cùng ai có thể thượng vị, liền không biết được.

Trong phòng khách, Tiêu Thiên Ngự không những tự mình rời đi, còn thuận tiện mời Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch cùng Tiêu Dạ Thần rời đi.

Bất quá Tiêu Thiên Dịch lại không chịu đi, hấn còn chưa cùng Vân Thiên Vũ nói rõ, hôm nay hấn sở dĩ tới trước Ly thân vương phủ, chính là cùng cửu hoàng thúc nói một tiếng, Vân Thiên Vũ làm chuyện quá mức, hấn không thể trở mặt nhìn Tuyệt Nhi bị nàng khi dễ.

Nhưng là hấn lòi còn chưa nói hết, Vân Thiên Vũ cứ tới đây, vốn là hấn muốn dạy dỗ Vân Thiên Vũ, nhưng nơi này là Ly thân vương phủ, cửu hoàng thúc tuyệt sẽ không cho phép người tới Ly thân vương phủ gây sự.

”Vân Thiên Vũ, ngươi nói cho bốn vương biết, đến tốt cùng như thế nào mới nguyện ý chịu để yên, đến tốt cùng như thế nào ngươi mới bằng lòng bỏ qua cho Tuyệt Nhi.”

Tiêu Thiên Dịch tức giận mở miệng hỏi tới, Vân Thiên Vũ đã chán ghét người đàn ông này, quay đầu lạnh lùng nhìn hấn, chỉ phun một chữ: “Cút.”

Tiêu Thiên Dịch sắc mặt tối, thường ngày khuôn mặt tuấn mỹ, lập tức rạn nứt, hấn đường đường Tuyên vương điện hạ, nữ nhân này vậy mà kêu hấn cút.

Tiêu Thiên Dịch giận chỉ vào Vân Thiên Vũ, ánh mắt xanh mon mon mạo hiểm hung quang: “Ngươi lại dám như vậy cùng.”

Hấn lòi còn chưa dứt, Tiêu Cửu Uyên mở miệng nói chuyện: “Bạch Diệu, mời mấy vị vương gia ra phủ đi.”

Tiêu Thiên Dịch lời cấm ở trong cổ họng, một chữ cũng không nói ra được, Bạch Diệu đứng một bên trong phòng khách, mặt mũi lạnh nhạt đi tới hướng về phía thái tử Tiêu Thiên Ngự cùng Tiêu Dạ Thần nói: “Thuộc hạ đưa mấy vị vương gia đi ra ngoài.”

Tiêu Thiên Ngự khẽ gật đầu, khi trước một bước hướng ra ngoài, khoe miệng hơi câu ra vui vẻ tới, tâm tình khó được vui vẻ, thấy cho tới nay tính khí hoàng đệ kinh ngạc, hấn thật là trong lòng sáng khoái vô cùng.

Tiêu Thiên Dịch mặc dù trong lòng phần hận không dứt, hận không được hảo hảo giáo huấn một chút Vân Thiên Vũ, cho nên trước mặt mọi người để cho hấn cút, năng cho rằng năng là người nào a, thế nhưng dám can đảm nói chuyện với hấn như vậy.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên đã lên tiếng làm cho người ta đưa bọn họ ra phủ, hấn căn bản không có biện pháp mở miệng, cuối cùng Tiêu Thiên Dịch khuôn mặt âm trầm đi ra ngoài, Tiêu Dạ Thần cũng đi theo bọn họ đi ra ngoài.

Trong phòng khách hạ nhân hầu hạ cũng lui ra ngoài, cuối cùng chỉ còn lại Tiêu Cửu Uyên cùng Vân Thiên Vũ hai người.

Tiêu Cửu Uyên biếng nhác tùy ý đổi một tư thế, thanh âm từ tính chậm rãi vang lên: “Ngươi tìm bốn vương có chuyện gì, nói đi.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 113: Hoài Nghi Thân Phận

Vân Thiên Vũ sắc mặt tối sầm lại, khoe miệng mấp máy, quyết tâm đè nén hỏa khí trong lòng, năng sâu kín nói: “Ly thân vương gia, chẳng lẽ ngươi sẽ không biết ta tới tìm ngươi vì chuyện gì?”

Tiêu Cửu Uyên khoe môi câu ra độ cong đẹp đẽ, tự tiểu phi tiểu nhìn năng nói: “Bốn vương biết là chuyện của bốn vương, có nói hay không sẽ là chuyện của ngươi, ngươi nếu không có sao có thể đi.”

Hấn nói xong liền muốn cúi đầu đọc sách, tựa hồ không tính toán để ý tới Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ mặt cũng tối, ở trong lòng đem nam nhân trước mặt này mắng thập lần, mới bình phục trái tim tức giận, không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

”Vương gia, ngày mai chính là ngày Huyền Thiên phòng đấu giá bán đấu giá, ta muốn chụp đồ, nhưng mà tiền của ta lúc này ở trong tay vương gia, cho nên ta là tới thương lượng với vương gia chuyện tiền bạc.”

”Chụp đồ? Chụp cái gì?”

Tiêu Cửu Uyên không để ý nói, cúi đầu liếc nhìn sách trong tay, cũng không có nhìn Vân Thiên Vũ.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn là trong lúc lơ đãng thấy được sách trong tay hấn, Cửu Lôi Phệ Linh Trận.

Vân Thiên Vũ mặc dù không hiểu phương pháp linh trận, bất quá nhìn không tên sách, cũng biết trận này pháp tuyệt đối không đơn giản.

Tiêu Cửu Uyên quả nhiên là linh trận sư, giấu lại hấn ở trong sân của mình, dùng mấy ngàn khối linh tinh thiết kế một tòa Tụ Linh Trận, Vân Thiên Vũ coi như là nhận mệnh, tóm lại trước mắt năng cùng Tiêu Cửu Uyên đấu, rõ ràng là lấy trứng chọi đá, cho nên vẫn là an phận chút đi.

”Hỏi vương gia, ta muốn chụp Tẩy Tủy Đan.”

Năng vốn là không muốn nói cho người này, nhưng bây giờ hấn hỏi, năng nếu không nói lời nói thật, ngày mai năng chụp Tẩy Tủy Đan, hấn có thể hay

không tức giận đây, cho nên Vân Thiên Vũ chính là nói lời nói thật.

”Tỷ Tỷ Đan? Người muốn Tỷ Tỷ Đan làm cái gì?”

Tiêu Cửu Uyên ngược lại cảm thấy nổi lên hứng thú, tạm thời buông sách trong tay ra, ngẩng đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ lạnh nhạt nói: “Ta lúc trước bị người hạ độc âm lấp kinh mạch, cho nên kinh mạch trong cơ thể có tạp chất, ta muốn dùng Tỷ Tỷ Đan thanh trừ tạp chất trong cơ thể, cứ như vậy, ta có thể biết ta có phải hay không?”

Vân Thiên Vũ nói đến đây mà ngừng lại, nhìn về Tiêu Cửu Uyên, người này sẽ không thừa cơ cười nhạo nàng cuồng đại phí công muốn đi.

Mỗi người đều muốn mình là Tiên Thiên linh mạch thân thể, nhưng người thật có Tiên Thiên linh mạch thân thể, cũng không nhiều, trên cái thế giới này phần lớn người có linh mạch thân thể đều là Hậu Thiên cải tạo mà thành.

Mà nàng thế nhưng nói muốn nhìn một chút mình có phải hay không Tiên Thiên linh mạch thân thể, chuyện này đối thành bất cứ người nào nghe được, chỉ sợ cũng sẽ cười nhạo nàng cuồng đại uống suy nghĩ.

Cho nên Tiêu Cửu Uyên mặc dù cười nhạo nàng, cũng là rất bình thường.

Vân Thiên Vũ đã chuẩn bị xong để người này cười nhạo.

Chẳng qua là nàng đợi một lát, cũng không có đợi đến Tiêu Cửu Uyên cười nhạo, nàng không nhịn được ngẩng đầu nhìn sang, lại phát hiện Tiêu Cửu Uyên đang nhíu mày nhìn nàng, một đôi hắc đồng trăn đầy như có điều suy nghĩ, trên mặt của hắn cũng không có nửa điểm cười nhạo châm chọc ý của nàng.

Vân Thiên Vũ cũng có chút không có thói quen, người này không phải cũng cười nhạo nàng nghĩ quá nhiều sao? Như bây giờ là có ý gì.

Tiêu Cửu Uyên cũng không có cười nhạo ý tứ của Vân Thiên Vũ, hắn cảm thấy hứng thú chính là một chuyện khác.

”Người đã tinh thông y thuật, theo lý cũng đã sớm biết mình bị người hạ thuốc tắc nghẽn kinh mạch, làm sao sẽ đến bây giờ mới tra rõ chuyện này đây?”

Hắn nói xong đôi mắt phương thâm thúy hơi nheo lại, một chút tinh quang hiện lên ở trong mắt, thanh âm không tự chủ trầm thấp băng lạnh lên: “Người không phải là Vân Thiên Vũ, nói, người là ai? Ý muốn như thế nào?”

Editor: Huynhnhu142

Chương 114: Hoài nghi dịch dung

Trong phòng khách, khuôn mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến, vốn là nàng cho rằng Tiêu Cửu Uyên sẽ cười nhạo nàng cuồng đại uống công, kết quả hắn không có cười nhạo nàng cuồng đại uống công, nhưng lại hoài nghi nàng là giả mạo.

Con người Vân Thiên Vũ nhận thấy nhìn về Tiêu Cửu Uyên, đang muốn giải thích mình chính là Vân Thiên Vũ.

Tiêu Cửu Uyên lại âm lãnh mở miệng, trên mặt tuấn mỹ hiện đầy sát khí bén nhọn.

”Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư cho tới nay đều là người hèn yếu vô năng, bằng không cũng sẽ không bị người trong phủ khi dễ, nhưng tính tình người dẫu có chết cũng không nguyện thua thiệt, nếu như người là thật Vân Thiên Vũ, nhiều năm như vậy làm sao sẽ để cho người ta khi dễ đây.”

”Cho nên người là giả mạo.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên không phải là câu nghi vấn, mà là khẳng định, quanh người hắn xoay mình hiện đầy lệ khí, đồng mâu tràn đầy sát khí, cả người âm trầm chí cực.

”Người đến tốt cùng là người nào? Vì sao đến gần bản vương, còn nói người sát hại bốn vị hôn thê trước kia của bản vương, chính là người, còn Vân Thiên Vũ còn chân chính đã bị người giết, người thay thế.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên sau khi hạ xuống, trên người thả ra uy áp cường đại, uy áp áp bách này làm cho thân thể Vân Thiên Vũ trầm xuống, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu phương giống như có núi lớn đè xuống, để cho nàng động cũng không nhúc nhích được.

Đây chính là linh lực uy áp sao? Thật là uy áp mạnh mẽ.

Lúc trước Cam Linh linh lực của Vân Thiên Tuyết cùng Tiêu Cửu Uyên hoàn toàn không có biện pháp so.

Bất quá mặc dù uy áp cường đại, Vân Thiên Vũ vẫn như cũ kiên định đứng thẳng, trên đầu có mồ hôi lạnh đi xuống, nàng chỉ cảm thấy quanh thân khó chịu giống như bị vật nặng xay nghiền, thở cũng phí sức.

Nhưng nàng vẫn như cũ đứng thẳng, kiên quyết không quỳ xuống, nàng Vân Thiên Vũ cái khác không có, nhưng ngông nghênh vẫn phải có, mặc dù chết, cũng phải có tôn nghiêm đi.

Vân Thiên Vũ ngược mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Cửu Uyên, từng chữ từng chữ nói: “Ta nói, ta là Vân Thiên Vũ.”

Tiêu Cửu Uyên không nghĩ tới dưới uy áp của mình, nữ nhân này vẫn đứng thẳng tắp, nàng đầu có chết sắc mặt vẫn bướng bỉnh, tựa như Tuyết Liên sinh trưởng bên vách đá, bền bỉ dị thường, trong hia mắt của nàng tràn đầy kiêu ngạo cùng quật cường, còn có đầu có chết không sợ.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng như vậy, trên người uy áp từ từ thu liễm.

Mặc dù uy áp thu liễm, nhưng là thân thể hấn lại động, nếu như một đạo lưu quang vọt đến bên người Vân Thiên Vũ, sau đó khoát tay màu lam linh lực nồng đậm bao bọc Vân Thiên Vũ lại, Vân Thiên Vũ không cử động được chút nào, chỉ có thể bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên, ánh giác mở miệng.

“Ngươi muốn làm gì?”

Tiêu Cửu Uyên nhưng cũng không để ý tới nàng, mà giơ tay lên lấy xuống khăn mặt màu trắng trên mặt nang, một bàn tay lớn khác không khách khí tìm kiếm trên mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ vừa nhìn hấn động tác này, biết hấn hoài nghi mình dịch dung, không khỏi cười lạnh liên tục nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên.

Trước mắt hai người khoảng cách quá gần, Tiêu Cửu Uyên bóng dáng cao lớn hoàn toàn bao phủ nàng, chớp mũi nàng tràn đầy hơi thở phái nam u đậm trên người hấn, điều này làm cho nàng hết sức không quen, muốn lui về phía sau từng bước, đáng tiếc ở trong linh quang màu lam, nàng căn bản nhúc nhích không được.

Vân Thiên Vũ sắc mặt không nói ra được khó coi, âm trầm mở miệng: “Tiêu Cửu Uyên, ngươi không phải nói để cho ta và ngươi giữ vững một thước khoảng cách sao? Hiện tại đây là ý gì, còn ngươi nữa không phải là có sở thích ưa sạch sẽ sao? Hiện tại tốt lắm?”

Vân Thiên Vũ vừa dứt lời, rất tốt nhắc nhở Tiêu Cửu Uyên hai chuyện, hai người cách nhau quá gần, còn có trên mặt nàng tràn đầy vết sẹo con giun.

Tiêu Cửu Uyên lúc trước chỉ một lòng muốn phơi bày thân phận của Vân Thiên Vũ, không có suy nghĩ nhiều như vậy, hiện tại đột nhiên nghe được Vân Thiên Vũ nói, đột nhiên cúi đầu, thấy hai người chẳng những dựa vào nhau, hơn nữa Vân Thiên Vũ cơ hồ vùi ở trong ngực của hấn.

Mà lúc này nàng đang ngẩng đầu nhìn hấn, bởi vì tức giận mà tròn tròn đôi mắt, động tác như thế cùng với vết sẹo trên mặt, khiến cho vết sẹo không nói ra được đủ tợn kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Hoài Nghi Dịch Dung

Trong phòng khách, khuôn mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến, vốn là nàng cho rằng Tiêu Cửu Uyên sẽ cười nhạo nàng cuồng đại uống công, kết quả hấn không có cười nhạo nàng cuồng đại uống công, nhưng lại hoài nghi nàng là giả mạo.

Con ngươi Vân Thiên Vũ nhàn nhạt nhìn về Tiêu Cửu Uyên, đang muốn giải thích mình chính là Vân Thiên Vũ.

Tiêu Cửu Uyên lại âm lãnh mở miệng, trên mặt tuấn mỹ hiện đầy sát khí bén nhọn.

“Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư cho tới nay đều là người hèn yếu vô năng, bằng không cũng sẽ không bị người trong phủ khi dễ, nhưng tính tình ngươi đầu có chết cũng không nguyện thua thiệt, nếu như ngươi là thật Vân Thiên Vũ, nhiều năm như vậy làm sao sẽ để cho người ta khi dễ đây.”

“Cho nên ngươi là giả mạo.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên không phải là câu nghi vấn, mà là khẳng định, quanh người hấn xoay mình hiện đầy lệ khí, đồng mâu tràn đầy sát khí, cả người âm trầm chí cực.

“Ngươi đến tột cùng là người nào? Vì sao đến gần bốn vương, còn nói người sát hại bốn vị hôn thê trước kia của bốn vương, chính là ngươi, còn Vân Thiên Vũ còn chân chính đã bị ngươi giết, ngươi thay thế.”

Lời của Tiêu Cửu Uyên sau khi hạ xuống, trên người thả ra uy áp cường đại, uy áp áp bách này làm cho thân thể Vân Thiên Vũ trầm xuống, chỉ cảm thấy trên đỉnh đầu phương giống như có núi lớn đè xuống, để cho nàng động cũng không nhúc nhích được.

Đây chính là linh lực uy áp sao? Thật là uy áp mạnh mẽ.

Lúc trước Cam Linh linh lực của Vân Thiên Tuyết cùng Tiêu Cửu Uyên hoàn toàn không có biện pháp so.

Bất quá mặc dù uy áp cường đại, Vân Thiên Vũ vẫn như cũ kiên đỉnh đứng thẳng, trên đầu có mồ hôi lạnh đi xuống, nàng chỉ cảm thấy quanh thân khó

chịu giống như bị vật nặng xay nghiền, thở cũng phí sức.

Nhưng nàng vẫn như cũ đứng thẳng, kiên quyết không quỳ xuống, nàng Vân Thiên Vũ cái khác không có, nhưng ngông nghênh vẫn phải có, mặc dù chết, cũng phải có tôn nghiêm đi.

Vân Thiên Vũ ngược mắt lạnh lùng nhìn Tiêu Cửu Uyên, từng chữ từng chữ nói: “Ta nói, ta là Vân Thiên Vũ.”

Tiêu Cửu Uyên không nghĩ tới dưới uy áp của mình, nữ nhân này vẫn đứng thẳng tắp, nàng đâu có chết sắc mặt vẫn buống bình, tựa như Tuyết Liên sinh trưởng bên vách đá, bên bị dị thường, trong hia mắt của nàng tràn đầy kiêu ngạo cùng quật cường, còn có dấu có chết không sợ.

Tiêu Cửu Uyên nhìn nàng như vậy, trên người uy áp từ từ thu liễm.

Mặc dù uy áp thu liễm, nhưng là thân thể hấn lại động, nếu như một đạo lưu quang vọt đến bên người Vân Thiên Vũ, sau đó khoát tay màu lam linh lực nồng đậm bao bọc Vân Thiên Vũ lại, Vân Thiên Vũ không cử động được chút nào, chỉ có thể bình tĩnh nhìn Tiêu Cửu Uyên, cảnh giác mở miệng.

”Ngươi muốn làm gì?”

Tiêu Cửu Uyên nhưng cũng không để ý tới nàng, mà giơ tay lên lấy xuống khăn mặt màu trắng trên mặt nàng, một bàn tay lớn khác không khách khí tìm kiếm trên mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ vừa nhìn hấn động tác này, biết hấn hoài nghi mình dịch dung, không khỏi cười lạnh liên tục nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên.

Trước mắt hai người khoảng cách quá gần, Tiêu Cửu Uyên bóng dáng cao lớn hoàn toàn bao phủ nàng, chớp mũi nàng tràn đầy hơi thở phái nam u đậm trên người hấn, điều này làm cho nàng hết sức không quen, muốn lui về phía sau từng bước, đáng tiếc ở trong linh quang màu lam, nàng căn bản nhúc nhích không được.

Vân Thiên Vũ sắc mặt không nói ra được khó coi, âm trầm mở miệng: “Tiêu Cửu Uyên, ngươi không phải nói để cho ta và ngươi giữ vững một thước khoảng cách sao? Hiện tại đây là ý gì, còn ngươi nữa không phải là có sở thích ưa sạch sẽ sao? Hiện tại tốt lắm?”

Vân Thiên Vũ vừa dứt lời, rất tốt nhắc nhở Tiêu Cửu Uyên hai chuyện, hai người cách nhau quá gần, còn có trên mặt nàng tràn đầy vết sẹo con giun.

Tiêu Cửu Uyên lúc trước chỉ một lòng muốn phơi bày thân phận của Vân Thiên Vũ, không có suy nghĩ nhiều như vậy, hiện tại đột nhiên nghe được Vân Thiên Vũ nói, đột nhiên cúi đầu, thấy hai người chẳng những dựa vào nhau, hơn nữa Vân Thiên Vũ cơ hồ vùi ở trong ngực của hấn.

Mà lúc này nàng đang ngẩng đầu nhìn hấn, bởi vì tức giận mà tròn tròn đôi mắt, động tác như thế cùng với vết sẹo trên mặt, khiến cho vết sẹo không nói ra được đủ tợn kinh khủng.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Hai Người Đối Mặt

Tiêu Cửu Uyên thân thể theo bản năng cứng ngắc, trên người tóc gáy tất cả đều cũng dựng lên, sau lưng một mảnh thấm lạnh.

Sắc mặt của hấn không nói ra được khó coi, đồng mâu càng thêm hiện đầy nồng nặc lệ khí, âm trầm vô cùng nhìn chăm chăm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn chăm chăm lại Tiêu Cửu Uyên, châm chọc nói: “Ly thân vương gia, ngươi sẽ không lại trách ta đi, ta không nên dựa vào gần bên cạnh của ngươi, ta không nên để cho ngươi nhìn thấy ta mặt, hết thảy đều là lỗi của ta, tốt lắm, ta như vậy, bất kể làm chuyện gì đều là sai, ngươi tính toán như thế nào trừng phạt ta, nói đi.”

Mặc dù là quật ngạo vô cùng, nhưng trong lời nói lại mang theo một chút như có như không tuyệt quyết.

Tiêu Cửu Uyên cau mày nhìn nàng, vốn là nên trừng phạt nàng, nhưng khi nhìn đến nữ nhân này tuyệt quyết, hấn nhưng lại không đành lòng trừng phạt nàng.

Nhìn bộ dáng của nàng, bây giờ không giống như là mật thám hoặc là gian tế, nếu như nữ nhân này là mật thám cùng gian tế, như vậy nàng tuyệt đối là một hội diễn diễn cao thủ.

”Bốn vương hỏi ngươi nói, ngươi cần chi tiết trả lời, nhớ, đây là ngươi có một cơ hội, nếu như ngươi nói dối, ngày sau để cho bốn vương biết ngươi lừa bốn vương, bốn vương tuyệt không sẽ nhẹ nhàng tha cho ngươi.”

Vân Thiên Vũ cũng không để ý tới hấn, chỉ bình tĩnh nhìn hấn.

Tiêu Cửu Uyên là chìm mở miệng hỏi: “Ngươi thật sự là Vân Thiên Vũ?”

Vân Thiên Vũ đang muốn châm chọc người này đôi câu, nàng có phải hay không Vân Thiên Vũ, hẳn sẽ không đi tra a. Nàng cũng muốn nhìn một chút hẳn có bao nhiêu khả năng, có thể tra ra nàng không phải là Vân Thiên Vũ.

Bất quá nàng còn không có mở miệng nói ra, Tiêu Cửu Uyên lại mở miệng nói: “Hiện tại bốn vương cho ngươi một cơ hội thăng tiến, bất kể ngươi có phải hay không Vân Thiên Vũ, nhưng chỉ cần không có nguy hại đến bốn vương, bốn vương có thể mặc kệ chuyện ngươi giả dạng Vân Thiên Vũ, nếu như ngươi bây giờ không nói, ngày sau bị bốn vương tra được, bốn vương nhất định phải đem ngươi thiên đao vạn quả.”

Nói xong lời cuối cùng một câu, Tiêu Cửu Uyên quanh thân sát khí, nồng nặc lệ khí trải rộng cả phòng khách.

Này đủ để cho Vân Thiên Vũ hiểu, Tiêu Cửu Uyên là động sát cơ, nếu như cuối cùng hẳn thật chứng minh nàng không phải là Vân Thiên Vũ, hẳn tất nhiên sẽ giết nàng. Bất quá nàng đúng là Vân Thiên Vũ a, mặc dù nàng chẳng qua đến từ dị thể hồn, ai có thể nói nàng không phải là Vân Thiên Vũ đây, nàng chính là Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ chính là nàng.

Cho nên Vân Thiên Vũ kéo môi cười lạnh: “Ly thân vương gia, ta xem ngươi tốt nhất đi tra một chút, chớ luôn là nghi thần nghi quỷ, để cho ta rất khó hoạc.”

Tiêu Cửu Uyên nghe Vân Thiên Vũ nói, trong lòng mắt thoáng qua lợi quang, thật giống như bảo kiếm ra khỏi vỏ một loại, hẳn lạnh lẽo mở miệng: “Chỉ mong ngươi không hối hận hôm nay đã quyết định.”

Vân Thiên Vũ nói năng có khí phách trả lời: “Vĩnh viễn không hối hận..”

Nàng vốn chính là Vân Thiên Vũ, hối hận cái gì.

Bất quá nàng không nghĩ sẽ cùng người này đợi ở cùng một chỗ, nàng chịu đủ rồi người thay đổi thất thường này rồi.

Nhưng mặc dù đi, nàng vẫn còn muốn cầm chút ngân phiếu đi, nàng nhưng chưa quên mục đích hôm nay tới, chính là vì lấy được ngân phiếu.

Nàng trước mắt chuyện cần làm chính là trở nên mạnh mẽ, không bao giờ... bị người chế trụ nữa.

Cảm giác này bây giờ quá chịu khổ sở.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, ngược mắt nhìn về Tiêu Cửu Uyên đối diện, trầm giọng hỏi: “Vương gia, ngân phiếu của ta ngươi rút cuộc có cho hay không, ta ngày mai muốn chụp mua Tây Tựu Đan đây.”

Tiêu Cửu Uyên lúc này đã thu liễm lệ khí, cả người không nói ra được mị hoặc biếng nhác, dáng vẻ phong hoa liễm diễm kia, rất khó làm cho người ta không động tâm, đáng tiếc trong này không bao gồm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ bây giờ đối với người đàn ông này, thật là tràn đầy hiềm khí.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên căn bản không để ý tới những thứ này, hẳn chỉ miễn cưỡng nói: “Cho bốn vương một lý do để cho ngươi mua Tây Tựu Đan.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Tôn Nghiêm Mà Sống

Trong phòng khách, Vân Thiên Vũ muốn ỏi máu, muốn bạo thô miệng, muốn bắt người điên cuồng mà đánh.

Rõ ràng là tiền của nàng, rõ ràng nàng nói mình muốn chụp mua Tây Tựu Đan, nam hèn hạ này vẫn khiến nàng cho một lý do mua Tây Tựu Đan.

Vân Thiên Vũ ngược mắt, hung hăng nhìn chăm chăm Tiêu Cửu Uyên, nếu như ánh mắt có thể giết người, thì trên người Tiêu Cửu Uyên sớm đầy lỗ trống.

Bất quá lực chú ý của hẳn lúc này cũng không ở trên người Vân Thiên Vũ, mà là đang trên tay của hẳn, hẳn nhử mảy nhìn chăm chăm tay mình, tựa hồ nhớ tới lúc trước cái tay này từng chạm qua mặt người khác, cho nên trên mặt hẳn tràn đầy ghét bỏ không hề che giấu, sau đó xoay mình hướng ra phía ngoài ra lệnh.

“Mức nước tới.”

Bên ngoài Bạch Diệu đáp một tiếng, rất nhanh đem nước tiến vào.

Tiêu Cửu Uyên liền Bạch Diệu bưng chậu nước, từng chút một rửa sạch tay của mình.

Sắc mặt không nói ra được nghiêm túc, trước từ ngón tay cái bắt đầu, sau đó ngón trỏ, ngón giữa, ngón áp út, ngón út.

Hắn rửa khỏi phải nói bao nhiêu nghiêm túc, động tác ưu nhã cực kỳ, mặc dù chỉ là một động tác rửa tay đơn giản, như cũ lộ ra hấp dẫn độc nhất vô nhị, đáng tiếc Vân Thiên Vũ giờ phút này không chút tâm tình nào thưởng thức mỹ nam, chỉ có muốn mắng người.

Hắn rửa tay như vậy, không phải là hiếm khi lúc trước sờ qua mặt của nàng sao? Nàng rất muốn hỏi một chút hắn, trên mặt nàng có độc a, nếu có độc, phải rửa tay từng lần một sao?

Bất quá Tiêu Cửu Uyên tuyệt đối không phải là rửa tay đơn giản như vậy, hắn rửa tay xong, lại dùng khăn từng lần một lau, một cái khăn không được, cuối cùng thậm chí dùng ngay cả ba cái khăn.

Nhìn cái đĩa Thanh Thủy, cũng không có chậu nước, nhìn lại một chút chậu nước bên bày trắng nõn tịnh khăn, Vân Thiên Vũ rốt cục không nhịn được lên tiếng: “Vương gia, trên mặt ta có độc sao?”

Nếu như có độc là tốt, độc chết người nam nhân ưa sạch sẽ.

Vân Thiên Vũ vốn là ở chằm chọc Tiêu Cửu Uyên, căn bản không có trông cậy vào Tiêu Cửu Uyên trả lời nàng, nhưng Tiêu Cửu Uyên lại đáp lời nàng.

“Quá xấu.”

Vân Thiên Vũ hoàn toàn bị đánh bại, gương mặt đen, nửa ngày không có lên tiếng.

Nàng hiện tại có một loại xúc động, điên cuồng đánh Tiêu Cửu Uyên. Xấu xí cùng bản là hai khái niệm khác nhau, xấu xí là rửa không sạch, nếu rửa không sạch, người rửa cái gì a.

Vân Thiên Vũ đang ở trong lòng oán thán, đối diện Tiêu Cửu Uyên đã miễn cưỡng uể oải dựa vào mềm thấp rồi, hắn nhẹ nâng mắt phượng, mâu quang u lạnh nhìn nói với Vân Thiên Vũ: “Nếu không còn chuyện gì, người có thể trở về đi.”

Vân Thiên Vũ lập tức quay đầu đi ra ngoài, nàng không bao giờ... muốn cùng người đàn ông này ở cùng một chỗ, cùng với hắn, nàng sẽ sống ít bao nhiêu năm.

Bất quá đi tới cửa, Vân Thiên Vũ nghĩ đến một chuyện quan trọng, nàng tới muốn tiền, thế nào bị tức đến hồ đồ, tiền cũng không cần.

Nghĩ như thế, nàng quay đầu lại đi tới trước mặt Tiêu Cửu Uyên, bất quá lần này thông minh cách Tiêu Cửu Uyên một thước khoảng cách.

“Vương gia, bạc của ta đâu?”

“Lý do.” Tiêu Cửu Uyên không hề nhìn Vân Thiên Vũ nữa, mà là cúi đầu nhìn sách lúc trước, hắn lúc này ít đi bén nhọn sát khí kục trước, càng nhiều hơn một phần hoa mỹ.

Từ góc độ Vân Thiên Vũ đứng nhìn, nhưng thấy rõ ràng trên mặt hắn lông mai dài vừa dày vừa tinh tế, còn hơi cuốn kiêu, theo ánh mắt hắn nhẹ nháy mắt, lông mi giống như lông chim nhẹ vậy quá động lòng của người ta, làm cho lòng người dâng lên một mảnh mềm mại.

Lúc này hắn an tĩnh đọc sách, phảng phất một bức tranh hoàn mỹ, đáng tiếc Vân Thiên Vũ hoàn toàn không có tâm tình thưởng thức tranh, nàng cố gắng suy nghĩ cho Tiêu Cửu Uyên một cái dạng lý do, hắn mới có thể đem tiền cho nàng.

“Vương gia, sở dĩ ta muốn mua Tây Tựu Đan, là muốn tu luyện linh lực, để cho mình trở nên mạnh mẽ, không hề bị người khi dễ, có tôn nghiêm mà sống.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Lòng Tốt Chua Xót

Editor: Huynhnhu142

Tiêu Cửu Uyên nghe Vân Thiên Vũ nói, ngẩng đầu lên nhìn nàng, cô gái trên mặt mặc dù hiện đầy vết sẹo màu đỏ, nhìn qua hết sức dữ tợn, nhưng mà nàng cũng không có bởi vì chuyện này mà có nửa điểm hèn mọn, ngược lại nàng một thân không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Thử hỏi thế gian có bao nhiêu cô gái có thể làm được phần thông dong này.

Chỉ là phần tâm tính này liền đủ để cho người bội phục.

Tiêu Cửu Uyên đột nhiên mở miệng: “Hào, ngày mai ngươi có thể chụp Tây Tủy Đan.”

Tiêu Cửu Uyên nói xong, khiến cho Vân Thiên Vũ có chút ngốc lăng, vốn là nàng còn chuẩn bị một đại bộ thuyết từ đây, không có nghĩ tới tên này vậy mà đồng ý.

Cho nên người này tính tình cho tới bây giờ đều là thay đổi thất thường.

Vân Thiên Vũ lười phải đi trông nom tâm tình hần thay đổi thất thường, nàng chỉ muốn mau sớm bắt được bạc, để tránh hần lại đổi ý, thật nhanh vờn tay ra.

“Ngân phiếu.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn một chút tay của nàng, cũng không có động, chẳng qua là nghiêm túc lạnh lẽo nói: “Ngày mai bốn vương cũng sẽ đi Huyền Thiên phòng đấu giá, đến lúc đó ngươi chỉ cần chụp được đồ, tự có người đi trả tiền, ngươi bây giờ muốn tiền, biết ngày mai chụp được gì đó cần bao nhiêu tiền không?”

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ lo lắng, thật muốn phá hỏng mặt của người này, không biết chụp bao nhiêu tiền, ngươi sẽ không cho nhiều hơn chút tiền sao?

Nàng có hơn bảy mươi vạn lượng bạc ở trên người hần đấy, chẳng sợ nữa dù là hai mươi vạn lượng cũng được a, kia Tây Tủy Đan mặc dù trân quý, cũng sẽ không thái quá đến vượt qua hai mươi vạn lượng ngân phiếu, tất nhiên với hai mươi vạn lượng không phải là số lượng nhỏ.

“Vương gia, ngươi chỉ cần cho ta nhiều chút là được, ta cũng không phiền toái ngươi sai người người ta đi thanh toán.”

“Ha hả, ngươi là đang gạt bỏ lời nói của bốn vương sao?”

Tiêu Cửu Uyên phượng mâu hơi nheo lại, nhất mặt hàn quang khiếp người, bắn thẳng đến trên mặt Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ chỉ sợ người này buồn bực, không đồng ý cho nàng chụp Tây Tủy Đan nữa, cho nên vội vàng nói: “Ta làm sao dám bác bỏ lời của vương gia đây, chủ yếu là sợ phiền toái Vương gia, vậy sẽ để cho trong lòng ta băn khoăn.”

Vân Thiên Vũ về mặt thành thật nói, tựa hồ mình thật sự là không muốn phiền toái Tiêu Cửu Uyên, đáng tiếc Tiêu Cửu Uyên căn bản không tin lời của nàng.

Vốn là hần chính là thuận miệng nói, bởi vì hần ngày mai vừa đúng muốn đi phòng đấu giá, nếu nàng muốn chụp đồ, cho nàng chỉ tiền một cái là được.

Nhưng không nghĩ tới Vân Thiên Vũ lại muốn ngân phiếu, nàng muốn ngân phiếu, hần sao có thể cho nàng đạt được tâm ý, cho nên ngược lại càng không cho.

“Bốn vương không sợ phiền toái, chỉ sợ đối diện với khuôn mặt xấu xí.”

Tiêu Cửu Uyên hiện tại đều có điểm bội phục mình, vậy mà có thể đối mặt với nữ nhân xấu xí này thời gian dài như vậy, lúc trước người nào nếu mang gương mặt này ở trước mặt hần xuất hiện, hần sớm một cái tát đập chết nữ nhân này.

Nhưng bây giờ đối mặt Vân Thiên Vũ thời gian dài như vậy, hần lại vẫn có thể chịu được, thật là không dễ dàng.

Bất quá dù vậy, hần cũng không muốn nhìn thấy gương mặt này.

“Ngươi có thể đi, ngày mai ngươi chỉ cần đi đến trước phòng đấu giá là được.”

Tiêu Cửu Uyên lạnh lẽo ra lệnh, Vân Thiên Vũ trái tim không nói ra được uất ức, bất quá cũng không có cách nào, Tiêu Cửu Uyên người này luôn luôn chuyên quyền độc đoán, hần nói ra được, dễ dàng sẽ không sửa đổi, cho nên mình lưu lại cũng không có ý gì, nàng vẫn là đi thôi.

Chỉ mong Tiêu Cửu Uyên ngày mai không cản trở quẻ, không đi phòng đấu giá, nếu là như vậy, nàng cả đời cũng không tin lời của nam nhân này.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ cùng Tiêu Cửu Uyên chào hỏi một tiếng, liền tự đi ra ngoài, đi lần này mới phát hiện chân cũng mềm nhũn, nàng vì cùng Tiêu Cửu Uyên muốn ngân phiếu, cả ngày cũng không ăn cái gì, hiện tại đói bụng đến đầu choáng váng chân mềm, đường cũng không đi mau được.

Hết lần này tới lần khác một mao tiền cũng không có, nghĩ tới đây cái, lòng Vân Thiên Vũ chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Tuyên Vương Cảnh Đường

Vân Thiên Vũ chính tâm chưa đi ra ngoài, sau lưng Tiêu Cửu Uyên đột nhiên mở miệng: “Chờ một chút.”

Vân Thiên Vũ lập tức cao hứng đứng lên, chẳng lẽ Tiêu Cửu Uyên lương tâm đại phát, định đem bạc cho nàng, nàng thật nhanh quay đầu nhìn về Tiêu Cửu Uyên: “Vương gia.”

Tiêu Cửu Uyên nhìn cũng không nhìn nàng, một đôi phượng mâu nhìn một chiếc khăn trắng trên mặt đất, lãnh khốc nói: “Khăn của ngươi rớt.”

Vân Thiên Vũ lập tức bị chọc tức rồi, mắt biến thành màu đen thiếu chút nữa té ngã xuống đất đi, cuối cùng hít sâu, bình tĩnh lại, một đường đi tới, nhặt lên khăn trắng trên đất, cũng không thèm nhìn tới Tiêu Cửu Uyên, xoay người đi ra ngoài, nàng sợ mình liếc mắt nhìn Tiêu Cửu Uyên, liền chỉ vào mũi của hắn mắng to.

Đội đến nàng đi ra ngoài, sau lưng vang lên thanh âm từ tính thuần túy của Tiêu Cửu Uyên: “Bạch Diệu, đưa Vân Đại tiểu thư ra phủ.”

“Vâng, vương gia.”

Vân Thiên Vũ dẫn Họa Mi, một đường ra khỏi Ly thân vương phủ, đội đến các nàng chủ tớ hai người ra khỏi Ly thân vương phủ, sau lưng đại môn ầm một tiếng đóng lại.

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn đại môn sau lưng, trong mắt vèo vèo mạo hiểm kiêu quang, Tiêu Cửu Uyên, sớm muộn có một ngày, ta sẽ hòa nhau ván này.

Nàng nói xong quay đầu trầm giọng mở miệng: “Đi, trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ.”

Họa Mi đáp một tiếng, đi theo nàng hướng xe ngựa đi tới, chẳng qua là Vân Thiên Vũ đi vài bước, liền có chút đứng không vững, Họa Mi sợ hết hồn, vội vàng xông qua đỡ Vân Thiên Vũ: “Tiểu thư, người làm sao vậy?”

Nàng ngẩng đầu nhìn Vân Thiên Vũ, phát hiện Vân Thiên Vũ sắc mặt đặc biệt khó coi, Họa Mi lập tức lo lắng, cũng mau muốn khóc: “Tiểu thư, người sắc mặt thật là khó nhìn, có phải hay không Ly thân vương gia hắn khi dễ người.”

Vân Thiên Vũ lắc đầu một cái, vốn là thân thể của nàng cũng không coi là quá tốt, hơn nữa hôm nay một ngày không có ăn cái gì, thân thể tự nhiên không tốt.

Hơn nữa lúc trước đối mặt Tiêu Cửu Uyên, nàng nhưng là tập trung cả tinh thần đi đối phó hắn, hiện tại tinh thần cũng không tốt lắm.

“Không có sao, chúng ta trở về đi thôi.”

Vân Thiên Vũ leo lên xe ngựa, sau lưng Họa Mi vội vàng cũng leo lên, sau đó phân phó phu xe phía ngoài: “Trở về đi thôi.”

“Tốt.” Phu xe ngựa nhảy lên xe ngựa, đóng xe rồi đi Ly thân vương phủ.

Bất quá mới vừa chạy nhanh nửa con phố, xe ngựa đột nhiên hí giương lên vó trước, trước mặt phu xe ngựa vội vàng kéo ngựa khổng chế ngựa.

Dù là như thế này, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi cũng bị đụng phải mất nỗ đom đóm, đầu óc choáng váng.

Họa Mi không nhìn được hướng phía ngoài phu xe ngựa phát giận: “Ngươi thế nào lái xe ngựa, làm hại tiểu thư thiếu chút nữa đụng vào đầu.”

Phu xe ngựa vội vàng đáp lời: “Đại tiểu thư, không phải là lỗi của nô tài, là có người bắt ngờ xông ra làm ngựa kinh sợ.”

“Người nào liều mạng lao ra a?”

Họa Mi vén rèm nhìn ra phía ngoài, vừa đứng thấy một đạo bóng dáng tuấn tú cao lớn đi tới, liền ư ánh sáng trắng, nàng nhìn một cái liền nhận ra người này là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Họa Mi không nhìn được cau mày nhìn chằm chằm Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên vương điện hạ, người tốt nhất cản xe ngựa chúng ta làm cái gì.”

Tiêu Thiên Dịch đứng ở ngoài xe ngựa, sắc mặt âm ngao chỉ cực đẩy Họa Mi ngăn ở trước cửa xe ngựa ra, hai mắt hắn lạnh lẽo vèo vèo nhìn Vân Thiên Vũ ư oải dựa trong xe ngựa, trầm giọng mở miệng.

“Vân Thiên Vũ, ta muốn cùng ngươi nói chuyện một chút.”

Vân Thiên Vũ sắc mặt không nói ra được lạnh băng, nàng đói bụng một ngày, hiện tại bụng hết sức đói, nàng chỉ muốn trở về ăn cái gì, không muốn để ý tới bất luận kẻ nào.

“Tuyên vương gia, ngươi cho là giữa chúng ta còn có điều cần thiết để nói sao? Ngươi không phải nói ngươi vì Tuyết Nhi muốn giáo huấn ta sao? Được rồi, nơi này không có người, vương gia nếu như muốn hạ sát thủ, nhanh chóng hạ sát thủ, không thì liền rút cho ta.”

P/s: Ngàn lần xin lỗi các nàng nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Hạ Độc

Lời của Vân Thiên Vũ khiến cho Tiêu Thiên Dịch đen mặt, hắn không nghĩ tới nữ nhân này như thế nhưng cứng đầu như vậy, hắn chỉ là muốn cùng nàng hảo hảo nói chuyện một chút, nàng vậy mà mở miệng ra ăn nói vô lễ như vậy, nữ nhân như vậy nên hảo hảo giáo huấn một chút.

Tiêu Thiên Dịch trong mắt thoáng qua sát khí, hung hăng nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ tự nhiên nhìn thấu sát khí trong mắt của hắn, bất quá cũng không có lùi bước, mà là lạnh lẽo đưa tay vào ống tay áo, nắm một chai thuốc ở trong tay.

Phía ngoài xe ngựa Tiêu Thiên Dịch sắc mặt thay đổi mấy lần, cuối cùng không có hạ sát thủ, hắn mặc dù biết nữ nhân này nên hung hăng dạy dỗ, nhưng mỗi lần thấy nàng, hắn không kim được mà mềm lòng.

Tiêu Thiên Dịch cố gắng đè nén quyết tâm tức giận trong đầu, lạnh lùng nhìn Vân Thiên Vũ nói.

“Vân Thiên Vũ, chẳng lẽ ngươi không thể cùng Tuyết Nhi sống chung hòa bình sao? Các ngươi là tỷ muội, là thân nhân, cần gì phải đến cá chết rách lưới đây, thanh danh của Tuyết Nhi bị hủy, ngươi cũng sẽ phải chịu dính líu, chẳng lẽ những thứ này ngươi không có nghĩ tới? Nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn a.”

Tiêu Thiên Dịch nói xong, Vân Thiên Vũ trên mặt nửa điểm ba động cũng không có, nàng lạnh lùng nhìn Tiêu Thiên Dịch hỏi: “Nói xong, nói xong ta có thể đi.”

Nàng hiện tại đối bụng đến mức không muốn nói chuyện, cảm giác mình cũng có thể nuốt vào một đầu bò.

Người nam nhân này vẫn còn ở nơi này riu ra riu rít nói mãi, có bệnh sao?

Tiêu Thiên Dịch lần nữa tối mặt, không nghĩ tới hắn tận tình khuyên bảo, nữ nhân này thế nhưng một chút cũng không nghe lọt, thật là... thật là làm cho người ta tức giận.

Hai mắt Tiêu Thiên Dịch âm trầm nhìn Vân Thiên Vũ, nghĩ đến nữ nhân này từ trước rất thích hắn, kể từ đại hôn kia **** làm chuyện như vậy, nàng tính tình liền đại biến.

Hoặc giả đúng như Tuyết Nhi nói, nàng đây là bởi vì yêu sinh hận, cho nên mới phải liên tục xuất thủ tính toán Tuyết Nhi.

Nếu đúng như vậy, nếu muốn các nàng hai tỷ muội sống chung hòa bình, còn cần hắn phải ra mặt hòa giải a.

“Vân Thiên Vũ, ngươi cùng bốn vương nói, ngươi như vậy tính toán trả thù Tuyết Nhi, không phải là bởi vì thích bốn vương, mắt thấy bốn vương sắp cưới Tuyết Nhi, trong lòng ngươi tức giận nổi giận, cho nên mới phải liên tục xuất thủ tính toán Tuyết Nhi, nếu là như vậy, bốn vương nguyện ý...”

Tiêu Thiên Dịch vốn là muốn nói, mình nguyện ý cưới Vân Thiên Vũ vào Tuyên vương phủ làm trắc phi, không nghĩ lời của hắn còn chưa dứt, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ nổi giận, chỉ vào lỗ mũi Tiêu Thiên Dịch mắng.

“Tiêu Thiên Dịch, ngươi có phải hay không đầu óc có bệnh a, ta đã nói hai người chúng ta sau này không quan hệ, ngươi thế nào thích tự nói này nói nọ đây, làm như ta muốn gả cho ngươi, ta Vân Thiên Vũ chính là gả mèo gả chó, cũng sẽ không gả cho ngươi, hiểu không? Về phần chuyện giữa ta cùng Vân Thiên Tuyết, không phải là ta không để ý tình tỷ muội, mà là Vân Thiên Tuyết tiện nhân kia cho tới bây giờ không có coi ta là tỷ muội có được không?”

“Không nói chuyện nàng ta thường ngày chỉ điểm Vân Thiên Nguyệt cùng hạ nhân trong phủ khi dễ ta, chỉ là là ra chuyện tình ngày đại hôn, đủ để cho ta cùng nàng ta không chết không thôi, cái gì thô phi bất cộc, cái gì thay đổi người, có chuyện nào không phải là nàng ta làm ra, mục đích thực sự của nàng ta chẳng qua là vì hại chết ta, sau đó thay thế ta gả cho ngươi thôi.”

Vân Thiên Vũ chân chính đã rơi xuống vách núi chết đi, nàng nếu chiếm dụng thân thể của nàng ấy, làm sao có thể không thay nàng ấy báo thù này, cho nên Vân Thiên Tuyết, nàng sẽ không bỏ qua.

Vân Thiên Vũ nói xong, phía ngoài xe ngựa Tiêu Thiên Dịch khuôn mặt âm trầm, nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ há mồm liên muốn giải thích, những chuyện kia không có quan hệ gì với Tuyết Nhi.

Nhưng là hắn phát hiện mình không nhúc nhích được, ngay cả nói cũng không nói ra được.

Trong điện quang hóa thạch, Tiêu Thiên Dịch hiểu xảy ra chuyện gì, Vân Thiên Vũ hạ độc hần, nữ nhân này vậy mà hạ độc hần.

”Ngươi...”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Âm Sát Đêm Khuya

Vân Thiên Vũ cũng không thèm nhìn hần, trực tiếp ra lệnh phu xe bên ngoài xe ngựa: “Đi, trở về phủ.”

Xa phu đáp một tiếng, cẩn thận liếc nhìn sắc mặt đen thui của Tuyên vương điện hạ, nhìn Tuyên vương điện hạ không có nói gì, phu xe vội vàng đánh ngựa đi vòng qua một chút, nhanh chóng rời đi.

Phía sau xe ngựa, Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch, trong mắt phun ngọn lửa, hung ác nhìn chăm chăm xe ngựa rời đi kia, cho đến thủ hạ của hần phát hiện có cái gì không đúng lúc mình xuất hiện.

”Vương gia, ngươi làm sao vậy?”

Tiêu Thiên Dịch nói không ra lời, bởi vì hần bị hạ độc, bất quá hần biết độc này cũng không muốn tánh mạng của hần, Vân Thiên Vũ nếu như ngoài đường phố giết hần, chính nàng cũng đừng muốn sống.

Cho nên hần biết thuốc này chẳng qua là không chế lại hần mà thôi, để cho thân hần không thể động, miệng không thể nói.

Thị vệ của Tuyên vương phủ mắt thấy có cái gì không đúng, vội vàng đưa tay khiêng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch trở về Tuyên vương phủ đi tìm người chữa trị.

Vĩnh Ninh Hậu phu xe ngựa, là một đường đi về Vĩnh Ninh Hậu phủ, bất quá đi được hai con đường, liền có mùi sát khí nồng nặc đến gần, trong xe ngựa Vân Thiên Vũ lập tức cảm nhận được, mặc dù nàng không có linh lực, ngũ giác cũng không mạnh, nhưng là nàng đối với sát khí nhưng không xa lạ gì.

Có người tới giết nàng, người nào?

Hung thủ sau màn hại chết bốn vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên, còn là người của Vĩnh Ninh Hậu phủ.

Vân Thiên Vũ vừa muốn vén màn vừa nhìn quanh bên ngoài, thấy trên đường phố mấy đạo linh lực lơ lửng mà đến tựa như bóng dáng, thời gian trong nháy mắt, những người này ngăn cản xe ngựa của nàng.

Phu xe bị hoảng sợ hú lên quái dị, kéo ngựa dừng xe, thất kinh hướng Vân Thiên Vũ trong xe ngựa mở miệng.

”Đại, Đại tiểu thư, có người, có người cản ngựa, xe ngựa.”

Phu xe cũng bị hù chết, trong lòng hồi hận không thôi, sớm biết hôm nay hần liền mượn cơ không điều khiển xe cho Đại tiểu thư, thế nào nhiều chuyện như vậy a.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ cũng không sợ hãi, mâu quang u lạnh nhìn những người áo đen phía ngoài kia, mắt thấy hắc y nhân giống như U Linh tiến tới gần, Vân Thiên Vũ mở miệng liền muốn gọi người.

Nàng biết Tiêu Cửu Uyên nhất định ở bên cạnh nàng sắp đặt người, hần đang chờ bắt người muốn giết nàng đây, những người này nói không chừng chính là người phía sau màn giết vị hôn thê của Tiêu Cửu Uyên.

Chẳng qua là Vân Thiên Vũ còn không có gọi ra, sau lưng trên đường phố, đột nhiên vang lên một âm thanh khê kêu: “Tiểu tặc lớn mật, lại dám ở ngoài đường phố giết người, nhìn ta như thế nào thu thập ngươi.”

Một đạo màu vàng linh quang trào dâng mà đến, nháy mắt liền đến bên xe ngựa, tay một cuộc, màu vàng linh khí chạy thẳng tới những người áo đen kia đi.

Đối diện hắc y nhân, không nghĩ tới trong đêm tối vậy mà có người bắt chó đi cày xen vào việc của người khác, khó lòng phòng bị, mấy hắc y nhân bị Hoàng Linh trực tiếp đè ép, vèo vèo miệng phun máu tươi, ầm ầm ngã xuống đất mà chết.

Hắc y nhân cầm đầu sắc mặt khó coi, thân thể vừa động đến phía trước nhất, tay vừa nhắc màu xanh linh khí mạnh mẽ chạy thẳng tới màu vàng linh khí mà đến, lưỡng đạo linh khí chạm vào nhau, Thanh Linh thật giống như Cự Lang cuồng bạo, trực tiếp nghiền màu vàng linh khí, đem màu vàng linh khí xé

thành một mảnh phiến.

Không chỉ như thế, màu xanh linh khí trong nháy mắt nghiền đến nữ tử xinh đẹp đang thi triển màu vàng linh khí, nữ tử trong lồng ngực cứng lại, trực tiếp không chịu nổi Thanh Linh cường đại uy áp, máu nóng trào lên, phun ra một búng máu phun.

Nhưng mặc dù như vậy, hắc y nhân thi triển Thanh Linh cũng không có ý định bỏ qua cho nàng, chỉ lạnh lùng quát lên: “Muốn chết.”

Hắn một lời roi, xoay mình hét lớn: “Lôi Băng Quyền.”

Một quả đảm to lớn hiệp Lôi Đình cự sát, chạy thẳng tới nữ tử Hoàng Linh mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 121: Ra Tay Cứ Giúp

Nữ tử Hoàng Linh mất thấy hiệp Lôi Điện Vũ Phong kia cuồng bạo một quyền tập kích mà đến, vội vàng thi triển linh lực, cấp tốc tránh ra, nhưng Thanh Linh uy lực quá lớn, mặc dù nàng tránh được cuồng bạo Lôi Băng Quyền, vẫn bị Thanh Linh linh lực ba động hung hăng đánh bay, oanh một tiếng đập ra mấy thước xa, tạo ra một cái hố to.

Cô gái một tiếng lần nữa phun ra một búng máu, thân thể lui về phía sau liền ngã xuống, động cũng không nhúc nhích được.

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ mất thấy cô gái Hoàng Linh bị đánh thành trọng thương, cũng không dám trì hoãn, vội vàng hướng sau lưng chỗ tối quát lạnh lên tiếng: “Các ngươi còn không ra, chẳng lẽ thật phải chờ ta bị giết, các ngươi mau ra.”

Nàng tiếng nói vừa dứt, bên trong bóng tối yên tĩnh, mấy đạo bóng đen nhanh như tia chớp chạy thẳng tới xe ngựa, thời gian trong nháy mắt liền rơi xuống bên ngoài xe ngựa Vân Thiên Vũ.

Cầm đầu hai người, một là Bạch Diệu, một người khác cũng là Tiêu Dạ Thần.

Tiêu Dạ Thần vừa xuất hiện, liền quan tâm hỏi Vân Thiên Vũ: “Vũ Mao, ngươi không sao chứ?”

Vân Thiên Vũ kinh ngạc một cái, nàng biết Tiêu Cửu Uyên nhất định sẽ phái người ở trong bóng tối nhìn chăm chăm nàng, để phòng có người giết nàng, khiến hấn thanh danh càng ngày không chịu nổi, nhưng nàng không nghĩ tới Tiêu Dạ Thần vậy mà cũng tới.

Vân Thiên Vũ vén rèm ra bên ngoài nhìn quanh, mặt kỳ quái hỏi Tiêu Dạ Thần: “Ngươi tại sao cũng tới?”

Tiêu Dạ Thần nhẹ cười nói: “Cửu hoàng thúc phái ta tới bảo vệ ngươi.”

Vân Thiên Vũ kéo kéo khóe miệng, Tiêu Cửu Uyên sẽ phái Tiêu Dạ Thần tới đây bảo vệ nàng sao, mới là lạ, nhất định là Tiêu Dạ Thần lo lắng nàng, cho nên tới đây giúp nàng.

Bất quá Vân Thiên Vũ cũng không có tiếp tục cái đề tài này, nàng thật nhanh chỉ hướng đối diện hắc y nhân nói: “Các ngươi coi chừng chút, hắc y nhân cầm đầu đối diện là ngũ giai Thanh Linh.”

Bạch Diệu cùng Tiêu Dạ Thần hai người quanh thân đầy lạnh lẽo, trong đồng mâu tràn đầy hàn khí.

Ngũ giai Thanh Linh, chính là số tiền khổng lồ, người bình thường thì như thế nào lại dùng thủ hạ Thanh Linh, người sau lưng này xem ra có lai lịch lớn.

Bất quá mặc dù đối diện với hắc y nhân là ngũ giai Thanh Linh, Bạch Diệu cũng không sợ hấn, hấn xoay người trầm giọng ra lệnh: “Lên, bắt bọn họ lại.”

Hấn nói xong xoay mình lách người chạy thẳng tới hắc y nhân đối diện, sau lưng Tiêu Dạ Thần cũng lách mình muốn tiến lên giết người.

Vân Thiên Vũ lại vội vàng gọi lại hấn: “Ngươi giúp ta cứu cô nương bị đá thương kia.”

“Hào.” Tiêu Dạ Thần lách mình chạy thẳng tới chỗ nữ tử bị hắc y nhân đá thương kia, trong nháy mắt đến bên cạnh nữ tử Hoàng Linh, đưa tay nâng nữ tử bị thương lên, vút xuống trên xe ngựa của Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ vội vàng tiếp được nữ tử bị thương, Tiêu Dạ Thần xoay người chạy thẳng tới những người áo đen kia đi.

Tối nay xuất hiện sát thủ áo đen, trừ có một Thanh Linh cường giả bên ngoài, còn có hai Lục Linh cường giả, ra tay nhưng thật là lớn a.

Bất quá Tiêu Cửu Uyên phái ra chính là hai thủ hạ Lục Linh trung cấp, còn có Tiêu Dạ Thần là Hoàng Linh cấp thấp, mặc dù linh lực của bọn họ không

cường đại như hắc y nhân, nhưng thắng ở chỗ bọn họ sử dụng linh lực công kích uy lực vô cùng lớn, cho nên dù đối diện với Thanh Linh cường giả và Lục Linh cường giả chém giết phải chăng phân biệt được cao thấp.

Về phần những thứ sát thủ áo đen khác, cũng không phải là đối thủ của thủ hạ Tiêu Cửu Uyên, sớm bị giết giết, bắt bắt.

Trong sát thủ áo đen Thanh Linh cường giả mất nhìn thủ hạ của mình kinh ngạc, không dám ham chiến nữa, thân hình thoáng một cái, nhanh chóng rút lui, lác minh liền đi.

Hai gã Lục Linh thủ hạ vội vàng đuổi theo, sau lưng Bạch Diệu vừa nhìn, sắc mặt trầm xuống, ngón tay vung lên, một trận gió lớn cuốn mưa bay chạy thẳng tới Thanh Linh cường giả đi, Thanh Linh cường giả sắc mặt đại biến, mắt thấy đại trận phảng phất Thái Sơn áp đỉnh tựa như bao phủ bọn họ, hắc xoáy mình hết lớn: “Toàn lực một kích.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Ân Nhân Cứ Mạng Bị Thương

Ba người đồng thời thi triển ba đạo linh lực, mạnh mẽ mà đến đại trận đối mặt, hai cái va chạm, âm thanh ừng ừng nổ không ngừng.

Sát thủ áo đen Thanh Linh và Lục Linh, cùng đại trận cứng rắn đánh một cái, chỉ cảm thấy trong lồng ngực huyết khí cuộn cuộn, khó chịu dị thường, một tiếng khạc ra một búng máu tươi.

Lúc này, sắc mặt của bọn họ khản trương, thân hình vừa động, phảng phất lưu quang chạy trốn, trận đánh rõ ràng liền một lợi hại linh khí, bọn họ căn bản không phải đối thủ, cho nên vẫn là vội vàng rời đi quan trọng hơn.

Ba người thời gian trong nháy mắt liền biến mất không thấy, sau lưng Bạch Diệu sắc mặt không nói ra được khó coi.

“Đáng chết hồn Trương, thế nhưng để cho bọn họ chạy.”

Tiêu Dạ Thần đi tới, chậm rãi nói: “Người cũng đừng ảo não, người ta là một Thanh Linh cường giả cùng hai Lục Linh cường giả, ba người liên thủ còn bị tổn thương linh khí trong tay người, tính ra cũng không tệ.”

Tiêu Dạ Thần sau khi nói xong, đồng mâu đột nhiên trầm xuống, trong mắt hoa đào khúc xạ ra băng hàn lãnh khí.

“Người nào có thể có thể lực lớn như thế, có thể vừa ra tay liền là một gã Thanh Linh cường giả cùng hai gã Lục Linh cường giả, người ra tay cũng không phải người bình thường có thể lấy ra.”

Tiêu Dạ Thần dứt lời, nhìn về cách đó không xa hắc y nhân bị bọn họ bắt được: “Đem những người này mang về thẩm tra, ta cũng không tin không tra được chủ mưu phía sau màn.”

Bạch Diệu gật đầu một cái, chỉ có thể như thế.

Hai người vừa nói chuyện vừa hướng trước xe ngựa đi tới, Tiêu Dạ Thần quan tâm hỏi Vân Thiên Vũ: “Vũ Mao, người không sao chứ, chúng ta đưa người trở về.”

Vân Thiên Vũ tỉnh thần, lúc trước những người này giao thủ một màn cho nàng kích thích rất lớn, không nghĩ tới linh lực của người giao thủ, thế nhưng có tính hủy diệt, nháy mắt là được hủy diệt một tầng lớn, người bình thường đụng phải linh lực của cường giả chỉ có bị nghiền nát.

Cho nên nếu như nàng không tu luyện linh lực, bất kể như thế nào, chỉ có thể mặc cho người nghiền nát, cũng không phải nàng nguyện ý thấy.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ khẽ lên tiếng: “Hào.”

Nói xong nhớ tới hắc y nhân bị bắt, bận rộn cùng Tiêu Dạ Thần nói: “Những hắc y nhân bị bắt kia, các người nếu như thẩm ra chủ sự phía sau màn, có thể hay không nói cho ta biết một tiếng?”

Nàng chính là muốn nhìn một chút người sau lưng này vì sao giết nàng, hủy danh tiếng Tiêu Cửu Uyên, hay mục tiêu căn bản là nàng.

Vốn là Vân Thiên Vũ hoài nghi đây là Vĩnh Ninh Hậu phủ Liễu thị động thủ tay chân, nhưng khi nàng nhìn thấy sát thủ áo đen có Thanh Linh cùng Lục Linh cường giả, liền cảm giác mình nghĩ lầm rồi.

Liễu thị dù sao cũng là một nữ tử, trong tay nơi nào tới Thanh Linh cường giả cùng Lục Linh cường giả, lại vẫn có thể điều phái ra giết nàng.

Vân Thiên Vũ nghĩ không ra cũng lười suy nghĩ.

Bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần nghe được lời của nàng, lập tức lên tiếng: “Hào, chờ ta tra rõ người sau lưng chỉ điểm, nhất định sẽ nói cho ngươi biết.”

Vân Thiên Vũ không nói thêm gì nữa, cúi đầu nhìn về cô gái bị thương trong xe ngựa, sắc mặt hết sức tái nhợt, một chút huyết sắc cũng không có.

Nàng rõ ràng bị thương rất nặng, bị thương nặng như vậy, dựa vào y thuật của nàng điều trị, chỉ sợ thời gian không ngắn ngủi.

Vân Thiên Vũ nhớ tới Tiêu Dạ Thần lúc trước từng đề cho nàng dùng đan dược, vậy cũng là đồ tốt, nếu như cô gái này ăn vào đan dược, nhất định sẽ tốt lên rất nhanh.

Nghĩ tới đây, Vân Thiên Vũ vén rèm hỏi Tiêu Dạ Thần phía ngoài: “Tiêu Dạ Thần, cô nương này lúc trước cùng gia Thanh Linh cao thủ đối chiến, bị thương thật nặng, trên người ngươi có hay không đan dược trị nội thương?”

Tiêu Dạ Thần đối với Vân Thiên Vũ hết sức hảo, nhưng là đối với những người khác, cũng không tốt như vậy, nghe được lời của Vân Thiên Vũ, trực tiếp nói: “Không có bản lĩnh kia, lộ về uy phong cứu người gì a, kết quả mình bị người đánh cho thành trọng thương, đáng đời.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Ăn Đan Dược Như Ăn CƠM

Trong xe ngựa Vân Thiên Vũ còn muốn nói chuyện, sau lưng cô gái nằm trên nệm thấp đột nhiên nhẹ rên một tiếng cho nên tỉnh lại.

Nàng mở mắt giấy dựa, lại phát hiện mình thân thể hết sức suy yếu, động cũng không nhúc nhích được.

Vân Thiên Vũ thán nhiên nói: “Ngươi đã tỉnh, có phải hay không trên người không có khí lực? Nằm đừng động.”

Nàng nói xong nhìn hướng Tiêu Dạ Thần phía ngoài nói: “Tiêu Dạ Thần, nàng là vì cứu ta, trên người ngươi rốt cuộc có hay không đan dược, có liền lấy...”

Vân Thiên Vũ vẫn chưa nói hết, nghe được sau lưng trên tháp mềm, có người nhai nhai ăn cái gì, nàng quay đầu nhìn sang, liền thấy cô gái lúc trước nằm ở trên tháp mềm không nhúc nhích được, đang cố gắng nhai đồ trong miệng.

Chỉ trong chốc lát, trên mặt nàng khí sắc liền tốt hơn nhiều, thân thể cũng gọn gàng đứng lên, nhanh chóng lật người ngồi dậy, sòng gập mình gân cốt sau, nàng lại từ ống tay áo lấy ra một bình thuốc ra ngoài, sau đó mở ra hướng trong miệng đổ vào.

Lần này Vân Thiên Vũ thấy rất rõ ràng, cô gái này ăn là đan dược, hơn nữa ăn không phải là một viên, là rất nhiều viên, nàng ấy ăn đan dược giống như ăn đậu ngào đường, thẳng hướng trong miệng trút vào.

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người tròn mắt hốc mồm nhìn nữ nhân này, đan dược này nhưng là vật rất trân quý, nữ nhân này lại ăn như đậu ngào đường, điều này nói rõ lưng của nàng gia cảnh đủ cường đại, không đem đan dược để ở trong nhà.

Bất quá thấy nàng ấy vui vẻ không có chuyện gì, Vân Thiên Vũ thật cao hứng, bởi vì người ta là cứu nàng mới bị thương.

”Cô nương. Cảm ơn ngươi lúc trước xuất thủ cứu ta.”

Lời của Vân Thiên Vũ vừa rơi xuống, bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần trực tiếp hừ lạnh nói: “Nàng được gọi là cứu người sao, người cứu không được, lại để mình bị thương thật thảm, thật là bất chớ đi cày, xen vào việc của người khác.”

Tiêu Dạ Thần nói xong, trong xe ngựa cô gái đang ăn đan dược nháy nháy mắt, mặt ngọt ngào nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, hần đang nói ta sao?”

Vân Thiên Vũ nhìn nàng ngọt ngào khá ái, bây giờ không đành lòng nói Tiêu Dạ Thần nói chính là nàng.

”Không có, hần nói không phải là ngươi, nói người khác.”

”Như vậy a.” Tiểu cô nương khuôn mặt tin là thật, lại cúi đầu ăn đan dược.

Vân Thiên Vũ nhìn đáng vẻ nàng ấy ăn đan dược, không nói ra được nhúc nhối, bất quá đó là đan dược của người ta, mặc dù nhúc nhối, nàng cũng khó mà nói, chỉ vén rèm nhìn về bên ngoài xe ngựa Tiêu Dạ Thần, lạnh lùng tròn mắt nhìn Tiêu Dạ Thần một cái, Tiêu Dạ Thần rốt cục không lên tiếng nữa.

Vân Thiên Vũ hạ màn xe xuống, cúi đầu nhìn về cô gái trong xe ngựa, nhìn nàng lúc trước vừa ra tay chính là Hoàng Linh linh lực, còn nhỏ tuổi liền có năng lực như thế, nói rõ nàng thiên phú cực cao, hơn nữa một nàng ấy có thể đem đan dược ăn như đậu phụ, nói rõ sau lưng có thể lực cường đại, nói không chừng trong gia tộc mình liền có luyện dược sư, cho nên mới phải không đem đan dược coi trọng.

Người như vậy nàng vẫn là ít chộc thì tốt hơn, Vân Thiên Vũ suy nghĩ, nhìn về nữ tử trên tháp mềm nói: “Cô nương, cảm ơn.”

Vân Thiên Vũ lời còn chưa dứt, liền nghe được cô gái trước mặt ngẩng đầu nhìn nàng nói: “Tỷ tỷ, ta tên là Phụng Thanh Linh, ca ca gọi ta Tiểu Linh Đương, người cũng có thể gọi ta Tiểu Linh Đương.”

Tiểu Linh Đương sau khi nói xong, đem bình đan dược trong tay ném ra xe ngựa, sau đó đưa ra một cái tay vuốt bụng của mình, tự nhủ: “Thật đói, thì ra là đan dược không thể lấp đầy bụng a.”

Vân Thiên Vũ mặt hắc tuyến chỉ bụng Tiểu Linh Đương hỏi: “Người lúc trước ăn đan dược là bởi vì đói bụng sao?”

“Đúng a, trên người ta không có ăn gì đó, nhưng là đói bụng rồi, liền đem đan dược lấp bụng, nhưng là thật đói a.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Tài Nấu Nướng Cao Siêu

Trong xe ngựa, Tiểu Linh Đương ủy khuất sau khi nói xong, nghĩ đến cái gì đó theo dõi Vân Thiên Vũ, mắt to khả ái vô cùng nhìn Vân Thiên Vũ nói: “Tỷ tỷ, người có thể mời ta ăn cái gì sao? Ta đói bụng rồi.”

Vân Thiên Vũ khắp người vô lực, thật muốn một cái tát chết tiểu cô nương không hiểu chuyện này, người đói bụng, người không nói a, người nói, người đem đan dược để lại cho ta, ta mời người ăn đến chống đỡ chết đều được a.

Bất quá đan dược đã ăn, nàng nói cái gì nữa cũng vô ích, hơn nữa nàng xem cô nương này suy nghĩ tựa hồ hết sức đơn thuần, nàng nói nhiều nàng ấy cũng chưa chắc hiểu.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ nói: “Ta mời người ăn cơm không thành vấn đề, mấu chốt là người nhà người có thể hay không lo lắng còn người, người xem trời đã rất khuya, người cần phải trở về.”

Vân Thiên Vũ nói đến đây cái, Tiểu Linh Đương lập tức ủy khuất mở miệng nói: “Ca ca không để cho ta về nhà, nói ta nếu vẫn đợi ở nhà, sẽ vĩnh viễn không trưởng thành, hẳn để cho ta ở bên ngoài xông xáo. Nhưng là kể từ rời nhà, ta một lần không có ăn no bụng.”

Tiểu Linh Đương nói đến đây cái rất là tức giận, Vân Thiên Vũ rút cuộc biết cô nương này tại sao hơn nửa đêm ở bên ngoài lác lác, nguyên lai là người nhà để cho nàng ra ngoài ma luyện.

Nhìn nguyên nhân nàng ấy lúc trước xuất thủ cứu nàng, tối nay nàng trước đem nàng ấy mang về, ngày mai sẽ đem nàng ấy đưa đi đi.

“Hảo, vậy người tối nay trước cùng ta trở về, ta chuẩn bị đồ cho người ăn.”

Tiểu Linh Đương lập tức cao hứng đứng lên, nhào tới bên người Vân Thiên Vũ, ôm lấy cánh tay Vân Thiên Vũ, không ngừng lắc lắc: “Tỷ tỷ, người thật tốt, sau này ta liền theo người.”

Vân Thiên Vũ cả thân thể cũng cứng ngắc, trên mặt có mồ hôi lạnh rơi xuống, nàng ấy sẽ không dây dưa với nàng đi, nhất định là nàng suy nghĩ nhiều.

Xe ngựa một đường trở về Vĩnh Ninh Hậu phủ, Tiêu Dạ Thần cùng Bạch Diệu mang theo mấy tên hắc y nhân bắt được, trở về thẩm tra người chủ mưu sau lưng.

Vân Thiên Vũ mang theo Họa Mi cùng Tiểu Linh Đương hai người trở về Tử Trúc Hiên, bởi vì trời đã khuya, ngự trù trong phòng bếp bên kia cũng đã đi ngủ.

Vân Thiên Vũ không muốn gọi hạ nhân, liền phân phó Họa Mi đi phòng bếp bên kia đem cơm ăn buổi trưa còn dư lại lấy tới, hơn nữa chuẩn bị một chút thịt hải sản cùng với trứng gà cái gì tới đây, nàng ở bên trong Tử Trúc Hiên làm cơm chiên trứng cho các nàng là được.

Họa Mi lĩnh mệnh đi phòng bếp bên kia lấy đồ tới đây, bởi vì thêm một người, nàng lại không biết Tiểu Linh Đương ăn như thế nào, cho nên lấy nhiều hơn một chút tới đây.

Thật ra thì lúc này Vân Thiên Vũ sớm đói bụng đến phải trước ngực dán sau lưng, động khí lực cũng không có, nhưng là Họa Mi cùng Tiểu Linh Đương cũng sẽ không nấu cơm, chỉ có thể để nàng làm.

Trong phòng bếp rất nhanh có mùi thơm xông tới, mùi thơm này thật là làm người ta thèm nhỏ dãi, Tiểu Linh Đương thỉnh thoảng than thở.

“Tỷ tỷ làm gì đó thật là thơm a, nhất định ăn thật ngon. Không đúng là đặc biệt ăn ngon.”

Họa Mi nghĩ đến mình lúc trước ăn tật phong thổ nướng do tiểu thư làm, mùi thật đặc biệt thơm, không khỏi gật đầu liên tục: “Ừ, tiểu thư làm gì đó ăn rất ngon đấy.”

Đội đến Vân Thiên Vũ bung một bàn thức ăn từ trong phòng bếp đi ra, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang hai người tựa như chó Nhật vây quanh.

”Tiểu thư, thật là thơm.”

”Tỷ tỷ, cơm thật là đẹp mắt, nhất định đặc biệt ăn ngon.”

Vân Thiên Vũ làm cơm chiên trứng, chẳng những tăng thêm hành lá cắt nhỏ dầu muối gia vị, còn cho thêm thịt cùng hải sản với trứng gà đấy, cho nên cơm chiên trứng này chẳng những ăn ngon, ngoại hình cũng đặc biệt đẹp mắt, làm cho người ta liếc mắt nhìn liền muốn ăn ngay.

Tiểu Linh Đang nước miếng cũng mau muốn chảy xuống, mắt ba ba nhìn, Vân Thiên Vũ chân chính là vừa bức mình vừa buồn cười, nàng luôn luôn không cự tuyệt được dáng vẻ khả ái đáng yêu đó, bất kể là người hay là động vật, chỉ cần đáng đáp khả ái lại đáng yêu, nàng sẽ mềm lòng.

”Tốt lắm, chúng ta đi ăn cơm.”

P/s: Ta chậm chạp kiểu này, các nàng đừng bỏ rơi ta nha.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 125: Quân Áo Mới Hoa Lệ

Từ Trúc Hiên trong phòng khách, ba người ngồi ở trước bàn tròn ăn cơm rang trứng.

Vân Thiên Vũ mặc dù thích mỹ thực, nhưng trên thực tế ăn cái gì cũng không nhiều, mặc dù hôm nay đói bụng đến mức ngực dán lưng, nàng cũng chỉ có thể ăn một chén cơm, Họa Mi lúc trước ăn hai khối điểm tâm, cho nên nhiều nhất cũng chỉ có thể ăn một chén cơm.

Cuối cùng thừa hơn phân nửa đều bị Tiểu Linh Đang bụng qua, nàng cũng không cần giả bộ cầm chén cơm, trực tiếp ăn cơm trên mâm lớn.

Được gọi là một lang thôn hổ yết, gió cuốn mây tan, trong chớp mắt liền đem hơn phân nửa cơm rang trứng ăn hết, nàng ấy sau khi ăn xong, nháy mắt con ngươi tội nghiệp nhìn trong chén của Vân Thiên Vũ và Họa Mi còn dư lại một chút cơm rang trứng.

”Ăn ngon thật, đặc biệt đặc biệt ăn ngon, ta lớn như vậy chưa từng ăn cơm ngon như vậy.”

Về mặt Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi sợ hãi nhìn Tiểu Linh Đang, không thể nào, một tiểu cô nương chưa trưởng thành, ăn ba chén cơm lớn, lại vẫn giống như không có ăn no, nàng này là thể nào ăn a.

Tiểu Linh Đang vẫn còn ở kia mắt tha thiết mong chờ nhìn chằm chằm cơm trong chén của Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi, các nàng ăn một miếng, nàng ấy liền nuốt một ngụm nước miếng, tựa hồ hết sức đói bụng, cuối cùng Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi bây giờ ăn không vô nữa, hai người đem toàn bộ cơm còn lại cũng cho Tiểu Linh Đang.

Tiểu Linh Đang lại vui mừng hơn hờ ăn xong rồi.

Vốn là Vân Thiên Vũ cho là lần này nàng ấy cũng nên no rồi đi, nhưng kết quả là Tiểu Linh Đang gương mặt tội nghiệp nhìn nàng, sắc mặt kia rõ ràng nói là nàng ấy không có ăn no.

Vân Thiên Vũ thấy thể da đầu tê dại, cô nương này còn nói cô nương sao, ăn gì đó so một đại hán còn nhiều hơn.

Bất quá nếu nàng mang nàng ấy về, tự nhiên muốn để cho nàng ấy ăn no, Vân Thiên Vũ suy nghĩ lại phân phó Họa Mi đi phòng bếp lấy chút sợi mì tới, mặt khác chuẩn bị một chút thịt gà rau xanh gì đó lấy tới, nàng cho Tiểu Linh Đang làm tiếp một chén thịt gà rau xanh.

Họa Mi lĩnh mệnh đi, lần này thông minh hơn cảm một ít thứ, cuối cùng Vân Thiên Vũ làm đầy một chén lớn mì thịt băm rau xanh, cũng không tin lúc này không đủ nàng ăn, nàng cũng muốn nhìn một chút người này đến tột cùng có thể ăn bao nhiêu.

Nhưng cuối cùng, Tiểu Linh Đang vậy mà đem một chén lớn mì thịt băm rau xanh ăn hết, sau khi ăn xong nàng ấy vuốt bụng khoái trá nói: “Hảo ăn no a, ta thật lâu chưa được ăn no như vậy rồi, thật là cao hứng a.”

Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi đã không muốn nói chuyện, Tiểu Linh Đang một người ăn cơm, đủ ba bốn đại hán ăn, nha đầu này thể nào có thể ăn như vậy đây, nhìn bụng của nàng cũng không lớn a.

Vân Thiên Vũ bày tỏ không nghĩ ra, không nghĩ ra liền không nghĩ, sáng mai Huyền Thiên phòng đấu giá muốn bán đấu giá đồ, nàng muốn đi Huyền Thiên phòng đấu giá chụp đồ, cho nên vẫn là đi ngủ sớm một chút đi.

Họa Mi mang Tiểu Linh Đang đi nghỉ ngơi, Vân Thiên Vũ tự mình rửa sạch chén bát mới đi ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, Vân Thiên Vũ mới vừa tỉnh lại, liền nghe được phòng ngoài truyền tới giọng nói vui mừng.

”Y phục này thật là xinh đẹp, tiểu thư nếu như mặc vào nhất định đặc biệt đẹp mắt.”

”Ừ, tỷ tỷ mặc sẽ đẹp mắt.” Tiểu Linh Đang tán đồng gật đầu, mặc dù tối ngày hôm qua nàng thấy Vân tỷ tỷ trên mặt có vết sẹo, nhưng nàng cảm thấy có vết sẹo cũng dễ nhìn, huống chi Vân tỷ tỷ còn làm thức ăn đặc biệt ăn ngon.

Tiểu Linh Đang vừa nghĩ tới Vân Thiên Vũ làm gì đó, liền chảy nước miếng, đôi mắt lấp lánh.

Họa Mi nghe Tiểu Linh Đang nói, thật cao hứng, bởi vì Tiểu Linh Đang thấy đáng về của tiểu thư, không có chán ghét tiểu thư, cho nên hảo tỷ muội này nàng nhận.

Trong phòng, Vân Thiên Vũ nghe giọng nói bên ngoài, rất là kỳ quái, lật người xuống giường đi ra ngoài.

Nàng vừa đi ra khỏi, liền thấy phòng ngoài trên mềm thấp, bày không ít quần áo mới.

Editor: Huynhnhu142

Chương 126: Y phục giá trị không rẻ
Những y phục này liếc mắt nhìn liền biết cũng là đồ tốt, chất liệu mềm mại, hoa văn mới lạ, quan trọng nhất sáng bóng đặc biệt tốt, vừa nhìn thì biết không phải là vật phẩm.

Bất quá người nào tặng nàng nhiều y phục nhiều như vậy a.

”Y phục này là chuyện gì xảy ra?”

Vân Thiên Vũ hỏi Họa Mi, Họa Mi quay đầu thấy Vân Thiên Vũ tỉnh, lập tức đi tới kéo Vân Thiên Vũ tới đây, sau đó từ trong chọn một bộ y phục Thiên Hồ Lam, hầu hạ Vân Thiên Vũ mặc vào.

Vân Thiên Vũ cũng không có phản đối, cũng không nhúc nhích mặc cho Họa Mi hầu hạ, chỉ trong chốc lát, Họa Mi liền thu thập chỉnh tề, lui về phía sau từng bước nhìn, khuôn mặt sợ hãi than.

”Màu lam điệp nghịch nước tiên trên váy tiểu thư, tiểu thư mặc vào thật là đẹp mắt.”

Tiểu Linh Đang tán đồng gật đầu, vỗ tay nói: “Đúng a, Vân tỷ tỷ nhìn qua lại cao quý xuất trần, xinh đẹp cực kỳ.”

Vân Thiên Vũ mắt tròn trắng, thật là bội phục hai người này mở mắt nói mò, trên mặt khuôn mặt mình có vết sẹo, có thể đẹp chỗ nào a.

”Họa Mi, người còn chưa nói y phục này chuyện gì xảy ra, người nào đưa tới?” Nàng không nhớ rõ các nàng để cho người làm y phục a.

Thấy y phục này, nàng mới nhớ tới nàng thật đúng là không có nhiều y phục đây, hôm nay đi Huyền Thiên phòng đấu giá, nàng nếu như mặc y phục trước kia, chắc là phải bị người cười chết, nhưng bây giờ nàng là vương phi tương lai của Tiêu Cửu Uyên a.

Cho nên y phục này đưa đến thật là kịp thời.

Vân Thiên Vũ đang cảm thán, Họa Mi hưng phấn nói: “Là Ly thân vương gia làm cho người ta đưa tới, đúng rồi, người đó bây giờ đang ở bên ngoài, chờ đáp lời đây.”

Họa Mi nhớ tới người đưa y phục tới còn ở bên ngoài đây, vội vàng bẩm báo cho Vân Thiên Vũ

Vân Thiên Vũ xoay người đi ra ngoài, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang đi theo phía sau của nàng đi ra ngoài.

Ngoài phòng, một thân bạch y Bạch Diệu đang trầm ổn tĩnh hậu, nghe được tiếng bước chân ngừng đầu nhìn sang, liền thấy một cô gái ưu nhã mặc Thiên Hồ lam điệp nghịch nước tiên từ từ bước ra ngoài ra, theo bước chân nàng di chuyển, làn váy kia Hồ Điệp giống như sóng lại, nói không ra động lòng người.

Bạch Diệu không khỏi thấy thế ngẩn ngơ, Đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ thật đúng là thích hợp mặc y phục màu lam, ngày đó Thiên Hồ lam làm nổi bật lên sự trong trẻo lạnh lùng của nàng càng phát ra thần thái cao quý xuất trần, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa bụi trần.

Bất quá đáng tiếc lại bị hiện vết sẹo đầy mặt phá hư hết, nếu như không có những vết sẹo này trên mặt, nữ nhân này cũng chưa chắc không xứng với vương gia nhà bọn họ.

Không biết những Đường Nhan Đan có hay không có thể chữa khỏi những vết sẹo này.

Bạch Diệu đang suy nghĩ, Vân Thiên Vũ đã lạnh nhạt hỏi: “Những y phục này là Ly thân vương gia để cho người đưa tới.”

“Đúng, thưa Vân tiểu thư, vương gia để cho thuộc hạ từ ***** phát hiện chọn mười bộ y phục La Yên cho Đại tiểu thư đưa tới đây.”

Vân Thiên Vũ nhú mày, nhú mày suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên sẽ có lòng tốt như vậy đưa y phục cho nàng sao? Hẳn làm như vậy, chỉ sợ là sợ nàng hôm nay làm mất thể diện, cho nên mới phải để cho Bạch Diệu làm như vậy.

Bất quá bất kể như thế nào, y phục đưa tới khó hiểu nàng khẩn cấp, nàng trong lòng vẫn là cảm kích, Vân Thiên Vũ đang muốn để cho Bạch Diệu thay mình cảm ơn vương gia của bọn họ, nhưng nàng cong chưa kịp nói.

Bạch Diệu lại lên tiếng: “Vương gia nói, y phục này của Vân tiểu thư sẽ trừ từ ngân phiếu trong tay vương gia, mười bộ y phục La Yên, mỗi một món giá trị năm trăm lượng bạc trắng, mười món chính là năm ngàn lượng, Vân Đại tiểu thư trong lòng có thể tính.”

Vân Thiên Vũ lập tức tối mặt, cúi đầu nhìn y phục trên người mình, năm trăm lượng bạc, khó trách nàng mặc cảm thấy thoải mái, lại cảm thấy đẹp mắt, thì ra là y phục này trị giá nhiều tiền như vậy a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 126: Y Phục Giá Trị Không Rẻ

Editor: Huynhnhu142

Những y phục này liếc mắt nhìn liền biết cũng là đồ tốt, chất liệu mềm mại, hoa văn mới lạ, quan trọng nhất sáng bóng đặc biệt tốt, vừa nhìn thì biết không phải là vật phẩm.

Bất quá người nào tặng nàng nhiều y phục nhiều như vậy a.

“Y phục này là chuyện gì xảy ra?”

Vân Thiên Vũ hỏi Họa Mi, Họa Mi quay đầu thấy Vân Thiên Vũ tỉnh, lập tức đi tới kéo Vân Thiên Vũ tới đây, sau đó từ trong chọn một bộ y phục Thiên Hồ Lam, hầu hạ Vân Thiên Vũ mặc vào.

Vân Thiên Vũ cũng không có phản đối, cũng không nhúc nhích mặc cho Họa Mi hầu hạ, chỉ trong chớp lát, Họa Mi liền thu thập chỉnh tề, lui về phía sau từng bước nhìn, khuôn mặt sợ hãi thán.

“Màu lam điệp nghịch nước tiên trên váy tiểu thư, tiểu thư mặc vào thật là đẹp mắt.”

Tiểu Linh Đang tán đồng gật đầu, vỗ tay nói: “Đúng a, Vân tỷ tỷ nhìn qua lại cao quý xuất trần, xinh đẹp cực kỳ.”

Vân Thiên Vũ mắt tròn trắng, thật là bội phục hai người này mở mắt nói mò, trên mặt khuôn mặt mình có vết sẹo, có thể đẹp chỗ nào a.

“Họa Mi, người còn chưa nói y phục này chuyện gì xảy ra, người nào đưa tới?” Nàng không nhớ rõ các nàng để cho người làm y phục a.

Thấy y phục này, nàng mới nhớ tới nàng thật đúng là không có nhiều y phục đây, hôm nay đi Huyền Thiên phòng đấu giá, nàng nếu như mặc y phục trước kia, chắc là phải bị người cười chết, nhưng bây giờ nàng là vương phi tương lai của Tiêu Cửu Uyên a.

Cho nên y phục này đưa đến thật là kịp thời.

Vân Thiên Vũ đang cảm thán, Họa Mi hưng phấn nói: “Là Ly thân vương gia làm cho người ta đưa tới, đúng rồi, người đó bây giờ đang ở bên ngoài, chờ đáp lời đây.”

Họa Mi nhớ tới người đưa y phục tới còn ở bên ngoài đây, vội vàng bẩm báo cho Vân Thiên Vũ

Vân Thiên Vũ xoay người đi ra ngoài, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang đi theo phía sau của nàng đi ra ngoài.

Ngoài phòng, một thân bạch y Bạch Diệu đang trầm ổn tĩnh hậu, nghe được tiếng bước chân ngừng đầu nhìn sang, liền thấy một cô gái ưu nhã mặc Thiên Hồ lam điệp nghịch nước tiên từ từ bước ra ngoài ra, theo bước chân nàng di chuyển, làn váy kia Hồ Điệp giống như sống lại, nói không ra động lòng người.

Bạch Diệu không khỏi thấy thế ngẩn ngơ, Đại tiểu thư Vĩnh Ninh Hậu phủ thật đúng là thích hợp mặc y phục màu lam, ngày đó Thiên Hồ lam làm nổi bật lên sự trong trẻo lạnh lùng của nàng càng phát ra thần thái cao quý xuất trần, giống như tiên tử không nhiễm khói lửa bụi trần.

Bất quá đáng tiếc lại bị hiện vết sẹo đầy mặt phá hư hết, nếu như không có những vết sẹo này trên mặt, nữ nhân này cũng chưa chắc không xứng với vương gia nhà bọn họ.

Không biết những Dưỡng Nhan Đan có hay không có thể chữa khỏi những vết sẹo này.

Bạch Diệu đang suy nghĩ, Vân Thiên Vũ đã lạnh nhạt hỏi: “Những y phục này là Ly thân vương gia để cho ngươi đưa tới.”

“Đúng, thưa Vân tiểu thư, vương gia để cho thuộc hạ từ ***** phát hiện chọn mười bộ y phục La Yên cho Đại tiểu thư đưa tới đây.”

Vân Thiên Vũ nhú mày, nhú mày suy nghĩ, Tiêu Cửu Uyên sẽ có lòng tốt như vậy đưa y phục cho nàng sao? Hẳn làm như vậy, chỉ sợ là sợ nàng hôm nay làm mất thể diện, cho nên mới phải để cho Bạch Diệu làm như vậy.

Bất quá bất kể như thế nào, y phục đưa tới khó hiểu nàng khẩn cấp, nàng trong lòng vẫn là cảm kích, Vân Thiên Vũ đang muốn để cho Bạch Diệu thay mình cảm ơn vương gia của bọn họ, nhưng nàng cong chưa kịp nói.

Bạch Diệu lại lên tiếng: “Vương gia nói, y phục này của Vân tiểu thư sẽ trừ từ ngân phiếu trong tay vương gia, mười bộ y phục La Yên, mỗi một món giá trị năm trăm lượng bạc trắng, mười món chính là năm ngàn lượng, Vân Đại tiểu thư trong lòng có thể tính.”

Vân Thiên Vũ lập tức tối mặt, cúi đầu nhìn y phục trên người mình, năm trăm lượng bạc, khó trách nàng mặc cảm thấy thoải mái, lại cảm thấy đẹp mắt, thì ra là y phục này trị giá nhiều tiền như vậy a.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thân Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Tiểu Linh Đang Khả Ái

Editor: Huynhnhu142

Nhưng là nàng rất đau lòng, nghĩ đến một cái chớp mắt năm ngàn lượng không có, nàng liền trong lòng phát hỏa, tức giận nhìn chăm chăm Bạch Diệu: “Biết, vương gia các ngươi thật có lòng.”

Nàng tình nguyện tiêu bạc trên Tây Tựu Đan, cũng không muốn tiêu hao trên y phục.

Y phục chỉ cần ăn mặc thoải mái là được, muốn mua đắt như vậy tốt như vậy làm gì.

Vân Thiên Vũ mặt lạnh, tính toán để cho Bạch Diệu rút nhanh lên, nhưng nàng còn không có mở miệng, Bạch Diệu lại nói chuyện: “Còn có mười bộ nữ trang tương xứng, xin Vân tiểu thư kiểm tra và nhận.”

Bạch Diệu vung tay lên, sau lưng hai gã thủ hạ thật nhanh mang cái rương tới đây, sau đó thật nhanh mở ra, vừa mở ra, trong rương phát ra ánh sáng, Vân Thiên Vũ cúi đầu nhìn lại, thấy trong rương tất cả đều là đồ trang sức đeo tay đầy đủ.

Bất quá trực giác đầu tiên của nàng chính là, này sẽ không cần rất nhiều tiền đi.

Họa Mi và Tiểu Linh Đang hai người suy nghĩ không cùng quan điểm với nàng, hai người bộ mặt vui mừng than thở: “Thật xinh đẹp a.”

“Đúng a, Vân tỷ tỷ mặc quần áo này, rất xứng với trang sức bạch ngọc kia, nhất định rất đẹp rất đẹp.”

Bạch Diệu thanh âm lần nữa vang lên: “Vân tiểu thư, mười bộ châu báu, giá trị hai vạn hai ngàn phiếu, xin Vân tiểu thư nhớ một chút.”

Vân Thiên Vũ mặt biến thành màu đen, ngẩng đầu nhìn chăm chăm Bạch Diệu: “Vương gia nhà ngươi nhất định là cố ý.”

Bạch Diệu từ chối cho ý kiến, nhún nhún vai nói: “Thuộc hạ đồ đã đưa, đi về trước phục mệnh.”

Bạch Diệu nói xong xoay người liền đi, sau lưng Vân Thiên Vũ mặt đen lại tồn hơi thừa lời, cho đến khi đám người Bạch Diệu đi tài văn chương hung hăng xoay người lại đi vào trong phòng.

Ngoài phòng, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang hưng phấn đem đồ trang sức đeo tay mang đi vào.

Họa Mi từ trong rương chọn lựa một bộ bạch ngọc đồ trang sức đeo tay, cho Vân Thiên Vũ đeo lên, trên đầu cài trâm ngọc, còn có hai Ngọc Lan Hoa dùng bạch ngọc điêu khắc thành, vây quanh ở trong tóc, khuyên tai là giọt nước hình ngọc trụ, còn một người khác vật trang sức cùng tay chuỗi, Vân Thiên Vũ cũng không có mang, ngại gánh nặng.

Trong phòng, Họa Mi cùng Tiểu Linh Đang hai người cao hứng quan sát Vân Thiên Vũ, càng xem càng cảm thấy Vân Thiên Vũ cùng y phục này, cùng

với đồ trang sức đeo tay đặc biệt xứng.

”Vân tỷ tỷ thật là đẹp mắt, mặc dù trên mặt có vết sẹo, cũng so voi những người đó đẹp hơn.”

Tiểu Linh Đương dút lời, Họa Mi mắt hứng tròng nòng một cái, đây không phải là đâm vào chuyện thương tâm của tiểu thư sao?

Tiểu Linh Đương vội vàng le lưỡi, cẩn thận ngấm Vân Thiên Vũ, Vân Thiên Vũ cũng không có tức giận, chẳng qua là chậm rãi quay lại nhìn về Tiểu Linh Đương: “Tiểu Linh Đương, ngươi bao nhiêu tuổi?”

”Vân tỷ tỷ, ta mười bốn.”

Tiểu Linh Đương khéo léo đáp lời.

Vân Thiên Vũ gật đầu một cái, nói: “Tiểu Linh Đương, ngươi có phải hay không nên đi.”

Tiểu Linh Đương vừa ra tay chính là Hoàng Linh trung cấp, trong tay đan dược ăn như ăn đậu, vừa nhìn cũng biết thể lực sau lưng của nàng rất cường đại, người như vậy vẫn là ít chộc thì tốt hơn, cho nên Vân Thiên Vũ cũng không tính chứa chấp Tiểu Linh Đương.

Tiểu Linh Đương vừa nghe lời của nàng, lập tức khổ mặt, nước mắt uông ở trong mắt, tội nghiệp giống như một chó con không ai muốn.

”Vân tỷ tỷ, ngươi không muốn... không muốn người ta, người để cho ta ở lại đây đi, ta sau này nhất định nghe lời ngươi nói, ta giúp ngươi làm việc, ta có thể làm nha hoàn của ngươi có được hay không, ta có thể phục dịch ngươi, ta cái gì cũng sẽ làm”

Tiểu Linh Đương để chứng minh mình hữu dụng, lập tức bắt đầu đứng dậy ở trong phòng thu dọn đồ đạc, khoan hãy nói thật có đáng có vẻ.

Bất quá Vân Thiên Vũ vẫn như cũ không tính toán chứa chấp Tiểu Linh Đương.

”Tiểu Linh Đương, ngươi về nhà đi đi, bên ngoài quá nguy hiểm, ngươi lại đơn thuần như vậy, ở bên ngoài rất dễ dàng thua thiệt.”

Nghĩ tới đây nha đầu lúc trước cũng không nhìn tình huống liên lao ra cứu người, cuối cùng thiếu chút nữa tự hại mình.

Nếu như có một lần nữa, chưa chắc tốt mệnh tốt như vậy, cho nên Vân Thiên Vũ bởi vì tốt cho nàng nhất định phải về nhà đi.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Thu Lưu Tiểu Linh Đương

Editor: Huynhnhu142

Tiểu Linh Đương mất nước lưng trông nhìn Vân Thiên Vũ, ô ô nói: “Vân tỷ tỷ, ca ca hẳn không cho ta trở về, hẳn để cho ta ở bên ngoài xông xáo, để cho ta học được thể nào bảo vệ mình, ta không có cách nào trở về, Vân tỷ tỷ, ngươi lưu lại ta đi, cùng lắm thì ta sau này ăn ít một chút cơm, ta không ăn nhiều như vậy.”

Tiểu Linh Đương nhớ tới mình lúc trước ăn quá nhiều, Vân Thiên Vũ cùng Họa Mi hai người trợn mắt hốc mồm, trong lòng nàng cho là nhất định là mình ăn quá nhiều, cho nên dọa sợ Vân tỷ tỷ, cùng lắm thì sau này nàng ăn ít một chút.

Vân Thiên Vũ có chút dở khóc dở cười lắc đầu: “Tiểu Linh Đương không phải là chuyện ăn uống, ta trước mắt tự thân cũng khó khăn bảo toàn, không có biện pháp lưu ngươi, ngươi đi đi.”

Nàng sợ hãi Tiểu Linh Đương, Liễu thị cùng Vân Thiên Tuyết còn có Vĩnh Ninh hậu Vân Lô cũng nhớ kỹ nàng, còn có người trong bóng tối tính toán Tiêu Cửu Uyên nhìn chăm chăm nàng, nàng ngay cả tình huống sau này cũng không biết, thì sao có thể chứa chấp Tiểu Linh Đương đây.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ nhìn về Họa Mi, trầm giọng nói: “Họa Mi, đưa Tiểu Linh Đương ra phủ.”

Họa Mi nhìn một chút mắt nước lưng trông của Tiểu Linh Đương, há mồm muốn thay nàng nói hai câu, bất quá nhìn Vân Thiên Vũ hai mắt thâm trầm lạnh lẽo làm cho kiên định, biết tiểu thư đã quyết định không chứa chấp Tiểu Linh Đương.

Cho nên nàng vẫn là đưa đi Tiểu Linh Đương đi.

”Tiểu Linh Đương đi thôi. .”

Tiểu Linh Đương như thế nào chịu đi, ô ô khóc, năn nỉ Vân Thiên Vũ: “Vân tỷ tỷ, ngươi nhận lấy ta đi, ta nhất định nghe lời ngươi nói, ta bảo đảm nghe lời

ngươi nói, ta còn có thể bảo vệ ngươi, đứng rồi, ta có Thanh Giao Linh Hoàn, lúc trước ta quên dùng, ta không phải người vô dụng, ta rất lợi hại.”

Vân Thiên Vũ không nhìn tới nàng, phất phất tay, ý bảo Họa Mi đem nàng mang đi.

Họa Mi vội vàng kéo Tiểu Linh Đang rời đi, hai người mới vừa đi tới ngoài cửa, Tiểu Linh Đang lại giùng giàng vọt vào, một phen níu lại tay của Vân Thiên Vũ: “Vân tỷ tỷ ngươi lưu lại ta đi, bằng không ta lại không có cơm ăn, ta vẫn ăn không đủ no, ngươi lưu lại ta đi, ta nhất định làm việc cho ngươi, nhất định bảo vệ ngươi.”

Vân Thiên Vũ quay đầu nhìn về Tiểu Linh Đang, thấy trong đôi mắt to tròn của nàng tràn đầy kỳ khẩn, thấy nàng như vậy, Vân Thiên Vũ lòng dạ cũng không cứng rắn được nữa, nàng vốn là đối với đồ đáng yêu mềm mại không có biện pháp, cuối cùng chỉ đành phải bắt đắc đi gạt đầu.

“Hảo, lưu lại có thể, bất quá sau này mọi việc nhất định phải trải qua sự đồng ý của ta, không cho phép tự tiện làm chủ làm chuyện gì.”

Tiểu Linh Đang lập tức cao hứng giống như tiểu Cầu gạt đầu: “Hảo. Hảo, ta nghe Vân tỷ tỷ.”

Vân Thiên Vũ im lặng nhìn Tiểu Linh Đang một cái, muốn hỏi một chút gia thế Tiểu Linh Đang, cuối cùng suy nghĩ một chút lại thôi, cần gì biết nhiều như vậy đây, đợi đến lúc Tiểu Linh Đang muốn rời đi, tự đi rồi đi là được.

Vân Thiên Vũ suy nghĩ, phân phó Họa Mi: “Đi chuẩn bị điểm tâm đến đây đi.”

“Vâng, tiểu thư.” Họa Mi cao hứng hơn hờ cười, tiểu thư đồng ý lưu lại Tiểu Linh Đang, nàng có thêm một người bạn.

Này thật sự là quá tốt, nàng thật cao hứng.

Họa Mi xoay người liền đi chuẩn bị đồ ăn sáng, sau lưng Vân Thiên Vũ dặn dò nói: “Chuẩn bị nhiều một chút đồ ăn tới đây.”

“Vâng, tiểu thư.” Họa Mi hoan khoái cười lên, tiểu thư chính là mặt lạnh mềm lòng, người chân chính đối với nàng tốt, nàng nhất định sẽ đối tốt lại với họ gấp bội.

Sau lưng trong phòng, Vân Thiên Vũ đứng dậy lôi kéo Tiểu Linh Đang, đến trên tháp thay Tiểu Linh Đang chọn lựa một bộ y phục màu đỏ đào, ý bảo Tiểu Linh Đang thay, Tiểu Linh Đang mặc dù so nàng thấp hơn một chút, nhưng cũng may so nàng mập hơn một chút, cứ như vậy, y phục cũng không sai biệt lắm.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 129: Hoa Sen Mới Nở

Editor: Huynhnhu142

Tiểu Linh Đang cười lên, nhào tới trên người Vân Thiên Vũ, thân mật ôm thắt lưng của Vân Thiên Vũ: “Vân tỷ tỷ, ngươi đối với ta thật tốt, ta thích ngươi, đặc biệt đặc biệt thích ngươi.”

Vân Thiên Vũ đưa tay cầm lấy cổ áo của Tiểu Linh Đang, kéo nàng cách ngực của mình, nàng không có thói quen cùng người thân thiết như vậy.

Tiểu Linh Đang tuyệt không quan tâm, lại nhào tới, lần này đôi ôm cánh tay, hoảng a hoảng.

“Vân tỷ tỷ, sau này ta nhất định nghe lời ngươi nói, ngươi không nên đuổi ta đi có được hay không.”

Vân Thiên Vũ không chịu được lắc đầu: “Biết, chúng ta nhanh đi ăn cái gì, ngươi không đói bụng sao?”

Vừa nghe đến ăn cái gì, Tiểu Linh Đang đôi mắt phát sáng, sớm cao hứng lắc mình ra bên ngoài: “Ăn cái gì ăn cái gì.”

Khuôn mặt Vân Thiên Vũ đầy hắc tuyến, nàng nhớ buổi tối hôm qua, người khác ăn nhiều đồ như vậy a, bây giờ lại đói bụng? Vân Thiên Vũ chỉ cảm thấy đầu đầy sao vàng.

Đợi đến nàng không nhanh không chậm đi tới phòng khách của Từ Trúc Hiên, Tiểu Linh Đang đã hoan khoái phấn khởi ăn đồ ăn.

Vân Thiên Vũ mặc kệ nàng, mà là nhìn về Họa Mi nói: “Ngươi cũng đi chọn bộ quần áo, tìm hai kiện đồ trang sức đeo tay đeo lên đi.”

“A.” Họa Mi bị giật mình, vội vàng lắc đầu: “Tiểu thư, không cần, nô tỳ mặc trên người bộ này cũng dễ chịu.”

Vân Thiên Vũ liếc nàng một cái: “Hôm nay cái ta muốn đi phòng đấu giá Huyền Thiên, ngươi mặc thành như vậy là cho tiểu thư ta mất thể diện.”

”Ác, như vậy a.” Họa Mi lo lắng, nhưng nếu để cho nàng mặc y phục tốt như vậy, nàng thật không quá thói quen a, thì ngược lại Tiểu Linh Đương mặc rất thoải mái, vừa nhìn là biết trước kia quen mặc loại y phục tốt như vậy.

”Bằng không nô tỳ đi nơi khác tìm một bộ quần áo nha hoàn mới một chút.”

Vân Thiên Vũ trừng nàng một cái: “Bảo ngươi đi phải đi, nói nhiều như vậy làm gì?”

Họa Mi không dám nói tiếp nữa, nàng biết tính Vân Thiên Vũ nói một không nói hai, nói thêm nữa tiểu thư liền tức giận, Họa Mi vội vàng đi chọn lựa một bộ quần áo mặc vào, bất quá cuối cùng cũng không có chọn cái gì đồ trang sức đeo tay, Vân Thiên Vũ cũng để tùy.

Ba người ăn đồ ăn sáng xong, liền ra khỏi Tử Trúc Hiên.

Dọc theo đường đi hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, Vân Thiên Vũ mặt che lụa trắng, mặc váy Thiên Hồ Lam của Yên La, trên đầu cài trang sức bạch ngọc, hơn nữa sắc mặt trong trẻo lạnh lùng, cả người giống như đóa Phù Dung nổi trên mặt nước hấp dẫn tầm mắt của người.

Mà nàng bên người Tiểu Linh Đương là không nói ra được xinh xắn đáng yêu, Họa Mi hơi có vẻ phải bất an, bất quá vẫn như cũ so thường ngày xinh đẹp rất nhiều.

Một tổ ba người như vậy, trong nháy mắt hấp dẫn tất cả ánh mắt nhìn chăm chú, từng người một đưa mắt nhìn các nàng rồi đi, sau đó rất nhanh một trận thảo luận ồn ào.

Đại khái thượng nói là, Đại tiểu thư thế nào có khí chất như vậy, mặc dù mặt phá hủy, nhưng vẫn như hoa Phù Dung nổi trên mặt nước.

Vân Thiên Vũ mặc kệ những người này, thẳng dẫn Tiểu Linh Đương cùng Họa Mi lên xe ngựa Vĩnh Ninh Hậu phủ, đi trước phòng đấu giá Huyền Thiên.

Phòng đấu giá Huyền Thiên ở Đông Ly quốc nổi danh là đệ nhất phòng đấu giá, trừ Đông Ly quốc, quốc gia khác cũng mở ra mấy chi nhánh.

Bọn họ mỗi tháng cũng sẽ đưa ra một nhóm trân phẩm giá trị không rẻ, lớn như các loại Linh Thú, nhỏ như các loại Đan Dược, trong đó còn có một số Linh Khí, tóm lại mỗi lần trong phòng đấu giá cũng có không ít đồ tốt, điều này khiến cho phòng đấu giá Huyền Thiên mỗi tháng một lần bán đấu giá cũng rất thành công.

Vân Thiên Vũ cùng nhóm Tiểu Linh Đương đến, phòng đấu giá Huyền Thiên trước cửa đã đến rất nhiều người, đại gia cũng không vội vào phòng đấu giá, mà là tụm năm tụm ba tiến tới cùng nhau nói chuyện, bởi vì khoảng cách khai mạc còn có một đoạn thời gian, cho nên mọi người một nhóm năm nhóm ba cùng nhau tán gẫu.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Trai Tài Gái Sắc

Editor: Huynhnhu142

Trong đó nói đến nhiều nhất chính là chuyện xảy ra gần đây của Vĩnh Ninh Hậu phủ, Vĩnh Ninh Hậu phủ Nhị tiểu thư Vân Thiên Tuyết cùng Tuyên vương yêu nhau, cho tới nay cũng rất làm cho người ta đỏ mặt.

Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch mặc dù không phải là thái tử, nhưng cũng là hoàng tử trong hoàng thất có đáng đáp tuần mệ nhất, hơn nữa Tiêu Thiên Dịch còn có linh mạch thân thể, sau lưng lại có gia tộc Yến Bắc Vương Phủ chống đỡ, ngoại trừ thái tử ra, hẳn là người có khả năng ngồi lên đế vị nhất, cho nên kinh thành không ít tiểu thư khuê tú cũng thích Tuyên vương điện hạ.

Nhưng Tuyên vương điện hạ đối với Vân Thiên Tuyết vẫn tình sâu không dứt, điều này khiến cho người khác hâm mộ rất nhiều, nhưng cũng không thể làm gì.

Không nghĩ tới bây giờ thanh danh của Vân Thiên Tuyết vậy mà có tiếng xấu, kinh thành một đám quý nữ tự nhiên cao hứng.

Mặc dù Tuyên vương điện hạ thích Vân Thiên Tuyết, nhưng Vân Thiên Tuyết thanh danh như nhuộm, hoàng thượng sẽ không đồng ý để cho như vậy cô gái như vậy làm Tuyên vương phi, cho nên bọn họ chẳng phải là lại có cơ hội.

Nghĩ tới đây cái, quý nữ càng phát ra cao hứng, mọi người nói xong liền vui sướng.

Đang lúc mọi người nói vui vẻ, phòng đấu giá Huyền Thiên lại tới mấy chiếc xe ngựa, dẫn đầu là xe ngựa của Tuyên vương phủ, xe ngựa dừng lại, xuống xe ngựa một phong thần Như Ngọc, nam tử tôn quý bất phàm, chính là Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch.

Vừa nhìn thấy Tiêu Thiên Dịch xuất hiện, tiểu thư danh môn mọi người mắt lộ tinh quang, cố gắng chỉnh sửa mình đẹp nhất, muốn mượn đề lấy hấp dẫn lực chú ý của Tuyên vương điện hạ, nhưng Tuyên vương Tiêu Thiên Dịch căn bản là không có nhìn mọi người trước cửa phòng đấu giá, mà là bộ mặt ôn hòa nở nụ cười quay đầu hướng phía sau hắn một chiếc xe ngựa đi tới, sau đó đưa ra một cái tay hướng về phía người trong xe ngựa nói.

”Tuyệt Nhi, đến, ta đỡ ngươi xuống đây đi.”

Trong xe ngựa vang lên một giọng nói ôn nhu uyển mềm mại đáng yêu: “Cảm ơn Thiên Dịch ca ca.”

Vân Thiên Tuyết nắm tay Tiêu Thiên Dịch xuống xe ngựa, hai người đứng chung một chỗ, ngược lại hết sức tương xứng, nam cao lớn tuấn mỹ, tôn quý bất phàm, nữ xinh đẹp tuyệt trần ôn nhuận, vừa thấy đã thương, hơn nữa hai người liếc mắt đưa tình, nhìn như thế nào cũng hài hòa, cũng thật là một đôi bích nhân trai tài gái sắc.

Chỉ tiếc phần hài hòa để cho người ghen tỵ, có người không nhìn được chua chất mở miệng: “Da mặt của Vĩnh Ninh Hậu phủ thật là dày a, mắt mặt lớn như vậy, lại vẫn có thể không biết thẹn thùng ra ngoài, ta coi như là lãnh giáo.”

Một người nói chuyện, người còn lại tiếp lời: “Chẳng những da mặt dày, còn lòng dạ độc ác, động một chút là giết cả nhà người ta.”

”Mặt ngoài giống như đóa hoa, bên trong khắp người căn bã.”

Vân Thiên Tuyết nghe những thứ này chế nhạo châm chọc nàng, sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, ngược mắt nhìn về Tiêu Thiên Dịch, trong mắt đã hiện đầy nước mắt, Tiêu Thiên Dịch lập tức nắm tay của nàng, sau đó ngược mắt lạnh lùng quét bốn phía một cái, đồng mẫu không nói ra được âm trầm lạnh lẽo.

Mâu quang như vậy ngược lại rất tốt ngăn lại những nữ nhân đang chế nhạo kia, không ai còn dám nói thêm cái gì.

Đang lúc ấy, lại có mấy người đi tới, hẳn là Yến Bắc Vương Phủ thế tử Yến Kinh Hồng cùng Quận chúa Yến Thanh Phong, Yến Bắc Vương Phủ chính là nhà ngoại Tiêu Thiên Dịch, luôn gần gũi.

Biểu huynh đệ tình cảm rất tốt, cho nên Yến Kinh Hồng vừa nhìn thấy Tiêu Thiên Dịch liền dẫn muội muội tới đây chào hỏi.

”Biểu ca, ngươi đã đến rồi, người nào chọc giận ngươi mất hứng?”

Yến Kinh Hồng liếc mắt thấy ra Tiêu Thiên Dịch sắc mặt không tốt lắm, kỳ quái mở miệng hỏi.

Tiêu Thiên Dịch thu liễm lạnh lẽo trên người, thong dong lắc đầu, hẳn không muốn để cho sự chú ý của mọi người dừng lại ở trên người Tuyệt Nhi, như vậy đối với ảnh hưởng của nàng không tốt.

”Không có sao, các ngươi đã tới, kia cùng nhau vào đi thôi, bán đấu giá lập tức sẽ phải khai mạc, không biết lần này có thể hay không lấy tới vật hữu dụng.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Nghĩa Khí Ra Mặt

Phòng đấu giá Huyền Thiên mỗi lần bán đấu giá đồ, bốn người của đại gia tộc là tất nhiên đến, hơn nữa hoàng thất hoàng tử cũng sẽ đến.

Bởi vì bên trong phòng đấu giá có rất nhiều vật đối với tu luyện linh lực rất hữu dụng, bọn họ vừa đứng cần tới trợ giúp mình.

Yến Kinh Hồng gật đầu một cái không nói gì, đang định cùng Tiêu Thiên Dịch đi vào.

Không nghĩ bên cạnh Yến Kinh Hồng muội muội Yến Thanh Phong, sắc mặt lạnh lùng nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết hừ lạnh nói: “Loại thời điểm này, ngươi không phải là nên đợi ở nhà sao? Thế nào còn có mặt mũi chạy đến nơi đây?”

Yến Thanh Phong thân là quận chúa Yến Bắc Vương Phủ, chẳng những thân phận tôn quý, hơn nữa đáng người hết sức cao gầy tươi đẹp, vừa là người tu luyện Hậu Thiên linh mạch, luôn luôn tự cho mình rất cao, người bình thường không lọt nổi mắt xanh của nàng.

Mặc dù Vân Thiên Tuyết giống nhau thân phận không kém, năng lực bất phàm, đáng tiếc Yến Thanh Phong cũng không nhìn Vân Thiên Tuyết, vốn cho rằng nữ nhân này đối trá làm bộ, quá giả tạo.

Đáng tiếc biểu ca nàng không để ý tới nàng, nàng cũng không có biện pháp.

Chẳng qua là lúc này trên người nữ nhân xảy ra chuyện tình không chịu nổi như vậy, nàng ta vẫn còn có mặt ra ngoài, Yến Thanh Phong liền mất hứng, cho nên mặt lạnh nhìn chằm chằm Vân Thiên Tuyết.

Vân Thiên Tuyết hốc mắt đỏ, ủy khuất khẽ cắn môi nhìn Yến Thanh Phong, cuối cùng nhìn về Tiêu Thiên Dịch.

Tiêu Thiên Dịch lập tức đau lòng tay cầm tay của nàng, sau đó quay đầu nhìn về Yến Thanh Phong, lãnh trầm mặt khiển trách: “Tuyết Nhi nàng là bị người oan uổng, bị người vu oan hãm hại.”

Tiêu Thiên Dịch nói đến đây, nghĩ tới nữ thân kia dám can đảm tính kế Tuyết Nhi, Vân Thiên Vũ lại dám hạ độc hấn, sắc mặt không nói ra được khó coi.

Hắn sớm muộn cũng dạy dỗ nữ nhân kia.

Tiêu Thiên Dịch vừa mới nói xong, sau lưng có tiếng bước chân vang lên, có người đón ý Tiêu Thiên Dịch. “Đúng vậy, Văn Tuệ quận chúa, Tuyết Nhi tỷ tỷ là bị người vu oan hãm hại, nàng ấy cũng không có làm gì, người không cần oan uổng nàng.”

Một nữ tử mặc y phục hồng thêu bách điệp đi tới, cô gái lớn lên đầy đặn, thân thể thướt tha, mặt mày hết sức mềm mại đáng yêu, nàng đi tới, vừa nói chuyện vừa để mắt lạng lẽ nhìn Tiêu Thiên Dịch, gương mặt không tự chủ đỏ một cái, vội vàng thật nhanh nhìn về Vân Thiên Tuyết.

“Tuyết Nhi tỷ tỷ, ta tin tưởng người.”

Vân Thiên Tuyết lập tức nhìn về nói chuyện, Giang Vũ Điệp là bạn tốt của nàng là nhi nữ của Hình Bộ Thượng Thư.

Giang Vũ Điệp luôn luôn cùng Vân Thiên Tuyết thân thiết, hai người tình như tỷ muội, hiện tại Vân Thiên Tuyết gặp chuyện không may, Giang Vũ Điệp tự nhiên đứng ra giúp nàng nói chuyện.

Vân Thiên Tuyết lập tức cảm kích nhìn về Giang Vũ Điệp: “Cảm ơn người hiểu ta, Điệp nhi, ta thật cũng không có làm gì, hết thấy đều là, đều là...”

Vân Thiên Tuyết nói không được nữa, không tự chủ rơi lệ, nàng như vậy không nói ra được mềm mại, người xem nào nhiệt nào nhiệt sinh lòng nghi ngờ, chẳng lẽ Vân Thiên Tuyết thật là oan uổng, là có người vu oan hãm hại nàng ta.

Ai có thể gan to như vậy dám tính toán nàng a, phải biết Vĩnh Ninh hậu Văn Lô cũng không phải là ngồi không, hấn nhưng là chấp chương hai vạn binh mã Vệ tướng quân, người nào muốn chết động đến trên đầu nữ nhi của hấn a.

Bốn phía có người nhỏ giọng nghị luận.

Yến Thanh Phong trực tiếp không khách khí trừng Giang Vũ Điệp: “Người là nói có người vu oan hãm hại nàng ta, ý đồ bại hoại danh tiếng, bốn quận chúa ngược lại hiểu kỳ, người nào dám tính toán nàng ta? Người nói cho bốn quận chúa nghe một chút.”

Yến Thanh Phong dứt lời, Vân Thiên Tuyết cắn môi không lên tiếng, chỉ ủy khuất ngẩng đầu nhìn Giang Vũ Điệp một cái, Giang Vũ Điệp lập tức mở miệng.

“Trừ Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư còn có thể là ai, nhìn Tuyên vương điện hạ thích muội muội của mình, còn ở ngày đại hôn bị Tuyên vương điện hạ đem đi thay đổi người, nàng ta sao có thể nuốt trôi cục tức này, tự nhiên có thể coi là tính kế Tuyết Nhi tỷ tỷ.”

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Nằm Mơ Giữa Ban Ngày

Lời này vừa nói ra, bốn phía lập tức yên tĩnh lại.

Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư sao? Điều này sao có thể a, Đại tiểu thư kia không phải là hèn yếu vô năng sao?

Tuy nói nàng ngày đại hôn giận dữ hừ phu, nhưng đó cũng là nguyên nhân tức giận, về phần tính toán Vân Thiên Tuyết, cũng không đến nỗi đi.

Mọi người đang suy nghĩ, Yến Thanh Phong tức giận nhìn chăm chăm Giang Vũ Điệp hỏi: “Người là nói, Vân Thiên Vũ phế vật đó hại nàng ta sao?”

Giang Vũ Điệp còn chưa kịp nói chuyện, liền nghe được sau lưng vang lên một giọng nói mềm mại khả ái: “Vân tỷ tỷ, các nàng đang nói người sao?”

Thanh âm này hết sức ngọt ngào, mọi người vốn là đang thấy thế nào nhiệt, nghe giọng nói, cùng nhau quay đầu nhìn sang, liền thấy trong đám người ở ngoài có ba cô gái đi tới.

Cô gái đi đầu, mặt phúc lạ mông, người mặc y phục Thiên Hồ Lam, cô gái mặc dù không có lộ ra mặt tới, nhưng có một đôi mắt thanh tịnh và đẹp, làm cho người ta không tự chủ được bị hấp dẫn, hơn nữa quanh thân nàng tỏa ra khí chất nhân nhạ trong trẻo lạnh lùng, khiến cho nàng tao nhã, Chiêu Hoa thiên thành, giống như tiên nữ đạp sóng mà tới.

Bốn phía trong nháy mắt có chút an tĩnh, cho đến có người nghi ngờ mở miệng: “Nữ nhân này là ai a, giống như chưa có thấy qua.”

“Đúng a, chưa có nhìn thấy qua, không đúng, mới vừa rồi bên người nàng tiểu nha đầu giống như nói, nói gì đó.”

“Nàng gọi Vân tỷ tỷ, nàng không phải là?”

Có người khuôn mặt bị giật mình, kinh ngạc há to mồm nhìn người tự nhiên thông dong đi tới.

Có người đã kinh nghi gọi ra: “Nàng không phải là Vĩnh Ninh Hậu phủ Đại tiểu thư đi.”

“Không thể nào.” Tiếng kinh hô bất ngờ vang lên, bất quá giữa đám người, đã có một người bước nhanh chạy thẳng tới Vân Thiên Vũ trước mặt, đội đến đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, hấn đưa tay kéo Vân Thiên Vũ lại, hung thần ác sát quát lạnh.

“Vân Thiên Vũ, ngươi lại dám xuất hiện?”

Tiêu Thiên Dịch nghĩ đến chuyện mình bị hạ độc, cả người cũng không tốt, nữ nhân này chẳng những dám để cho hấn cút, lại còn dám hạ độc hấn, nàng thật là quá không để hấn vào trong mắt.

Tiêu Thiên Dịch trong mắt hơi hơi phun lửa giận.

Đáng tiếc Vân Thiên Vũ lạnh lùng nhìn hấn, từ từ rút tay của mình về, hảo tâm nhắc nhở Tiêu Thiên Dịch: “Tuyên vương điện hạ, ngươi là tính toán để cho tất cả mọi người biết chuyện ta hạ độc ngươi sao?”

Tiêu Thiên Dịch ngẩn ra, thật nhanh quay đầu nhìn xung quanh, quả nhiên thấy không ít người theo dõi hấn, tâm hấn hơi trầm xuống, chuyện ngày đại hôn lúc trước của mình, đã làm cho đại thần trong triều bất mãn, phía sau việc làm nếu như lại sai lầm, vậy đối với mình có ảnh hưởng trí mạng.

Cho nên Tiêu Thiên Dịch chỉ đành phải cố đề xuống lửa giận trong lòng, hung ác nhìn chằm chằm Vân Thiên Vũ hừ lạnh nói: “Coi như ngươi vận khí tốt, bất quá không nghĩ rằng vào bốn vương sẽ dễ dàng bỏ qua cho ngươi, chuyện hạ độc bốn vương sẽ không vì vậy bỏ qua, huống chi còn có...”

Tiêu Thiên Dịch lời còn chưa nói hết, trước mặt Vân Thiên Vũ đã đi rồi, Tiêu Thiên Dịch mặt giống như đay nghiến, ngón tay siết chặt, mới không chế lại mình không có một quyền đánh thẳng đi.

Nữ nhân này thật là quá kiêu ngạo, như thế coi thường hấn, quá đáng hận.

Vân Thiên Vũ không để ý tới Tiêu Thiên Dịch, đi thẳng đến Hình bộ Thượng Thư Giang Vũ Điệp trước mặt dừng lại: “Ngươi lúc trước nói gì, lặp lại lần nữa?”

Giang Vũ Điệp ngẩn ra, sau lưng lớn tiếng nói xấu người, bị người hiện hành, tóm lại là rất không được tự nhiên.

Nhưng nàng nhìn một cái bên người Vân Thiên Tuyết, nghĩ đến Vân Thiên Tuyết ngày sau chính là Tuyên vương phi, mà nàng cũng thích Tuyên vương điện hạ, nếu như mình dốc hết sức giúp đỡ Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết ngày sau nhất định sẽ đồng ý cho nàng gả vào Tuyên vương phủ làm trắc phi.

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Ban Ngày Bị Đánh

Một nghĩ tới tương lai tốt đẹp, Giang Vũ Điệp tinh thần tỉnh táo, nàng quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, trấn định tự nhược nói.

“Nói đã nói, ta sợ ngươi sao, Tuyết Nhi căn bản cũng không phải là người như vậy, nàng rất thiện lương, rất có ái tâm, làm sao có thể sẽ ngược đãi tỷ nữ, làm sao có thể giết người cả nhà, những người đó là người giết, từ đầu tới cuối chuyện tình đều là ngươi làm.”

Giang Vũ Điệp sau khi nói xong, bốn phía tiếng nghị luận vang lên, mọi người châu đầu ghé tai nghị luận chuyện này là sao, là Vân Thiên Vũ làm hại Vân Thiên Tuyết, hay là Vân Thiên Tuyết làm trả đũa trên người Vân Thiên Vũ.

Bốn phía nghị luận, Vân Thiên Vũ giống như không nghe thấy, nàng chỉ mâu quang lạnh như băng nhìn Giang Vũ Điệp trước mặt, ánh mắt lạnh lẽo se lạnh kia, khiến cho Giang Vũ Điệp có chút bất an.

Vân Thiên Vũ thanh âm lạnh như băng vang lên: “Giang tiểu thư có chứng cứ gì chứng minh là ta làm, một mực khẳng định lung tung, chính là phải chịu trách nhiệm.”

Vân Thiên Vũ nói xong, sau lưng Họa Mi đi tới che chở Vân Thiên Vũ, tức giận nói: “Đúng vậy, người tại sao nói tiểu thư nhà chúng ta an bài, người có chứng cứ gì, nếu như người không có chứng cứ gì, chính là ngậm máu phun người, chính là khi dễ người.”

Họa Mi nói vừa rơi xuống, một bên khác của Vân Thiên Vũ Tiểu Linh Đang nổi giận, vèo một tiếng bay ra, ngón tay út tuyết trắng chỉ vào mũi Giang Vũ Điệp nổi giận: “Người lại dám khi dễ Vân tỷ tỷ, người xấu, ta sẽ không bỏ qua cho người..”

Tiểu Linh Đang dứt lời, tay vừa nhấc, một quyền liền đánh bay Giang Vũ Điệp ra ngoài.

Bịch một tiếng vang, Giang Vũ Điệp thân thể như điều đứt dây, trực tiếp bị người đánh ra mười mấy thước xa, đụng ngã một tiếng đập đến trên đất, trên đất còn tạo ra một cái hố.

Giang Vũ Điệp bị đánh đến sưng mặt sưng mũi, thống khổ giãy giụa, trong miệng phun khạc ra một búng máu, nàng kinh hãi chỉ vào Tiểu Linh Đang: “Người, người...”

Người xung quanh thật nhanh nhìn về Tiểu Linh Đang, ngày, đây là trời sinh thần lực sao?

Nhẹ nhàng một quyền liền đem người đánh ra đi mười mấy thước xa, còn tạo ra một cái hố, người này thật lợi hại.

Chẳng những người khác, chính Vân Thiên Vũ và Họa Mi cũng gương mặt kinh hoàng, các nàng chỉ biết là Tiểu Linh Đang thiên phú cực cao, chính là Hoàng Linh đỉnh, cũng không biết nàng lại còn là i lực sĩ, vừa ra tay liền đem người đánh bay ra ngoài mười mấy thước xa.

Thật lợi hại.

Tiểu Linh Đang chính ở chỗ này khí thế hung hăng quơ múa quả đấm nói: “Các người, nếu như khi dễ Vân tỷ tỷ nữa, ta sẽ không bỏ qua cho các người.”

Nàng nói vừa xong, bốn phía không ít người mặt đen thui, vội vàng lui về phía sau từng bước cách khá xa một chút.

Tiểu Linh Đang hài lòng trở về, đi tới trước mặt Vân Thiên Vũ, bộ mặt khả ái nở nụ cười, giống như chó con đòi chủ nhân tốt thân mật nói: “Vân tỷ tỷ, ta bảo vệ người, nếu như có người khi dễ người, ta một quyền một đem các nàng đánh bay ra ngoài.”

Nghe được mọi người lần nữa tối mặt, Vân Thiên Vũ là thật dễ dàng thu hồi tâm thần, hiện tại nàng rốt cục hiểu Tiểu Linh Đang tại sao có thể ăn nhiều cơm như vậy, nguyên lai là trời sinh đại lực sĩ a, có thể ăn có thể đánh, cũng không uống.

”Cảm ơn người.”

Vân Thiên Vũ hướng Tiểu Linh Đang nói cảm ơn, Tiểu Linh Đang cao hứng cười lên, rốt cục cảm giác mình ở bên cạnh Vân Thiên Vũ cũng có chỗ hữu dụng, nàng có thể bảo vệ Vân tỷ tỷ sao.

Nơi này hai người đang thân thiết, bên kia nha hoàn Giang Vũ Điệp sớm la hoảng lên: “Tiểu thư, tiểu thư người như thế nào a?”

Giang Vũ Điệp bị lần này đánh cho rất thảm, chẳng những sưng mặt sưng mũi, hơn nữa còn bị nội thương rất nặng, ngực huyết khí kích động, khó chịu dị thường, nàng giãy giụa nhìn về Vân Thiên Vũ, kêu lên: “Ban ngày ban mặt, các người nơi này lấn hiếp người, Giang gia ta chắc chắn hướng Vĩnh Ninh Hậu gia đòi một câu trả lời hợp lý.”

Bạn đang đọc truyện *Thủ Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Yêu Cầu Giải Thích

Giang Vũ Điệp nói xong, bên người nàng nha hoàn tất cả đều khóc: “Vân tiểu thư, người khinh người quá đáng, người dung túng thủ hạ đánh tiểu thư nhà chúng ta thành trọng thương, chuyện này chúng ta sẽ không chịu để yên.”

Đứng cách Vân Thiên Vũ không xa Vân Thiên Tuyết lúc này đã phản ứng kịp, lúc này không bôi nhọ Vân Thiên Vũ, còn đợi khi nào.

Vân Thiên Tuyết lập tức đau lòng vô cùng nhìn Vân Thiên Vũ nói.

”Đại tỷ tỷ, người ở nhà trong như vậy thì thôi, thế nào đi ra đối với người khác cũng như vậy a.”

Nàng nói xong thật nhanh chạy tới bên cạnh Giang Vũ Điệp, đưa tay đỡ Giang Vũ Điệp, sau đó động tác gọn gàng thay Giang Vũ Điệp chuẩn mạch.

Chỉ trong chốc lát, Vân Thiên Tuyết quay đầu nhìn về Vân Thiên Vũ, nơi nơi khiển trách: “Đại tỷ tỷ, lần này người thật là thật quá mức, Tiểu Điệp nhưng là bị thương rất nặng.”

Nàng nói xong thật nhanh từ trong tay áo lấy ra một bình thuốc tới, nhẹ nhàng đổ ra bên trong một viên đan dược tới: “Đây là sư phụ ta ban đầu để lại cho ta phòng thân, nếu Tiểu Diệp bị thương nặng như vậy, vẫn là cho Tiểu Diệp dùng đi.”

Lời của Vân Thiên Tuyết vừa rơi xuống, lập tức liền vì nàng đưa tới rất nhiều tiếng ca ngợi, mọi người khen nàng tâm địa thiện lương, ngay cả đan dược sư phụ lưu cho mình cũng dâng tặng ra ngoài.

Giang Vũ Diệp càng thêm cảm động nói tạ ơn: “Tuyết Nhi tỷ tỷ, người tâm thật tốt, ta biết lòng của người vẫn rất thiện lương, cũng không phải nữ nhân ác độc kia có thể phá đi.”

Nói đến sau một câu, Giang Vũ Diệp nhìn về Vân Thiên Vũ, trong lời nói của nàng ta ác độc nữ nhân không cần phải nói cũng biết là Vân Thiên Vũ.

Vân Thiên Vũ nhìn hết thấy trước mặt, mặc kệ, thẳng dẫn Tiểu Linh Đang cùng Họa Mi tính toán vào phòng đấu giá Huyền Thiên.

Nhưng không nghĩ tới kia ăn vào đan dược của Vân Thiên Tuyết đưa cho Giang Vũ Diệp từ trên đất gầy gù bỏ đầy, ngăn cản Vân Thiên Vũ đi.

Vốn là Giang Vũ Diệp bị thương rất nặng, không nhúc nhích được, nhưng ăn vào đan dược của Vân Thiên Tuyết, mặc dù vẫn như cũ không thoải mái, nhưng không có nghiêm trọng như vậy, cho nên giùng giàng đứng lên, ngăn lại Vân Thiên Vũ đi.

“Vân Thiên Vũ, người đánh người còn muốn đi, nằm mơ, hôm nay người nhất định cho ta một câu trả lời thỏa đáng.” Giang Vũ Diệp nói vừa rơi xuống, phía sau nàng hai tỷ nữ cũng đi ra ngăn cản Vân Thiên Vũ.

Đại hữu Vân Thiên Vũ nếu không cho cái giao phó, cũng không để cho các nàng đi vào.

Vân Thiên Vũ mâu quang u lãnh nhìn đối diện Giang Vũ Diệp, vốn là nàng nghĩ Tiểu Linh Đang đánh nữ nhân này một quyền, tính toán vì vậy dừng tay, không nghĩ tới nữ nhân này vậy mà tự tìm tử lộ.

Vân Thiên Vũ đang muốn nói chuyện, phía sau nàng Tiểu Linh Đang đã đi ra, lắc quả đấm.

Giang Vũ Diệp cùng hai nha hoàn mặt mũi trắng bệch, nhưng vẫn là kiên định đứng, Giang Vũ Diệp thét lên nói: “Hảo, Vân Thiên Vũ, có giỏi hôm nay các người đánh chết chúng ta.”

Cách đó không xa Vân Thiên Tuyết về mặt bất an kêu lên: “Tỷ tỷ, không cần a, người không thể vô pháp vô thiên đánh chết người nữa.”

Vừa nói như vậy, rất nhiều người nhìn Vân Thiên Vũ ánh mắt cũng có chút thay đổi.

Chẳng lẽ hết thấy đều là nữ nhân này thiết kế Vân Thiên Tuyết, Vân Thiên Tuyết mới phải vô tội sao?

Bốn phía nhỏ giọng nghị luận, để cho Tiểu Linh Đang rất nổi giận, nàng hung tợn theo dõi Vân Thiên Tuyết, cái nữ nhân xấu xa này, thế nhưng khi dễ Vân tỷ tỷ, nàng muốn đánh chết nàng ta.

Vân Thiên Vũ đã đưa tay kéo Tiểu Linh Đang, nhìn Tiểu Linh Đang lắc đầu.

Nàng vừa động, Tiểu Linh Đang dừng lại, hết sức nghe lời lui về sau một bước, Vân Thiên Vũ tiến lên từng bước đang muốn nói chuyện, sau lưng vang lên tiếng bước chân chinh tề, một giọng nói dịu dàng truyền tới.

“Nơi này đã xảy ra chuyện gì?”

Mọi người theo bản năng quay đầu nhìn lại, liền thấy vài người cầm y hoa phục đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Thú Phi Thiên Hạ: Thần Y Đại Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.